

Doanh Nghiệp Đời Sống

Viet's Business Lifestyle Your Business Partner

kinh tế

**bất động sản
châu Á**

9

phép phòng nổi lo bong bóng

thời sự chính trường

24

tham nhũng hợp pháp

VIỆT NAM

ngoại hối

làm sao tháo

18 "nứt thối"

**Đã hết thời
vương giả
với đò
thuyền
cùng
mỹ
nhân**

12

tài chính

thị trường

Sài Gòn

khang đảm

bán chổ

"xin"

20

môi trường

14

đập nước Trung Quốc ảnh hưởng nặng nề đến hạ nguồn sông Mekong và Việt Nam...

phát triển đô thị

Em ơi

SÀI GÒN

khác...

34

xã hội

47

Nổ rộ trào lưu

Vì tiền bán cái ngàn vàng
Bán xong vá lại.. bán chằng thứ hai

teen

Cô chiêu

quê nhà,

thời trang

mát mẻ

hết kê

(hớ) để

mát

hơn

56

gia đình

**Chung quây phá và dị ứng
thực phẩm ở trẻ em**

76

Phóng sự

**Khi nữ sinh
tự tìm cạm bẫy**

53

Săn cầu đêm, chằm đờ la

45

xã hội đen Việt Nam

Khoi song

GIANG HỒ

(câu chuyện Năm Cam)

89

Hấp dẫn ly kỳ action bạo động gay cấn
rùng rợn như phim cine...

giá \$2

thông tin - kinh tế - văn hóa - xã hội - gia đình - giáo dục - đời sống - văn nghệ - giải trí
 được nhiều độc giả phản hồi là một tạp chí có nhiều bài đọc hay lạ thú vị nhất

MỘC LẠI NHIỀU TÓC CỦA CHÍNH MÌNH HOẶC BẢO ĐẢM HOÀN TIỀN LẠI

NHIỀU NHƯ "TRỊ LIỆU TÓC" BẮT ĐẦU LÀM NHỮNG HÌNH ẢNH HỒI ĐẦU VÀ ĐAU ĐÓ ĐỂ BẮM RÍT TÓC - ĐÓ CHỈ LÀ TÓC GIẢ CHO CÁC CHƯƠNG TRÌNH TODAY TONIGHT VÀ CURRENT AFFAIRS THÔI

Tia Laser và những máy móc thiết bị xoa bóp trị liệu có nghĩa được gene DHT về di truyền hói tóc không? KHÔNG!

Tôi là Sam, một chuyên viên điều trị chứng rụng tóc và cấy tóc với 36 năm kinh nghiệm, kết hợp với vừa dùng thuốc uống và thoa. Hoàn toàn dùng được thảo thiên nhiên. Chúng tôi đã giúp rất nhiều người từ nam, phụ, 130 fu... đã bị chứng "hói di truyền" để họ có được mái tóc tự nhiên. Tôi cũng chuyên chữa nhiều bệnh liên quan đến tóc và da đầu, như ngứa da đầu, tóc khô, hay tóc gãy. Ngoài ra tôi còn tạo nhiều kiểu tóc đa dạng và tự nhiên. Hoàn thành việc cấy tóc và sẵn sàng tư vấn cho mọi hình thức thay tóc. Bảo đảm sẽ mang lại kết quả tốt nếu quý vị sớm điều trị.

Chất DHT đã ảnh hưởng đến các chân tóc (rễ) ẩn mình dưới da đầu sẽ bị hủy trong vòng 4 năm. Trong quá trình trị liệu, quý vị sẽ được theo dõi và tư vấn liên tục và miễn phí của chúng tôi. Hầu hết các nơi chữa trị khác sẽ khiến quý vị tốn kém vô ích cho một số mỹ phẩm không cần thiết và không tác dụng. Hoặc mất thời giờ với các trị liệu mà quý vị không

hiếu là để làm gì như xét nghiệm tóc, dùng tia laser v.v... Nhưng với L.H.R.B thì khác.

Đến với chúng tôi, quý vị sẽ chỉ trả ít hơn và được chữa trị kín đáo, thoải mái, tiện lợi ngay tại nhà của mình. Những ai ở các thành phố tiểu bang khác không thể đến phòng mạch chúng tôi sẽ gửi đến quý vị một chương trình trị liệu, hướng dẫn tận tay chứng rụng tóc cách trị liệu.

Nếu quý vị đã từng chữa nhiều nơi mà không thành công hoặc quá tốn kém. Quý vị nên thảo luận với chúng tôi. Bảo đảm sẽ hoàn tiền nếu không hiệu quả. Quý vị muốn tóc tái mọc, thay cấy tóc, hay mang tóc giả... đến với chúng tôi quý vị sẽ sẽ được nhiều thuận lợi.

Mong được sớm tiếp kiến.

NHIỀU TẾ BÀO MỀM - CHÂN TÓC - KHI ĐÃ CHẾT THÌ KHÔNG THỂ TÁI TẠO - ĐÓ ĐÓ ĐÓNG THÌ NGHIỆM VỚI CÁC THU LIỆU KHÔNG MANG LẠI KẾT QUẢ

Thưa ông Sam. Đã nhiều năm bị hói đầu, tôi không còn hi vọng gì, cho đến khi nhìn thấy quảng cáo của ông cũng với những lời xác nhận tôi đã đến và chỉ 5 tháng sau tóc tôi đã mọc đầy lại. Tôi hối tiếc là đã không đến sớm hơn, xin giới thiệu với mọi người bị rụng tóc -
Thân chào Jason Crane

Sam. Chỉ gửi mấy lời với bạn là tôi rất hài lòng chỉ sau 5 tháng áp dụng cách của bạn. Tôi sẽ kể cho mọi người nghe.
Thân tình, John - Sydney Post Officer

Sam thân. Cảm ơn cho việc trị liệu. Tôi nhận được rất nhiều ý từ bạn bè và người thân cho là tôi nhìn trẻ hơn, yêu đời khỏe mạnh hơn. Tôi đã nói với mọi người là Sam đã làm cho tóc mọc lại bằng chính tóc của tôi qua chương trình "Tái tạo tóc nhiều hơn hay hoàn tiền lại"
Buddy Nagi - Nagi Corporate Transport

Sam thân. Lần đầu tôi đã không tin, nhưng chỉ sau 6 tháng tóc tôi bây giờ nhiều hơn trước, cô hairdresser của tôi thật ngạc nhiên và kể với tất cả mọi người về hiệu quả do bạn làm. Cảm ơn bạn nhiều!
Thân chào, Gillian Drew

Suite 1 Level 5, 105 Pitt St, Sydney 2000, Australia

T: 02 9221 5300 F: 0221 5344 E: growth@lhrb.com www.lhrb.com

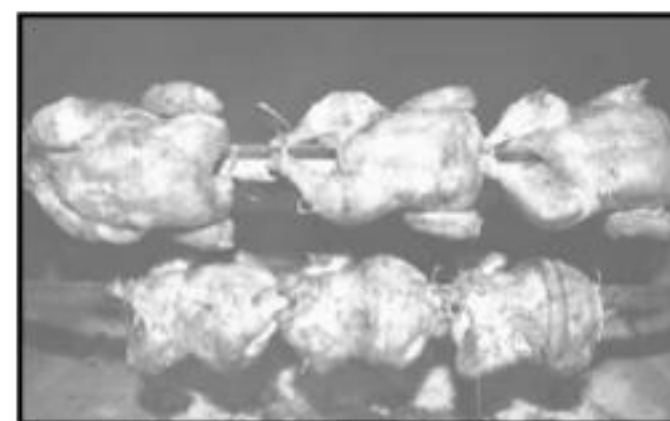
Office Hours: 9:00am - 6:00pm

FREE CONSULTATION

MIỄN PHÍ TƯ VẤN

CHARCOAL CHICKEN

Dandenong Vic.

Vị trí tốt trong Bundoora shopping mal trang thiết bị đầy đủ, mỗi tuần lãi ròng \$3500, làm 6 ngày, đóng Thứ Ba. Xin gọi Boris để biết thêm hay đến

Giá Sang \$70,000

Tel.: 0437 0857 247 (tiếng Anh)

TAKEAWAY 4 SALE

St. Marys NSW

Cafe & Takeaway vị trí đường cái người qua lại rầm rầm, đang bán đông khách. Chỗ ngồi trong ngoài thoải mái. Làm chỉ 5 ngày rưỡi ít giờ. Gọi phone cho David

Giá Sang \$thương lượng

Tel.: (02) 9623 1462 (tiếng Anh)

COFFEE TAKEAWAY

Bateau Bay NSW

Cà phê Restaurant vùng Centre Coast NSW, điểm lý tưởng nhất để khách du lịch dừng chân trong thành phố biển này. Rất là tiềm năng, vừa kinh doanh & phong cách sống. Hiện đang đông khách quen và khách du lịch vắng lại. Chủ đi nước ngoài cần sang để.

Giá Sang \$70,000

Tel.: 04 488 022 71 (tiếng Anh)

THE RHYTHM CAFE

Foster Vic.

Cà phê The Rhythm (Nhịp Điệu) rất văn nghệ tại thành phố du lịch. Xin mời vào thăm viếng tại www.freewebbs.com/therhythmcafe Hoặc gọi phone cho Michael

Giá Sang \$140,000 thương lượng

Tel.: 0400 929 908 (tiếng Anh)

Tap chí
Doanh Nghiệp Đời Sống
 Công Ty Chủ Nhiệm
AUVINET PROMOTIONS
 ABN 286 91 497 950
 Tòa soạn Sydney NSW
 P.O.Box: 308 Villawood 2163
 Tel.: 9788 7364 - Fax: 9788 7364
 Dzung Trinh, Media Director
 Số trực tiếp 0430 00 6965
 e: DoanhNghiepDoiSang@gmail.com

BIÊN TẬP THƯỜNG TRỰC

AUSTRALIA

Phạm Lâm, Nguyễn Cung, Nguyễn Đức Hiệp, Nguyễn Đình Hòa, Phương "N", Vĩnh Trung, Thục Nghi, Mai DJ, Anne Trinh, Trang Nguyễn, Diệp Anh, Hồng Hà, Mai Oanh, Dzung Trinh

USA

Trần Thị Vĩnh Tường, Tường Yi, Trịnh Thanh Thủy

UK

Hà Quyên, Nguyệt Hân, Phước Duy

VIỆT NAM

Hà Thành Lăng Từ, Khách Sài Gòn, Khách Hà Nội, Huỳnh Hùng, Xuân Lộc, Nguyễn Việt, Đức Huy, Duy Cường, Thanh Trúc, Kiều Mai, Yên Ba Giang Vũ

ĐẠI DIỆN CÁC THÀNH PHỐ TIỂU BANG

Melbourne, Vic.

Vĩnh Đạt, Mob.: 0405 831 558

Brisbane, Qld

Nhật Hà, Mob.: 0419 653 122

Adelaide, SA

An Khánh Mob.: 0405 134 167

Perth, WA

Thạch H, Mob.: 0418 923 951

trong số này

sự kiện

- 06 Ngân hàng Mỹ vẫn đối nới ra đi
- 07 Thua lỗ vẫn được thưởng cao
- 08 Thế giới chỉ 10 ngàn tỷ chống...
- 09 Bất động sản châu Á pháp phòng
- 10 Tội phạm tiền giả khosi Euro
- 11 Yahoo Microsoft nhập một
- 12 Giới tài chính châu Á hết thời...
- 13 Khách sạn tình yêu ở Nhật
- 14 Việt Nam Sông Mekong hạ nguồn
- 16 Đập Tiểu Loan ở Trung Quốc
- 18 Ngoại hối làm sao tháo nút thắt
- 19 Thất mùa muối, đuổi sức dân
- 20 Hàng dóm bán chổ "xịn"

thời sự

24 tham nhũng hợp pháp

doanh nhân & doanh nghiệp

- 25 David Thai và Highland cafe
- 28 Lời thể đạo đức kinh doanh
- 30 Làm 10 giờ kiếm 10 triệu

sài gòn muôn vạn cách...

- 32 Café Sài Gòn
- 34 Em ơi Sài Gòn khóc
- 35 Phương ngữ miền Nam trong ca dao

kể chuyện quê hương

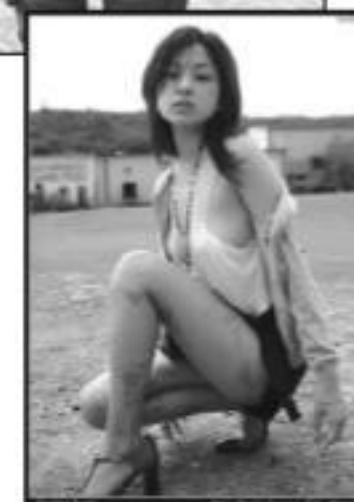

- 37 Ăn xin một món hàng siêu lợi
- 41 Nhà nước siết quan tài dân trừ thuế
- 43 Bệnh viện tặc trách mẹ con chết thảm

góc khuất quê nhà

- 45 Sân cầu ẩm, chấm tiền đơ
- 46 Vì tiền bán cái ngàn vàng...
- 47 Nở rộ dịch vụ vớ màn trình
- 53 Khi nữ sinh tự tìm cam bẫy
- 55 Thời trang mắt mẽ hết kẻ...

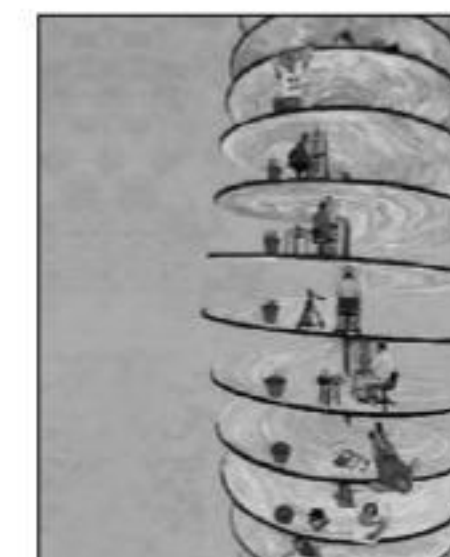

phụ nữ - gia đình - xã hội

- 66 Giã đường cơ giầu mỏng toi
- 67 Chồng gần không lấy...
- 70 Showbiz Vietnam được mùa
- 72 Yêu nhau là tin tưởng
- 75 Đàn ông nhiều vợ sống lâu
- 76 Chứng quấy phá nơi trẻ em
- 79 Khám phá ăn uống

bốn mùa tình yêu

- 82 Niềm riêng xưa cũ
- 83 Nhạc bóng mùa Xuân

giới tính & tình dục

- 84 Đưa em tìm "đỉnh" hoa vàng

tìm hiểu

- 56 Đi trong mộng
- 58 Dao kéo làm nên sắc đẹp
- 60 Kỹ thuật xe tăng tàng hình

lan man âm nhạc

- 65 Summer of 42

- 86 Sốt thử máu lạnh giết người móc mắt thọt bi da (tiếp theo)

89 Khói Sóng Giang Hồ
 Truyền dài xã hội đen Việt Nam
 Hấp dẫn ly kỳ gay cấn như phim cine

Vinh Trung phụ trách

Cuối tháng 7 vừa qua, Mỹ đã đóng cửa thêm 4 ngân hàng ở các bang Florida, New Jersey, Ohio và Florida, nâng tổng số ngân hàng bị giải thể ở nước này từ đầu năm tới nay lên con số 68.

Như vậy, trong 7 tháng đầu năm, mỗi tháng bình quân ở Mỹ có gần 10 ngân hàng "đội nón ra đi".

Cả bốn ngân hàng lâm nạn lần này

mua lại hầu hết số tài sản và tiếp quản toàn bộ số tài khoản tiền gửi tại 4 ngân hàng đổ vỡ trên. Theo ước tính của cơ quan này, loạt nhà băng đổ vỡ lần này sẽ làm quỹ bảo hiểm tiền gửi với đi số tiền khoảng 216 triệu USD.

Như vậy, từ đầu năm tới nay, đã có 68 ngân hàng Mỹ đổ vỡ, so với con số 25 ngân hàng trong cả năm 2008. Kinh tế còn yếu, tỷ lệ thất nghiệp leo thang và giá nhà đất chưa hồi phục là những lý do khiến số vụ vỡ nợ ngân hàng tại nước này tiếp tục tăng, đẩy thêm nhiều ngân hàng vào cảnh phải đóng cửa.

Thời gian qua, hầu như không có tuần nào mà nước Mỹ không có ngân hàng đóng cửa. Mấy tuần gần đây, số ngân hàng bị đóng cửa mỗi tuần tại nước này bình quân lên tới 4-5 ngân hàng. Hiện một ngân hàng có quy mô khá lớn của Mỹ đang đứng bên bờ vực đổ vỡ, đó là Guaranty Bank ở bang Texas, với tài sản lên tới 13,4 tỷ USD.

Tính tới cuối quý 1 vừa qua, quỹ

7 ngân hàng Mỹ "ra đi" trong một ngày

Cùng lúc đó một loạt 6 ngân hàng ở bang Georgia và 1 ngân hàng ở bang New York, nâng tổng số nhà băng đổ vỡ ở nước này từ đầu năm lên con số 64.

6 ngân hàng lâm nạn ở tiểu bang bang Georgia lần này cùng là ngân hàng con của tập đoàn ngân hàng Security Bank Corp. Theo số liệu của Cơ quan Bảo hiểm tiền gửi Liên bang Mỹ (FDIC), tính tới ngày 31/3 vừa qua, các ngân hàng con này có tổng tài sản 2,8 tỷ USD và quản lý 2,4 tỷ USD tiền gửi của khách hàng.

Theo sắp xếp của FDIC, toàn bộ số tài khoản tiền gửi của khách hàng và 2,4 tỷ USD tài sản của 6 chi nhánh này đã được chuyển giao cho ngân hàng State Bank and Trust Co. có trụ sở ở cùng bang Georgia. FDIC và State Bank and Trust đã đạt thỏa thuận chia sẻ thua lỗ có thể phát sinh đối với số tài sản trị giá 1,7 tỷ USD.

Ngân hàng còn lại bị giải thể trong đợt này có tên Waterford Village Bank ở bang New York, với tài sản 61,4 triệu USD và 58 triệu USD tiền gửi của khách hàng tính tới thời điểm 31/3. Ngân hàng Evans Bank ở cùng bang sẽ tiếp nhận các tài khoản tiền gửi và tài sản tại ngân hàng đổ vỡ này.

Với 6 vụ đổ vỡ tại Georgia lần này, số ngân hàng "sập tiệm" tại bang này từ đầu năm tới nay đã lên tới con số 16 ngân hàng, phần lớn tập trung ở khu vực Atlanta, nơi có giá nhà sụt thê thảm nhất. Như vậy, tính tới thời điểm này của năm 2009, nước Mỹ đã chứng kiến sự đổ vỡ của 64 ngân hàng, so với con số 25 nhà băng sụp đổ trong cả năm 2008.

FDIC ước tính, 7 vụ đổ vỡ lần này sẽ tiêu tốn của quỹ bảo hiểm tiền gửi số tiền 812,6 triệu USD. Tính tới cuối quý 1 vừa qua, quỹ của FDIC chỉ còn có 13 tỷ USD, thấp nhất trong 16 năm. FDIC dự báo, trong thời kỳ 2009-2013, các vụ đổ vỡ ngân hàng sẽ ngốn của cơ quan này số tiền lên tới 70 tỷ USD.

Vụ đổ vỡ nhà băng gây tổn kém nhất cho FDIC kể từ khi cuộc khủng hoảng này nổ ra là vụ giải thể ngân hàng IndyMac ở bang California vào tháng 7 năm ngoái, với chi phí lên tới 10,7 tỷ USD. Kế đến là vụ lâm nạn tiêu tốn 4,9 tỷ USD của Bank United ở bang Florida vào tháng 5 vừa qua.

Tuy nhiên, danh hiệu vụ đổ vỡ lớn nhất trong lịch sử ngành ngân hàng Mỹ hiện thuộc về ngân hàng tiết kiệm Washington Mutual. Đổ vỡ vào tháng 9/2008, ngân hàng có tài sản tới 307 tỷ USD này đã được JPMorgan Chase mua lại với giá 1,9 tỷ USD.

Wall Street cho rằng, nếu không đổi ngo như vậy, người tài sẽ bỏ họ mà đi.

9 định chế tài chính lớn nhất trong số những ngân hàng Mỹ được chính phủ nước này "giải cứu" đã trả thưởng trên 1 triệu USD mỗi người cho khoảng 5.000 lãnh đạo và nhân viên trong năm 2008.

Đây là thông tin mà Chương lý bang New York Andrew M. Cuomo công bố ngày 30/7. Ông Cuomo nhấn mạnh, trong bối cảnh lâm ảm đạm và phải sống nhờ tiền thuế của ngành ngân hàng Mỹ năm 2008, những khoản thưởng này là không có lý do chính đáng.

Theo báo cáo trên, tại Goldman Sachs, những khoản tiền thưởng trên 1 triệu USD đã được phát cho 953 nhân viên và lãnh đạo. Tại Morgan Stanley, có 428 người được hưởng mức tiền thưởng này. Thậm chí tại những ngân hàng gặp nhiều khó khăn về tài chính hơn như Citigroup và Bank of America cũng có vài trăm người được nhận khoản tiền thưởng 7 chữ số.

Báo cáo này càng làm nóng thêm cuộc chiến về việc những người làm việc ở Wall Street nên được hưởng mức thù lao như thế nào cho xứng đáng. Tháng 1 vừa qua, Tổng thống Mỹ Barack Obama từng gọi hành động trả thưởng hàng tỷ USD của các định chế tài chính của nước này là "đáng xấu hổ", khi kinh tế Mỹ chao đảo và Chính phủ phải dùng tới tiền thuế của dân để cứu các ngân hàng. Ông Obama cũng đã đề xuất một dự luật nhằm giám sát chặt chẽ chuyện lương thưởng tại các nhà băng được hưởng tiền cứu trợ.

Chương lý Cuomo thì đã liên tục lên tiếng chỉ trích vấn đề bổng lộc tại các tập đoàn tài chính trong khủng hoảng. "Nếu đã thua lỗ thì các ngân hàng lấy đâu ra tiền mà trả thưởng?", ông đặt câu hỏi.

Quan điểm của ông Cuomo là lương thưởng cho mỗi nhân viên và lãnh đạo trong một tập đoàn tài chính phải được điều chỉnh theo kết quả kinh doanh chung của công ty. Nhưng quan điểm này không được áp dụng ở Wall Street, nơi tiền thưởng của mỗi người tùy thuộc vào kết quả công việc của cá nhân người đó. Wall Street cho rằng, nếu không đổi ngo như vậy, người tài sẽ bỏ họ mà đi.

Trường hợp Morgan Stanley là một ví dụ điển hình. Tiền lương thưởng tại ngân hàng này năm ngoái lớn gấp hơn 1 lần lợi nhuận. Vào năm 2004-2005, tiền lương thưởng chỉ nhiều gấp đôi lợi nhuận.

Báo cáo của Chương lý Cuomo cho thấy, 5.000 người - một bộ phận nhỏ trong ngành tài chính Mỹ - được

Thua lỗ vẫn trả thưởng cao

thưởng tổng số tiền ít nhất 5 tỷ USD trong năm 2008. Tại Goldman Sachs, 200 người được hưởng khoản tiền thưởng tổng số 1 tỷ USD. Tại Morgan Stanley, số tiền 577 triệu USD được dùng để thưởng cho 101 người.

Tổng số tiền thưởng trong 9 ngân hàng trong danh sách này là 32,6 tỷ USD, trong khi tổng mức lỗ của các ngân hàng này trong năm 2008 là 81 tỷ USD.

Năm nay, các ngân hàng Mỹ đã bắt đầu làm ăn có lãi trở lại, nên tiền thưởng chắc chắn sẽ còn tăng thêm nhiều. Một số ngân hàng đã tăng lương cứng cho những nhân viên thu

nhập cao để họ không còn phải phụ thuộc quá nhiều vào tiền thưởng.

Tới thời điểm này, Morgan Stanley đã dành riêng 7 tỷ USD cho vấn đề lương thưởng năm nay, mặc dù ngân hàng này vừa báo lỗ trong quý 2 vừa qua. Tại Citigroup, doanh thu năm 2008 ở mức thấp nhất từ năm 2002 tới nay, nhưng tiền lương thưởng vẫn nhiều hơn bất kỳ năm nào trong thời kỳ 2003-2006.

Tại Bank of America, lợi nhuận năm 2008 chỉ bằng 1/5 so với năm 2006, nhưng tiền lương thưởng cho lãnh đạo và nhân viên vẫn không thay đổi so với năm 2006.

BUSINESS OPPORTUNITY

CƠ HỘI
LÀM VIỆC TẠI NHÀ

Nếu quý bạn đọc có sử dụng Computer và Internet, có khả năng đọc viết tiếng Việt hoặc tiếng Anh, hoặc cả hai một cách trôi chảy. Có thời giờ mỗi ngày 2 giờ ngồi trên máy để gửi emails. Chúng tôi có công việc cho các bạn kiếm thêm tiền tại nhà. Xin email đến tòa soạn DoanhNghiepDoiSong@gmail.com để thảo luận

Để đối phó với cuộc khủng hoảng tài chính, 11 ngân tỷ USD đã được "bơm" vào các ngân hàng và các định chế tài chính.

Quỹ Tiền tệ Quốc tế (IMF) cho biết chính phủ các nước trên thế giới đã chi hơn 10 ngàn tỷ USD để đối phó với cuộc khủng hoảng tài chính lần này.

Theo IMF, các nước giàu đã dùng 9,2 ngàn tỷ USD để hỗ trợ ngành tài chính, còn các nền kinh tế đang nổi lên chỉ 1,6 ngàn tỷ USD. Trong đó, phần lớn số tiền này được cung cấp dưới dạng các khoản bảo lãnh và các khoản vay, chỉ có 1,9 ngàn tỷ USD được dùng để chi dưới dạng mua vào tài sản từ ngành tài chính.

Đây là số liệu thuộc một báo cáo mà IMF chuẩn bị cho hội nghị thượng đỉnh G20 diễn ra tại Pittsburgh, Mỹ, vào tháng 9 tới.

Theo báo cáo này, các khoản chi phí giải cứu ngành tài chính của thế giới thời gian qua gồm có: 1,1 ngàn tỷ USD đã được "bơm" vào các ngân hàng và các định chế tài chính; 1,9 ngàn tỷ USD mua lại tài sản của các ngân hàng và định chế tài chính; 4,6 ngàn tỷ USD bảo lãnh; và 2,5 ngàn tỷ USD cung cấp thanh khoản...

IMF cho rằng, các chính phủ có khả năng thu hồi phần lớn số tiền nói trên một khi kinh tế thế giới phục hồi, nhưng tình trạng thâm hụt ngân sách với quy mô lớn sẽ còn đeo đẳng. Theo cơ quan này, các nước giàu trong nhóm G20 sẽ chịu mức thâm hụt ngân sách bình quân là 10,2% GDP trong năm 2009, mức thâm hụt cao nhất từ Chiến tranh Thế giới 2 tới nay.

Trong đó, mức thâm hụt lớn nhất được dự kiến sẽ thuộc về Mỹ, với 13,5% GDP. Tiếp đó là nước Anh với mức thâm hụt 11,6%, và Nhật Bản với 10,3%.

Sang năm 2010, nước Anh được cho sẽ là quốc gia có mức thâm hụt ngân sách lớn nhất trong G20, với mức thâm hụt dự báo lên tới 13,3% GDP, so với mức dự báo thâm hụt 9,7% dành cho Mỹ.

Nguyên nhân của sự leo thang trong thâm hụt ngân sách trên thế giới không gì khác chính là việc suy thoái kinh tế khiến doanh thu thuế của các chính phủ giảm, trong khi chi tiêu chính phủ cho mục đích kích thích tăng trưởng tăng vọt.

IMF ước tính, hoạt động kích thích kinh tế trong năm 2009 sẽ tiêu tốn của các nước G20 số tiền tương đương 2% GDP của các nước này. Sang năm 2010, con số này được dự báo ở mức 1,6%. Tuy nhiên, IMF nhận định, rất khó để có thể xác định chính xác xem các kế hoạch này trên thực tế đã được thực thi tới đâu.

Mặc dù vậy, IMF vẫn cho rằng, các

kế hoạch kích thích kinh tế có tác dụng lớn trong việc hạn chế mức độ nghiêm trọng của suy thoái. Cơ quan này dự báo, hoạt động kích cầu sẽ giúp tăng cường tốc độ tăng trưởng của các nước G20 thêm 1,2-4,7% trong năm nay.

IMF cũng cho rằng, tăng chi tiêu chính phủ đem lại nhiều hiệu quả hơn là cắt giảm thuế với mục đích kích cầu. Cũng theo IMF, biện pháp

năm 2007.

Thời gian qua, các hãng xếp hạng tín nhiệm đã lên tiếng cảnh báo rằng, một khi nợ chính phủ của Anh lên tới 100% GDP, họ sẽ cần nhắc việc đánh tụt mức tín nhiệm của trái phiếu kho bạc nước này.

IMF khuyến nghị các chính phủ cần đưa ra những cách thức đáng tin cậy để giảm thâm hụt ngân sách trong dài hạn, mặc dù vẫn thúc giục các

Thế giới đã chi 10 nghìn tỷ USD để chống khủng hoảng

này phát huy hiệu quả tốt nhất khi kết hợp với chính sách tiền tệ nơi lỏng và được phối hợp thực hiện trên phạm vi toàn cầu.

Cũng trong báo cáo này, IMF đã ước tính mức độ thiệt hại trong dài hạn của lần khủng hoảng này đối với ngân sách chính phủ các nước. IMF dự báo, tới năm 2014, nợ chính phủ sẽ lên tới 239% GDP ở Nhật, 132% ở Italy, 112% ở Mỹ và 99,7% ở Anh.

Trong đó, Anh sẽ là nước có tốc độ gia tăng nợ công cao nhất. Mức nợ chính phủ được dự báo của Anh như trên cao gấp đôi mức 44% vào

chính phủ tiếp tục các biện pháp kích thích tài khóa trong ngắn hạn. IMF cho rằng, mức độ tin cậy thấp của chính sách sẽ khiến các biện pháp chi tiêu của chính phủ giảm bớt hiệu quả, vì gia tăng mức độ rủi ro và đẩy lãi suất thực tế leo thang.

Trong cuộc họp thượng đỉnh vào tháng 9 tới tại Mỹ, các nhà lãnh đạo G20 sẽ thảo luận về tình trạng kinh tế thế giới và xác định mức độ hiệu quả của các biện pháp kích thích tăng trưởng và giám sát hệ thống ngân hàng.

Bất động sản Châu Á phập phồng nổi lo bong bóng

Cách đây 10 tháng, nỗi sợ lớn bao phủ châu Á là cả khu vực sẽ phải đương đầu với sự sụt giảm tăng trưởng nghiêm trọng, do ảnh hưởng từ cuộc khủng hoảng tài chính.

Tuy nhiên, bằng một tốc độ đáng ngạc nhiên, sự sợ hãi trên các thị trường chứng khoán châu Á đã và đang nhanh chóng đảo chiều, nhờ những tín hiệu phục hồi được phát đi từ khu vực. Cùng với đó, một số nhà kinh tế học cũng cảnh báo rằng, bong bóng giá tài sản - vốn đã bị suy thoái toàn cầu "đám sương" - nay có thể lại đang được bơm lên ở khu vực này.

Ở thời điểm hiện nay, giá bất động sản và chứng khoán đang tăng mạnh tại nhiều khu vực của châu Á. Chẳng hạn, chỉ số chính của thị trường chứng khoán Thượng Hải từ đầu năm tới nay đã tăng hơn 80%, giá cổ phiếu ở vùng Indonesia tăng 57%. Trong khi đó, mặc dù đã thoát khỏi mức đáy của tháng 3, chỉ số S&P500 của thị trường chứng khoán Mỹ mới chỉ tăng chưa đầy 6% trong thời gian kể từ tháng 1.

Nhiều người cho rằng, thật vô lý khi đưa ra lời khuyến nghị đón nhận những xu hướng đáng mừng này ở châu Á với sự thận trọng. Giá bất động sản cao hơn đồng nghĩa với việc các hộ gia đình nhận thấy mình giàu có hơn và có khả năng chi tiêu tốt hơn, qua đó sẽ tạo động lực cho sự phục hồi kinh tế còn trong giai đoạn non yếu của khu vực. Tuy nhiên, ở đây tồn tại một mối rủi ro là sự gia tăng giá tài sản mang tính chất đầu cơ.

Bởi, nếu điều đó xảy ra, châu Á sẽ nhanh chóng rơi vào cảnh thị trường phát triển quá nóng, tương tự như những gì diễn ra trên thị trường bất động sản Mỹ cách đây vài năm. "Những hạt giống cho một đợt bong bóng tiếp theo lại đang được vùi mầm ở châu Á", chuyên gia kinh tế Frederic Neumann của Ngân hàng HSBC nhận định trong một báo cáo được thực hiện mới đây.

Theo các chuyên gia, sự phối hợp bong bóng này chính là kết quả của chính sách mà nhiều chính phủ tại châu Á đang áp dụng.

Để đối phó với sự lan rộng của cuộc khủng hoảng tín dụng lan rộng khắp toàn cầu trong năm 2008, các nhà hoạch định chính sách từ New Delhi tới Tokyo đã cấp tập mạnh tay cắt giảm lãi suất và bơm tiền với khối lượng khổng lồ vào hệ thống

tài chính nhằm duy trì dòng chảy tín dụng và giữ cho nền kinh tế ở trạng thái tăng trưởng.

Về mặt logic, các lãnh đạo ngân hàng trung ương hoàn toàn có lý khi có những nỗ lực như vậy để đảo chiều suy giảm tăng trưởng, chặn đứng nỗi sợ hãi và những bước tiến xa hơi của khủng hoảng kinh tế. Tuy nhiên, ngày càng xuất hiện thêm nhiều bằng

Một khu chung cư ở Thượng Hải. Sau một thời gian diễn biến yếu ớt, giá nhà đất ở những thành phố lớn của Trung Quốc đang tăng trở lại.

chứng cho thấy, lượng tiền mặt đang lưu thông trong hệ thống là quá nhiều. Những luồng vốn dễ dãi này có thể nhảy vào thị trường chứng khoán và bất động sản, đẩy giá lên quá cao, quá nhanh so với chuyển biến của những yếu tố căn bản trong nền kinh tế.

Tại Trung Quốc, những con số thống kê cho thấy, hoạt động tín dụng ở nước này thời gian qua đã được nơi lỏng khá mạnh. Trong 6 tháng đầu năm nay, lượng vốn tín dụng cấp mới tại Trung Quốc đã tăng 201% so với cùng kỳ năm trước, lên mức gần 1.100 tỷ USD.

Cùng với đó, niềm tin mãnh liệt về sự phục hồi kinh tế nhanh chóng - được thúc đẩy bởi tốc độ tăng trưởng kinh tế gập gập ngứ 7,9% của Trung Quốc trong quý 2 vừa qua - đã giúp cải thiện mạnh mẽ tâm lý của giới đầu tư.

Sự kết hợp của các yếu tố trên được phản ánh không chỉ qua sự bay cao của giá cổ phiếu. Sau một thời gian diễn biến yếu ớt, giá bất động sản ở những thành phố lớn của Trung Quốc đang tăng trở lại. Sự nóng lên

của thị trường địa ốc này còn được trợ giúp bởi các chính sách khuyến khích của Chính phủ Trung Quốc như giảm thuế đối với các giao dịch bất động sản. Theo thống kê của Chính phủ Trung Quốc, giá nhà mới tại 36 thành phố của nước này trong tháng 6 vừa qua đã tăng 6,3% so với cùng kỳ năm trước.

Nhiều người cho rằng, thị trường bất động sản Trung Quốc đang phát đi những tín hiệu về sự lạc quan thái quá. Tại Nam Ninh vào giữa tháng 7 này, 3.000 người đã tranh nhau quyền mua nhà tại một dự án chỉ có chừng 600 căn hộ. Trong vòng 1 giờ mở cửa bán quyền mua, 100 vé quyền mua căn hộ trong dự án này đã được bán.

Sự lạc quan đang lan đi với tốc độ mạnh mẽ. Nhà thầu xây dựng lớn nhất Trung Quốc là công ty China State Construction Engineering cho biết, họ đang chuẩn bị huy động 7,3 tỷ USD trong đợt phát hành cổ phiếu lần đầu ra công chúng (IPO) tại thị trường chứng khoán Thượng Hải. Đây sẽ là đợt IPO lớn nhất thế giới trong vòng hơn 1 năm trở lại đây. Nhu cầu mua cổ phiếu của công ty này có khả năng sẽ vượt cung khi IPO diễn ra.

Nhiều vụ IPO có quy mô nhỏ hơn ở Trung Quốc từ đầu năm tới nay cũng nhận được lượng đăng ký mua lớn vượt cung từ các nhà đầu tư với mức độ ưa thích rủi ro cao.

"Bong bóng chưa phình to, nhưng rủi ro đã hiện hữu. Đã diễn ra một sự chuyển biến tình hình quá nhanh chóng, đặc biệt, sự chuyển biến này phần nhiều là nhờ những dòng tiền dễ có", ông David Cui, chiến lược gia tại Trung Quốc của Merrill Lynch, nhận định.

Tại một số nơi khác ở châu Á, tình hình cũng diễn ra tương tự. Tại Singapore, giá bất động sản đang tăng, bất chấp suy thoái kinh tế sâu. Mặc dù GDP của Singapore trong quý 2 có thể đã suy giảm 3,7% so với cùng kỳ năm ngoái, chỉ số giá chủ đạo của thị trường bất động sản nước này đã tăng 5% trong quý, đạt mức cao nhất mọi thời đại.

Theo Ngân hàng HSBC, tại Hồng Kông, nơi nổi tiếng với những đợt bong bóng địa ốc, giá bất động sản đã tăng trở lại sau đợt sụt giảm trong năm ngoái và đang trên đà lấy lại những đỉnh cao thiết lập vào giữa năm 2008.

Các nhà hoạch định chính sách có thể đã bắt đầu lo chuyện giá tài sản tăng quá nhanh. Chẳng hạn, Ngân hàng Trung ương Trung Quốc vào tháng 7 này đã bán tín phiếu với mức lãi suất cao nhất từ đầu năm - một tín hiệu cho thấy chính phủ nước này có thể đã bắt đầu thắt chặt tín dụng.

Đồng Euro đang dần trở thành đối tượng tấn công "yếu thích" của các nhóm tội phạm sản xuất tiền giả.

Ngân hàng Trung ương châu Âu (ECB) mới đây cho biết, họ đã phát hiện và tịch thu được 413.000 đồng Euro giả các loại trong 6 tháng đầu năm nay, tăng 32% so với cùng kỳ năm ngoái, và là mức cao nhất kể từ khi đồng Euro ra đời từ năm 2002 tới nay. Euro hiện là đồng tiền được giao dịch nhiều thứ hai trên thế giới, sau USD.

Tuy nhiên, Cơ quan cảnh sát Liên minh châu Âu (Europol) cho rằng, không có lý do gì để lo sợ về con số trên. "Những số liệu này cần phải được so sánh với số lượng đồng Euro thật đang được lưu hành. Số tiền thật cũng đang tăng mạnh", ông Michael Rauschenbach, người đứng đầu bộ phận về tội phạm tiền giả và thẻ thanh toán giả của Europol, trấn an.

Dù vậy, lượng tiền Euro giả vẫn đang gia tăng với tốc độ nhanh hơn tiền thật. Thống kê cho thấy, số lượng đồng Euro thật trong lưu thông năm nay chỉ tăng có 8,6% lên mức 12,5 tỷ đồng.

Europol cho biết, tội phạm làm bạc giả thường tập trung thành những băng nhóm có tổ chức cao. Khoảng 70% số Euro giả bị bắt giữ có nguồn gốc từ 3 băng nhóm tội phạm chính có "trụ sở" ở Italy và Balkans. Cũng theo cơ quan này, số vụ bạc giả bị bắt giữ gia tăng trong năm nay xuất phát từ hoạt động sản xuất gia tăng của ba băng nhóm trên trong năm 2008.

Trong số tờ Euro giả bị tịch thu, những tờ 20 Euro chiếm gần một nửa. Theo cảnh sát, bọn tội phạm tiền giả ưu tiên loại tiền có mệnh giá này vì những đồng tiền mệnh giá cao hơn chịu sự giám sát chặt chẽ hơn, trong khi những đồng 10 Euro và 5 Euro lại đem lại mức lợi nhuận thấp hơn. Tờ bạc bị làm giả nhiều thứ hai là tờ 50 Euro, với tỷ lệ 34%.

Sự vắng bóng của hoạt động kiểm soát biên giới giữa phần lớn các nước châu Âu khiến các vụ điều tra tiền giả diễn ra khó khăn hơn. Cảnh sát pháp cho biết, một lượng lớn Euro giả xâm nhập vào Pháp là "hàng" của bọn tội phạm đến từ Ba Lan, Lithuania và Bulgaria. Mới đây, Europol đã phá được một băng nhóm tội phạm ở Bulgaria, với 17 tên bị bắt vì tội lưu hành lượng tiền giả với mệnh giá lên tới 16 triệu Euro.

Ở thời điểm hiện tại, tiền Euro giả gần như hoàn toàn mới chỉ bị phát hiện ở khu vực các nước sử dụng đồng tiền chung này, không giống như USD giả có thể được tìm thấy trên khắp thế giới. Tuy Mỹ không công bố số liệu về tiền USD giả, nhưng Europol cho rằng, tỷ lệ tiền Euro giả thấp hơn

Trong vòng 2 năm qua, đã có thêm 4 quốc gia là Cyprus, Malta, Slovenia và Slovakia bắt đầu sử dụng đồng Euro, nâng số nước dùng đồng tiền này lên 16 nước

Tội phạm tiền giả ngày càng "khoái" Euro

nhiều so với USD giả.

Các chuyên gia chống tiền giả của ECB cho biết, tiền Euro giả thường có chất lượng kém và dễ dàng phát hiện bằng những biện pháp kiểm tra thông thường bằng mắt và bằng tay.

Giới phân tích cho rằng, vấn đề then chốt của thỏa thuận này là khả năng ngăn chặn và đảo ngược bước tiến của Google trong lĩnh vực tìm kiếm và quảng cáo trực tuyến.

Sau nhiều cân nhắc và trì hoãn, cuối cùng hai gương mặt đình đám của làng kỹ thuật là Microsoft và Yahoo cũng chính thức "chốt hạ" một thỏa thuận liên kết trong lĩnh vực tìm kiếm và quảng cáo trên Internet.

Mục đích của liên minh này không gì khác là tấn công mạnh mẽ hơn nữa vào một thị trường mà bấy lâu nay Google vẫn là bá chủ. Tuy nhiên, giới quan sát vẫn tỏ ra khá hoài nghi về việc liên minh giữa Microsoft

và Yahoo có thể thách thức được sự thống trị của Google.

Theo thỏa thuận có thời hạn 10 năm, được ký kết ngày 29/7 này, Microsoft sẽ cung cấp kỹ thuật tìm kiếm trên các trang web của Yahoo. Theo đó, thỏa thuận này được xem là sẽ giúp thúc đẩy công cụ tìm kiếm đã được nâng cấp và đặt tên mới là Bing mà Microsoft giới thiệu cách đây ít lâu. Nhờ vậy, các quảng cáo tìm kiếm trên Bing sẽ có tầm vươn xa hơn và đem lại lợi nhuận nhiều hơn cho hãng.

Về phần Yahoo, thỏa thuận này sẽ thúc đẩy chiến lược của hãng dưới sự lãnh đạo của "nữ tướng" Carol Bartz là tập trung vào thế mạnh với tư cách là một nhà xuất bản các trang web truyền thông trong các lĩnh vực như tài chính và thể thao, đồng thời là một đối thủ đi đầu trong lĩnh vực quảng cáo hiển thị trực tuyến.

"Thỏa thuận này cho phép Yahoo đầu tư vào lĩnh vực mà chúng tôi cần đầu tư trong tương lai, đó là quảng cáo trực tuyến và Internet di động. Tầm nhìn của chúng tôi là trở thành trung tâm cuộc sống trực tuyến của mọi người", bà Bartz nói.

Thỏa thuận quy định, Yahoo sẽ được hưởng 8% doanh thu từ quảng cáo qua tìm kiếm trên các trang web của hãng trong 5 năm đầu tiên, một tỷ lệ chia phần cao hơn nhiều so với mức chuẩn chung trong lĩnh vực quảng cáo trực tuyến.

Thương hiệu là một vấn đề quan trọng nữa trong thỏa thuận. Yahoo vẫn sẽ nắm quyền kiểm soát hình ảnh của các bộ phận tìm kiếm trên các website của họ và quyết định bộ phận tìm kiếm sẽ có hình thù khác nhau ra sao trên các trang khác nhau như trang giải trí và trang tài chính. Tuy vậy, công cụ tìm kiếm của Yahoo sẽ được gắn một logo với dòng chữ "Powered by Bing" ("Được hỗ trợ bởi Bing").

Việc Microsoft và Yahoo đi tới được thỏa thuận này được xem là một thành công đáng kể của giám đốc điều hành (CEO) Bartz, người lên nắm vị trí lãnh đạo Yahoo cách đây chưa lâu. Năm ngoái, Yahoo đã nhận được lời chào mua 47,5 tỷ USD từ phía Microsoft, nhưng CEO của Yahoo khi đó là Jerry Yang đã chần chừ, khiến Microsoft sau đó rút lại đề nghị. Đây bị xem là một thất bại của Yang và dẫn tới việc sau đó Yang phải rời ghế CEO của Yahoo.

Trên thị trường quảng cáo trực tuyến, quy mô dữ liệu có ý nghĩa thực sự quan trọng. Càng nhiều dữ liệu đồng nghĩa với việc càng có thêm nhiều kết quả tìm kiếm và quảng cáo có liên quan, theo đó các trang web cung cấp dịch vụ quảng cáo càng có

thể thu thêm tiền của các khách hàng quảng cáo.

"Bằng cách kết hợp kỹ thuật của hai bên, chúng tôi có thể tạo ra một lựa chọn thực sự khả dĩ cho các khách hàng", CEO Bartz của Yahoo tuyên bố.

Tuy nhiên, dù Yahoo và Microsoft có hợp sức lại với nhau, thì tổng thị phần của hai nhà vật đứng thứ hai và thứ ba trên thị trường tìm kiếm trên Internet này vẫn không bằng một nửa của Google - "đại gia" số 1 của thị trường. Gộp lại, Microsoft và Yahoo chiếm 28% thị phần tại Mỹ, so với mức 65% của Google.

Giới phân tích cho rằng, vấn đề then chốt của thỏa thuận này là khả năng ngăn chặn và đảo ngược bước tiến của Google trong lĩnh vực tìm kiếm và quảng cáo trực tuyến. Nếu làm

cần là những bước đột phá thực sự nhằm đem tới những sự đổi mới lợi hại trong lĩnh vực tìm kiếm", ông Fader nói.

Ngoài ra, việc thuyết phục người sử dụng thôi dùng Google và chuyển sang dùng Bing và Yahoo cũng không phải là một vấn đề đơn giản. "Việc chiến thắng thuộc về ai sẽ phụ thuộc vào người sử dụng ngồi trước bàn phím máy tính. Hiện thời Google đang thắng thế nhờ sự thuận tiện với người sử dụng. Điều này không phải bỏ tiền ra mua mà có", Giáo sư Fader nhận định.

Kể từ khi nhậm chức CEO của Yahoo, bà Bartz đã quan tâm nhiều hơn tới việc đảm bảo sức khỏe tài chính dài hạn của Yahoo bằng việc tìm nguồn thu ổn định, thay vì những khoản thu lớn bất thường. Việc ký kết

"Microoogle" Chữ kết nối của bộ tam sên Microsoft - Yahoo - Google

được như vậy, Microsoft và Yahoo sẽ được khách hàng quảng cáo tín nhiệm hơn. "Nếu Microsoft và Yahoo chiếm thị phần 30% trên thị trường tìm kiếm và thị phần này tăng lên thêm, thị trường có thể sẽ chuyển biến", Giáo sư David B. Yoffie thuộc Đại học Harvard nói.

Nhiều năm qua, Microsoft đã liên tục tụt hậu ở mảng tìm kiếm trực tuyến và bị xem là quá "lẹt đẹt" so với Google. Tình hình gần đây đã ít nhiều khởi sắc sau khi Bing nhận được nhiều lời ca ngợi từ phía người sử dụng.

Tuy nhiên, Giáo sư Peter S. Fader thuộc Đại học Pennsylvania, Mỹ, cho biết, ông không dám chắc Yahoo và Microsoft có thể dẫn tới những thay đổi lớn trong lĩnh vực quảng cáo và tìm kiếm trực tuyến. "Điều mà họ

thỏa thuận hợp tác với Microsoft phản ánh mục tiêu này của CEO Bartz.

Nếu thỏa thuận giữa hai bên được hoàn thành vào năm tới như dự kiến và mối quan hệ đối tác được thực thi đầy đủ từ thời điểm 3 năm sau, Yahoo ước tính sẽ đạt mức lợi nhuận hoạt động tăng 500 triệu USD mỗi năm, dựa trên mức doanh thu quảng cáo cao hơn, trong khi chi phí đầu tư vào phát triển kỹ thuật giảm xuống.

Steven Ballmer, CEO của Microsoft, cho biết phía Yahoo đã mắc cả rất kỹ trong thương vụ này. "Các bạn thấy đấy, họ nhận được 88% doanh thu quảng cáo mà chẳng mất một đồng chi phí nào", ông Ballmer nói. Tuy nhiên, ông cũng nói thêm là Microsoft đã đạt được thứ mà ông đang rất muốn: "Tôi đạt được cơ hội để tiến mạnh hơn vào lĩnh vực tìm kiếm".

Đối với hầu hết các nhà tài chính người nước ngoài đang làm việc tại Hồng Kông và các trung tâm tài chính khác của châu Á, thời kỳ sống "vương giả" đã kết thúc, ít nhất là vào lúc này.

Mức phụ cấp nhà ở tiêu chuẩn 200.000 Đô la Hồng Kông (tương đương 25.641 USD) hàng tháng dành cho những quan chức nhà băng hàng đầu đã không còn ở hầu hết các ngân hàng. Nhiều chức sắc ngân hàng người nước ngoài và gia đình qua thời được hưởng chế độ được tài xế riêng đưa đón.

Thế thành viên tham gia vào các câu lạc bộ chơi giải trí, chơi golf... trước đây vẫn là miễn phí với các sếp ngân hàng người nước ngoài, nay họ phải chi tới 2,1 triệu Đô la Hồng Kông để sở hữu. Con cái các nhà tài chính này trước đây được học trường tư thục quốc tế miễn phí (vào khoảng 10.000 USD mỗi tháng cho mỗi trẻ), nay cha mẹ phải đóng thêm tiền.

Xu hướng "thất lạng bước bưng" của các ngân hàng còn thể hiện ở việc, những chiếc du thuyền của họ trước đây dành cho chức sắc, nhân viên và khách hàng ngao du ngắm cảnh ngoài bờ biển Hồng Kông nay bị đem đi đấu giá.

Ngân hàng UBS của Thụy Sĩ là một trong số những định chế tài chính gần đây lên kế hoạch từ bỏ chiếc du thuyền của mình. HSBC thì đã bán tàu từ vài năm trước, nhưng vẫn sở hữu một số căn nhà nghỉ ven biển. Tuy nhiên, để được đi nghỉ mát trong những căn nhà nghỉ này vào dịp cuối tuần, nhân viên của HSBC phải đợi đến lượt trong một danh sách dài.

Đúng là nhiều quan chức ngân hàng đến từ Mỹ và châu Âu vẫn đang hưởng thụ cuộc sống đáng mơ ước ở châu Á, nhưng đối với nhiều nhà tài chính khác, những khoản bổng lộc hấp dẫn của họ trước đây tại nơi này đang ngày càng đi xuống. Theo ông Lee Quane, Giám đốc thị trường châu Á của công ty tư vấn tiền lương ECA International, tiền phụ cấp của người nước ngoài làm việc tại Hồng Kông đôi khi còn cao gấp đôi lương căn bản.

Theo nguồn tin nội bộ, từ tháng 12 năm ngoái, giống như nhiều ngân hàng Wall Street khác, ngân hàng Morgan Stanley bắt đầu chuyển phụ cấp nhà ở vào lương chính thức. Từ đó, phần lớn những người được thuê mới vào làm việc cho Morgan sẽ không được hưởng phụ cấp nhà ở.

Trên thực tế, tại nhiều ngân hàng của Mỹ và châu Âu, mức phụ cấp nhà ở tối đa cho các giám đốc điều hành làm việc ở nước ngoài thường vào khoảng 200.000 Đô la Hồng Kông mỗi tháng. Cấp quản lý thấp hơn có

Giới tài chính ngoại quốc ở châu Á hết thời sống xa hoa

Độc khu hành chính Hồng Kông nhìn từ trên cao.

thể được hưởng mức phụ cấp nhà ở 90.000 Đô la Hồng Kông (khoảng 11.500 USD) mỗi tháng.

Theo một nguồn tin thân cận, người đứng đầu tại thị trường châu Á thuộc một ngân hàng đầu tư phương Tây đã được hưởng mức phụ cấp nhà ở "đỉnh" là 375.000 Đô la Hồng Kông (tương đương 48.000 USD) mỗi tháng.

Mức phụ cấp này khiến không ít người choáng váng, vì ở New York, chỉ cần 5.000-10.000 USD là đã thuê được một căn apartment khá đẹp, với diện tích rộng rãi.

Anh Lai, một tay chuyên môi giới nhà cho người nước ngoài làm việc ở Hồng Kông, cho biết: "Kỳ lục của tôi là kiếm được khách thuê cho một căn apartment có giá 320.000 Đô la Hồng Kông (tương đương 41.290 USD)/tháng".

Tuy nhiên, do mức phụ cấp bị cắt giảm mạnh, trong vòng 6 tháng trở lại đây, ngày càng có nhiều nhà tài chính di chuyển từ những căn apartment sang trọng và rộng rãi sang những căn apartment khiêm tốn hơn, hoặc chuyển nơi ở sang những khu vực có giá rẻ hơn. Vì lý do này, những nhà môi giới thị trường nhà ở cao cấp cho thuê ở Hồng Kông đang làm ăn kém hẳn đi, giá nhà cho thuê cũng lao dốc theo.

Ước tính, giá nhà cho thuê ở Hồng Kông đầu năm nay đã giảm khoảng 30% trước khi bình ổn trở lại ở thời điểm hiện tại. Nhiều người dự báo, giá thuê nhà tại đây có thể sẽ sớm tăng lên, nhưng khó có chuyện đạt tới

những mức giá như ở thời điểm đầu năm 2008. "Gần đây, chúng tôi có ít hợp đồng, mà cũng chỉ là những hợp đồng có giá thuê trên dưới 100.000 Đô la Hồng Kông mỗi tháng", anh Lai mới giới nhà cho biết thêm.

Không chỉ ở Hồng Kông, tại đảo quốc Singapore, nơi vẫn được xem là một "thiên đường" nhiệt đới cho lao động cao cấp người nước ngoài, dân tài chính ngoại quốc cũng đang chịu cảnh bong bóng suy giảm.

"Trừ những người làm việc ở cấp độ giám đốc điều hành, rất hiếm người được hưởng chế độ phụ cấp hấp dẫn cho người làm việc ở nước ngoài", ông Craig Brewer, một nhà quản lý thuộc lĩnh vực dịch vụ ngân hàng và tài chính tại đại công ty nhân lực Hudson Global Resources ở quốc gia Singapore, cho hay.

Tất nhiên, việc cắt giảm trợ cấp mạnh tay như vậy đã vấp phải ít nhiều sự phản đối. Tuy nhiên, trong bối cảnh khủng hoảng tài chính toàn cầu căng thẳng như thế này, những người hưởng chịu sự cắt giảm bổng lộc cũng đành ngậm ngùi chấp nhận, vì bản thân các nhà tài chính vẫn bị xem là một trong những đối tượng góp tay tạo ra khủng hoảng khi dám chấp nhận mức rủi ro cao.

"Họ đã rơi vào thế chân tường. Họ không muốn thế nhưng cũng chẳng biết đi đâu. Chẳng có lựa chọn nào khác cho họ", một nhà quản lý quỹ người Mỹ để nghị giấu tên nói.

Khách sạn tình yêu ở Nhật

Khách sạn tình yêu ở Nhật ăn ra làm nên trong suy thoái

Ở trước cửa một khách sạn tình yêu ở Tokyo.

Khách sạn tình yêu ở Nhật ăn ra làm nên trong suy thoái. Một cặp đôi trẻ tuổi trước cửa một khách sạn tình yêu ở Tokyo.

Loại khách sạn bình dân dành cho các cặp tình nhân tìm chốn riêng tư ở Nhật đang lên như diều gặp gió ngay giữa thời buổi suy thoái này, đối nghịch với tình trạng ảm đạm trên thị trường khách sạn cao cấp.

Không chỉ đón thêm nhiều khách, lĩnh vực kinh doanh khách sạn tình yêu đang thu hút thêm rất nhiều nhà đầu tư muốn rót vốn.

Theo thống kê sơ bộ, tại Nhật hiện có khoảng 25.000 khách sạn tình yêu, đón tiếp khoảng 500 triệu cặp khách mỗi năm. Tập trung quanh các khu nhà ga tàu điện, được trang trí bắt mắt và mang những cái tên hấp dẫn như "Khách sạn cho bạn", "Cung điện mặt trời"...

những khách sạn này thường cho thuê phòng theo giờ.

Tiếp xúc của khách với nhân viên trong các khách sạn này được hạn chế tới mức tối đa, nhằm đảm bảo sự thoải mái cho khách. Một số khách sạn tình yêu có bãi đỗ xe và lối ra vào ở tầng hầm, một số khác còn cung cấp cả tắm che chắn biển số xe cho khách.

Nhiều khách chọn khách sạn tình yêu làm điểm đến cho những cuộc hẹn ngoài hôn nhân, hoặc thậm chí là với giới làng chơi. Tuy nhiên, cũng có không ít cặp đôi chọn nơi này để thoát khỏi bốn bức tường chật hẹp của những căn hộ chung cư.

Tại nhiều khách sạn tình yêu, bàn

tiếp tân được thay thế bởi một màn hình cảm ứng cố hình của các phòng. Hình của phòng nào sáng có nghĩa là phòng đó còn trống, còn hình tối có nghĩa là phòng đó đã có khách. Và khách tự tự phục vụ cho mình, bằng cách chọn phòng, thanh toán tiền phòng (trước) bằng thẻ tín dụng vào một máy thu điện tử, lấy khóa phòng cảm ứng từ trường và tự vào phòng. Dĩ nhiên là nếu chưa trả tiền phòng cửa sẽ không mở được. Trong phòng có mini bar, khách ăn uống gì sẽ tự động trừ vào thẻ. Khách sạn tình yêu đem tới cho những cặp tình nhân một quãng thời gian riêng tư tại một quốc gia đông đúc, nơi sự riêng tư là hiếm hoi, như Nhật Bản.

Anh Yuichi Ito và cô Kyoko Shio là một cặp đôi người Nhật điển hình ở lứa tuổi 20 và vẫn đang sống cùng cha mẹ. "Nhà tôi có bố, mẹ, tôi và hai cậu em trai, trong khi chỉ có 4 phòng", anh Ito nói, lý giải cho lý do tại sao anh và bạn gái phải tìm tới khách sạn tình yêu để có thời gian dành riêng cho nhau.

Lĩnh vực kinh doanh đem tới sự riêng tư là một ngành kinh doanh lớn ở Nhật. Trong đó, mảng khách sạn tình yêu là một mảng lớn, với doanh thu ước tính lên tới 40 tỷ USD/năm. Chủ các khách sạn loại này cho hay, suy thoái hầu như chẳng gõ cửa lĩnh vực kinh doanh của họ.

"Chắc chắn là một số khách sạn chịu ảnh hưởng từ suy thoái, nhưng đó không phải là khách sạn tình yêu", ông Joichiro Mochizuki, giám đốc một công ty điều hành một loạt khách sạn

tình yêu, cho biết.

"Không giống như các khách sạn sang trọng hay những khách sạn dành cho giới doanh nhân, tỷ lệ sử dụng phòng ở chỗ chúng tôi là 400%", ông Mochizuki nói. Điều này có nghĩa là, bình quân, mỗi phòng trong khách sạn tình yêu được sử dụng tới 4 lần một ngày.

Có rất nhiều kiểu khách sạn tình yêu cho các cặp đôi chọn lựa. Có những khách sạn giống như lâu đài, có những khách sạn được trang trí bằng đồ chơi... Ở một số khách sạn, khách có thể mặc các trang phục như y tá và bác sỹ. Nhiều phòng còn được bài trí như lớp học hay toa tàu. Thậm chí, còn có cả một khách sạn tình yêu cho những ai yêu thích bộ phim Titanic, với hình dáng một con tàu và được bày tượng hai nhân vật chính trong phim trên bong tàu.

Doanh nhân người Anh Steve Mansfield nhận thấy tiềm năng lớn trong lĩnh vực kinh doanh khách sạn tình yêu ở Nhật. Tại xứ mặt trời mọc, những tập đoàn lớn ngại mảng này vì cho là có điều tiếng không tốt, nhưng ông Mansfield đã đầu tư xây một chuỗi 6 khách sạn tình yêu tại Nhật, mang tên Japan Leisure Hotels và dự định sẽ xây thêm.

Tại mỗi cửa phòng trong các khách sạn này đều có máy thanh toán cho khách để khách trả tiền mà không phải tiếp xúc với nhân viên.

Rõ ràng, trong lần suy thoái này, người Nhật đã cắt giảm nhiều khoản chi, nhưng vẫn không tiếc tiền để có một vài giờ ở bên người yêu dấu!

Bộ Trưởng Ngoại giao Hoa Kỳ Hillary Clinton đã tham dự cuộc họp lần thứ nhất với Bộ trưởng Ngoại giao 4 nước hạ nguồn sông Mekong được tổ chức bên lề Hội nghị Bộ trưởng Ngoại giao ASEAN (AMM-42) và các hội nghị liên quan tại Phuket vào 23/7 vừa qua.

Cuộc họp (bên lề) được tổ chức theo sáng kiến của Hoa Kỳ cùng với sự đồng thuận của bốn nước thuộc

hiện đại.

4 nước vùng hạ lưu Mekong cũng vô cùng hoan nghênh sáng kiến kết nghĩa giữa Ủy hội Mekong và Ủy hội Mississippi (Mỹ) để chia sẻ kinh nghiệm trong các lĩnh vực như thích ứng với biến đổi khí hậu, đối phó với lũ lụt và hạn hán, thủy điện và tác động của thủy điện, khai thác nguồn nước và các vấn đề liên quan.

Thông báo chung về kết quả cuộc

VIỆT NAM

hợp lần này giao cấp chuyên viên bàn về các lĩnh vực hợp tác cụ thể, trong đó có vấn đề địa điểm và thời gian của phiên họp lần tới vào năm 2010.

Hợp tác Mekong-Mississippi

Cũng trong sự kiện này, Trong cuộc phóng vấn dành cho The Nation, tờ báo tiếng Anh xuất bản tại Thái Lan, ông Sisoulith Ngoại trưởng Lào không cho rằng cuộc họp sẽ tạo điều kiện cho Mỹ hiện diện mạnh hơn tại vùng châu thổ hạ lưu sông Mekong nhằm cân bằng ảnh hưởng của Trung Quốc. "Chúng tôi nhìn vào mặt tích cực của cuộc gặp," ông Sisoulith nói trên tờ The Nation. "Chuyến phía Mỹ đưa ra sáng kiến nhằm tìm kiếm sự hợp tác là điều cần làm."

MỸ HỢP VỚI 4 NƯỚC HẠ NGUỒN MEKONG kết nghĩa. MISSISSIPPI

khu vực hạ lưu hay còn gọi là vùng tiểu Mekong gồm Việt Nam, Lào, Campuchia và Thái Lan.

Cuộc họp đã thảo luận và đề ra những định hướng nhằm tăng cường hợp tác giữa các bên trong thời gian tới, nhất là trong một số lĩnh vực cùng quan tâm như môi trường, biến đổi khí hậu, y tế, giáo dục và phát triển cơ sở hạ tầng.

Ngoại trưởng Hillary Clinton khẳng định tầm quan trọng của vùng tiểu Mekong và mong muốn tăng cường hợp tác hơn nữa với các quốc gia trong vùng.

Bộ trưởng Ngoại giao 4 nước Việt Nam, Lào, Campuchia và Thái Lan hoan nghênh sự tăng cường hợp tác của Mỹ với các nước này, nhất là về các lĩnh vực mà Mỹ có nhiều kinh nghiệm, lợi thế công nghệ kỹ thuật

**Bộ trưởng
Ngoại giao
Hoa Kỳ
bắt tay
Bộ trưởng
Ngoại giao
VN tại cuộc
hợp các
nước vùng hạ
lưu sông
Mekong
hôm 23/7.**

Cũng trong cuộc họp khối Asean tại Phuket ngoại trưởng Úc loan báo tài trợ ngân khoản 10 triệu USD cho Ủy Hội sông Mekong, nhằm giúp cơ quan này quản lý nguồn nước tốt hơn vùng lưu vực.

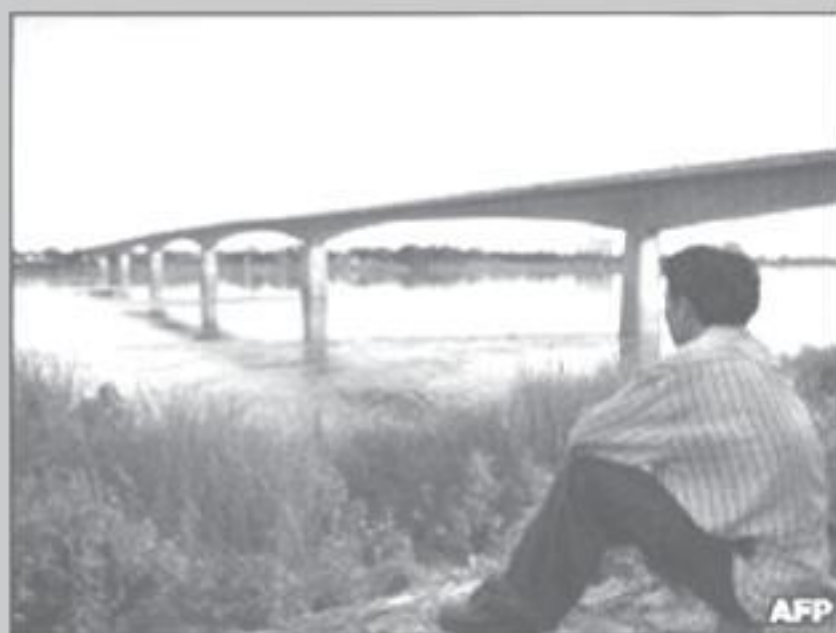
Nguồn tài trợ của Úc sẽ giúp tăng cường khả năng điều hành của Ủy hội sông Mekong, mượn thêm nhân viên và mở rộng khả năng tư vấn đối với dự án xây đập thủy điện hoặc thủy lợi.

Một người tâm sự với bạn:

Thời buổi này, làm nghề gì cũng khó, chỉ có làm nghề bán thuốc tây là dễ thôi!

Sao vậy?

Vì mỗi khi bán thuốc chỉ cần nói với khách hàng: "Xin đọc kỹ hướng dẫn trước khi dùng", thế là xong

Người dân ngồi bên cầu mới xây qua sông Mekong bằng dự án viện trợ của Úc.

TẠP CHÍ DOANH NGHIỆP ĐỜI SỐNG
phát hành rộng rãi tại khắp các tiểu bang trên toàn nước Úc. Ngoài các tiệm thực phẩm Á châu, quý bạn đọc có thể tìm mua tại các nhà sách báo (newsagent) hay các điểm bán lô tô của Úc & Việt trong khu vực có người Á châu cư sống. Tòa soạn xin chân thành cảm ơn sự mong đợi hàng tháng của độc giả dành cho quyển tạp chí này.

KING FLOORING TRUNG TÂM

Bán sỉ và lẻ đủ các loại sản phẩm về sàn nhà gỗ

- * Solid timber
- * Gỗ đặc
- * Floor boards
- * Laminate
- * Vinyl
- * Carpets Rugs
- * Thảm đủ loại
- * Tiles Gạch

TẶNG NGAY

\$100

Khi mua hàng sẽ được tặng \$100 tiền mặt nếu đưa mẫu quảng cáo này trong suốt năm 2009.

1/82 Hume Highway Lansvale NSW 2166

xin gọi Joseph

0421 128 720-9755 0555 - Fax 9755 0554

**Mua solid timber
tặng \$100**

**Mua Carpet rugs
vinyl tặng \$100**

**Mua timber - laminate
tặng \$100**

Tại hạ mà các con đập của Trung Quốc ở bên trên dòng sông Mekong gây ra cho các quốc gia phía dưới đã từng được gọi lên, nhưng lần này hiểm họa được cho là sẽ nghiêm trọng hẳn lên vì Bắc Kinh chuẩn bị cho vận hành một con đập thứ tư, lớn hơn rất nhiều so với các con đập Mạn Loan, Cảnh Hồng và Đại Chiếu Sơn đã đi vào hoạt

Trong tháng 07/2009 vừa qua, nhiều bài viết khác nhau đã liên tiếp được công bố nhằm đánh động công luận về các tác hại của các con đập nói chung và đặc biệt là loạt đập nước mà Trung Quốc xây dựng trên thượng nguồn sông Mekong, đối với môi trường và đời sống các cư dân ở vùng hạ lưu là Thái Lan, Lào, Cam Bốt và Việt Nam.

Đáng chú ý hơn cả là bài "Đập tại Trung Quốc biến Mekong thành dòng sông bất hoà" của nhà nghiên cứu Michael Richardson, thuộc Viện Nghiên cứu Đông Nam Á tại Singapore, đăng trên trang web YaleGlobal của trường Đại học Yale (Hoa Kỳ) ngày 16/07/2009, và bài "Đập thủy điện đe dọa hàng triệu sinh linh bên dòng Mekong của Cơ quan phân tích thông tin nhân đạo IRIN thuộc Văn Phòng điều phối các vấn đề Nhân đạo của Liên Hiệp Quốc, công bố ngày 22/07.

Tại hạ mà các con đập của Trung Quốc ở bên trên dòng sông Mekong gây ra cho các quốc gia phía dưới đã từng được nhiều quan sát viên gọi lên, nhưng lần này hiểm họa được cho là sẽ nghiêm trọng hẳn lên vì chính quyền Bắc Kinh chuẩn bị cho vận hành một con đập thứ tư chắn ngang sông Mekong, to lớn hơn rất nhiều so với các con đập Mạn Loan, Cảnh Hồng và Đại Chiếu Sơn đã đi vào hoạt động.

Đập càng lớn thì tác hại càng nhiều

Đó là đập Tiểu Loan (phiên âm tiếng Anh là Xiaowan), cao 292 thước, tức là gần bằng tháp Eiffel Paris, công suất dự trù 4.200 Megawatt, hơn gấp ba lần công suất của ba đập nước đang vận hành. Điều đáng lo ngại hơn cả là dung lượng cực lớn của hồ chứa nước của con đập Tiểu Loan, lên đến

Đập Tiểu Loan của Trung Quốc trên thượng nguồn

Có thể tác hại nặng nề đến Việt Nam và các nước hạ nguồn

Đập Tiểu Loan

Quang cảnh đập Tiểu Loan đang được xây dựng vào năm 2004

15 tỷ thước khối, tức là gấp năm lần tổng dung lượng của ba con đập đã hoàn thành trước công lại.

Cơ cấu năng lượng của Trung Quốc đã thúc đẩy nước này hoàn tất công trình xây đập Tiểu Loan sớm hơn một năm. Đập này đã bắt đầu lấy nước vào hồ chứa và chuẩn bị cho chạy tổ máy phát điện đầu tiên vào tháng 9/2009! Song song với Tiểu Loan, một con đập khác cũng đang được Bắc Kinh ráo riết thi công là

đập Nọa Trắc Độ (Nuozhadu), còn to lớn hơn, với hồ chứa hút tới gần 23 tỷ mét khối nước, gần gấp đôi hồ Tiểu Loan. Theo kế hoạch, con đập đó sẽ hoàn tất vào năm 2014!

Nguy cơ nước sông Mekong bị các đập thủy điện Trung Quốc ở đầu dòng hút hết là một trong những vấn đề từng được các nhà nghiên cứu nêu bật từ mấy năm nay, với những hậu quả khôn lường đối với các nước thiếu may mắn nằm ở dưới hạ lưu trong đó có Việt Nam.

Vào tháng Năm vừa qua, một công trình nghiên cứu hỗn hợp giữa

Cơ quan Bảo vệ Môi trường Liên Hiệp Quốc UNEP và Viện Công nghệ học Châu Á AIT đã công khai cảnh cáo rằng kế hoạch xây dựng 8 con đập trên thượng nguồn sông Mekong có thể trở thành một "mối đe dọa đáng kể" cho dòng sông và nguồn tài nguyên thiên nhiên đến từ con sông, nếu bất nguy cơ đối với Việt Nam và Cam Bốt.

Đối với Việt Nam, việc lưu lượng nước sông Mekong bị giảm do bị đập nước Trung Quốc hút từ trên thượng nguồn sẽ làm gia tăng hiểm họa vùng đồng bằng sông Cửu Long bị nước biển tràn vào, và đất đai bị hoá phèn, không trồng trọt được. Cộng thêm với nguy cơ mực nước biển dâng lên do biến đổi khí hậu, những diện tích canh tác rộng lớn có thể sẽ bị ngập lụt, buộc hàng triệu con người phải di tản. Đồng bằng sông Cửu Long vốn là vựa thóc của cả nước, các thiệt hại sẽ cực kỳ nghiêm trọng.

Đối với Cam Bốt, tình hình cũng

không sáng sủa hơn. Mực nước sông Mekong bị giảm sẽ đe dọa đến Biển Hồ, vựa cá của toàn vùng, khiến cho kế sinh nhai của hàng triệu ngư dân bên dòng Mekong bị tổn hại.

Lẽ dĩ nhiên là phía Trung Quốc đã nhất loạt bênh vực cho các con đập của họ, cho rằng các công trình này sẽ mang lại lợi ích cực lớn đến môi trường khu vực. Các hồ chứa sẽ giúp điều hoà mực nước sông Mekong, giảm được lượng nước chảy vào mùa mưa, giúp các nước phía dưới không bị lụt, giúp cho bờ sông không bị sạt lở. Còn trong mùa khô, nước xả ra từ các đập thủy điện sẽ giúp các quốc gia hạ nguồn không bị khô hạn.

Vấn đề trên lý thuyết là như vậy, nhưng trong thực tế thì theo giới bảo vệ môi trường trong khu vực, thì chỉ mới có ba con đập nhỏ đi vào hoạt động mà thôi mà tác động tiêu cực đối với các nước ở phía dưới đã xuất hiện, chẳng hạn như nguồn cá đã giảm sút hẳn trong lúc hiện tượng bờ sông bị sạt

lở vì sạt lở đã phát sinh từ Miền Điện qua miền Bắc Thái Lan và miền Bắc Lào.

Vấn đề đặt ra hiện nay là những lời báo động chủ yếu đến từ xã hội công dân, từ các tổ chức phi chính phủ, trong lúc chính quyền các nước hạ nguồn sông Mekong tránh né trước đối đầu với Trung Quốc trên vấn đề này. Ủy Ban Sông Mekong, một định chế liên chính phủ tập hợp 4 nước hạ nguồn sông Mekong tuy rất quan tâm đến hồ sơ, nhưng lại không có uy thế gì đối với Trung Quốc.

Theo nhà nghiên cứu Micheal Richardson, cho đến nay, Trung Quốc chỉ đồng ý làm "đối tác đối thoại" của Ủy Ban sông Mekong mà tránh không gia nhập định chế này hay tuân thủ những quy định hướng dẫn quản lý tài nguyên thiên của Ủy Ban. Theo Richardson, quy chế thành viên sẽ khiến cho kế hoạch xây đập của Trung Quốc trên thượng nguồn dòng Mekong bị các nước Đông Nam Á ở hạ nguồn giám sát kỹ lưỡng hơn, qua đó gây

sức ép buộc Bắc Kinh quan tâm đến quyền lợi của họ.

Để hiểu rõ hơn về tác hại của đập Tiểu Loan cũng như các con đập khác trên thượng nguồn sông Mekong đối với Việt Nam, RFI đã phỏng vấn tiến sĩ Nguyễn Đức Hiệp chuyên gia về tài nguyên môi trường NSW tại Úc về vấn đề này. Mời quý vị nghe toàn bộ bài phỏng vấn được lưu trữ ở Internet của đài RFI qua đường dẫn truy cập là:

http://www.rfi.fr/actuvif/articles/116/article_4443.asp

THEO DÒNG SUY TƯ

Trung Quốc có cả một chiến lược thông tin về Hoàng Sa Trường Sa (theo cách gọi của họ là Nam Sa Tây Sa)... trong khi đó, tại Việt Nam, những thông tin về dữ kiện, tư liệu, chứng cứ... khẳng định Hoàng Sa Trường Sa là của Việt Nam thực sự chưa được phổ biến rộng rãi, ấy là chưa kể đến những thông tin về tình hình hiện tại trên Biển Đông và các quần đảo đang tranh chấp mà Việt Nam hoàn toàn có chủ quyền...

Giới trẻ Việt Nam có thể tập trung ở công viên, ở hồ phố để tưởng niệm, than khóc cho sự ra đi của Michael Jackson. Những giọt nước mắt của họ đã rơi cho một người danh tiếng của thế giới. Có thể nói, tình cảm đó xuất phát từ một tình cảm yêu mến nghệ sĩ đại đồng. Không ai trách được họ, nhưng giá như cũng những giọt nước mắt ấy được tuôn ra để thương cảm cho tình cảnh của những ngư dân Quảng Ngãi bị Trung Quốc ngang nhiên bắt giữ! Giá như giới trẻ cũng bồi hồi xúc động và được thấp nền đất hoa tường niệm những con tàu hiền lành của ngư dân Việt Nam bị "tàu lạ" đâm phải!

Những bộ phim Hàn Quốc trên truyền hình tại Việt Nam cũng đã làm rơi lệ bao người. Họ xúc động, thương cảm cho số phận của các nhân vật trong phim, họ rơi lệ cho những éo le của những cuộc tình ngang trái mà chỉ có tiểu thuyết gia mới tưởng tượng ra nổi... Ước gì, những giọt nước mắt ấy tuôn rơi vì lý do một phần đất mẹ đang bị chia cắt, chủ quyền biển đảo đang bị xâm phạm và đe dọa. Nhưng, chắc chỉ một số ít người biết chuyện, hiểu chuyện mới có những giọt nước mắt ấy cho chủ quyền và toàn vẹn lãnh thổ! Không thể trách họ, bởi ngoài những thông tin thường ngày, những lo lắng về cơm áo gạo tiền, gia đình... họ không còn những thông tin nào khác! Không thể trách giới trẻ, bởi ngoài những thông tin về thể thao, một chút thông tin về thời sự, nghệ thuật, các cuộc thi người mẫu, chuyện ngôi sao, ca sĩ và cả những tin tức về một xu hướng cổ vũ lối sống hưởng thụ... họ chẳng thể dễ dàng tìm kiếm những thông tin khác, ở những luồng khác...

Đầu đó, vẫn còn những người nặng lòng với Biển Đông... Đầu đó, vẫn còn những giọt nước mắt thấm rơi. Nhưng, làm sao để có nhiều hơn nữa những giọt nước mắt đồng thuận, những giọt nước mắt thấm đến từng tấc lòng, từng tâm hồn vẫn còn canh cánh cho chủ quyền Biển Đảo Việt Nam.

Thị trường đang cần một môi trường để bên mua - bên bán thực sự gặp nhau, ở một mức giá có được sự đồng thuận, đáp ứng nhu cầu của cả hai bên.

Nhiều doanh nghiệp xuất khẩu không chịu bán lại USD cho ngân hàng. Các ngân hàng liên tục duy trì việc niêm yết giá mua USD bằng giá bán. Việc tìm mua ngoại tệ tại nhiều ngân hàng khá khó khăn...

Tình trạng này tuy không mới, đã kéo dài trong những tháng qua, nhưng vẫn chưa được tháo gỡ dứt điểm.

Áp lực khổng lồ, nguồn cung vẫn tắc

Năm 2008, thị trường ngoại hối từng có những đợt biến động mạnh và căng thẳng; tỷ giá USD/VND trên thị trường tự do có lúc lên sát 19.000 VND. Những diễn biến này được đặt trong những áp lực cơ bản: nhập siêu tăng kỷ lục và lạm phát tăng rất mạnh.

Những tháng đầu năm 2009, thị trường ngoại hối cũng căng thẳng, nhưng những áp lực trên đã không còn quá lớn.

7 tháng đầu năm, nhập siêu chỉ mới ở mức 3,38 tỷ USD; và theo mục tiêu Bộ Công Thương đặt ra, năm nay nhập siêu sẽ dưới 20% kim ngạch xuất khẩu, cả năm sẽ khoảng 8 - 10 tỷ USD, rất thấp so với sự đột biến 18 tỷ USD năm 2008.

Cũng trong 7 tháng đầu năm, theo số liệu của Tổng cục Thống kê, chỉ số giá tiêu dùng (CPI) chỉ tăng 3,22% so với cuối năm 2008; trong khi đó tỷ giá USD/VND tăng 6,22%. Mức tăng của hai chỉ số này vẫn đang đảm bảo yếu tố có lợi và hỗ trợ cho xuất khẩu. Áp lực lạm phát đối với tỷ giá cũng không quá lớn khi nhiều dự báo tin tưởng khả năng chỉ tăng dưới 10%, thậm chí chỉ khoảng 7% - 8% trong năm nay.

Ngoài ra, Ngân hàng Nhà nước cũng khẳng định có đủ khả năng để can thiệp thị trường khi cần thiết với nguồn ngoại tệ đủ mạnh. Hiện dự trữ ngoại tệ ở khoảng trên dưới 22 tỷ USD. Tuy nhiên, nhà điều hành không thể dùng biện pháp tương tự đơn giản là tung một nguồn ngoại tệ lớn cho thị trường để xoa dịu sự căng thẳng của cầu, bởi theo giải thích của

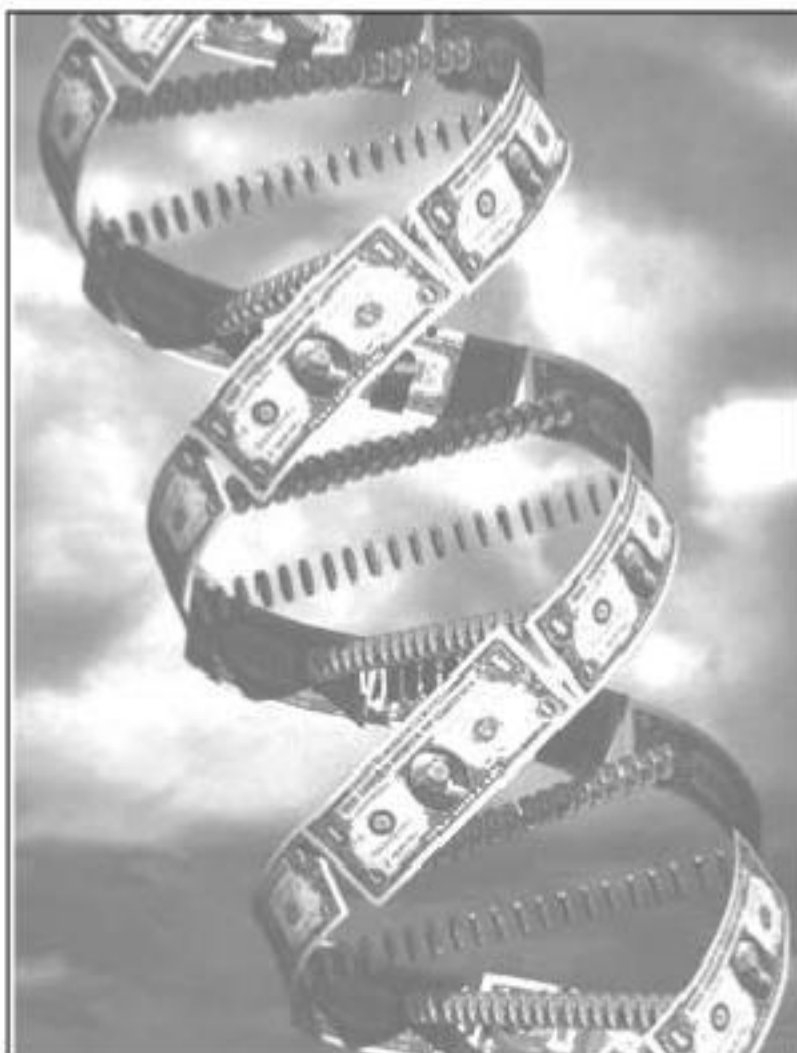
Thống đốc Nguyễn Văn Giàu, điều hành chính sách tỷ giá còn phải đảm bảo hài hòa các lợi ích, yêu cầu khác của nền kinh tế, và việc tung một nguồn ngoại tệ lớn ra thị trường còn có những hệ lụy...

NGOẠI HỐI LÀM SAO

THÁO

NỨT

THẮT

Mặt khác, một điểm quan trọng cần tháo gỡ hiện nay không phải là việc thiếu hụt nguồn cung trầm trọng mà là làm thế nào để khơi thông cho được nguồn ngoại tệ ứ đọng tại các doanh nghiệp xuất khẩu.

Theo phản ánh của các ngân hàng, một thực trạng chung là nhiều doanh nghiệp xuất khẩu khi thu ngoại tệ về không chịu bán lại. Đây là một lựa chọn có mục đích chính là để dự phòng rủi ro tỷ giá trong tương lai (vốn đã có nhiều trường hợp phải trả giá đắt trong năm 2008), bởi chính các doanh nghiệp cũng cần ngoại tệ cho hoạt động nhập khẩu hàng hóa phục vụ cho sản xuất để xuất khẩu; một mục đích khác là sự găm giữ có kỳ vọng tỷ giá sẽ tiếp tục tăng, hay nói cách khác mức giá các ngân hàng trả theo quy định hiện nay tỏ ra chưa hấp dẫn doanh nghiệp.

Một nguyên nhân khác của việc các doanh nghiệp không chịu bán lại

ngoại tệ là do "tác dụng phụ" của chính sách hỗ trợ lãi suất vay vốn VND. Lãi suất vay VND sau hỗ trợ chỉ khoảng 5% - 6%/năm, trong khi vay USD cũng có lãi suất gần tương ứng và còn phải chịu rủi ro tỷ giá khi mua ngoại tệ trả nợ trong tương lai. Điều này khiến nhiều doanh nghiệp lựa

chọn giải pháp tìm mua USD thay vì vay USD.

Vừa qua, với "gợi ý" của Ngân hàng Nhà

nước Việt Nam, các ngân hàng thương mại đã đồng loạt giảm mạnh lãi suất cho vay USD xuống phổ biến dưới 3%/năm để có thể tạo hấp dẫn đối với doanh nghiệp vay vốn. Ở một giải pháp khác, theo thông tin tại cuộc đối thoại với doanh nghiệp hồi trung tuần tháng 5/2009, Ngân hàng Nhà nước của VN cũng đã tổ chức đàm phán với một số doanh nghiệp lớn trong nước với mục đích thúc đẩy việc bán lại USD, vay USD cho ngân hàng. Tuy nhiên, đây chỉ là một giải pháp tình thế và cục bộ.

Một số ý kiến cho rằng doanh nghiệp cần đa dạng hóa ngoại tệ trong thanh toán, không "neo" chủ yếu vào đồng USD như hiện nay. Nhưng, theo lãnh đạo của một ngân hàng có thị phần thanh toán quốc tế lớn nhất hiện nay, điều đó cũng khó thực hiện theo ý muốn chủ quan, bởi phần lớn các đối tác bán hàng bên ngoài đều yêu cầu

thanh toán bằng USD, nhà nhập khẩu trong nước phải đáp ứng.

Thời gian gần đây, trước tình hình ngoại tệ của những thành viên trong hệ thống, Ngân hàng Nhà nước tiếp tục thực hiện vai trò bán ra hỗ trợ. Nhưng dường như đây vẫn chưa phải là một cách giải quyết có tính căn bản, khi sự tích tắc nguồn ngoại tệ găm giữ tại các doanh nghiệp xuất khẩu vẫn chưa thực sự được tháo gỡ.

Để bên mua - bên bán thực sự gặp nhau

Đáp ứng được yêu cầu hợp lý của thị trường là linh hồn của chính sách. Điều này còn thiếu ở chính sách tỷ giá trong thời gian qua, khi doanh nghiệp có ngoại tệ không chịu bán, doanh nghiệp mua ngoại tệ tìm kiếm khó khăn. Cơ chế trần tỷ giá hiện nay chưa tạo được điều kiện để họ hài lòng đến với nhau.

Ngân hàng Nhà nước VN cũng từng thừa nhận, có những doanh nghiệp yêu cầu ngân hàng phải mua ngoại tệ của họ cao hơn giá quy định, trước khi siết chặt quản lý, doanh nghiệp mua ngoại tệ cũng phải mua giá cao hơn qua nguồn thu phí gián tiếp của ngân hàng. Cả hai chiều này đều cho thấy mức tỷ giá hiện hành cùng biến độ không đáp ứng được nguyện vọng của họ - những đại diện của thị trường.

Và ngay cả trên thị trường ngoại tệ liên ngân hàng, nhiều thông tin phản ánh gần đây đề cập đến những trường hợp "lách" trần tỷ giá thông qua ngân hàng thứ ba, ngoại tệ thứ ba. Họ buộc phải đi đường vòng bởi "đường thẳng" hiện tại không đáp ứng được yêu cầu của họ.

Thị trường đang cần một môi trường để bên mua - bên bán thực sự gặp nhau, ở một mức giá có được sự đồng thuận, đáp ứng nhu cầu của cả hai bên. Và ở đây, quan hệ cung - cầu sẽ hình thành mức giá hợp lý. Tất nhiên, điều này không đồng nghĩa với sự thả nổi, mà nhà điều hành chính sách là người mua và bán cuối cùng, điều tiết, định hướng cung - cầu thông qua những lực lượng sẵn có.

Yếu tố thị trường trong cơ chế này cũng không có lập, mà có sự tương tác với thị trường tiền gửi, thị trường cho vay. Một ví dụ cụ thể là việc giảm mạnh đồng loạt lãi suất cho vay USD vừa qua cũng là một sự tương tác điển hình trong mối quan hệ này, góp phần giải vây cho thị trường ngoại hối.

Tất nhiên, theo ý kiến chuyên gia, để điều hòa được mối quan hệ này theo các mục đích định sẵn, năng lực của nhà điều hành luôn là một yếu tố có tính quyết định.

thắt mùa muối

Hết tháng 7, đã bước sang giai đoạn cuối vụ muối nhưng trời vẫn dầm nước. Những trận mưa trái vụ liên tục, nhiều đồng muối đã kết tinh tan theo bọt nước như xé lòng diêm dân.

Cũng như các tỉnh ven biển đồng bằng sông Cửu Long, miền Trung năm nay mất mùa muối. Giá rất cao, nhưng có nơi không một hạt muối để bán. Nghề làm muối xưa nay là vậy, cứ luân phiên trong điệp khúc nghèo khó...

Tại tỉnh Ninh Thuận, vừa muối của cả nước, vùng khó hạn nổi tiếng, mưa đặc biệt hiếm vào mùa khô. Thế nhưng, năm nay trời mưa liên tục, huyện Ninh Hải có gần 1.100 ha muối, mà vào tháng 6, tháng 7 giữa mùa hè về đồng muối Tri Hải nhiều ngày trắng nước, không thấy một bóng người thu hoạch.

Năm 2008 giá muối cao, diêm dân nhiều nơi tìm cách mở rộng diện tích muối bằng nhiều cách, trong đó không ít nhà đã "bỏ tôm ồm muối". Một nông dân ở thôn Phương Cựu 3, xã Phương Hải (huyện Ninh Hải) là một trong số đó. Ông đã đánh liểu chuyển hơn 0,3 ha đang nuôi tôm thành ruộng muối, tốn kém hơn 10 triệu đồng. Hi vọng mùa này thu hoạch được khoảng 15 - 20 tấn muối. Nhưng, ông trời không theo ý người. Mưa liên tục, ruộng muối của ông chỉ thu được 5 tấn, thu nhập tính ra, chưa bằng 1/3 số tiền ông bỏ ra làm ruộng muối.

Hàng năm, diêm dân tỉnh Ninh Thuận cung cấp cho thị trường trên 200.000 tấn muối. Mọi năm, hết tháng 5 sản lượng muối của tỉnh đã đạt 50% kế hoạch (trên 100.000 tấn), năm nay chỉ đạt chưa đầy 50.000 tấn. Kế hoạch 200.000 tấn muối năm 2009 không thể hoàn thành.

Tại Bình Định, đồng muối của huyện Tuy Phước, Phú Mỹ, Quy Nhơn từ đầu vụ đến nay hứng chịu nhiều trận mưa lớn liên tục, hàng trăm ha muối sắp thu hoạch tan thành nước. Những cánh đồng muối ở địa phương có diện tích 12,5 ha, mới thu được 7,5 tấn muối, giảm trên 300 tấn so mọi năm, mỗi lần muối kết tinh gặp mưa trái vụ diêm dân chỉ có ngồi khóc.

Bình Định có khoảng 270 ha đồng muối, đến nay sản lượng muối của tỉnh mới đạt trên dưới 5.000 tấn, ít hơn so cùng kỳ năm trước 9.000 - 10.000 tấn. Liên tục 2 năm nay thời tiết diễn biến thất thường, mưa trái mùa ngày càng nhiều, trên 2.000 nhà dân chuyên sản xuất muối lao đao, bươn chải kiếm sống từng ngày.

Một số nhà làm muối ở Bạc Liêu than trời "Năm nay ở vừa muối mà lại nhập muối ngoại là điều vô lý và việc muối ngoại xuất hiện trên thị trường sẽ "bóp chết" diêm dân".

OzSpring WATER

Gia o đến tận nhà, hăng xướng văn phòng các loại nước suối tinh khiết từ suối thiên

nhiên của Úc. Bình 15 lít chỉ \$8. Miễn phí công giao trong vùng giới hạn cho cú gọi tối thiểu từ 2 bình trở lên. Có các loại máy làm lạnh bán hoặc cho thuê. Xin gọi

(02) 9586 1666

Vừa qua, nhiều người tiêu dùng "choáng váng" khi phát hiện nhiều vụ hàng "dỏm" (hàng giả, hàng nhái) không rõ nguồn gốc, kém chất lượng được bày bán ở các trung tâm thương mại rất "hoành tráng"...

Nhãn ngoại, hàng nhái

Các trung tâm thương mại (TTTM) thường được đánh giá là điểm mua

Burberry hay Monogram Vernis... rẻ nhất cũng có giá khoảng từ 150- 950 USD...

Theo người tiêu dùng thì không ít thương nhân đã lợi dụng mức TTMM để bán hàng giả, hàng kém chất lượng với giá hàng hiệu. Hầu hết hàng hoá vi phạm có xuất xứ "Made in China" nhưng nhân viên bán hàng đều nói là

của Mỹ, Nhật, Singapore... để bán với giá "trên trời", thậm chí đẩy lên gấp 10 lần so với giá trị thực

(quần áo, thời trang, mỹ phẩm...) ở đâu có cửa hàng bày bán hàng hoá thì ở đó có bán hàng nhái, hàng nháp lựu.

Vì như theo điều tra, sản phẩm danh tiếng Lacoste có tới 95% được bán trên thị trường hiện nay là hàng nhái. Có một số chi tiết để phân biệt hàng chính hãng và hàng nhái, song không phải người tiêu dùng nào cũng có thể phân biệt giữa hàng dỏm và hàng thật qua các chi tiết như: hàng Lacoste chỉ được làm từ chất liệu 100% cotton và không pha trộn gì khác, rất nhẹ.

Trong khi đó, hàng nhái dù ở cấp độ nào cũng thường nặng hơn rất nhiều. Logo hình con cá sấu được khâu và may tinh tế hơn nhiều so với hàng nhái. Răng của cá sấu được hiện rõ và có khả năng phát sáng, cúc áo

Hàng dỏm bán Chỗ xịn

săm tía cây với nguồn hàng phong phú, đảm bảo chất lượng, bán theo giá niêm yết. Chỉ riêng tại Sài Gòn, hiện có 82 siêu thị (ST) các loại và hơn 22 TTTM.

Trong đó, phần lớn các TTTM thuộc quyền sở hữu của các công ty tư nhân cho các cá thể thuê quầy hàng bên trong để kinh doanh, người thuê các quầy hàng này củ TTTM không cần phải đăng ký với cơ quan quản lý nhà nước.

Điều này đã tạo đường "lách" cho không ít TTTM, ST tránh né "Quy chế TTMM, ST" theo Quyết định của bộ Thương mại Việt Nam. Chính vì không ghi rõ trong hợp đồng cho thuê mặt bằng các quy định về loại hàng hoá nào được phép kinh doanh và cấm mua bán, tạo cơ hội cho nhiều nhà kinh doanh có thể ở những nơi này bán hàng có nguồn gốc không rõ ràng.

Điển hình, có 6 gian hàng ở TTTM Lucky Plaza (Q.1, Sài Gòn) bày bán đồng hồ đeo tay nháp lựu, giả mạo các nhãn hiệu nổi tiếng như Rado, hay Panerai, Chanel, Longines... Sạp Mi-Fa, quầy bán hàng Thu Hồng ở Sài Gòn Square (Q.1, SG) bán túi xách, ví da nhái nhãn hiệu Louis Vuitton.

Chưa hết, ở TTTM An Đông Plaza (Q.5, Sài Gòn) tiếp tục phát hiện ở quầy kinh doanh túi xách, ví, thắt lưng nhái nhãn hiệu Louis Vuitton. Còn ở siêu thị Big C An Lạc (Q. Bình Tân, Sài Gòn) tại quầy 9-10 của cửa hàng Thủy Nga (nằm trong khuôn viên) bán đồng hồ giả hiệu Q&Q, CK, Omega, Seikhoàng, Rado, Seikhoàng...

Vì sao các TTTM này có bán hàng "dỏm"? Nhiều tiểu thương cho biết, 2009 là năm của hàng hiệu. Cơ sở thích hàng thời trang "hàng hiệu" đang trở thành "mốt" của nhiều người, đặc biệt là giới trẻ do muốn chính tỏ về đẳng cấp "dân sành điệu hiệu". Nhưng chiếc túi xách, dây thắt lưng, mắt kính hiệu Louis Multicolor, Chanel,

của sản phẩm, nhằm để người tiêu dùng an tâm là đã mua hàng chính hiệu.

Trên đây chỉ là phần nhỏ trong 6.790 vụ vi phạm, tăng gần gấp đôi so với cùng kỳ năm 2008. Song, để làm rõ nguồn gốc của hàng nhái là vấn đề cực khó vì khi nó vào đến các cửa hàng để tiêu thụ thì đã bị "chôn vùi" nên rất khó kiểm tra được từ gốc.

Tình vi đến mức khó lường

Các thành phố lớn như Sài Gòn, Hà Nội, Đà Nẵng... là những trung tâm kinh tế và là đầu mối tiếp nhận những hàng hoá từ các nước. Do dân số đông nên các nơi này cũng là "vùng trũng" của nạn sản xuất hàng nhái và hàng nháp lựu.

Và một thực tế là chưa có quốc gia nào trên thế giới việc kinh doanh hàng nhái, hàng lựu lại diễn ra công khai như ở Việt Nam. Bởi qua kết quả khảo sát nhiều mặt hàng tiêu dùng

của hàng nhái thường phẳng, cứng, chỉ làm từ nhựa bình thường, trong khi hàng "xịn" có một đường gờ nhỏ, được làm từ ngọc trai, không ghi bất kỳ chữ gì. Hàng Lacoste thật có phần viền tay áo không quá rộng mà cũng không quá nhỏ và ký hiệu kích cỡ của áo (size) theo dạng S, M, L... chữ không dùng những con số 1,2,3,4...

Ngoài ra, một số hàng nhái còn được sản xuất tinh vi không thua gì hàng thật mà ngay cả dân sành điệu cũng "bỏ tay" vì không thể phân biệt được. Cụ thể như mắt hàng đồng hồ đeo tay. Với hàng nhái giả Hồng Kông thì những chi tiết như mặt đồng hồ, kim, logo...trông rất "phổ". Trong khi đó, nếu là hàng nhái nhai "Made in Thailand" thì lại tinh vi đến từng chiếc kim chỉ giờ và sự chính xác đến 98% so với hàng "xịn".

Người tiêu dùng tại Sài Gòn đã phát hiện nhiều vụ hàng nhái lại các thương hiệu nổi tiếng được bày

CẦN TIỀN KHẨN CẤP?

CÓ NGAY TỨC KHẮC!

Cho mượn từ \$1000 đến \$50,000

lấy TIỀN MẶT liền tại chỗ khởi ra ngân hàng

Khởi nói với chúng tôi hồ sơ ấu hay tốt, có việc làm hay không vì chúng tôi

KHÔNG XÉT HỒ SƠ

Cứ phone cho chúng tôi thử xem có làm gì được cho các bạn không? Được thì tốt, không được cũng "nothing to loose"

04 3000 6967

Làm việc 5 ngày rưỡi, 9am - 5pm, thứ Bảy chỉ đến 1pm, Yes chúng tôi nói tiếng Việt
Công ty kinh doanh tài chính của Úc có giấy phép của bộ thương mại NSW

bán tại các trung tâm thương mại rất "hoàng tráng"

Xử lý ra sao?

Đứng trước thực trạng này, nhiều người tiêu dùng đã đặt ra câu hỏi rằng có giải pháp nào để hạn chế thực trạng hàng "dỏm" tại TTMM, ST?

Bởi hiện nay, họa hoằn lắm khi có kiểm tra, phát hiện sai phạm thì chỉ có chủ kinh doanh (người thuê cửa hàng trong TTMM hay ST) chịu trách nhiệm, còn Ban Quản Lý các TTMM, ST khi đó chỉ đóng vai trò làm chứng. Kinh nghiệm cho thấy, từ nay đến cuối năm là thời điểm hàng quá "dỏm" bành trướng, xâm nhập ồ ạt vào cả các ST, TTMM lớn.

khí mua hàng phải lưu ý đến nhãn mác.

Đối với ngành Quản Lý Thị Trường, tập trung toàn lực lượng cho công tác chống buôn bán, vận chuyển hàng lậu, hàng giả. Hướng mạnh việc kiểm tra vào các tổ chức, cá nhân nhập khẩu hàng hoá, trong đó đặc biệt chú ý các đối tượng chuyển kinh doanh mặt hàng thời trang, các điểm bán lẻ, kho hàng. Sở Tài chính kiểm tra thường xuyên việc chấp hành pháp luật về giá đối với các loại hàng hoá, dịch vụ thuộc danh mục phải kê khai đăng ký.

Tuy nhiên, đối tượng kinh doanh hàng "dỏm" thường thuê chung một nơi để chứa nhiều chủng loại hàng, do đó khi lực lượng kiểm tra chủ mặt hàng này phải có đủ mặt các chủ hàng khác, mà việc này không dễ thực hiện.

Để tự bảo vệ mình, người tiêu dùng nên cảnh giác khi mua hàng hoá phải lưu ý đến nhãn mác... Có như vậy mới mong kiểm soát được nạn hàng "dỏm" đang đến hồi báo động.

TING!!!

ONLINE

Tỷ Diệu có a-dương sru tẩm - tiếng tằng quý huyah để hay vào mạng chat với "hàng ah-sry hiếu" ở Việt Nam

Tình online có lắm điều lý thú,
Chỉ tội thay cho mấy chú Việt kiều.
Nàng hai mươi, tập tễnh bước vào yêu,
Chàng năm mấy, tuổi xế chiều sống đây.
Yêu say đắm, yêu chẳng cần che đậy,
Tủi quen nhau, chẳng cảm thấy yêu đời.
Tóc hoa râm, cặp mắt kiếng đối mới,
Chàng nhuệng lại, rồi chơi thêm kiếng mát.
Chải mái tóc y chàng Châu Nhuận Phát,
Sửa dáng đi chẳng khác Lưu Đức Hoa.
Chàng tin rằng mình có số đào hoa,
Nên mới "crab" được một cô bồ nhí.
Nhưng chuyện đời có nhiều khi phi lý,
Vừa quen nhau mới chỉ một tháng tròn.
Nàng thì thắm, "Anh yêu có nhớ hôn?"
Đúng một tháng, tặng em quà kỷ niệm."
Dán cắt cổ, cả mặt đời cần kiếng,
Chàng nghe xong chết lịm nửa con người.
Nhưng vì yêu nên cũng ráng gượng cười,
Ra nhà bank rút tiền mua chiếc nhẫn.
Được vài hôm nâng lại làm mặt giận,
"Nói yêu em mà chẳng hiểu cho em
Chat ở ngoài dịch vụ hồng tự nhiên,
Anh hãy gởi ít tiền mua vì tính."

Đang khi yêu, chàng giống như thằng lính,
Chỉ cúi đầu nghe lệnh của quan bà.
Một ngàn đô, nghĩ lại cũng xót xa,
Nhưng thôi kệ, để vui lòng người đẹp.
Bóp cửa chàng cứ mỗi ngày mỗi xep,
Rồi một hôm người đẹp lại phàn rằng,
"Từ nhà em ra ngoài phố chẳng gần
Em cần có chục ngàn mua a-móc."
Say men tình, chàng trở thành thằng ngốc,
Còn bao nhiêu cũng "ma rốc" đem dâng.

Vì đã lỡ mạo danh là bác sĩ,
Có lẽ đầu nghèo hơn bác thằng Bần.
Chàng kết quá rút dần tiền tín dụng,
Để gởi về cung phụng cho người thương.
Trời xui chỉ cái cảnh đời ngang trái,
Chàng đi làm, nâng lại được lãnh lương.
Rồi một hôm, chàng quyết định hồi hương
Về Việt Nam thăm người tình bé nhỏ.
Tạm giả biệt với cuộc đời cắt cổ,
Khoác vét-tông làm bác sĩ chuyên khoa.
Đến phi trường mãi chẳng thấy nàng ra,
Chàng nôn nóng vẫy taxi đi kiếm.

Tìm đến nơi nổi mừng vui tất lịm,
Nàng đang ngồi âu yếm với một người.
Chàng ghen ngào không nói được một lời,
Khí nàng hỏi, "Bác ơi, àm ai đó?
Tôi với bác chưa từng gặp mặt nhau
Sao bỗng nhận là người quen vô cơ?"
Gã thanh niên bỗng chồm lên, hùng hổ
"Ông đi mau, tui xuyết chớ bấy giờ."

Chàng buồn thiu đưa cặp mắt thần thờ,
Đón taxi để đi tìm khách sạn.
Trở về Mỹ sống chuỗi ngày buồn chán,
Chàng mới thể muốn kiếp hận đàn bà.
Đôi khi ngồi nghĩ lại thấy xót xa,
Thiệt là tức, đã già còn đại gái

SUPER MARKET

St Marys NSW

(0294-1319)

Sang một siêu thị tạp hóa, vị trí rất tốt ngay trung tâm shopping strip khách vắng lại rất đông, chỗ đậu xe free dễ dàng thuê lại mãi. Shop gần 2 trường tiểu học & trung học, bán cho trẻ em rất nhiều. Có hơn 4 phòng ngủ trên lầu. Chỗ rộng rất tiềm năng và cơ hội để phát triển thành IGA super market. Hiện chỉ \$10,000/thần

Sang \$120,000 WIWO

Tel.: 9673 5250 (Vinh)

NEWSAGENCY FRANCHISE

National wide

(0117-1509)

Sang một shop bán sách báo loại bán tại chỗ không giao đến nhà, và hơn các loại xổ số lotto, chỉ nhánh trong các shopping lớn trên toàn nước Úc. Được đào tạo, và hỗ trợ các cung ứng cần thiết. Đầu tư từ \$350,000 không thu initial franchise fee.

Giá đầu tư \$350,000

Tel.: John Watt 0420 942 919 (Vinh)

email <john.watt@supanews.com.au>

HAIR SALON

Greensborough Vic.

(0395-1319)

Sang một tiệm tóc đang hoạt động lâu năm rất đông khách quen, và khách vắng lại. Trang thiết bị hiện đại với hệ thống computerised. Vị trí tốt lease lâu dài giá rẻ 2000/tháng có thể làm thêm mỹ phẩm or móng tay.

Giá Sang 70,000 t/tháng

Tel.: 9434 5665 or 0425 813 438 (Vinh)

FLOOR SANDING

Glenbrook NSW

23061089

Sang một doanh nghiệp phục vụ đánh bóng và sửa chữa làm đẹp các loại sàn gỗ cho nhà office v.v..., đã làm 12 năm hiện hoạt động rất tốt thu nhập khá lời, cao, đang có nhiều môi bớp đồng khách quen. Sang toàn bộ xe van, thiết bị

Giá Sang thương lượng

Tel.: 0412 395 479 (Vinh)

Từ vụ ông cựu tổng trưởng tiểu bang Queensland vào ngồi tù 7 năm về tội trạng tham nhũng dựa trên quyền thế, cả chính giới toàn nước Úc bắt đầu rún động, nhất là chính quyền ở bang Queensland ở phía Bắc của bà thủ hiến Anna Bligh.

Các đảng phái lớn ở Úc bắt đầu thấy nhột bởi sự thật khi phân biệt giữa tham nhũng và liêm khiết trong sạch chỉ cách nhau bằng một xấp giấy mỏng của luật pháp và quy lệ điều hành nghề làm chính trị, không những chỉ riêng ở Úc mà trên toàn thế giới. Cũng giống như mở luật lệ các chính quyền Tây Phương lằng xé để chống lại đám khủng bố từ sau vụ 11 tháng 9 ở New York. Đặc biệt ở Úc, một số quy lệ về nhận quà cáp hay hành nghề "tư vấn" hoặc lobby, vào lúc còn tại chức, hay sau khi hết làm tổng trưởng hay đại biểu quốc hội, thường do chính thủ tướng hay thủ hiến đề ra.

Riêng ở Queensland, người ta bắt đầu nhớ lại thời ông thủ hiến tiểu bang là Joh Bjelke-Petersen (gốc Đan Mạch và sinh trưởng ở Tân Tây Lan), trong những nhiệm kỳ kéo dài gần 20 năm tại tiểu bang xứ mặt trời của nữ hoàng, với những cáo trạng tham nhũng triền miên và có đến 5 ông tổng trưởng trước sau sếp hàng vào khám lớn vì tội tham nhũng. Riêng Sir Joh chạy trốn được pháp luật (ở tội khai dối) nhờ ở chuyện ông đã lớn tuổi không còn đủ sức hầu toà.

Người dân ở xứ nào có tham nhũng trầm trọng đều biết rất rõ cội nguồn của tham nhũng. Thông thường có hai thành tố chính. Thứ nhất, một chính quyền, thuộc một đảng phái nào đó đã ở tại chức quá lâu. Đó là trường hợp của chính phủ của Sir Joh Bjelke-Petersen, gần 20 năm, và các chính phủ thuộc đảng Lao Động (các ông Wayne Goss, Peter Beattie và bà Anna Bligh) kéo dài cho đến nay đã gần 19 năm. Chính ông cựu thủ hiến Wayne Goss đã lên tiếng báo động rằng phe Lao Động "ta" đã ở chính quyền khá lâu. Và thứ hai, nước hay bang đó đang trên đà phát triển mạnh mẽ về kinh tế, thương vụ hay buôn bán hoặc xây dựng, trong đó việc cạnh tranh thường thúc đẩy giới thương gia phải tìm cách lo lót để có thể qua mặt các đối phương, hay dựa vào quyền thế để luật pháp làm ngơ, như các chuyện nhà thổ bất hợp pháp và cảnh sát, v.v.

Một thương gia ở xứ Indonesia, khi được hỏi là thời bà tổng thống Megawati có khá hơn thời ông Suharto hay không đã cho biết là thời Suharto mặc dù tham nhũng hết sức trầm trọng nhưng cũng đỡ hơn thời sau khi ông này bị lật đổ. Tại sao như vậy? Bởi thời ông Suharto, thương gia chỉ cần lo lót cho một nguồn mà thôi, và đó

CẦU CHUYỆN THỜI SỰ

là gia đình ông tổng thống hay đám đệ tử của ông. Nhưng sau khi lật đổ, dân chúng có đến hàng trăm đại biểu quốc hội, và các lãnh chúa địa phương, để nhận hối lộ, nhưng không có phe nào nhận quà mà làm việc hữu hiệu bằng phe ông Suharto khi trước.

Sở dĩ câu chuyện tham nhũng trở lại thăm viếng tiểu bang Queensland, liền ngay sau khi một ông cựu tổng trưởng thời Beattie là ông Nuttall đã xô khám vì mang tội đòi phong bì, là ở chuyện cho tiền ủng hộ đảng phái làm chính trị. Như ở khắp nơi trên thế giới theo đuổi hệ thống chính trị đa đảng đa nguyên. Đó là câu chuyện về ông Nev Conway - một người từng làm quản lý văn phòng tranh cử cho ông thủ tướng Kevin Rudd vào mùa tổng tuyển cử năm 2007. Sau mùa tổng tuyển cử, và ông Rudd được lên

cho vay mua nhà, với số vốn khá lớn là \$4 tỷ đô la. Và khách hàng của khuyến-cầu-gia Conway là công ty FirstMac đã nộp đơn xin tài trợ. Kết quả là FirstMac xin được \$500 triệu đầu tiên của quỹ hỗ trợ các công ty tài chính do tổng trưởng Swan thiết lập, vào khoảng cuối năm 2008, và thêm \$500 triệu nữa vào đầu năm 2009. Việc này làm cho nhiều nhà doanh nghiệp trong thị trường tài chính cho vay mua nhà chường hững ngạc nhiên không ít. Bởi công ty FirstMac là một công ty chưa phải là thăm niên và cho vay với lãi suất phạt khá cao, cao hơn những công ty tài chính lâu năm và đáng giúp hơn.

Chuyện này bị xì ra khi tổng ủy điều tra về tội ác và tham nhũng công bố rằng những người bạn của phe Lao Động cầm quyền, thường là những chính trị gia đã về hưu, hiện đang bắt chước lối làm ăn lố-b-by kiểu Mỹ, kiếm tiền hết sức khấm khá. Nhất là họ có những thứ tiền lệ phí "được việc" rất cao. Tiền lệ phí được việc có nghĩa là món tiền thưởng cho các chuyên gia về lobby, trên tiền lệ phí thông thường đã trả trước, sau khi chính quyền đã chấp thuận đồ án đầu thầu hay một li-xăng mở một công ty thương mại độc quyền nào đó, của khách hàng các công ty khuyến-cầu lobby. Quí nhột bởi báo chí và giới truyền thông kêu la ầm ĩ rằng tệ nạn tham nhũng đã trở lại xâm thương trú vĩnh viễn ở Queensland, bà thủ hiến Anna Bligh lập tức tuyên bố rằng bà sẽ ra luật cấm các lobby-gia nhận thêm tiền lệ-phí được việc.

Vấn đề tham nhũng hợp pháp có thể được hiểu dễ dàng hơn nếu ta xem lại các bài học Anh ngữ về cách chia động từ, theo thời quá khứ, hiện tại và tương lai. Đại khái luật lệ dành ra để ngăn ngừa hay trừng phạt chuyện hối lộ tham nhũng thường chỉ áp dụng vào thời hiện tại mà thôi, chứ ít khi áp dụng cho quá khứ và tương lai. Bởi luật lệ thường dựa vào định nghĩa của một động tác hay sự việc, gói ghém trong hầu quả hay tác động của nó. Bởi định nghĩa thông thường của tham nhũng là "dựa vào quyền thế để thực hiện một quyết định gì, có lợi cho một hay nhóm người, hơn hẳn những người khác tương tự, mà đem lợi lộc riêng tư cho người thực hiện quyết định đó".

Như vậy ta thấy rõ hai trường hợp thuộc thì quá khứ hay tương lai rất khó đem ra áp dụng trong chuyện hối lộ tham nhũng. Và đó là lối vận hành hay làm ăn hết sức hợp pháp tại các xứ dân chủ tiến tiến ở Tây Phương. Từ xưa đến nay.

Thử xem một vài thí dụ cụ thể. Thời quá khứ? Tức là thời một ông hay bà chính trị gia nào đó chưa được một chức vụ dân cử - hay chưa được làm quan. Đó là lúc họ cần giúp đỡ của nhiều người, nhất là những người có tiền có của. Đảng phái chính trị của họ cũng vậy. Họ cần donations, tức tiền hỗ trợ, tặng không, tiền mạnh thường quân, máy điện toán, máy in, xe ute (vận tải gia đình), cổ động viên, quảng cáo trên báo chí, hay Tivi, v.v. và v.v. Họ cũng cần những buổi tiệc gây quỹ, những ủng hộ viên xộp, những đại gia quan tâm đến chuyện lớn, v.v.

Rồi khi họ thành công, tức vào được chính quyền hay quốc hội, hội đồng thành phố, thì sao? Thường thường họ trả ơn. Họ biết mình hay tin tức quan trọng, nhất là những kế hoạch chỉ có quan chức chính phủ biết mà thôi thì thế nào họ cũng mí mí tiết lộ cho những đại gia thân tín đã hết lòng ủng hộ họ trong kỳ bầu cử vừa qua. Nếu họ vào được nội các trung ương, thì đến đầu của họ còn xộp hơn nữa. Ở Mỹ từ bao nhiêu năm, các chức vụ đại sứ ở các nước lớn như Nhật, Anh, Pháp, Úc, v.v. thường do tổng thống Mỹ giao cho các "bạn hiền" đã bỏ ra hàng chục triệu đô-la để giúp tranh cử tổng thống. Điển hình là chức vụ đại sứ ở Tokyo gần đây do ông tổng thống Obama bổ nhiệm cho một ông bạn hiền đã đóng góp rất nhiều vào kỳ tổng tuyển cử năm rồi. Trùng hợp là ông tân đại sứ này nói tiếng Nhật rất rành.

Thời quá khứ kiểu như vậy hoàn toàn hợp pháp, tuy cũng thường bị nhạo là làm chính trị kiểu phe ta. Kiếm jobs thơm dành cho phe ta.

Thế thời tương lai ra sao? Thời tương lai thường dành cho các ông bà thủ tướng hay thủ hiến, hoặc tổng bộ trưởng, đã về hưu hay rời khỏi chức vụ chính trị. Đó là trường hợp rất nhiều chính trị gia ở Úc làm giàu nhanh chóng trong vòng 12 tháng sau khi rời khỏi chính trường. Những vị này thường mở riêng cho mình các công ty tư vấn cho các chính quyền ngoại bang, như Trung Quốc, Ấn Độ, bởi họ biết rất rõ các đường dây chạy chọt rất "được việc" ở khắp nơi trên nước Úc, cũng như mối dây liên hệ họ có sẵn với các viên chức sơ tại, mà đa số từng là đệ tử hay thuộc lớp đàn em của họ.

Ngoài ra họ thường được mời vào gia nhập ban quản trị của rất nhiều công ty kinh doanh lớn trong nước. Ngồi trong ban quản trị một công ty lớn, họ chỉ cần đi họp sơ sơ mỗi tháng một lần chẳng hạn là có tiền lương bằng lương tổng trưởng khi xưa. Và đó chỉ là cho một công ty.

Nhiều tổng trưởng ở các xứ tiến tiến

Tây Phương trước khi họ "nghỉ việc" công, họ thường có những quyết định có lợi cho một công ty lớn nào đó. Đến khi họ nghỉ việc rồi, công ty lớn đó trả ơn họ bằng cách mời họ gia nhập ban quản trị, hay đôi khi làm chủ tịch ban quản trị hay ngay cả chức tổng giám đốc, tức CEO. Đối với các công ty lớn, khi họ mời một cựu tổng trưởng gia nhập ban quản trị, không những họ trả ơn mà họ còn được rất nhiều lợi khác do đó mối quan hệ hay quen biết với tất cả đường lối hay chính sách của chính quyền trong một tương lai khá dài. Báo chí Tivi đôi khi có theo dõi những vụ tổng trưởng trước khi nghỉ việc làm lợi cho công ty tư, và đăng tải rùm beng. Nhưng

chủ vẫn có quyền vượt qua sân và biểu quyết luật theo đảng Cộng Hoà, hay ngược lại. Chuyện này rất hiếm khi xảy ra trong thể chế chính trị ở Úc. Đại biểu đảng nào phải biểu quyết luật theo đảng đó. Bởi vậy người ta phải nhớ rằng ở Mỹ tổng thống có thể thuộc đảng Dân Chủ, nhưng tổng thống có thể mời một người thuộc đảng Cộng Hoà làm bộ trưởng. Chuyện này vẫn không bao giờ xảy ra tại Úc. Và cũng bởi như vậy họ mới có truyền thống kiếm job thơm cho phe ta.

Những người theo dõi thời sự đều nhớ rằng lúc ông Obama vừa đắc cử tổng thống, một trong những chuyện đầu tiên ông công bố là ông sẽ cấm

vẫn không sao, bởi nó thuộc về kiểu động từ chia theo thì tương lai.

Thế ở Mỹ còn có thêm cái màn gây ảnh hưởng trong chính giới ở thời hiện tại, mà hiện nước Úc đang bắt chước. Đó là dịch vụ khuyến cầu, thường gọi nôm na là lobby. Ở Mỹ hiện nay có đến trên 40000 chuyên gia về lobby, phần lớn là làm việc cho các chính quyền ngoại bang. Đặc điểm của khuyến cầu ở Mỹ là nó tập trung ở lưỡng viện quốc hội, liên bang và tiểu bang. Tức mặc dù ở thời hiện tại nhưng ít dính líu đến hành pháp, bởi hành pháp có quyền thế, và đi thẳng vào định nghĩa của tham nhũng. Không được. Bởi vậy cho nên khi người Úc thấy người Mỹ có nghề lobby mang nhiều lợi nhuận họ lập tức bắt chước, nhưng họ hoàn toàn không biết một chuyện là nghề lobby Mỹ chỉ "khả thi" với hệ thống chính trị của Mỹ mà thôi. Rất khó bắt chước cho nước Úc.

Tại sao vậy? Bởi nước Úc theo chế độ Westminster của Anh Lê, và theo đó đại biểu quốc hội của đảng đa số cũng chính là nhân viên các cấp của chính phủ. Tức lập pháp và hành pháp quện lẫn vào nhau. Nếu ở Mỹ ông hay bà tổng thống (hay thống đốc) thuộc đảng Dân Chủ, thì tại quốc hội các đại biểu quốc hội thuộc đảng Dân

những người phục vụ chính quyền của ông không được hành nghề lobby trong vòng một năm, dù rằng chỉ giúp ông trong việc bàn giao quyền hành từ phe ông tổng thống Bush.

Ông Obama rất rành nghề 6 câu với các đám lobby. Bởi thứ nhất, lúc làm thượng nghị sĩ ở bang Illinois, vào năm 2008, cùng với hai thượng nghị sĩ khác, ông đã đề ra một dự luật bắt các nhà khuyến cầu phải đăng ký theo đạo luật FARA (Foreign Agents Registration Act) về Lobby-gia đã có từ hồi 1938, mặc dù đã từng đăng ký theo đạo luật kia tức LDA (Lobbying Disclosure Act, 1995 - Luật về tiết lộ khuyến cầu). Và thứ hai, chuyện bàn giao cũng là một chuyện hết sức tốn địa (khoảng \$12 triệu), và phần nữa có thể do đám lobby tặng không cho chính phủ, và ông Obama có vẻ rất ngại chuyện tham nhũng, bởi ông người gốc da đen đầu tiên vào làm việc ở toà Nhà Trắng.

Nên nhớ lobby là một sinh hoạt hết sức sống động và là một thành tố quan trọng của chính trường Mỹ. Tiền lệ phí trung bình của họ là khoảng \$300000 cho một vụ. Lobby-gia có thể là một hãng luật sư lớn và thông thường họ mượn luật sư trẻ có bà con họ hàng thân thích với các thượng nghị sĩ hay đại biểu Hạ Viện. Họ theo

Tham nhũng hợp pháp

làm thủ tướng, ông Conway bắt chước lối làm ăn rất khấm khá ở xứ Cờ Hoa thường gọi là "lố-b-by", tạm dịch nôm na là "khuyến cầu", cùng với bà vợ, thiết lập riêng một công ty chuyên lo chạy mối khuyến cầu mang tên là CMCS. Ngay sau khi lập nên CMCS, ông Conway dưới tên công ty, tặng riêng cho đảng ta (Lao Động, chỉ bộ Queensland) một món tiền là \$26000. Sau đó hãng CMCS có một khách hàng hơi vô danh là một công ty tài chính chuyên cho vay tiền mua nhà (và cạnh tranh với ngân hàng) mang tên là FirstMac.

Nên nhớ cả ông thủ tướng Rudd, ông tổng trưởng ngân khố Swan, và lobby-gia Conway đều là những người có quê hương gốc gác ở Queensland. Vào những tháng đầu của cơn khủng hoảng kinh tế tài chính toàn cầu, ông tổng trưởng Swan có tuyên bố thiết lập một quỹ tài trợ thị trường

Có rất nhiều nguyên tắc trong việc bán hàng, nhưng có một nguyên tắc hầu như không bao giờ sai, đó là nếu bạn hướng toàn bộ sự chú ý của mình vào giá bán của sản phẩm hay dịch vụ, thì khách hàng của bạn cũng sẽ làm y như thế, tức là chỉ tập trung vào yếu tố giá cả. Trừ khi bạn có thể

DOANH NHÂN & DOANH NGHIỆP

giá bán của sản phẩm:

1. Bán bằng giá trị thật của sản phẩm

Đừng bao giờ để mình rơi vào tình thế phải xin lỗi vì giá sản phẩm của

bạn kém vững hơn. Khi đó, nếu một khách hàng ngờ ý muốn mua số lượng lớn, thì bạn cần đàm phán về giá sao cho công ty không bị thiệt thòi, mà vẫn phải giữ được khách hàng.

Nghệ thuật

làm cho sản phẩm của mình khác biệt với sản phẩm của đối thủ cạnh tranh, thì chỉ sản phẩm với mức giá thấp nhất mới có thể bán chạy.

Giá cả luôn là vấn đề quan tâm lớn nhất của khách hàng và đôi khi khách hàng có những phản ứng về giá mà không phải người bán hàng, hay thậm chí nhà sản xuất nào cũng có thể giải thích thỏa đáng. Chưa khoa để tránh phản ứng là tạo điều kiện cho khách hàng biết họ sẽ nhận được gì từ khoản tiền mà họ bỏ ra.

Bart McConley, giám đốc phụ trách bán hàng của tập đoàn lớn là Warnock Automotive, Mỹ, cho rằng: "Nếu ai đó không biết về phản ứng giá và đàm phán, đó là người đang điều hành một cửa hàng bán xe hơi thành công. Cách xử lý về phản ứng giá của anh ta là gì? Tất cả là vấn đề nhận thức" - anh nói. "Nhiều người bán xe hơi đã hạ giá ngay tại điểm bán xe, thậm chí trước khi khách hàng bước vào xe. Lúc đó, khách hàng sẽ bỏ qua điều gì để nghĩ về những giá trị mà họ nhận được."

Quan điểm của McConley rất đúng. Dưới đây là 4 điều chúng tôi học được từ sự phản ứng của khách hàng về

bạn có điều gì đó chưa hợp lý. Hãy xác định đúng giá trị của sản phẩm và trung thành với nó. Bạn chỉ có thể làm được điều đó nếu có thông tin hỗ trợ cần thiết đối với giá của

Tuy nhiên, sự linh động về giá nên dựa vào mối quan hệ dài hạn và có lợi cho cả hai bên.

4. Tự tin

Có thể khách hàng của bạn sẽ hỏi: "Nếu tôi phải trả cho bạn nhiều hơn so với các hãng khác để mua sản phẩm của bạn, vậy thì tôi sẽ nhận được gì từ khoản chênh lệch này?". Điều then chốt ở đây là bạn cần chỉ

ra được giá trị vượt trội của sản phẩm, những ưu điểm mà đối thủ không có. Hãy thuyết phục sao cho khách hàng tin tưởng bạn, làm cho họ cảm thấy thoải mái hơn khi giao dịch hay cộng tác với bạn.

Sự quả quyết của bạn chính là công cụ quan trọng nhất mà bạn có để giải toả những thắc mắc hay phản ứng về giá, cũng như tại thời điểm cần đàm phán về giá. Nếu bạn có đủ tinh quyết đoán để vượt qua nỗi lo sợ làm mất khách hàng, bạn có thể giúp công ty đương đầu với bất cứ phản ứng về giá nào. Bạn hãy tin chúng tôi, tinh tự tin luôn dẫn tới thành công, đặc biệt ở những nơi giá cả được quan tâm.

Những thuyết khách Trung Quốc nhiều "kế sách"

Doanh nhân Trung Quốc có rất nhiều "kế sách" trong thương thuyết, có lẽ tiếp thu từ các thuyết khách trong lịch sử.

Bối cảnh lịch sử

Lịch sử Trung Quốc chắc hẳn không xa lạ đối với người Việt. Một cách tổng quát, Trung Quốc được cai trị qua các triều đại khác nhau, xưa nhất còn ghi nhận được là nhà Hạ tồn tại

khoảng 2.200 năm trước công nguyên và kết thúc nhà Thanh năm 1911.

Bằng cách mạng Tân Hợi, lịch sử Trung Quốc được tiếp nối bởi nền Cộng hòa Trung Hoa do Tôn Dật Tiên lãnh đạo. Trải qua nhiều năm chiến tranh, năm 1949, Đảng Cộng sản Trung Quốc lên cầm quyền cho đến nay.

Về phần chia hành chính, Trung Quốc có 22 tỉnh, năm khu tự trị và ba thành phố trực thuộc trung ương (Bắc Kinh, Thiểm Tây, Thương Hải). Cần nhớ rằng với Trung Quốc thì Đài Loan có trong danh sách của 22 tỉnh nếu trên, hồ không công nhận xứ Đài là một quốc gia riêng.

Và gần đây, từ ngày 1/7/1997 còn có Hồng Kông và sau đó là Macau, hai khu hành chính đặc biệt.

Định vị văn hóa

Tập quán trong nhân thức: Doanh nhân Trung Quốc, nói chung, rất thận trọng với những thông tin đến từ bên ngoài, các thông tin đó bao giờ cũng được đối chiếu, so sánh với những kinh nghiệm của họ.

Điều quan trọng khi thương lượng: Hai việc doanh nhân Trung Quốc rất quan tâm khi thương lượng: trước hết là việc này hiện có phù hợp với đường lối của (nhà nước) Trung Quốc không; kế đó là, trực cảm và kinh nghiệm riêng của họ có cảm thấy ổn chưa. Các dữ kiện, số liệu, nghiên cứu khoa học... cũng được chú ý nếu nó không ngược lại với hai điều kiện tiên quyết trên.

Họ quyết định trong hoàn cảnh nào? Doanh nhân ở khu vực quốc doanh dù quyết định thường lệ thuộc vào nhiều cấp chủ quản, nhưng cá nhân cũng có ảnh hưởng trong thẩm quyền cho phép. Ở khu vực tư doanh, dù tự quyết hơn, nhưng quyết định cũng mang tính tập thể. Tính tập thể khá chặt chẽ trong tiến trình đi tìm một quyết định chung cuộc trong làm ăn ở Trung Quốc.

Điều tạo ra sự yên tâm: Gia đình, trường học, nơi làm việc và cộng đồng cư ngụ là cấu trúc căn bản tạo sự yên tâm cho người Trung Quốc. Đạt được sự hài hòa giữa mọi người là điều xã hội Trung Hoa phấn đấu.

Các lời khuyên thực tiễn khi thương lượng

- Thời gian thuận lợi nhất để đến Trung Quốc bàn bạc công việc làm ăn là từ tháng 4 đến tháng 6, và từ tháng 9 đến tháng 10. Đừng đến vào dịp Tết Nguyên Đán (các hoạt động ở Trung Quốc ngưng trệ nhiều tuần vào dịp này).

- Hãy chuẩn bị tư thế để được giới thiệu đi gặp hết cấp này đến cấp nọ khi thăm viếng thương lượng làm ăn tại đây.

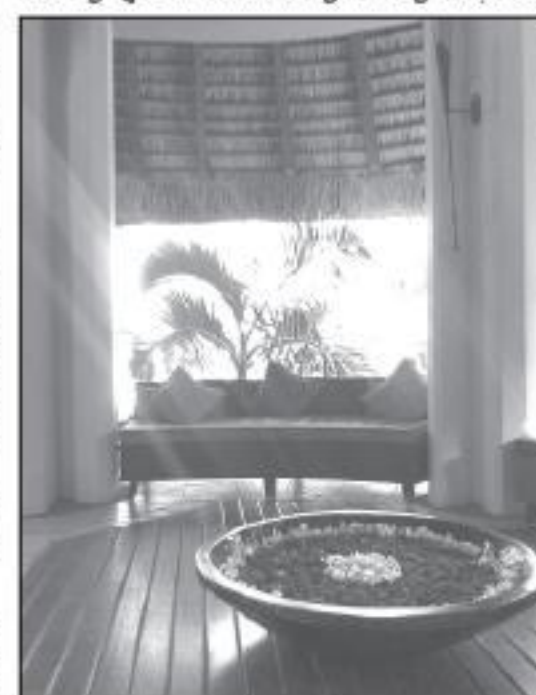
- Doanh nhân Trung Quốc có rất

nhiều "kế sách" trong thương thuyết (có lẽ thu nhận từ các thuyết khách trong lịch sử) cho nên họ thường kéo dài các cuộc thương lượng để đạt được nhiều ưu thế hơn nữa. Nhiều khi họ yêu cầu tái thương lượng sát ngay ngày bạn chuẩn bị bay về...

- Đừng bao giờ nói quá về khả năng thật của mình, vì văn hóa Trung Hoa xem khiêm cung là một loại đức hạnh.

- Doanh nhân Trung Quốc hiện vẫn còn giữ thói quen xem ngày là lành xấu tốt trước khi ra quyết định hay ký kết, nên đừng ngạc nhiên nếu mọi việc dù đã sắp xếp xong nhưng việc ký lại được dời qua một ngày khác.

- Cần thận với hệ thống đo lường. Dù hiện đã phổ biến các đơn vị đo lường quốc tế nhưng trong một số

mặt hàng truyền thống hoặc do thói quen họ vẫn nghĩ và tính theo đơn vị đo lường truyền thống như: lượng, cân, bộ...

- Nhớ dùng danh thiếp có in chữ Hoa trên mặt kia. Tiếng Anh chỉ phổ biến chừng mực ở Trung Quốc. Mặt chữ Hoa nếu in bằng mực có nhũ vàng là tốt nhất.

- Cần biết ít nhiều lịch sử và văn hóa Trung Hoa khi đến đây làm ăn. Người Trung Hoa rất thích những người khách yếu mến lịch sử và văn hóa đất nước họ.

- Cần kiên nhẫn, việc trẻ nãi ở đây là thường xuyên, phải giữ các biểu lộ tình cảm, đừng thức hồi quá về thời hạn cuối cùng mà công việc phải dứt điểm.

- Khi được mời tiệc, nhớ ăn rất ít các món dọn lên đầu tiên, bởi một bữa ăn có thể có đến hai chục món.

- Khi chỉ một vật gì hoặc giới thiệu một ai đó, hãy xòe cả bàn tay hướng về người hay vật đó, đừng chỉ bằng một ngón tay.

- Khi kết thúc cuộc họp, hãy chào và ra về trước

đối các chính trị gia rất kỹ, kể cả các chính trị gia trẻ tuổi có vẻ một mầm sống chồi mai sau.

Tiến đóng góp của phe lobby cho các cuộc vận động tranh cử rất là mạnh (động từ chia theo thì tương lai), và nhiều thương nghị cử cảm thấy sự nghiệp chính trị của họ tùy thuộc vào đám lobby hơn là cử tri. Theo tài liệu báo chí, các chính quyền ngoại bang cử đại sứ họ nằm ở Washington là chỉ cho có lệ mà thôi. Những công ty khuyến cầu mới thực sự làm được việc hơn là ngoại giao đoàn.

Truyền thống lobby ở Washington bắt đầu thời xa xưa bằng nhóm người Ai Nhĩ Lan. Mấy mươi năm nay người Jo-Thái nắm phần chủ chốt. Tiếp đó là Taiwan. Bấy giờ thì đến lượt Trung Quốc, và Ấn Độ. Đặc biệt thế Ấn Độ khá mạnh, bởi họ thạo tiếng Anh nhất ở Á Châu và người Mỹ gốc Ấn có nhiều cơ sở thương mại tại thung lũng Silicon.

Như trên đã viết, tham nhũng dính nhiều đến hành pháp hơn là lập pháp. Và khi hai thứ đó quyện vào nhau như ở Úc, sẽ rất nguy hiểm nếu kỹ nghệ lobby được phát triển như ở Mỹ.

Chuyện tham nhũng tập trung ở hành pháp có thể được kể lại qua những vụ tham nhũng tại New Jersey qua bài báo của giáo sư Mỹ Adam Graycar đăng trên tờ nhật báo Sydney Morning Herald vào ngày 27 tháng 7 vừa qua. Trong đó có một ông thị trưởng Newark tên Hugh Addonizio bị 63 tố trạng, và ngồi khám 10 năm. Đặc biệt là trước khi ông làm thị trưởng, ông đã từng là đại biểu quốc hội ở Washington, và đã nói rằng làm đại biểu ở Washington không có tiền. Làm thị trưởng ở một tiểu bang nổi tiếng tham nhũng có lẽ sướng hơn? Bang New Jersey có lẽ là một bang tham nhũng hết thuốc chữa. Chỉ từ năm 2001 đến nay, bang đã có hơn 130 nhân viên nhận tội, hay bị cáo buộc tham nhũng. Nổi tiếng nhất gần đây là ông thị trưởng Hoboken, Peter Cammarano chỉ làm thị trưởng mới có 23 ngày, đã bị FBI tố là đã nhận 3 đợt hối lộ tổng cộng đến \$25000.

Trong sách thật ra không phải là chuyện dễ. Ở đâu cũng vậy.

Phạm Lâm

"Thưa mẹ! Mọi việc đang diễn ra tốt đẹp con đã gặp một anh tuyệt vời nhất. Con đã hẹn đi chơi với anh ấy 8 bạn rồi và đã mặc cả 8 chiếc áo đầm mà con có. Giờ thì con cần thêm một chiếc áo nữa để cho buổi hẹn sắp tới. Mẹ có cho con 25 đô để con mua một chiếc áo mới không?"

Bà mẹ trả lời: Đầu cần phải mua áo. Hãy tìm một bạn trai mới và làm lại từ đầu.

Tôi tuyên thệ sẽ phục vụ vì điều tốt đẹp hơn, hành động với sự chính trực cao nhất và chống lại những quyết định, thái độ có thể giúp cho tham vọng hạn hẹp của bản thân tôi nhưng có hại cho doanh nghiệp và xã hội nơi chúng tôi hoạt động.

Lời thề đạo đức của DOANH NHÂN

mà một trong những nguyên nhân là thói tham lam và ích kỷ của những người làm trong lĩnh vực tài chính và ngân hàng.

CNN cho biết thật ra lời thề đang này đã có từ năm 1908, khi khóa MBA đầu tiên được dạy ở Harvard.

Quốc tế về trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp tại Đại học Kinh doanh Nottingham (Anh), nơi các thực tập sinh doanh nghiệp có xu hướng quan tâm tới trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp, với 45% sinh viên tại trường này đăng ký học ít nhất một học phần liên quan đến lĩnh vực trên.

Trong phần trách nhiệm xã hội của doanh nghiệp, người ta thấy có việc tự nguyện từ bỏ những hoạt động gây hại cho cộng đồng, cho dù những hoạt động này là hợp pháp. Giờ đây ba giá trị tiêu chuẩn đánh giá sự thành công của một doanh nghiệp theo thứ tự ưu tiên là

con người, hành tinh, lợi nhuận.

Dù ông Moon không tin vào chuyện sinh viên có thể thay đổi sâu sắc về đạo đức kinh doanh nhưng thừa nhận sinh viên đang thay đổi về cách nhìn liên quan tới giá trị bền vững trong kinh doanh. Tuy vậy, tuyên thệ để thành người tốt thì có lẽ hơi ngây thơ trong thời buổi "cắt cổ" này. Theo ông, các trường dạy kinh doanh phải cung cấp các khóa học để nâng cao nhận thức của sinh viên về lĩnh vực này.

Để giữ mình đi đúng con đường, những thực tập sinh cũng giữ một tấm thẻ nhắc nhở hữu hình về lời thề của họ. Nhưng sợ là thẻ vẫn chưa đủ, họ còn có website "MBA Oath - Lời thề MBA" (<http://mbaoath.org/>) để tạo mạng lưới giúp cộng đồng những người đã tuyên thệ thảo luận các vấn đề gặp phải trong thực tế để vẫn giữ mình là doanh nhân đáng tin cậy.

Đến nay, trang web lời thề trên mạng đã có gần 1.000 chữ ký từ các cựu học sinh của Harvard và sinh viên quản trị kinh doanh từ các trường kinh doanh khác. Theo thực tập sinh Escher, về lâu dài "thẻ có đạo đức" cũng phù hợp với mục tiêu tạo ra lợi nhuận cho doanh nghiệp. "Đối xử với con người thật tốt và nghĩ về tương lai lâu dài sẽ tạo ra lợi nhuận trong kinh doanh", Escher tin tưởng.

Đó là lời thề đạo đức lần đầu tiên được hàng trăm thực tập sinh quản trị kinh doanh (MBA) của Trường Đại học Kinh doanh Harvard (Mỹ) tuyên bố trong lễ tốt nghiệp năm nay.

Doanh nhân tốt trong thời đại này không chỉ làm giàu cho bản thân mà công việc đó phải có ích cho cộng đồng nơi doanh nghiệp mình làm ăn. Doanh nhân tốt phải sở hữu các giá trị là tính chính trực, sự sáng tạo, khát vọng vươn xa, tấm huyết và sự tôn trọng cộng đồng và môi trường. Vì thế, lời thề Hippocrates dành cho những người làm nghề chữa bệnh cứu người nay không chỉ giới hạn trong ngành y. Câu nói: "Tôi sẽ không làm hại ai" mà những lương y áo trắng thường nói nay đã được các doanh nhân tương lai ghi nhớ.

Peter Escher, 29 tuổi, tuần qua đã tốt nghiệp khóa MBA ở Đại học Harvard. Từng làm việc cho tổ chức phi chính phủ ở Kenya và một công ty chứng khoán tại Mỹ, Peter muốn cùng các bạn học khi ra trường sẽ giữ được đạo đức trong kinh doanh. Đọc lời thề là một cách để giữ đạo đức đó trong bối cảnh thế giới đang hứng chịu cuộc khủng hoảng tài chính

Nhưng có lẽ lời thề đó đã bị bỏ quên trong thế giới mà những sinh viên tốt nghiệp của trường Harvard quan tâm hơn tới lợi nhuận ngày càng cao và những khoản tiền thưởng kếch sù. Nay Peter Escher khẳng định khủng hoảng kinh tế đã đưa vấn đề đạo đức kinh doanh trở thành chủ đề nóng bỏng cho các thực tập sinh tại về sự bền vững trong kinh doanh.

Jeremy Moon, Giám đốc Trung tâm

Nghị lễ tuyên thệ thời... tiền sử

SANG CÀ PHÊ - BAR

- Thương hạng trong khu vực
- Đã làm 20 năm - rất nhiều khách quen
- Thích hợp bất cứ thức ăn nào
- Có 110 chỗ ngồi + fully Lic.
- Thu nhập \$1 triệu/năm
- Có Carpark riêng cho 6 xe - thuê 15 năm
- Sang \$450,000 thương lượng
- Có thể mua trọn căn shop (freehold)

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc

0423 666 240

(0777 99097)

SANG TIỆM CÀ PHÊ

Cần sang lại cà phê shop, đã thành lập lâu năm, vị trí rất lý tưởng, khu vực tấp nập, tiệm đang bán đông khách, có rất nhiều khách quen, hiện đang làm 6 ngày/ mỗi tuần, chi phí thấp, tiền lời cao, cơ hội tốt để làm chủ thương vụ này, đến xem sẽ thích.

Xin gọi để biết thêm chi tiết (mà LAmb)

0417 416 013

(0363 2186)

DISTRIBUTION BUSINESS

Sang lại thương vụ về phân phối, giao hàng tại tiểu bang QLD. Rất thích hợp làm part time tại nhà, đã làm lâu, thương vụ đang phát triển thật mỹ mãn, còn rất nhiều tiềm năng. Chủ muốn nghỉ hưu nên sang lại, giá sang rẻ, dễ dàng thương lượng.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc (mà LAmb)

(07) 3878 6177 - 0412 290 177

SANG TIỆM CÀ PHÊ

Award Winning Coffee Lounge - Pitt St.

- Ngay trung tâm Sydney, trên đường Pitt St
- Rất đông khách, nhiều khách văn phòng quen thuộc
- Bán 30kg cà phê mỗi tuần
- Không nấu nhiều, thức ăn đơn giản
- Rất dễ làm - Hầu hết bán takeaway
- Làm thứ Hai - thứ Sáu, từ 7 giờ - 4 giờ chiều
- Thu \$10,000/tuần - Lãi ròng \$3,000-\$3,500.

Xin gọi Rita để biết thêm chi tiết

0401 680 439

(0361 8086)

C hàng triệu phú tuổi 30 và dịch vụ "se duyên trực tuyến"

"Mười giờ mỗi ngày, mười triệu USD mỗi năm" là tựa bài báo viết về thành công Markus Frind trên tờ The New York Times (13/1/2008). Nay ở tuổi 30, Frind thực ra chỉ dành chưa đến một giờ làm việc mỗi ngày cho PlentyOfFish dịch vụ "se duyên trực tuyến" hàng đầu thế giới do anh sáng lập.

Khoảng 10 giờ sáng, Marcus Frind rời khỏi căn hộ của anh, đi bộ đến trụ sở công ty PlentyOfFish (POF), trên tầng 26 của một cao ốc ở khu trung tâm Vancouver (Canada). Việc dạo bước trên đường phố để đến nơi làm việc cho Frind chút cảm giác mới lạ vì suốt năm năm qua, chuyện "đi làm" của anh chỉ đơn giản là đi chuyển từ phòng ngủ ra... phòng khách. Frind bước vào văn phòng trống trải, còn thơm mùi sơn mới. Anh đã tự thuyết phục mình phải thuê trụ sở hẳn hoi để chuẩn bị cho sự phát triển của

công ty.

Với hàng chục ngàn người dùng mới mỗi ngày và hàng tỉ lượt truy cập mỗi năm của POF, lẽ ra phải có hàng trăm máy chủ, hàng trăm nhân viên. POF vẫn hoạt động thông suốt với tám máy chủ và ba nhân viên. Do vậy, Frind vẫn chưa có ý định cụ thể nào về việc mua thêm máy, thuê thêm người. Các nhân viên của Frind có nhiệm vụ theo dõi hoạt động của người dùng, xóa đi những ảnh không thân, những thông điệp quá rồi được gửi đến máy chủ POF. Trong việc kiểm duyệt thông tin còn có sự tham gia (từ xa) của hàng trăm người dùng tình nguyện. Có thể đó là những người dùng muốn đến đáp cho POF vì hạnh phúc mà họ tìm được, hoặc đơn giản là những người thích xem ảnh của người khác.

Frind ngồi vào ghế, nhìn vào màn hình để theo dõi hoạt động của POF, xem xét số liệu thống kê. Anh vẫn tự giải quyết mọi vấn đề kỹ thuật.

những cuộc phỏng vấn kỳ trước khi đạt đến thành công. Chẳng trai ấy - Markus Frind - vẫn luôn là người nói năng nhỏ nhẹ, hơi chậm chạp, không khéo giao tiếp, dường như chỉ tỏ ra tự tin khi ngồi trước màn hình máy tính.

Annie Kanaiar - nhân viên thiết kế web làm việc cho Frind, cũng là bạn gái của anh - nhận xét về Frind: "Anh ấy không bao giờ lớn tiếng, không thích tranh luận. Những lúc đi chơi, anh ấy thường im lặng quan sát mọi người. Dường như anh ấy luôn muốn hiểu biết hơn về con người và vận dụng hiểu biết ấy trong kinh doanh".

Frind xuất thân từ một gia đình nông dân người Đức. Bố mẹ Frind di cư đến vùng đồng quê lạnh lẽo, biệt lập, thuộc hạt British Columbia (Canada) khi Frind lên bốn và lập trang trại ở đó từ khi chưa có điện, nước, điện thoại. Người hàng xóm gần nhất của gia đình Frind ở cách xa trên một dặm nên Frind hầu như không có bạn suốt thời thơ ấu. Frind nói được tiếng Anh nhờ theo học ở thị trấn Hudson's Hope, nơi chỉ có vài trăm cư dân.

Năm 1999, sau khi tốt nghiệp bậc cao đẳng hai năm (ngành công nghệ thông tin), Frind đi làm cho một công ty nhỏ chuyên xây dựng cửa hàng trên mạng. Đó cũng là thời điểm "nền kinh tế Internet" chuyển qua giai đoạn thoái trào. Trong hai năm đầu, Frind thường xuyên chuyển chỗ làm do các công ty liên tục "sập tiệm". Frind kể lại: "Cứ mỗi sáu tháng, tôi lại chuyển qua chỗ mới. Thống thường, lúc đầu công ty có khoảng 30 nhân viên nhưng năm tháng sau chỉ còn lại ba nhân viên. Thật là nghiệt ngã!". Với Frind, mỗi lần nhận công việc mới là mỗi lần chịu áp lực nặng nề. Anh luôn phải "thừa kế" những chương trình do người khác để lại, những chương trình được viết theo cách bí hiểm cổ ý, nhằm bảo vệ chỗ làm, "phòng chống" người thay thế. "Tôi thường phải mất đến bốn, năm giờ chỉ để viết chú giải cho những đoạn mã, công việc mà lẽ ra chỉ mất chừng hai phút".

Sau thời gian thất nghiệp gần như suốt năm 2002, Frind lại tìm được việc làm. Thấp thỏm trước nguy cơ mất việc lần nữa, Frind quyết định tự trang bị kiến thức mới, chuẩn bị cho tương lai. Chỉ trong vài tuần, anh nắm vững ASP.NET - công nghệ lập trình web mới của Microsoft. Đó cũng là thời gian Frind bắt đầu cảm thấy có đơn, muốn tìm một người bạn gái. Không có thì giờ đến những chốn đông người, cũng rất ngại chuyện lả lả làm quen với các cô gái, Frind chọn giải pháp thuận tiện nhất: những website "tìm

bạn bốn phương". Vào lúc đó, có khá nhiều website như vậy nhưng tất cả đều thu phí đối với người cần đăng "lời rao". Đối với Frind, thật phí lý khi phải trả tiền cho loại dịch vụ quá sức đơn giản, "ai cũng làm được". Là người lập trình, anh nghĩ mình có thể tạo ra dịch vụ tốt hơn nhiều.

Sau mỗi ngày làm việc, Frind dành

nhận biết "thị hiếu" của người dùng, chứ không bám vào những gì họ mô tả. Frind nhận xét: "Nếu một người viết rằng họ muốn tìm người yêu tóc vàng nhưng lại thường xuyên xem ảnh của những người tóc sẫm, POF sẽ giới thiệu với họ những người tóc sẫm. Người dùng thường nói không đúng về yêu cầu của họ. Họ có thể

chỉ phí tiếp thị đối đảo, cũng muốn có liên kết quảng cáo ở POF. Tiền chảy vào túi Frind nhanh đến mức khó tin. Bất chấp nhiều tờ báo lớn viết về thành công của Frind, không ít người vẫn cho đó là "câu chuyện bia thổi thổi".

Về phần Frind, anh không còn vui mừng về con số cụ thể của mỗi khoản tiền nhận được mà chỉ hào hứng khi khoản tiền sau nhiều hơn khoản tiền trước! "Tôi cảm thấy mình như đang chơi video game. Luôn luôn có mức chơi cao hơn!". Một tham vọng vô cùng bền bỉ ẩn sau vẻ ngoài trầm lặng.

Ai thắng ai?

Một luật sư nổi tiếng đi săn vịt trời ở ngoại ô thành phố. Ông ta bắn được một con vịt nhưng nó lại rơi vào một nông trại. Luật sư trèo qua hàng rào vào bên trong nông trại, một nông dân trên chiếc xe máy cây chặn lại ông lại:

- Ông vào đây làm gì?

- Tôi đã bắn được một con vịt, nó rơi vào đây và tôi đến để lấy lại nó.

- Nhưng đây là đất của tôi, và ông không thể làm như vậy được.

- Tôi là luật sư giỏi nhất thành phố này, nếu ông không để tôi lấy con vịt tôi sẽ đưa ông ra tòa.

- Hình như ông không biết luật lệ ở đây, chúng tôi giải quyết những mâu thuẫn nhỏ bằng một trò chơi, Người nông dân cười rồi nói:

- Nó như thế nào - Viên luật sư hỏi.

- Là như vậy, trước tiên tôi sẽ đá ông ba cái và sau đó ông đá lại tôi cũng ba cái, cứ như vậy cho tới khi một người không còn chịu nổi nữa.

Viên luật sư nghĩ thầm và quyết định chơi trò đó, ông ta nghĩ rằng có thể dễ dàng hạ gục người nông dân già kia. Người nông dân tiến tới gần luật sư, đá cho ông ta ba cái trời giáng bổ nhào. Viên luật sư đầy cảm hờn, loạng choạng đứng dậy nói:

- Và bây giờ lão già kia, tới lượt ta rồi.

- Không, tôi xin chịu thua rồi. Ông lấy cớ con vịt mà đi đi - Người nông dân mỉm cười nói.

ooOoo

Hai cô gái nói chuyện với nhau:

- Chuyện cậu và anh chàng mới quen tới đâu rồi?

- Chia tay rồi!

- Sao vậy, tớ thấy tớ hôm qua hai người còn đi xem phim mà.

- Tớ đó, trong rạp điện cúp mà chân tay anh ta cứ ...

- Sầm sầm với cậu à!

- Được như vậy thì còn khá. Đáng này anh ta cứ sợ eo lưng sợ mất đối đẹp

10 giờ mỗi ngày mười triệu mỗi năm

Nếu mọi việc đều bình thường, Frind đóng cửa sổ trình duyệt chỉ sau mười lăm phút. "Công việc hàng ngày" của anh kết thúc. "Cổ máy in tiền" của Frind cứ tiếp tục chạy, hoàn toàn tự động. Frind dành phần thời gian còn lại trong ngày cho trò chơi Risk, Age of Empires hoặc Command & Conquer. Anh cũng thường đi trượt tuyết hoặc chơi thuyền buồm cùng bạn gái.

Cuộc sống êm ả của Frind chẳng khác gì đoạn cuối trận đầy hào nh phúc của một câu chuyện cổ tích. Trong câu chuyện đó, nhân vật chính là một chàng trai không có gì nổi bật, không tốt nghiệp đại học danh tiếng nào. Chàng không hề có "tầm nhìn chiến lược" kể cả khi khởi nghiệp, cũng không trải qua

vài giờ buổi tối để vận dụng kiến thức lập trình ASP.NET cho dự án riêng của anh: một website "se duyên" phục vụ những người cô đơn. Trong hai tuần, website của Frind đã xong "phần thô", được đặt tên là POF. Frind dùng chính máy tính của anh ở nhà làm máy chủ. Để có thể cung ứng dịch vụ miễn phí, Frind nghĩ đến nguồn thu từ quảng cáo. "Nguồn thu từ quảng cáo", đó mới chỉ là điều mà Frind biết về nguyên tắc. Anh không quen biết ai trong nghề quảng cáo để nhờ tư vấn hoặc mới giới. Frind tìm đến những diễn đàn trên web để đặt câu hỏi nhưng vô hiệu. Đúng lúc ấy, Google đưa ra bộ công cụ miễn phí AdSense, dành cho những người làm website muốn hiển thị thông tin quảng cáo "theo ngữ cảnh" từ Google. Không cần bộ phận chuyên nghiệp phụ trách việc mới giới, tiếp nhận quảng cáo như ở các website lớn với nguồn đầu tư nhiều triệu USD, Frind vẫn dễ dàng đưa quảng cáo lên website của mình.

Đối với nhiều người, AdSense chỉ là công cụ quảng cáo nghiệp dư, may ra chỉ giúp những blogger bù đắp chi phí. Quả thực, khoản tiền đầu tiên mà Frind nhận từ Google chỉ có 5 USD! Frind lặng lẽ cài tiến POF ở chức năng mà anh cho là quan trọng nhất: tìm kiếm "người trong mộng" phù hợp với yêu cầu của người dùng, càng nhanh càng tốt. POF có khả năng

tương đương ra những tiêu chí nhưng tiềm thức của họ lại hướng về phía ngược lại".

Frind cũng không nghe theo những góp ý của người dùng. Một số người muốn POF có thêm "phòng trò chuyện" (chatroom) hoặc chức năng hiển thị video trong trang "tiểu sử". Frind cho đó chỉ là ý kiến xuất phát từ góc nhìn hạn hẹp, không đáng lưu tâm. POF dần dần có nhiều người dùng hầu như chỉ nhờ vào sự truyền khẩu (người này "mách" người khác). Dù vậy, Frind cũng rất quan tâm đến việc tối ưu hóa POF để đạt thứ hạng cao đối với guồng máy tìm kiếm của Google, nhằm chiếm được những vị trí tốt trong trang kết quả tìm kiếm.

Khi nhận được ngân phiếu 1100 USD từ Google, Frind sung sướng dự định: khi nào nhận được số tiền gấp bốn lần như vậy, anh có thể nghỉ việc, thoát khỏi sự cực nhọc và nhàm chán để lập công ty riêng. Và điều đó đã trở thành sự thực. Tự mình dựng nên một công ty vốn là việc "khởi đầu nan" nhưng trong thời gian đó, Frind chỉ làm việc khoảng 20 giờ mỗi tuần.

Trong năm 2006, khi công ty POF vẫn chỉ có một mình Frind, anh thu được 10.000 USD mỗi ngày từ Google AdSense! Do số người dùng POF tăng nhanh, không chỉ những công ty quảng cáo tìm đến Frind, mà cả những dịch vụ "se duyên" cỡ lớn, có

Sài Gòn

muốn ngắm cách nhìn

những tác giả

Những ngày mưa thế này Sài Gòn chợt trở nên dịu dàng hơn so với cái nhộn nhịp bình thường của một thành phố năng động. Hãy dừng chân ở những nơi bình thường nhất, biết đâu bạn có thể tìm ra một chút bình dị của thành phố.

Đạo qua những con đường hay những góc ngã tư đường... ta sẽ thấy những bếp than rực lửa, trên đó là những củ khoai lang đỏ, khoai lang trắng đang nằm ngon lành chờ được thưởng thức. Kể cả đi xe lên lề đường, mua một củ khoai lang 2000đ-3000đ là có thể cảm nhận được cái thi vị của cuộc sống, thoát ra khỏi cái vội vã của công việc thường ngày. Khoai lang nướng và vỏ cháy đen đen phải lăn qua lăn lại trên tay cho hạ nhiệt. Bề đôi củ khoai nướng, khói bốc lên nghi ngút, mùi nhựa khoai, mùi vỏ khoai cháy mùi khoai chín tất cả tạo nên một thứ mùi thơm đầy chất quê mùa.

Tối đến khi lang thang trên đường những đôi bạn, nhóm bạn thường ghé vào cái bếp than lề đường này nhấm nhai khoai nướng trong cái lạnh lạnh hiếm thấy của Sài Gòn. Họ sẽ thấy ấm cúng khi quây quần bên nhau, ăn xong tay và miệng ai cũng đen thui vì vỏ cháy của khoai. Nhìn ai cũng buồn cười và chính tiếng cười ấy sẽ làm cho họ giải tỏa những áp lực của cuộc sống hiện đại.

Bên cạnh cái ồn ào tấp nập của thành phố, bên cạnh tiếng ồn ào của xe cộ lưu thông, ngồi khuất bên hè phố thưởng thức hương vị nhà quê một lần. Bạn sẽ cảm thấy thư thái thoải mái biết bao.

Bên cạnh đó Sài Gòn còn có những đặc sản từ khắp các nơi mà khi trời lạnh được ưa chuộng đó là món bánh xèo miền Trung. Không to, không nhiều tôm thịt, không đắt tiền nhưng bánh xèo miền trung cũng có nhiều hương vị riêng của nó. Các hàng bánh xèo có ở khắp nơi, lọt thỏm trong các con hẻm hay ngay mặt tiền chỗ nào trong thành phố bạn cũng có thể tìm thấy.

Bánh xèo miền Trung đúng gốc

phải cuốn trong bánh tráng miền Trung, bánh tráng trong nhưng vừa mềm không quá cứng. Ăn bánh xèo miền Trung để giảm bớt vị béo phải dùng với cái xanh có vị đắng đắng, khế chua, chuối xanh có vị chát, rau bắp cải có vị thanh và nước mắm chua ngọt nêm ớt thật cay. Tất cả tạo nên một mùi vị đầy đủ của dải đất miền Trung vốn kham khổ. Giá cả thì quá bình dân 1000-1200đ một cái. Một miếng bánh xèo miền trung nho nhỏ phải có màu vàng tươi của lòng đỏ trứng được đánh bông lên, bánh vừa chín tới bắc xuống mang ra dùng ngay. Cắn vào một miếng bánh giòn tan trong miệng, cảm nhận hết được cái ngon "bình dị" của một món ăn. Bánh xèo có thể phục vụ cho tất cả mọi người không chỉ vì giá rẻ mà còn vì một nét gì đó rất miền trung, sao mà thân thương và gần gũi đến thế.

Cà Phê Sài Gòn có muôn ngàn câu chuyện. Chỉ một tích cà phê đã mang người thưởng thức đến nhiều thế giới khác nhau...

Trong ngõ ngách cà phê...

Buổi sáng tinh mơ. Quán cà phê không đường Trại Nhân ở Nguyễn Thiện Thuật, Bình Thạnh. Ly cà phê giọt nhỏ về oải. Những sắc màu bình minh. Một chiếc lá vàng trên cây mận đậu xuống bàn. Nhạc Ngô Thụy Miên len lén dẫn mùa thu tót gần vào vườn.

Hương cà phê nhẹ nhàng tan trên đầu lưỡi, vị đắng cùng vị ngọt ăn ái nhau lạ lẫm. Vị ngọt của loại cà phê không đường. Tại sao cà phê không đường lại ngọt? Chủ quán cười cười giấu nhem cách sản xuất, mơ hồ bảo chất ngọt tận dụng từ đường trong trái cà phê chín...

Thêm một chiếc lá rụng xuống bàn. Nhớ Yudishthira, anh cả trong dòng Pandava trong sử thi Mahabharata, từng bảo: Mỗi ngày, cái chết đến,

vậy mà chúng ta sống như không bao giờ sẽ chết. Đây là điều kỳ diệu lớn nhất.

Một quán cà phê vỉa hè bên đường Petrus Ký cũ, nay là Lê Hồng Phong. Có từ cách đây hơn 30 năm. Cà phê vỉa hè mà khách đông nghẹt. Ông chủ quán chỉ công thức ngon: Cứ một cân cà phê pha 100 g nếp hương và hai hạt cau khô rang xay nhuyễn, và một muỗng canh nước mắm nhĩ. Ông bảo người ta thưởng như là thưởng nhớ cái chất của cau, cái mặn mặn thoang thoang của mắm.

Quán chật mà khách vẫn chen vào. Chỉ cần một chiếc ghế cóc, tay bưng chiếc đĩa để một ly xây chừng đựng cà phê, nếm chাম rãi... nhiều vị khách còn chưa đủ, chất phần cà phê tràn xuống đĩa lót trở vào ly. Ông chủ bảo: Cũng là cách chiêu khách. Có người rót không tràn không chịu, cần nhấm. Quán cũng là nơi ngồi lẻ đôi mạch của cánh đàn ông, thì thoang có vài bà ghé vào. Xong nghỉ thức cà

phê buổi đầu ngày. Vậy mà không có thì nhớ.

Cà phê đầu ngõ cũng thường là nơi lui tới mỗi sáng sớm của dân Sài Gòn. Như quán cà phê đầu ngõ hẻm 242 Bùi Viện. Những quán cà phê này thường bàn ghế nhỏ gọn. Nắng mưa đều khiến chủ phải lảng xãng, nhưng khách vẫn lui tới. Ở đó, có thể ngày nào cũng nhìn, cũng thấy từng khuôn mặt rất quen trong xóm. Chị A, đứng ở giờ dắt chó Nhật ra đường cho nó đi vệ sinh, những ngày trời lạnh còn mặc thêm cho nó chiếc áo bông. Hai vợ chồng già giờ nắm tay nhau từ quán phở vỉa hè gần đó về nhà. Anh xích lô bước vào quán tay phe phẩy tờ báo mới... Cà phê vỉa hè còn gọi là cà phê kho, cà phê vợ, không ngon, nhưng sáng không đến nhiều người vẫn thấy thiếu thiếu cái gì đó.

Có khi ngồi đó nhấm nhai lại một đoạn dĩ vãng. Nhớ lại những ngày xa xôi, sáng phải uống cà phê với muối hột. Vị muối mặn chột hiện về trong ly cà phê của thời đường ế chế biến ế lên ế xuống. Rõ ràng là ngoài cà phê, nhạc, không gian, còn có cái gì trứu nặng trong ly cà phê sáng.

Với người giàu có thời gian hơn, cà phê Sài Gòn bấy giờ nhiều thân đáng lẫm, để đem lòng thương nhớ. Nhưng đó phần lớn là cà phê cho người có nhiều thời gian đắm mình trong những không gian khác nhau, chiêm nghiệm, nhấm nhai.

Đường Tự Do (cũ) vẫn giữ nguyên ngôi vị khu cà phê Sài Gòn. Nhiều khuôn mặt cà phê ở đây đã nhấm với nhiều thế hệ dân Sài Gòn. Từ cà phê vỉa hè Metropolitan đến gần khu trung tâm là những tiệm cà phê một thời lừng lẫy danh tiếng của Sài Gòn cũ như Givral nơi xưa quy tụ các nhà văn, Brodard quy tụ nhà báo. Xúi về phía cuối gần bờ sông, vượt qua một số quán cà phê mới hiện bên hông các khách sạn lớn xảy từ thời còn Pháp là Continental, Majestic, Caravelle, là cà phê Catinat - tên cũ trước Tự Do, bây giờ là Đồng Khởi, nơi đây âm hưởng dân văn nghệ... Âm nhạc và không gian thưởng là những sắc thái chính làm nên tầm nhấm sắc của từng quán. Montana, Bodegar, Catinat, Yokhông, Wild Horse, Thanh Niên... mỗi quán một vẻ.

Trong giọt cà phê...

Không chỉ mang lại cho bạn sự tỉnh táo, những hạt cà phê quý giá còn kích thích tiêu hóa, giúp ngăn ngừa sỏi mật, làm giảm chứng đau đầu và phòng chống bệnh Parkinson...

Cà phê còn dễ thưởng như hơn khi nó có nhiều tính thần thiện với sức khoẻ nếu người dùng điều độ. Giúp tỉnh táo khi phải đương đầu với công việc nhàm chán. Rồi cafein làm tăng tiêu hao năng lượng cơ bản, chống

mập! Với sự có mặt của cafein trong cơ thể, chi phí năng lượng cho hô hấp, việc duy trì tư thế và hoạt động trí óc sẽ tăng 16%. Có phải vậy mà Trung Nguyên quảng cáo cà phê của mình khơi nguồn sáng tạo với hình ảnh một nhà thơ tóc tai bù xù rất ư thơ?

Cà phê lại còn cải thiện tiêu hóa, thông qua tăng tiết nước bọt và các men tiêu hóa, kích thích nhu động ruột, nên mấy anh Tây vẫn quen nhấm nhai cà phê sau bữa ăn.

Nhờ gây co thắt các mạch máu não, cà phê làm giảm cường độ cũng như thời gian kéo dài của cơn đau đầu.

Trong thời gian luyện tập thể thao, cà phê kích thích cơ thể sử dụng mỡ như nguồn năng lượng chính, cho phép tiết kiệm kho dự trữ glycogen của cơ, khiến bạn lâu bị mệt hơn.

Lại còn giúp trẻ lâu nhờ các chất chống oxy hóa. Theo các nhà khoa học, polyphenol trong cà phê bảo vệ cơ thể khỏi sự lão hóa của các tế bào bình thường và sự đột biến của các tế bào ung thư. Cùng với trà, cà phê được xếp trong số những đồ uống chứa nhiều chất chống oxy hóa nhất.

Nhấm nhai cà phê, thưởng thức nhạc, ngắm nhìn những dòng người tấp tạt qua lại... và đôi khi người ta vào quán cà phê không phải để uống cà phê

mà là để có một không khí thần mật, ấm cúng, một nơi để trò chuyện, tâm tình. Cà phê Sài Gòn có đủ kiểu quán thoả mãn những nhu cầu khác nhau của mọi giới.

Cà phê vườn trong thành phố

Dựng nhà vườn rộng trên 100m² để làm quán cà phê là một chuyện không dễ dàng trong một thành phố đông đúc chật chội như Sài Gòn. Nhưng, Ân Nam, AQ có diện tích đáng mơ ước để mở quán cà phê vườn. Diện tích mặt bằng không còn là 100m - 200m²

mà có khi lên tới 500m². Để tạo nét khác biệt, mỗi nơi lại có cách bố trí, thiết kế vườn khác nhau.

Cà phê Nice đường Mạc Đĩnh Chi, có dáng dấp như một Đà Lạt thu nhỏ với bậc thang, cầu thang, dốc lên khúc khuỷu, nối toàn bộ khung cảnh quán thành một khối. Cầu thang thấp nhất chỉ vài bước chân dẫn lên khuôn viên đối, được nhấm đậm bằng hình ảnh thác nước thu nhỏ, hoa dại mọc ven lối đi. Cầu thang thứ hai dẫn lên căn gác gỗ, phần bài trí của quầy phục vụ chính, từ quầy phục vụ đi thẳng lại dẫn lên vài bậc thang cho nhỏ xung quanh toàn hoa hồng anh, lên trên gác riêng biệt cho nhóm bạn bè hoặc khách muốn đãi tiệc sinh nhật từ 20 - 30 người. Thức uống Nice chia thành nhiều mảng: thức uống dinh dưỡng (nước ép trái cây) thức uống dành cho người tiểu đường gồm nước trái nhàu, mật ong. Hàng "độc" của Nice là nước mát mát (vắt hương) chế biến từ trái Mát Mát tươi có tới 12 vị trái cây trong cùng một thức uống nhưổi, xoài rồi tới đu đủ, cam, cherry... Giá thức uống trung bình 15.000đ/ món.

Không chia nhỏ diện tích như Nice, Cát Đằng (Trần Hưng Đạo) có khuôn viên trải rộng trên 200m², một phần dựng được hòn non bộ và chuồng chim bồ câu tạo mảng xanh. Cà phê Cát Đằng có giá thức uống tương đối rẻ, trung bình 8.000đ/phần.

Cà phê vườn Hoa Nắng nổi tiếng từ lâu nay mới nâng cấp mở rộng diện tích: thêm khu cà phê có máy lạnh, nhưng giá không đổi từ 8.000 đến 15.000đ/ món.

Sắm vật và có tuổi thọ lâu nhất thuộc về phố cà phê vườn hẻm 42 Hoàng Hoa Thám, quận Bình Thạnh với một dọc cái tên Đấng Khoa, Thái Thảo, Tuổi Trẻ, Hồ Cá, Vị Thủy... Cà phê hẻm 42 là những khu biệt thự lớn có diện tích từ 300-500m², khuôn viên rất thoáng. Giá thức uống ở đây thuộc loại dễ chịu nhất, chỉ 6.000đ và còn được miễn phí đủ thứ: khăn lạnh, ghế xe... Món "ruột" ở đây là cà phê Irish: cà phê đá pha kem sữa tươi khá hấp dẫn.

Cà phê nhạc sống

Các quán cà phê nhạc sống thường có khuynh hướng hay đi chung với cà phê piano, tranh thủ trước giờ ca si đến, chủ quán khơi không khí bằng cách chơi piano. Thông thường thời gian chơi piano từ 6 đến 8.30 mỗi tối. Nhưng "gu" của mỗi quán cũng khác biệt, CLB Thanh Niên (cố 11 đường Nguyễn Văn Chiêm) "chuyên trị" jazz với ca sĩ kỳ cựu Tuyết Loan và thường chơi nhạc "xưa" của những năm 60, 70. Khách đến quán cũng kén, nhưng đã đến rồi thì lưu lại lâu vì hiếm có nơi nào còn chơi jazz "sống" thường xuyên như địa chỉ này. Yesterday chơi

piano trong dòng nhạc classic mới, chia nhỏ chủ đề tùy theo mùa, tùy theo thời điểm. Thiên Hà (đường Tú Xương) cũng có piano theo yêu cầu của khách hàng. Mới khai trương như cà phê số 10 Công trường Lam Sơn cũng hội tụ đủ đầy "món ăn chơi": saxo, piano, nhạc sống hằng đêm.

Giá thức uống đã có phần phụ thu nhạc sống trung bình 35.000đ/món. Sân chơi ca sĩ trẻ thường lui tới là Giai điệu xanh (đường Huyền Trấn Công Chúa) và Vọng Các (đường Nguyễn Biểu).

Cà phê hải kịch

Cà phê Champa đang làm nhiều "anh cả" trong giới kinh doanh quán cà phê dậy bất ngờ khi mỗi đêm quán đều có chương trình hải kịch. Thế mạnh của Champa là dạng thức nhiều tiểu phẩm có chủ đề. Trung bình 2 tháng Champa có kịch bản mới. Quán thiết kế không gian gồm 3 phần: ghế ngồi cao cùng bàn nhỏ, ghế salong dành cho gia đình - nhóm bạn bè và khu vực trên lầu dành cho đôi bạn. Thức uống ở Champa có giá từ 35.000đ-55.000đ/món cocktail.

Cà phê hải kịch Nhiệt Đới từ hơn một năm nay đã chuyển sang hướng chuyên nghiệp hơn: cà phê kịch-chủ yếu là các dạng tiểu phẩm nhỏ có thời lượng trung bình 45 phút. Tuy nhiên, Nhiệt Đới vẫn giữ gu riêng: thu hút dàn diễn viên mới, kịch bản ngắn gọn nhưng có nội dung và không "nặng" quá về tiết tấu của vở kịch.

Quán Vọng Các là đất diễn thường xuyên của các danh hài kỳ cựu: Mỹ Chi, Kiều Mai Lý, Tuấn Anh, Kiều Oanh... và các gương mặt quen thuộc trong chương trình Trong nhà ngoài phố: Hữu Lộc, Quốc Thuận... Vọng Các cũng mới đưa vào hoạt động mô hình mới cà phê Quen Quen, đối tượng chủ yếu là quý bà. Không gian vườn của Quen Quen vẫn "bám" lấy "gu" của Vọng Các, nhưng mùa này Quen Quen đưa ra một số loại cocktail mới, tên là: khám phá đại dương; vẻ đẹp hoàng hôn; giọt sương ban mai... giá mỗi món trung bình 30.000đ/thức uống. Ngày 2.9 Quen Quen mở thưởng bốc thăm trúng tiền mặt 1.000.000đ. Khách hàng từ ngày 1.7.8 đến 2.9.2002 dùng một món cocktail được tặng một vé bốc thăm may mắn.

Cà phê kiến trúc

Một "gu" uống cà phê rất riêng của người Sài Gòn là được thưởng thức không gian quán. Cho nên nhiều quán cà phê có "gu" kiến trúc rất riêng đang là điểm thu hút nhiều người. Từ cà phê lễ đường như kiểu ở Diamond Plaza, hay Highland cà phê trên đường Đồng Khởi-bên lề Metropolitan bốn bề lộng gió, một góc ngồi nhưng có thể quan sát được khu chợ hàng lưu niệm trên đường Đồng Khởi, khoảng

lặng bên nhà thờ Đức Bà và nhất là cung đường Nguyễn Du - Công viên Paris, Đồng Khởi tập nập. Những ngôi quán mới thiên về thiết kế kiến trúc kiểu tận dụng không gian như Yokhông, An Chu cũng đã tạo nên nhiều nét đa dạng cho các quán cà phê Sài Gòn. Cà phê An Chu xử lý rất khéo mô hình nhà hộp thành nhà "vườn". Điểm nhấn toàn bộ quán là gác gác lửng bằng gỗ xuyên qua tầng lầu 1 bằng cầu thang lơ lửng trên không. Lối kiến trúc hơi lắt léo, chia nhỏ không gian: dành cho nhóm bạn, cho đôi bạn, cho gia đình muốn tổ chức tiệc sinh nhật cũng trở nên phổ biến. An Chu dịp 2.9 giảm giá 20% một số món như kem Pháp, cocktail...

Cà phê Diva (Hai Bà Trưng) có không gian bố trí đẹp như một sân diễn thời trang. Trong khi đó, cũng là một quán cà phê thời trang nhưng quán Star's Cyber cà phê tầng 3, shop Corner và Ánh Linh cà phê trên tầng 5 là mô hình cà phê kết hợp với hoạt động mua bán trang bầy thời trang. Giá của cà phê Ánh Linh theo nhận xét dẫn "ghiền" cà phê tương đối rẻ từ 9.000đ - 35.000đ/món và chơi nhạc máy.

DPC cà phê - mỹ phẩm đầu tiên trong thành phố cũng kết hợp mô hình kinh doanh cà phê với các hoạt động mua bán, dạy trang điểm. Khách nữ, đi cà phê DPC chắc chắn là sẽ có "lời" vì đến uống cà phê còn có thể được các chuyên gia tư vấn cách trang điểm, sử dụng mỹ phẩm... Dĩ nhiên được tư vấn và mua sản phẩm hay không là còn tùy ở chính bạn.

Saigon KHÓC

Nếu bạn là người dân Sài Gòn tôi không có gì bàn cãi thêm, còn nếu bạn là người từ nơi xa đến đây, tôi sẽ có nhiều câu chuyện kể cho bạn nghe đây. Ai ai cũng nghĩ rằng Sài Gòn nơi có thể hái ra tiền như sao trên sông Sài Gòn. Đêm đến những ánh đèn lung linh phản chiếu mặt sông, bên kia những banner quảng cáo nhấp nháy cao trong lòng gió. Dòng sông không bao giờ êm đềm bởi những chiếc tàu, ghe xuôi ngược. Những nhàn nhác bình trời nổi như đời người dân Sài Gòn.

Tại sao tôi nói vậy? Cuộc sống ở Sài Gòn rất vội vã, bận rộn, tất bật khiến cho người dân Sài Gòn không còn như xưa, họ cũng ít quan tâm rằng bên cạnh nhà mình là những người hàng xóm như thế nào, ra sao. Việc đầu tiên mà người Sài Gòn nghĩ sau khi tẩu cạ đó là được ngủ. Họ mong mỗi đêm ấy đã từ rất lâu. Ai cũng bảo với tôi muốn có việc nhàn hơn

để đỡ bận bịu, tôi cười bảo thế về quê mà sống. Nhưng có ai dễ người Sài Gòn lại sợ nhất câu nói ấy. Có lẽ họ quen lối sống tại Sài Gòn, họ được sinh ra và lớn lên tại đây, dứt áo ra đi ai cũng cảm thấy tiếc.

Tôi luôn tự hỏi Sài Gòn kiếm việc không dễ, ấy vậy mà người ta từ khắp nơi trên đất nước kéo nhau về đây sinh sống. Có mấy ai thấy Sài Gòn thế trong khó nhọc, đôi lúc tương chừng trái tim Sài Gòn ngừng đập, ấy vậy mà mỗi ngày đập nhiều hơn, vội vã hơn, Sài Gòn 24h không ngơi nghỉ. Có mấy ai thấy Sài Gòn khóc chưa? Có lẽ chưa đâu nhỉ? Tôi thấy rồi đó. Mỗi lần bước ra khỏi nhà nhìn khoảng xa xa của con đường, ai chưa lần đến đây cứ nghĩ là sương hoặc trời đang mưa đẫm kia. Ô làm to nhé! Coi chừng bạn bị ấn dũa bờ mà không hay. Đó là khói bụi vào 7h sáng, những khói của quán ăn ven đường, bụi từ các loại xe tấp nập ra vào thành phố mỗi ngày, bụi từ những công trình đang mọc lên như nấm. Sài Gòn đang khóc vì nó không còn được trong lành như xưa. Chưa kể những lỗ cốt mọc lên như ra, làm người ta mỗi sáng đi làm phải chen nhau từng đoàn đường, xô đẩy đôi lúc va vào nhau cũng chẳng có một tiếng xin lỗi. Cuộc sống ở Sài Gòn luôn là vậy khiến cho người Sài Gòn cũng quên luôn 1 chút lễ nghĩa với ai đó mà mình làm lỗi.

Ngày xưa, tôi còn nhớ, bạn có thể chạy bất cứ con đường nào với vận tốc hơn 40km/h mà không sợ tai nạn, rất thư thái, giờ đây, bạn chỉ chạy được 5km/h. Tôi nói có lẽ bạn cho tôi nói sáo. Bạn đến thử Sài Gòn 1 lần rồi sẽ lắc đầu mà thôi. Sài Gòn khóc vì ngày càng nhiều người sinh sống hơn, bao nhiêu bàn chân đạp và đè lên đất Sài Gòn. Những con đường xinh tươi giờ chỉ là ổ gà ổ voi. Xe đi đâu mà tủa ra đường đông đúc đến choáng như bạn cảm giác nóng rực trong người và sắp không có oxy để thở. Sài Gòn của tôi đang khóc vì những công trình mọc lên như Thuận Kiều Plaza dần dần cũng bị cho vào quên lãng, rồi tất cả những công trình khác cũng mọc lên và theo năm tháng cũng chỉ còn là dĩ vãng của Sài Gòn.

Bạn có bao giờ biết, mỗi mùa tết về Sài Gòn khóc rất nhiều, khóc nước nướ là đắng khác. Mọi người bỏ Sài Gòn ra đi, khiến cho Sài Gòn đêm đêm chỉ một mình soi bóng xuống dòng sông. Những tụ điểm ca nhạc hay rạp phim cũng không còn sầm uất. Tất cả chìm vào giấc ngủ, Sài Gòn cô đơn, Sài Gòn khóc. Chỉ còn mỗi mình Sài Gòn mà thôi, im lìm quá như thế chưa có dấu chân người đi qua. Sài Gòn đón người về tiễn người đi hồi hải, Sài Gòn khóc cho những lần ly biệt. Sài Gòn giờ có thêm bạn nước

ngoài về sinh sống. Sài Gòn vừa vui mà vừa buồn. Vui khi có thêm thành viên trong gia đình, buồn khi bản thân ngày trở nên héo úa đi theo thời gian. Ai cũng thấy Sài Gòn xinh tươi như có gái ló tròn trắng, nhưng bên trong một tâm hồn, tâm hồn cần ai đó chia sẻ. Mọi người dấy vô Sài Gòn khiến cho Sài Gòn không còn là nó vốn dĩ sinh ra là vậy. Sài Gòn thay đổi mỗi ngày. Tôi thích Sài Gòn xưa kia, không ồn ào xe cộ, không khói bụi mù mịt, Sài Gòn cổ của tôi. Đừng khóc nha em Sài Gòn.

Mong chờ.....mỗi người có ý thức hơn, đừng khai thác Sài Gòn đến kiệt quệ, thương Sài Gòn mảnh đất tôi được sinh ra và lớn lên. Chấm sóc Sài Gòn nhé! Ngày 1 trong lành và xinh tươi. Mọi nhà quan tâm nhau như cái thời tôi còn bé. Ai cũng như người trong gia đình, dù đi xa người ta vẫn nhắc mãi Sài Gòn tôi ơi!

Phương ngữ miền Nam trong ca dao về tình yêu

Phương ngữ miền Nam là một dạng từ ngữ địa phương của vùng đất miền Nam. Nó thể hiện cách nói, cách sử dụng từ ngữ, kiểu phát âm riêng của con người miền Nam. Phương ngữ miền Nam còn là nơi chứa đựng các yếu tố văn hóa, phong tục tập quán, sinh hoạt xã hội của con người và vùng đất miền Nam. Tìm hiểu phương ngữ miền Nam được thể hiện qua ca dao miền Nam là một cách nhằm khẳng định thêm tính độc đáo, sắc sảo, phong phú và đa dạng của con người miền Nam xưa trong việc sử dụng lời ăn tiếng nói của mình.

1. Ca dao miền Nam trước hết là ca dao của người Việt ở miền Nam nên nó mang đầy đủ yếu tố của vùng đất miền Nam, trong đó có việc sử dụng từ ngữ của con người ở đây. Sống giữa thiên nhiên hài hòa và đa dạng với rừng tràm bạt ngàn và một vùng sông nước bao la cho nên trong lời ăn tiếng nói của con người ở đây không khỏi ảnh hưởng của các hình tượng thiên nhiên này. Cho nên, có

thể nói, giàu tính hình tượng là một đặc điểm trong cách dùng từ của ca dao miền Nam:

*Chồng chèo thì vợ cũng chèo
Hai đứa cùng nghèo lại đừng với nhau.*
"Đùng" ở đây là "lấy", "lấy nhau" hay nói cho văn hoa một chút là "kết duyên" nhau. Với các từ trên, người miền Nam có thể hoàn toàn sử dụng được, nhưng đôi khi con người ở đây không dùng những khuôn mẫu có sẵn đó, mà lại dùng từ "đùng" rất giàu hình tượng này để tạo điểm nhấn, mang sắc thái mạnh. Chính điều này đã làm phong phú thêm cho kho tàng phương ngữ miền Nam.

2. Giàu tính so sánh và cụ thể cũng là một đặc điểm của ca dao miền Nam. miền Nam là một vùng sông nước, có hệ thống sông ngòi chằng chịt nên hình ảnh chiếc ghe, con đò, con cá, con tôm, cần câu, cái lờ... là những vật rất quen thuộc đối với người dân nơi đây. Quen thuộc đến mức đã đi vào tâm thức của họ và được thể hiện qua lời ăn tiếng nói hằng ngày, cũng như đã ám ảnh đi

vào ca dao:

*Thân em như cá trong lờ
Hết phương vùng vẫy không biết nhớ
nơi đâu.*

"Cá - lờ" là một hình tượng cụ thể, tác giả dân gian đã lấy hình tượng cụ thể này để làm đối tượng so sánh với con người, cụ thể ở đây là cô gái. Trường hợp này, ta cũng sẽ bắt gặp rất nhiều trong ca dao miền Nam.

3. Một đặc điểm nữa trong việc sử dụng phương ngữ miền Nam trong ca dao miền Nam là tính giàu cường điệu, khuếch đại. Đây là cách nói thể hiện rõ nét sự lạc quan và tính cởi mở của con người miền Nam. Tính

phương:

Hay để bộc lộ tình thương của mình, người miền Nam không ngại nói thẳng, nói quá, nói cường điệu, nói khuếch đại. Họ nói cốt sao cho hết cái thương đang cháy bỏng trong lòng mình:

*Anh thương em,
Thương lún, thương lún,
Thương lút da ốc,
Thương tróc da đầu,
Ngủ quên thì nhớ,
Thức dậy thì thương*

4. Giàu tính dí dỏm, hài hước cũng là một trong những đặc điểm trong cách sử dụng từ ngữ trong ca dao miền

cũng là kiểu nói: "nói chơi nhưng làm thiệt":

*Đến dưới có sông, bên trên có chợ
Hai đứa mình kết vợ chồng nghen.*

Rõ ràng, đây là cách nói mang tính chất vừa nói chơi lại vừa nói thiệt. Bông đùa đấy nhưng cũng là thật đấy. Nếu đối phương không chịu thì bảo là "nói chơi". Còn nếu ưng thuận thì tiếp tục lần tới tấn tỉnh. Và trong bài ca dao sau, cũng không hẳn là dí dỏm, hài hước, nói cho vui một cách đơn thuần:

*Trời mưa cóc nhái chết sâu
Ếnh ương đi cưới nhái bầu không ưng
Chàng hui đứng dựa sau lưng
Khều khều móc móc củ ừng cho rồi.*

5. Có cách nói hài hước, dí dỏm, lại có cách nói cường điệu, khuếch đại, ca dao miền Nam cũng có những cách nói rất giản dị, chân tình. Trong hoàn cảnh tự tình với nhau, đôi khi họ không dùng những từ hoa mỹ, không nói những từ chứa đựng nhiều tầng ý nghĩa, mà chỉ nói một cách mộc mạc, bình dân, cốt sao bày tỏ được lòng mình:

*Anh về em nắm vật áo em là lẵng
Phải bỏ chữ thương chữ nhớ giữa đường
cho em.*

Quả là mộc mạc, quả là chân tình. Trong từng câu từng chữ không có gì khó hiểu cả, tạo được sự cảm thông và gây được cảm xúc cho người đọc.

Hay:
*Anh tương giếng sâu anh nói sơi đây
cút*

*Ai dè giếng cạn nó hút sơi đây
Qua tới đây không cưới được cô hai mây
Qua chéo ghe ra biển đợi nước đầy qua
chèo trở về.*

Phương ngữ miền Nam ra đời tuy có muộn hơn so với phương ngữ của các vùng khác, nhưng không vì thế mà nó nghèo nàn, hời hợt, mà trái lại nó rất đa dạng, phong phú và sâu lắng. Nó chứa đựng các yếu tố văn hóa, phong tục tập quán cùng tính cách của con người miền Nam. Phương ngữ miền Nam không chỉ đơn thuần là khẩu ngữ của người miền Nam mà nó đã bước vào văn học nghệ thuật với một tư thế rất đường hoàng. Những câu ca dao miền Nam vừa dẫn trên là một minh chứng cho điều này.

Trần Phong Diệu

*Một cặp vợ chồng đi xem bộ phim
có Marilyn Monroe đóng. Thấy mọi
người cứ khen ngợi lên là cô mình
tình này đẹp nhất thế giới, có vợ rất
bực tức nói với chồng:*

*- Cô ta có xinh đẹp gì đâu! Được
có mỗi mái tóc. Nếu bỏ mái tóc bạch
kim đi thì còn cái gì?*

Anh chồng trả lời:

*- Cô ta sẽ là người phụ nữ "đầu
trọc" đẹp nhất thế giới.*

giàu cường điệu, khuếch đại này được con người miền Nam sử dụng mang tính chất phác, mộc mạc, độc đáo, gây được ít nhiều cảm xúc cho người đọc:

*Anh thân một tiếng nạt miếu xiêu đình
Cây huệ kia đang xanh lại héo, cá ở ao
hình vệt xếp vì.*

Rõ ràng, chỉ thân có một tiếng mà "nạt miếu xiêu đình" thì quá là nói quá. Nhưng chính cách nói quá này mới tạo được ấn tượng, gây được cảm xúc, tạo được sự chú ý cho đối

Nam. Ca dao miền Nam, ngoài những cách nói cường điệu, giàu hình tượng, đôi lúc có phần thâm trầm, sâu lắng còn có những cách nói mang tính hài hước, dí dỏm. Đây là tinh thần lạc quan trong tính cách của con người miền Nam. Chính tinh thần lạc quan này đã tiếp thêm cho họ sức mạnh trong việc chống chọi lại với thiên nhiên khắc nghiệt, với thử thách hoạn nạn. Tuy là nói dí dỏm, hài hước nhưng không hẳn là một cách nói chơi, mà là có ngụ ý, ngụ tình. Đó

7 giờ, trời tối chạng vạng, đêm đã nhòe mặt người. Con đường sấu hun hút, từng cuộc xe ôm kẹp 3 người cả già lẫn trẻ, từng đoàn xe đạp thồ và lực đặc bọn trẻ rủ nhau về trong tiếng cười đùa. Giếng nước ngoài trời giữa những dãy nhà đã có người đứng chờ để rửa mặt, tay chân... Một ngày cực nhọc của những người hành nghề ăn mày tại "xóm nước đen" đã qua. Trong vòng một tháng trời, nhóm phóng viên VietNamNet trong vai xe ôm, giáo viên từ thiện... đã khám phá đường dây chôn cất sấu xin ngay tại Thủ đô Hà Nội.

Đêm d... "phòng 5 nghìn"!

Sau khi nhận được thông tin từ người dẫn cung cấp về một số đường dây chôn cất người sấu tại Hà Nội, trong vai xe ôm chúng tôi đã tìm cách tiếp cận... Hầu hết những kẻ chôn cất này đều dạt từ Sài Gòn ra nên có nhiều kinh nghiệm, thủ đoạn và luôn cẩn thận hết mức. Việc tiếp xúc với "cai" và "nhân viên" trong những đường dây ăn mày gặp nhiều khó khăn, cho dù chúng tôi đã "ba cùng" tại các phòng trọ...

Xóm Cầu Mới, nằm chạy dọc bên bờ sông Tô Lịch, nhìn phía xa ánh đèn cầu vượt ở Ngã Tư Sở lấp lánh vàng vọt. Bên dòng nước đen kịt, những gian nhà chỉ độ 10m2 mọc lên lộn xộn. Đó là xóm lao động ngoại tỉnh, có người gọi là xóm nước đen, "xóm liều", hay "xóm Thanh Hóa"...

Đa số cư dân của "xóm nước đen" là người Thanh Hóa, lực đặc có vài người ở các tỉnh lân cận Thủ đô. Trong đó, chiếm đa số là người huyện Quảng Xương, độ tuổi trung bình đi làm trong xóm từ 6 tuổi đến gần 90 tuổi. "Ai cũng có nghề cả, càng già, càng đáng thương hay dị dạng kiếm ăn càng dễ" - Thanh "lô", một ông già kì quái trong xóm vừa rít thuốc láo sòng sọc, nhai khói lên nhìn nền trời đã tối thẫm, nói.

Căn phòng phóng viên trong vai xe ôm ở trọ rộng khoảng 20m2, nhưng mới 21h đã xếp hơn 10 tấm chiếu con, từng tấm xếp kẹp vào nhau. Mọi người trong nhà nhanh chóng nhận đóng chấn chiếu đã bốc mùi, cúi bấn nơi góc cầu thang, tự tìm nơi qua đêm cho mình.

Sau khi đã xếp gần chật phòng, bà Minh (chủ nhà, số nhà 27) húng hắng trước cửa phòng chờ thu tiền. Mỗi người 5 nghìn đồng cho một đêm. Bà chủ thu tiền xong, lúc này điện trong phòng và quạt trần mới được bật lên. Khốn mặt từng người hiện lên rõ mồn một: nhả nhổ, xanh bợt vì mệt mỏi.

Các phòng hầu hết đã sáng đèn. Đọc lối đi, người giặt giũ, người quạt bếp than, khói bốc lên mù mịt theo làn gió nước sông Tô Lịch thổi vào

kể chuyện quê hương

càng làm cho căn phòng vốn chật chội lại thêm nóng nực. Trong phòng đã có người thiêm thiếp chìm vào giấc ngủ.

Hơn 22h, trong xóm chỉ còn bọn trẻ vẫn nô đùa trong từng phòng hay rủ nhau lên ra ngoài đi chơi rồi quá đêm lại treo tường vào. Cả khu nhà chìm vào màn đêm. Đèn đèn đường bên kia đường lơnh hắt vào dòng nước đen kịt của sông Tô le lóisáng. Ngay đêm đầu nhập vai, ngủ trọ trong xóm, chúng tôi đã làm quen được với Sáng "bé tông". Gã có tên như vậy vì làm nghề khoan cắt bê tông. Sáng cũng mới chuyển tới phòng trọ tính tiền theo ngày này được hơn 1 tháng. Mặt Sáng "bé tông" hôm nay nhả nhum, mồ hôi lã lã trên hai má đã tái đi. Gã mới bị một nhát khoan cắt sượt mắt cá. Cả ống quần bên chân trái gã đen kịt vì bụi bẩn và máu...

Sáng "bé tông" bảo: "Ngày mai vợ lên mới có tiền đi khám bệnh viện". Sáng bị nạn lúc giữa chiều khi cắt miếng hầm bê tông cho người thuê cắt thuê chân tay kiểu gì cũng có vài vết sẹo, có người bị "cắt" ngang chân. "Nhưng vì đang mùa xây dựng, thiên hạ dờ, nằng cấp, bốc vò nhà nhiều nên nghề này cũng kiếm được. Nếu tu chí làm ăn, không cờ bạc, gái gú thì một tháng cũng gửi về nhà được hơn 2 triệu".

kẻ ăn xin món hàng siêu lợi nhuận

- Sáng bảo.

Bên góc nhà hơi hăm sát cầu thang là chỗ nằm của bà cụ Nguyễn Thị Tình, người trong phòng gọi là Tình "chèo". Cụ hành nghề "cải bang", đi ăn xin đã được hơn 5 năm. Sau khi nghe tiếng động hục hặc và tiếng rít thuốc láo sòng sọc của Thanh "lô", cụ tỉnh giấc chừi bởi khắp phòng. Chị Hương, làm nghề bán rong, hét to dọa lại: "Cụ mà chừi nửa thì đêm không ai đem đi vệ sinh, rồi lại đi ngay ra phòng, đêm sau lại bị mụ Minh "béo" (chủ nhà) cho ra nằm chân cầu như hôm trước...".

Nghe dọa, cụ Tình im bất, móc túi áo tìm trấu, nhưng không thấy. Chị Hương bảo: "Chắc "người nhà" của cụ quên mua rồi. Dăm bữa nữa hôm, cụ lại nhắc "người nhà" một lần mua trấu như vậy. Hôm nào không có trấu nhai trước khi ngủ, cụ ngồi nói năng lung tung rồi hắt chèo một mình vượt cả đêm. Nhưng trong phòng trọ hầu như chỉ ai để ý đến bà già đã lòa một mắt, vừa lẩn vừa què cụt như cụ Tình "chèo"...

Đảng cấp "cải bang"

"Xóm nước đen" Cầu Mới được chia làm 2 dãy nhà. Xóm trên nằm cuối con đường ngoằn ngoèo gần ngôi đình cổ và xóm nằm sát chân Cầu Mới, nhìn sang bên kia là chợ Ngã Tư Sở. Mỗi khi thấy người lạ đi vào, hàng chục con mắt trong xóm lơ lảo ngó nhìn đầy cảnh giác. Chỉ cần khách lạ đứng lại hỏi chuyện một lúc là có người xúm đến hỏi chuyện:

Kiểm ai? Tìm gì? Ở đâu đến?..."

Nhà bà Minh có 7 phòng cho thuê, trong đó phòng rộng nhất là 5 nghìn/đêm, khoảng hơn 20m². 6 phòng nhỏ còn lại cho thuê theo tháng, đều là phòng cho dân ăn xin và người đi ăn xin, hoặc còn gọi là "cai".

Mỗi phòng thường có 2 "cái bang" và một "cai". Giá mỗi phòng hơn 600 nghìn, đều có ti vi, bếp ga... "Phòng cái bang" thường có sinh hoạt tích rời khỏi xóm trọ bởi giờ giấc "đi làm" thất sảm và cũng về thất muộn. Những người trong "phòng 5 nghìn" lâu nay vẫn thường ghen tị ngắm với người của "phòng cái bang". Bởi "phòng cái bang" đời sống "dễ chịu" hơn, từ phòng ở cho đến sinh hoạt ăn uống trong ngày.

Đêm về, khi "phòng 5 nghìn" chìm trong giấc ngủ hoặc chỉ có thú vui với điệu cây, những câu chuyện làm ăn trong ngày thì "phòng cái bang" vẫn rộn ràng tiếng nhạc. Những chiếc di động đời mới phát ra các bài hát xập xình chói tai. Hai "phòng cái bang" trên gác thu hút người trong khu nhà bởi chiếc ti vi. Mọi người quần tụ xem những đĩa phim chương mới thuê về. Không khí ồn ào và náo nhiệt khác hẳn những gương mặt nhũn nhũn đang chìm trong giấc ngủ của "phòng 5 nghìn".

Thanh "lô" được biết tới là dân anh chị trong xóm đã lâu, cũng là dân "cai" ăn xin. Trước đây, gã lang bạt trong Nam, rồi lên Thái Nguyên làm ở bãi vàng Khau Ấu. Cuối cùng, gã giải nghệ vì nghiện rượu, tuổi đã cao lại cơ bạc, lỡ để kinh niên khiến gã thất tín và vỡ nợ, không đủ tiền trả cho người nhà của người ăn xin trong quá nên bị các "cai" khác cướp hết mối.

Thanh "lô" dạt về xóm Cầu Mới từ bao giờ không ai rõ, nhưng gã là một trong những người sống lâu nhất ở xóm này. Giờ, mỗi khi túng thiếu, Thanh "lô" lại phải cạo nạo đi ăn xin. Gã đủ tỉnh táo và quái chiêu để biến mình thành kẻ khổ sở, đi xin lòng tốt của thiện hạ. Đó là những lúc thiếu tiền, còn bình thường, gã đi đầu làm gì thì trong "phòng 5 nghìn" không ai hay và chẳng ai thêm để ý.

... và khi đến "giờ làm việc"

Thường ngày, lúc chưa đến 5h sáng, khi "phòng 5 nghìn" còn chìm trong giấc ngủ thì các "phòng cái bang" đã sáng đèn chuẩn bị cho "ngày làm việc" mới. Phía trên gác là phòng của một cụ già và một trẻ con, đứa trẻ đang còn ngái ngủ thì bị dựng dậy bởi cái tát trời giáng vào giữa mặt. Tiếng khóc thét lên vang cả khu nhà. Nhưng ngay sau đó là tiếng đồ đạc của "cai": "Thối nín, mày thích ăn sáng gì chứ đưa đi ăn rồi đi làm! Dậy đi, tối về cho chơi điện tử với

bọn xóm trên..."

5h30 phút, trời hừng sáng. Lối nhỏ vào nhà đã chật kín người qua lại, đi về sinh. Nhà vệ sinh chung bốc lên mùi hôi thối nồng nặc. Những bộ quần áo sáng sủa, sạch sẽ được thay bằng đồ nghề rách rưới của bọn trẻ. Những bộ quần áo hàng hiệu, những chiếc điện thoại được cất ở phòng trọ.

"Cộng sự" của bọn trẻ là các cụ già thì được "cai" mang đến những túi vải to cấu bẩn cùng nón rách, dép tổ ong buộc dây chẳng chặt. Từ đầu đến chân, mỗi người như lột xác và quan trọng là rất... "tội thương".

Sáng ngai ngái lạnh, từng đoàn người lũ lượt kéo ra Cầu Mới, bắt đầu ngày mới: Đi ăn xin theo hợp đồng với "cai"...

2 xe máy chở của "cai" chở "cái bang" đến các điểm làm ăn.

"Quái chiêu" của "cái bang"

- Các "trùm ăn mày" có rất nhiều "chiến thuật": một kèm một, luân phiên "cái bang", hạn chế giờ đi lại, mở rộng và thay đổi liên tục địa bàn... Hà thành đang là "miền đất hứa" và là nơi thể hiện các "quái chiêu" của nhiều "trùm" lẫn "cái bang" sau khi bị truy quét dữ dội tại Sài Gòn vào năm ngoái...

Theo chân... "cái bang"

Không lâu sau đợt bị truy quét gắt gao tại Sài Gòn, những "cai" mới và "cái bang" lần mò ra thủ đô làm ăn. Những địa điểm thường tập trung nhiều dân "cái bang" là các quận Thanh Xuân, Cầu Giấy, Hoàng Mai. Chỉ cần đứng ở chân Cầu Mới (Thanh Xuân) khoảng 30 phút vào buổi sáng, có thể đếm được khoảng chục chiếc xe chở bà già, con nít hoặc cặp đôi bà già - con nít xuất quán. Hầu hết, những người trong số đều bị tật, què cụt...

Tại xóm Cầu Mới, tập trung khoảng hơn 70 cái bang, cả già lẫn trẻ. "Lịch làm việc" hàng ngày của dân ăn xin bắt đầu từ 6h sáng đến 12h trưa và chiều từ 15h đến khoảng 22h.

Chúng tôi lần theo địa điểm ăn xin của bà cụ Tình "chèo" do một "cai" tên Hương chở đi. Chiếc xe Wave màu xanh mang biển số 36F7 6015

lên lối trong từng góc phố rồi đổ ngay tại Chùa Hà (Cầu Giấy).

Vào những ngày rằm và ngày đầu tháng, cụ Tình ngồi sát ngay cổng chùa, chỉ việc cầm chiếc nón rách đưa ngang, đưa dọc. Chưa đầy một tiếng sau, chiếc nón rách tươm đã "đong đầy" những đồng bạc lẻ...

Tại một góc phố khác gần bến xe Hà Đông, vào giữa trưa, một nhóm trẻ ăn xin khoảng 5 đứa chia thành 2 tốp "đổ bộ" vào 2 quán bia đang giờ cao điểm. Bé Đậu xông vào đám khách Tây có dáng bộ sang trọng. Một người Việt đi cùng e ngại rút tờ tiền 20.000 polime xanh rì bỏ vội vào chiếc ca cấu bẩn của Đậu. Thoáng cười đắc chí, Đậu phẩy tay cho đồng bọn tiếp tục ủa vào...

Chỉ chưa đầy 10 phút sau, 5 đứa trẻ há hốc rút lui khỏi quán bia. Khoảng 12h, chúng tụ tập tại quán cơm bình dân sát chợ Phùng Khoang (Thanh Xuân) gọi thức ăn hải sản. Trước khi ra về, lũ nhóc không quên dúi vào tay chủ quán những tờ tiền mới cóng 10 nghìn, 20 nghìn và bảo: "Cất hộ em!". Mỗi ngày, những đứa trẻ này được giao "chỉ tiêu" phải "làm" được 200 nghìn. Nhưng trên thực tế, chỉ cần một buổi sáng, có "tiểu cái bang" đã xin được hơn 100 nghìn.

Buổi chiều, vào lúc chạng vạng tối là khoảng thời gian "hái ra tiền" của dân ăn xin có "cai" dẫn dắt. Địa bàn lúc này chủ yếu vẫn là các quán ăn, nhà hàng lớn. Tại một quán ăn lớn trên đường Trần Hưng Đạo, 2 đứa trẻ đứng ở đầu cột đèn giao thông, mắt dõi theo 2 người khách Tây sang trọng đang đi vào. Khi họ đi gần đến cửa quán, 2 đứa trẻ vội quỳ sụp xuống sát gấu quần "con mới".

Sau 1-2 phút, khi bảo vệ quán chưa kịp chạy ra can thiệp thì hai đứa trẻ đã bỏ gọn 2 tờ 20 nghìn vào túi và nhanh chân chạy thẳng. Vài phút trước đây, chúng vẫn đang trong vai què quặt và lê lét tới vài mét...

Tìm và dùng... người!

4 ông bà già và 5 đứa trẻ con là "đội quân xin thuê" của các "cai" Dũng - Tim. Sau vài năm mài miết hành nghề "cai" ăn mày ở Sài Gòn, nay "băng đảng" có chung huyết thống này phiêu dạt ra Bắc, lấy Hà thành làm đất "dụng võ" để tiếp tục nghề "chấn đất ăn xin".

Dường như, "số trời đã định" nên ngay cả tên quê quán (xã Quảng Lợi - huyện Quảng Xương - Thanh Hóa, một địa phương có "tiền sử" về nghề chấn đất ăn xin) và tên "cai" đều đúng với nghề nghiệp như lời dân "xóm ăn mày" nói: "Tim" là tìm người, "Dũng" là dùng người (đi ăn xin).

Theo điều tra, cả đại gia đình này có hơn chục người. Có tới 2 thế hệ

đều làm nghề "cai" ăn mày. Trùm số là vợ chồng Lê Thị Dũng và Trần Phi Tim. Gia đình con gái lớn Trần Thị Nhung và Lê Văn Thành là cánh tay phải đắc lực trong việc "chấn đất". Một đứa con trai của vợ chồng Dũng - Tim cũng phụ trợ cho gia đình trong vai "cò" tìm người vào đường dây ăn mày này. Đứa con út mới 16 tuổi nhưng hiện cũng đang trong thời gian được "truyền nghề" và "học nghề".

Trên đường "đi làm"

từ thế hệ đi trước.

Vì số lượng "đội quân xin thuê" quá đông, nên hình thức quản lý của "trùm cai" Dũng Tim là "cai theo phiên". Tức là, cùng một "đội quân" và sào huyệt nhưng những thành viên trong gia đình chia đội ra, thay nhau quản lý. Mỗi hôm vợ chồng Dũng - Tim về quê, nhường lại cho 2 con gái ở lại Hà Nội cai quản "đại bản doanh".

Hình thức này được coi như một trong những "ngón hiểm" của nghề "chấn đất", tránh được sự chú ý của công an. Hình thức quản lý vốn đã tinh xảo, nhưng mánh khóe "chấn đất" của các "cai" lại độc đáo vô cùng. Không phải ngẫu nhiên mà "trùm cai" Dũng - Tim thuê cả người già và trẻ em. Công việc "tuyển" người cũng rất gắt gao. Người già phải chọn những người đã nghề ăn xin, hoặc què cụt, mất mù tai điếc. Trẻ con phải thuộc diện "vừa đau vừa ốm", hoặc gia đình luôn trong tình thế "cái khó bó cái khôn". Rất nhiều gia đình ở Thanh Hóa đã đồng ý giao con cho "cai" mà chỉ nhận được số "tiền lương" rẻ mạt 4 - 5 trăm nghìn/tháng. Đội quân trẻ em này lại dễ dàng sai bảo và không tự tiện bỏ trốn giữa chừng.

4 ông bà già mà "trùm cai" Dũng - Tim vất vả kiếm được đều quê huyện Quảng Xương. Ông già tên Sử thì không nơi nương tựa, ông già tên Vinh thì mất trí nhớ, bà già tên Năm bệnh

tật liên miên, bà già còn lại thì vừa dúi vừa què. Những đứa trẻ như Cúc, Nam đều mồ côi, em Lý, Thuyết thì "đi xin" để kiếm tiền về cho bố mẹ... trả nợ, em Tuấn Anh thì gia đình khó khăn không nuôi nổi.

Tất cả những con người bất hạnh này được ghép vào thành "đội quân xin thuê" hết sức hùng hậu. Tuy mỗi người mỗi khác nhưng dưới sự cai quản của "trùm cai" nhà Dũng - Tim, mỗi ngày, bất cứ một đứa trẻ này và ông bà già kia đều được ghép vào thành ông bà con cháu ruột thịt để thu hút lòng nhân ái và tiền của thiện hạ.

Đánh học mẩu mủi để... sáng mắt ra?!

"Không biết thì đừng mua..." - hệ quả của câu nói này là sống mũi em Lý lấm trợn một chiếc để dép cứng ngắc của Nhung - con gái lớn "cai" Dũng - Tim.

Một đồng mẩu tươi nhanh chóng lấm xuống mũi, cằm, cổ, áo em Lý. Đứa trẻ ăn xin hoảng loạn, mặt xanh mét vì đau. Nước mắt Lý lăn chã rơi.

Tối hôm em Lý bị đánh, chúng tôi vào vai cô giáo tình nguyện ở lớp học tại xóm Cầu Mới đã tìm cách vào tận hang ổ trùm cai Dũng Tim. Sau khi

"Cai" Nhung đang đánh ông Vinh vì định bỏ trốn.

hỏi Nhung nguyên nhân việc đánh em Lý, Nhung trả lời đầy trách nhiệm: "Đưa tiền cho bố mẹ nó, mình thuê nó thì mình phải có trách nhiệm. Nó lười quá, mắng không được thì phải đánh! Mình đánh để nó sáng mắt ra chứ không phải vì nó xin được nhiều hay ít...".

"Cai" Nhung còn phàn nàn: "Mũi con này bị bệnh... hay chảy máu, tối mới gò thôi, trẻ con thấy máu thương sợ nên hét toáng lên như thế. Không làm sao cả!". Chúng tôi "phủ đầu": "Nghe hàng xóm nói chị lấy cán dao

đánh vào mũi em Lý". Nhưng quên cả việc cảnh giác, chổi đây đây: "Công nhận em đánh, nhưng lấy để dép đánh, chứ không phải cán dao như người ta nói...".

Chúng tôi phẫn với Lý, Nam và Cúc cũng thường xuyên bị mắng chửi, đánh vì những lí do mà theo bọn "cai" là "thương cho roi cho vọt". Những đứa trẻ ăn xin thường bị đánh vì nguyên nhân: xin "không đủ" chỉ tiêu, không đủ giờ, đầu tiên để ăn quà vặt...

Trên khuôn mặt của Nam còn in hằn nham nhẽ hàng loạt vết cào cào đã thành sẹo và cả những đường xước tấy máu chằng chéo lên nhau. Đó là hậu quả của những trận đòn do những hôm Nam xin không đủ "chỉ tiêu" để ra của "cai".

Quan sát lịch làm việc của trẻ ăn xin thấy còn đầy đặc hơn cả người lớn lao động chân tay bình thường. Giờ xuất phát từ tờ mờ sáng, "giờ giới nghiêm" điểm lúc 11h. Cứ như vậy, "làm việc" hơn 10 tiếng một ngày ngoài đầu đường xó chợ, đứa trẻ nào không đủ "chỉ tiêu" coi như hôm đó "ăn không ngon, ngủ không yên" với "cai".

Ăn xin món hàng siêu lợi nhuận

"Món hàng" được đem ra thử là "đứa trẻ ở quê có thân phận tội nghiệp": Mẹ chết sớm, bố nghiện rượu, thường xuyên đánh đập, hiện đứa trẻ đã bỏ học và sống ở vùng quê nghèo của tỉnh Thanh. Đã hơn một lần, chúng tôi tìm cách đưa đứa trẻ này vào đường dây ăn xin của "cai" Hương, nhưng vô vọng. Rất may "cai" Hằng lại đồng ý...

Hợp đồng bán "cái bang"!

Thường thì những đứa trẻ, người già dưới quyền "cai" và nằm trong đường dây chấn đất để hành nghề ăn xin đều "phải có thân phận thật đặc biệt": Gia đình khổn khổ, nghèo túng, bố hoặc mẹ mất sớm, không nơi nương tựa...

Những đứa trẻ này đều được cô để ý và dẫn "cai" nhanh chóng đến móc nối với người thân, họ hàng. Chúng (cai, dẫn dắt) thường tìm cách liên hệ trực tiếp với bố mẹ hoặc con cái của các cụ già lúc này đã lấm vào cảnh khổn cùng phải "bán con", "bán mẹ" để kiếm tiền mưu sinh.

Cụ Nguyễn Thị Tình, đã 88 tuổi, là "món hàng" đặc lợi của "cai" Hương. Thị chỉ chuyển chấn đất độc lập, thường không liên quan gì với các "cái bang nhĩ" hoặc các "cặp đôi già trẻ" khác trong nhóm.

Cụ Tình mỗi ngày đi xin được hơn 300 nghìn, vào các ngày rằm, mùng 1 thì số tiền sẽ tăng gấp đôi hoặc gấp rưỡi, vì những ngày đó Hương thường chuyển địa bàn hoạt động của cụ ra các chùa lớn ở Hà Nội như: Chùa Hà,

chùa Bộc, Quán Sứ...

Nhóm "cai" của Hăng, (cô ruột của Hương), có 7 đến 10 đứa trẻ. Một số "cai bang nhà" bị đào thải khi "quá tuổi lao động". Tuổi đời của "cai bang nhà" thường rất ngắn, chỉ từ 6-13, trên tuổi đó như lời Hăng nói thì: "Lớn quá, làm ăn cũng khó..."

Sau hơn 1 tuần vào vai xe ôm, năm ngừ ở "phòng 5 nghìn", Hương và Hăng đã quen tên biết mặt chúng tôi. Nhóm chúng tôi tìm cách đưa người nhờ Hương và Hăng "chăm sóc, dạy cách làm ăn". Hoàn cảnh đưa trẻ mới đưa ra thật tội nghiệp: Mẹ mất sớm, bố nghiện rượu và thường xuyên đánh đập hành hạ. Họ hàng thờ ơ, bỏ bê không quan tâm. Hiện tại đứa trẻ bị một vết thương gãy tay và vai là hậu quả của một cơn say từ bố...

Hương tỏ ra cảnh giác ngay từ lần đầu, dù đã quen mặt và tiếp xúc vài lần. Hương hỏi: "Chứ là ai? Sao lại biết tôi?". Và Hương chối ngay: "Tôi không dẫn ai đi cả... Bà cụ Tĩnh là họ hàng. Tôi chỉ là người đưa cơm nước, chăm sóc cụ..."

Nhưng hằng ngày, ngay trong "phòng trọ 5 nghìn", Hương vẫn gom những đồng bạc lẻ dây cộm đưa vào túi riêng của mình và để bà cụ năm quay quắt ở góc nhà, mặc cho cụ không thể tự lo nổi về sinh cá nhân. Và Hương xuất hiện đều đặn vào lúc 6h sáng để đưa cụ Tĩnh đi "làm ăn" rồi lại đón về chính xác và chỉ ly thời gian như một cỗ máy.

Hương vẫn nhất quyết không nhận "đưa trẻ" chúng tôi định nhờ vả, vì lý do phải dạy dỗ lại từ đầu, mà khó thành cấp được với cụ Tĩnh. Nhưng không để lọt mối làm ăn này, Hương giới thiệu sang cô ruột là Trần Thị Hăng, nhờ "dạy dỗ" cho quen trước đã.

Trần Thị Hăng vẫn lặp lại những câu hỏi cảnh giác của Hương, nhưng hỏi thêm cặn kẽ hoàn cảnh đứa trẻ. Ban đầu, Hăng chỉ nhận trả cho người nhà 300 nghìn/tháng và tùy các tháng sau làm lời lãi cụ thể sẽ "tăng lương" thêm. Chúng tôi chế "lương thấp", đòi giao đứa bé cho người khác, Hăng lộ rõ vẻ tiếc nuối: "Chứ cứ giao cho chị, gặp được chị là tốt rồi. Có gì sau này thành "người nhà" cả, thoải thuận sau. Ban đầu cứ 500 nghìn/1 tháng đã. Nhưng đặc biệt là đừng để cho ai biết, kể cả hàng xóm cũng vậy..."

Sau một thời gian thương lượng và viết giấy tay thoả thuận cam kết, Hăng bảo: "Cứ giao cho chị, để chị gọi điện làm cái lễ trước ở chùa Quảng Lợi và nhờ các thầy "xin số" để làm ăn..."

Chuyến địa bàn vì bị truy quét

Huyện Quảng Xương, vùng quê nghèo khó xứ Thanh vừa trải qua đợt rét trước sau Tết. Vào ngày gi-

áp hạt, cả huyện xác xơ. Một số xã của huyện như Quảng Khê, Quảng Nham, Quảng Lĩnh... vừa nhận cứu trợ 5 tấn gạo cho những gia đình khó khăn, hết gạo trong ngày.

Nhưng tuyến đường quốc lộ 1A chạy dọc huyện, vẫn có những ngôi nhà hai, ba tầng mọc lên bề thế. Vào thôn 8, xã Quảng Thái hỏi nhà "cai" Hăng (Trần Thị Hăng) người dân dễ dàng chỉ cho phóng viên đến ngôi nhà mới vừa xây năm ngoái.

Vợ chồng Hăng mới xây ngôi nhà 2 tầng đầy đủ tiện nghi hơn 200 triệu. Ngày trước, 2 vợ chồng Hăng đi biệt trong Nam và sau hơn 1 năm làm nhà xong, sau Tết Hăng chuyển hương ra Hà Nội làm ăn.

Chồng Hăng là Trần Văn Hiến, khi có khách là tôi hỏi thăm liên gọi điện ngay cho Hăng và tỏ vẻ e dè, cảnh giác ngay từ đầu.

Tiếp xúc với Hiến trong vai chủ của đứa trẻ đáng thương tội nghiệp, bị bố đánh gãy tay đang nằm ở Bệnh viện Đa khoa tỉnh Thanh Hoá, nhờ Hăng cho ứng trước 1 triệu để lo viện phí. Khi gọi điện trực tiếp với Hăng tại ngôi nhà mới xây của thì, Hăng

ngôi nhà 2 tầng đầy đủ tiện nghi hơn 200 triệu của cai Hăng

bảo: "Cái này không có trong hợp đồng, chú cứ chữa bệnh xong xuôi, cho đứa bé khoẻ trở lại, kể cả có tật chi cũng nhận..."

Rời nhà Hăng, chúng tôi đến nhà Hương ở Quảng Lộc. Ngôi nhà hai tầng của Hương nằm sát chợ Đình, xã Quảng Lộc cũng đang được xây cất. Hàng xóm trong thôn không biết Hương là ai, chỉ biết Hương có về nhà chồng ăn Tết rồi ra Hà Nội.

Qua Công an xã Quảng Lộc thì được biết Hương chỉ là "vợ hờ" của... Thảo. Thảo và vợ cũ lưu lạc trong Nam từ năm 2000 và mới về quê từ trước Tết độ vài tháng để xây nhà, định mở quán cà phê, thời gian đó Thảo dắt theo Hương về.

Nhiều người dân trong xã biết rất rõ về các trường hợp của Hương và Hăng. Họ nói nhỏ to "Khi có nhu cầu nhờ thì tìm đến đây (nhà Hăng) là đúng cửa rồi đấy!".

Một số người dân sống gần nơi Hăng và Hương ở cũng cung cấp

thông tin cho biết, khoảng thời gian 2 "cai" này im hơi lặng tiếng chuyển về quê sống sau Tết ra Hà Nội làm ăn trùng với đợt truy quét ráo riết "cai bang" Sài Gòn của Công an và hàng loạt các "trùm cai" khét tiếng của huyện Quảng Xương đã sa lưới.

Có thể đường dây chần dặt ăn xin trong Sài Gòn đã bị đánh động và truy quét. Nền đồng loạt từ Tết Nguyên đán tới nay đã xuất hiện các "trùm cai" như Hăng và Hương đã lập cơ sở ở xóm Cầu Mới.

1,5 ngày bằng... một tháng!

Chúng tôi tiếp tục tìm về quê cụ Nguyễn Thị Tĩnh (thôn 5, xã Quảng Khê). Ngôi nhà cấp bốn cũ kĩ đã xuống cấp khá nhiều hiện tại con cụ Tĩnh là Ngô Văn Thương, làm nghề thợ lò nung gạch đang ở. Gia đình Thương có 3 con, được cấp sổ hộ nghèo của xã.

Trước đây, con trai đầu của Thương là Ngô Văn Lương, năm nay 13 tuổi cũng đã từng đi ăn xin. Gia đình Thương hiện đang lâm vào cảnh khó khăn, phải chạy ăn từng bữa. Giải thích việc để "mẹ đi làm theo Hương", Thương nói: "Bà bị mất chứng minh thư nên không được hưởng chế độ người già, nên mỗi tháng không được 120 nghìn. Bà bảo ở nhà buồn quá, không biết làm gì, chân lại bị tật không đi lại được. Hương đến bảo cho cụ đi làm ăn, mỗi tháng trả cho 500 nghìn..."

Trước khi cụ Tĩnh ra Hà Nội, cụ đã theo Hương vào Sài Gòn. Thời gian 8 tháng làm trong Sài Gòn, Hương thoả thuận đưa cho Thương mỗi tháng 1 triệu, nhưng Thương mới chỉ cầm được của Hương 3 triệu. Sau Tết, khi "giao me" cho Hương đưa ra Hà Nội thì Thương chỉ nhận được... 500 nghìn/tháng. Và cả hai lần "giao me" cho Hương, Thương đều không làm giấy tờ thoả thuận, chỉ "giao dịch" bằng... miệng!

Như chúng tôi đã nói ở trên, thực tế, mỗi ngày cụ Tĩnh đi xin và giao về cho Hương được hơn 300 nghìn/ngày. Vào ngày rằm, ngày đầu tháng, ngày lễ, Tết Hương đưa cụ đến chùa, nhà thờ thì số tiền lên gấp rưỡi hoặc gấp đôi. Với lợi nhuận như vậy thì chỉ cần 1,5 ngày là cụ Tĩnh đã làm ra số tiền mà Hương thoả thuận với Ngô Văn Thương, trong vòng 1 tháng.

Có điều bất ngờ là khi hỏi chính quyền địa phương về các trường hợp của Hương và Hăng thì ngay cả Chủ tịch, Công an xã Quảng Thái và Quảng Lộc đều: "Không nắm rõ được cụ thể tình hình và chờ để xem xét, rà soát lại"... Nguyễn nhân đưa ra là: "Từ khi có Luật Cư trú mới năm 2007 thì người đi làm ăn ở nơi khác không cần báo cáo tạm với chính quyền. Vì thế không thể nắm hết được...". Trong

khi đó, Thảo (chồng hờ của Hương) lâu nay nổi tiếng trong xã với những vụ đánh lộn, gây rối, tổ chức cờ bạc mỗi lần về quê ăn Tết.

Còn chính quyền xã và Hội người cao tuổi xã Quảng Khê thì vẫn khẳng khái khẳng định, cụ Tĩnh vẫn ở quê và từ trước tới nay, chưa đi xin ăn bao giờ! Để xác minh tận gốc vấn đề, chúng tôi đã theo chân ông Chủ tịch Hội người cao tuổi xã Quảng Khê Nguyễn Văn Thuận, vào tận nhà thì ông Thuận mới biết cụ Tĩnh đã theo Hương đi Hà Nội cách đây... 2 tháng!

Với những hợp đồng miệng như vậy, cụ Tĩnh là món hàng "siêu lợi nhuận" của "cai" Hương... Nhưng điều kinh ngạc hơn không đến từ những cụ già như cụ Tĩnh, mà đến từ những đứa trẻ. Đó là tình trạng bỏ học đi ăn xin của trẻ em ở nhiều xã trong huyện Quảng Xương mà chúng tôi đã biết được khi về đây...

chính quyền hay xã hội đen

Trong số những "tuyệt chiêu" của chính quyền địa phương để thúc dân làm xong phận sự đóng góp có bài "Quy trừ tài sản tương đương". Nghĩa là, không có tiền đóng góp thì cán bộ, công an viên đến nhà, thấy có thứ gì đáng giá khoản luôn về xã thứ đó...

Xiết quan tài dân quy trừ đóng góp

Hiện nay, xã Hải Lộc (huyện Hậu Lộc, Thanh Hóa) còn gần 60% cư dân đói nghèo, con số này những năm trước còn cao hơn. Vậy mà gần chục năm qua, bà con nơi đây vẫn phải veo lưng gồng gánh những khoản đóng góp, khoản phạt lạ lùng. Ai không có tiền đóng sẽ bị chính quyền địa phương dùng "biện pháp mạnh".

"Quan" xã xiết nợ cả... quan tài

Về Hải Lộc, theo sự chỉ dẫn của người dân, chúng tôi (phóng viên cần báo cáo tạm với chính quyền. Vì thế không thể nắm hết được...". Trong

Trương. Trong căn nhà tuềnh toàng, ông Thủy dờ khóc, dờ cười kể lại chuyện bị bắt bỏ ván canh vì thiếu nợ.

Năm ấy (2002), xã mở đợt cao điểm thu các khoản đóng góp của năm và tiền nợ đọng những năm trước. Chẳng biết những khoản tiền gì mà mỗi năm, nhà ông phải đóng đến mấy trăm nghìn. Cái ăn hàng ngày còn phải công lưng tìm kiếm thì số tiền ấy, với ông, quả là quá lớn. Mấy đêm, ông trằn trọc tìm "lối thoát", bầu vùi vào hy vọng: "Chưa có đóng

thì gắng xin họ cho bớt, khi con về thì trả nợ sau!". Niềm hy vọng nhỏ nhoi của ông nhanh chóng bị dập tắt khi một ngày họ chính quyền xã và thôn áp vào.

Ông Thủy kể, hôm ấy, ông đi biển về, thấy bà ngồi суту, nghe bà thuật lại câu chuyện, ông thấy trời đất như chao đảo, quay cuồng. Thì ra, khi ông đi làm, xã, thôn đã cho người đến "quy trừ tài sản". Nhà chỉ có duy nhất mấy tấm ván canh, ông tậu phòng xa làm quan tài lo hậu sự cho mình, là đáng giá nên họ đã khuân đi.

Ông bảo, khi ấy, tiếc mấy tấm ván thì ít, mà cay đắng về cách hành xử của những người được coi là "đầy tớ của dân" thì nhiều. "Khốn nạn thay cái kiếp nhà nghèo! Đến mấy tấm ván hậu sự mà cũng không giữ được thì mặt mũi đâu mà thấy mọi người!".

Mới đây, khi một phóng viên đến tìm hiểu sự việc nhà ông Thủy, mấy tấm ván canh có cái đã bị một, bỗng được khiêng trả lại cho chủ cũ.

Hơn năm sau kể từ ngày kinh hoàng ấy, anh Nguyễn Văn Năm, con trai út của ông từ Nam ra. Thấy bố kể chuyện, anh dốc nhặn túi lên xã hoàn thành nghĩa vụ đóng góp của gia đình. Lần ấy, cả nhà cũ lần lần, anh nộp cho xã hơn 1 triệu đồng. Đóng xong, ngờ là được lấy mấy tấm ván về, nào ngờ... Anh ngã ngựa khi người ta bảo, muốn lấy ván về thì phải nộp tiền lưu kho 5 nghìn đồng một ngày. Hơn một năm trời "năm trên xã", "phí trông coi" có khi lớn hơn cả giá trị mấy tấm ván. Suy tính thiệt hơn, lại thêm cạn túi, anh đành tay không lui thủ ra về...

Đáng ảnh nổi chạo là... bối xấu lãnh đạo thôn

Câu chuyện giữa tôi và gia đình ông Thủy bị cắt đứt giữa chừng bởi sự xuất hiện của mấy người lạ mặt. Họ là cán bộ thôn và công an xã. Như nhiều chuyện công tác khác, tôi xuất trình đầy đủ những giấy tờ cần thiết. Tương thế là xong, nào ngờ họ nằng nặc mời chúng tôi ra hội trường thôn để làm việc.

Theo sự giới thiệu của ông Lê Trường Sinh - Trưởng thôn Lạch Trường thì những người đang làm việc với tôi có ông Nguyễn Văn Chiến - Trưởng Công an xã, ông Đinh Văn Khoa - Phó Công an xã, ông Đinh Ngọc Tuyên - Bí thư Chi bộ thôn Lạch Trường, ông Nguyễn Văn Sơn - Phó thôn, Công an viên thôn Lạch Trường. Ông Lê Trường Sinh báo, chính quyền địa phương luôn... tôn trọng báo chí và sẵn sàng để báo chí tự do tác nghiệp. Tuy nhiên, quan điểm của ông là tôi nên thông qua chính quyền địa phương, trước khi vào dân tìm hiểu, nắm bắt tình hình!

Sau khi ông Nguyễn Văn Chiến - Trưởng Công an xã hoàn thành thủ tục "vào sổ" giấy tờ của tôi thì ông Sinh bắt đầu vào việc. Theo ông, "quy trừ tài sản" là việc làm... cần thiết để chính quyền xử lý những hộ gia đình chưa thực hiện đầy đủ nghĩa vụ đóng góp do Nhà nước và địa phương quy định. Cụ thể trường hợp nhà anh Năm, do chưa hoàn thành nghĩa vụ đóng góp năm 2001-2002 nên xã đã tiến hành tạm thu mấy tấm ván trên...

Rời thôn Lạch Trường, tôi vòng lại thôn Thắng Hùng, ghé thăm gia đình chị Ngô Thị Sáng, cũng nằm trong diện bị "quy trừ tài sản". Năm ấy, nhà chị nợ hơn 100 nghìn tiền đóng góp. Nhà những chục người, toàn trẻ con lít nhít nên làm chẳng đủ ăn. Do vậy, khoản nợ mấy lần xã giục nộp chị chẳng biết xoay đâu. Hôm cán bộ đến, chị đã hết lời khẩn xin, nhưng họ không nghe. Cuối cùng, thấy nhà chị có một chiếc bàn và một chiếc ghế sa lông nan, họ đã cuốn đi.

Lúc tôi đến, chị Sáng đang cùng các con ăn trưa. Bữa trưa là nồi cháo trắng cùng mấy con cá vụn. Cá này, dân biển mua rẻ như cho. Đang hí hoáy ghi hình bữa trưa đạm bạc ấy, không biết từ đâu, 4-5 người mở cổng ập vào. Lại là mấy cán bộ thôn "mần cán" đến "nhăm nhăm tình hình". Thấy chị Sáng tiếp tục chia sẻ cùng tôi cuộc sống vất vả, một thanh niên cắt

Ván làm quan tài bị xiết giam ở xã, muốn lấy về phải trả nợ + lưu kho...

Trò chuyện với chị Liễu, chúng tôi luôn được một công an viên kề bên

tự xưng là trưởng thôn gay gắt: "Nếu chú mà ghi lại hình ảnh kia kìa (nồi cháo - PV) thì chú bỏ ngay đi! Tôi khẳng định nhà này là... vợ vẩn!". Nghe ông trưởng thôn nói vậy, chị Sáng ôm mặt khóc oà. Còn nồi cháo thì mất trước mắt sau, người ta đã đem đi nấu mất. Theo yêu cầu của mấy người lạ mặt ấy, tôi lại về hội trường của thôn Thắng Hùng để cùng họ... trao đổi công việc!

Tại hội trường, ông trưởng thôn dẫn tôi không được đưa hình ảnh nồi cháo của chị Sáng lên báo, vì như thế thì khác gì bôi xấu đội ngũ lãnh đạo thôn. Ông nhấn mạnh, nếu tôi "có tình" để cập đến vấn đề... không đẹp này, ông sẽ có... ý kiến ngay!

"Phép công"... ông cứ làm!

Biết có nhà báo về, mấy bố lão ở thôn Hưng Thái cứ đạp xe lên xuống kiểm tra. Theo chân họ, tôi về thăm gia đình chị Đồng Thị Liễu, nhà ở ngay mặt con đường dẫn lên trung tâm xã. Lần tiếp xúc với dân này, chính quyền địa phương không "mời" tôi về trụ sở như hai thôn trước, mà

thay đổi "chiến thuật". Hễ tôi đi đến đâu, gặp ai thì luôn có một công an viên đi kèm.

Tiếp chuyện tôi, chị Liễu không cầm được nước mắt. Chị bảo, chị không biết chữ và cũng ít đi ra ngoài. Thế nhưng, trong thăm tâm mình, chị tin chắc một điều rằng chẳng có nơi đâu người dân lại khổ như ở đất này.

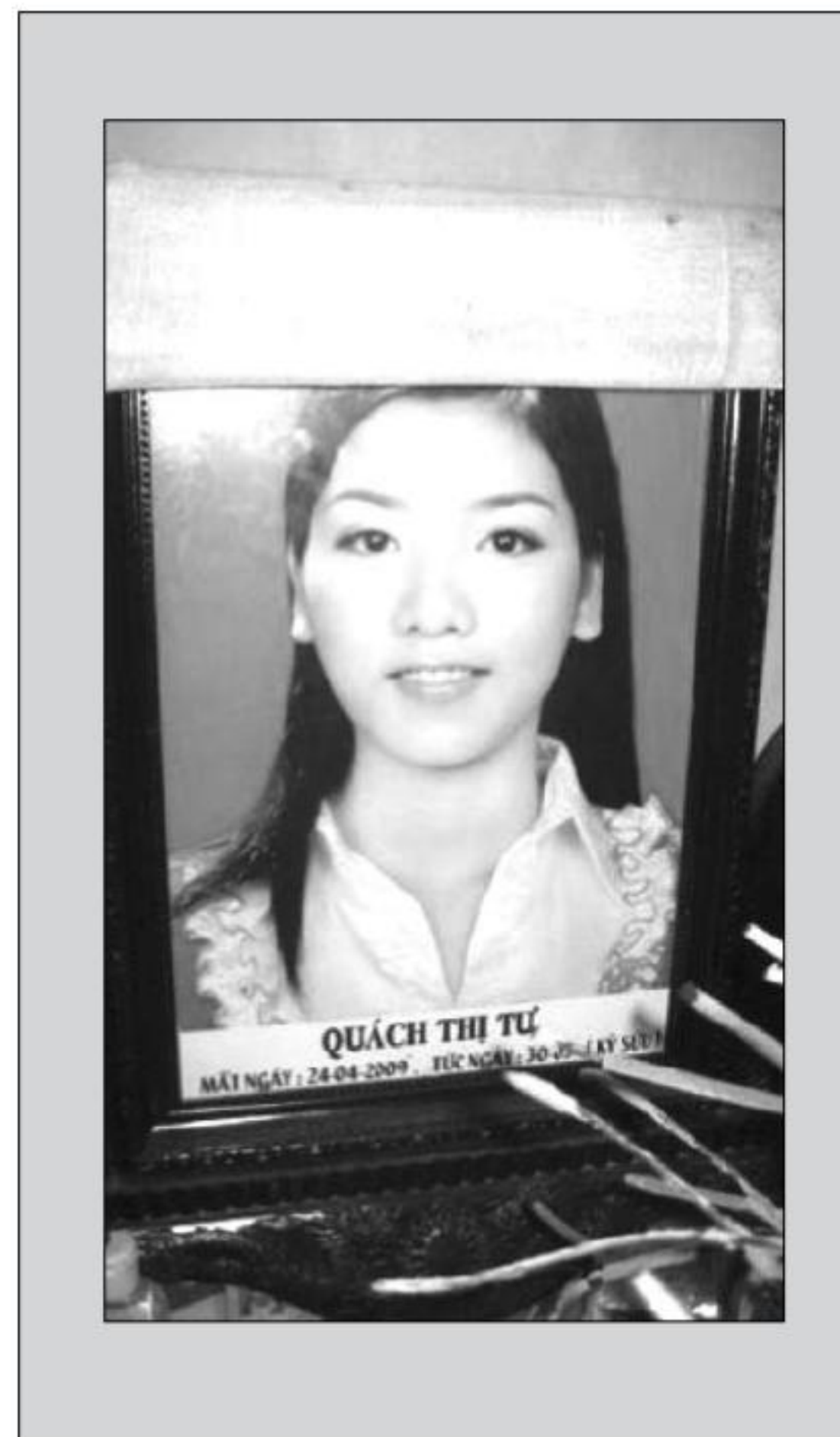
Đột cao điểm "quy trừ tài sản" năm 2004, gia đình chị bị tạm thu một chiếc tivi, tài sản đáng giá duy nhất lúc đó. Sáng hôm ấy, chị đang lúi húi nấu cơm còn chồng chị bế con thì "đoàn công tác" tập vào nhà. Không thu được những khoản nợ đọng, đoàn tạm thu luôn chiếc TV. Thấy nhà bỗng vắng "mắt" của, chị nước mắt như mưa. Van nài, xin xỏ nhưng vì "việc công", những "công bộc của nhân dân" ấy vẫn không hề xúc động. Năm sau, cáo cấu vay mượn được chút tiền, chồng chị lên xã xin "chuyển lại" chiếc tivi. Thế nhưng, chẳng hiểu họ báo quản thế nào mà đem về được nửa tháng thì tạm tịt. Tiếc của, chị lại thêm một bản ốm mắt khóc tu tu.

ngang: "Các anh ở đâu thế nhỉ? Sao thấy là lạ nhỉ?". Tôi dừng ghi, bình thần trả lời: "Tôi là nhà báo anh!". Tưởng thế là xong, bởi khi sáng, ông trưởng công an xã đã kiểm tra giấy tờ của tôi rồi. Thế nhưng, một người trong đoàn lại báo, xã chưa... báo cáo cho thôn biết.

Chị Ngô Thị Sáng, nước mắt ngấn dài nhắc lại chuyện cũ.

Đang lúc đôi co thì ông Nguyễn Văn Chiến - Trưởng Công an xã đến. Ông thừa nhận, giấy tờ của tôi là hoàn toàn hợp lệ. Nhưng một người

Bác sĩ thiếu chuyên môn hai mẹ con chết thảm

Người thanh niên trẻ mới ngoài 20 tuổi quá vất ức trước cái chết bất thường của cô vợ Quách Thị Tú cùng đứa con đầu lòng đã làm đơn tố cáo BV Phú Lương là "lò mổ" (!).

Người chồng cho rằng sự thiếu trách nhiệm và chuyên môn của y bác sĩ dẫn tới cái chết của vợ con anh.

Trong những câu chuyện mà chúng tôi được nghe người dân phản ánh về

Bệnh viện (BV) Phú Lương thì thương tâm và đau lòng hơn cả là cái chết của sản phụ mới 20 tuổi Quách Thị Tú cùng con gái vừa lọt lòng chưa đầy 24 giờ đồng hồ.

Mọi người không thể hiểu được vì sao một cô gái khỏe mạnh như Tú, đã từng là vận động viên điền kinh, quá trình mang thai đều được thăm khám kỹ lưỡng ngay cả trước lúc sinh, lại chết một cách dễ dàng như vậy.

Lễ "tử cữu" đặc biệt

Trong một chuyến đi công tác lên khu vực huyện Phú Lương (tỉnh Thái Nguyên), tình cờ chúng tôi được chứng kiến một gia đình đang làm lễ "tử cữu" (bốn mươi chín ngày) cho một cô gái. Sau lớp hương khói nghi ngút là di ảnh của một cô gái trẻ xinh đẹp.

Ba nhiều dự định của Tú và vợ sau khi đưa con ra đời bỗng chốc tan thành mây khói. Cứ mỗi lần nghĩ đến những giây phút kinh hoàng trong bệnh viện thì anh lại không thể kìm được nước mắt. Ảnh: Vũ Hoàng

Thường thì trong lễ này người ta không khóc lóc thảm thiết như khi người thân mới mất. Vì vậy, chúng tôi rất ngạc nhiên khi thấy không khí tang tóc, thể lương hầu như vẫn còn nguyên trong tiếng hồ khóc trước di ảnh người quá cố. Trên các khuôn mặt còn in hằn những nét đau đớn của những người thân.

Đặc biệt, chen giữa những hương, hoa trên bàn thờ còn thấy đặt một xếp giấy A4. Sau mới biết, món đồ cúng "có một không hai" đó chính là lá đơn "Tố cáo và đề nghị khởi tố vụ án". Nguyên đơn là Vũ Quốc Tú, mới 25 tuổi, vừa cùng lúc mất cả vợ lẫn con.

Lá đơn có phần "Kính gửi" dài dằng dặc gần như đủ hết các vị lãnh đạo của Đảng, Nhà nước và địa phương. Còn bị đơn là ông giám đốc cùng một số y, bác sĩ BV Phú Lương.

Những giây phút kinh hoàng trong bệnh viện

Trên khuôn mặt người thanh niên trẻ này vẫn hằn rõ nét đau đớn. Từ ngày mất cả vợ lẫn con, Tú trở nên buồn chán hẳn, bao nhiêu dự định của đôi vợ chồng trẻ sau khi sinh con bỗng dưng tan vỡ. Cả thị trấn Đu đang mừng cho vợ chồng ông bà Tám - Hùng có con đầu khỏe mạnh, nay lại thêm chầu đầu, đã bàng hoàng khi nhận được hung tin này.

Lấy lại điểm tình, Tú kể: "Ngày 23/4/2009, vợ em trở dạ, mọi người vội đưa vào BV Phú Lương để chờ sinh. Thấy vợ sốt cao, người nhà lo lắng hỏi BS Bùi Trung Hải thì được trả lời là bình thường, sau đó được cho đi xét nghiệm, siêu âm tìm thai. Kết quả là mẹ con đều khỏe mạnh".

Người nhà thuật lại: Thấy chị Tú

vẫn không hạ sốt, liên tục nhiều lần, người nhà lại tìm đến cấp cứu để hỏi và xin chuyển viện thì lại được BS Hải trả lời: "Các bà biết gì chuyển môn mà nói. Sản phụ bình thường, nếu có vấn đề gì thì tôi chịu trách nhiệm".

Cái chết bất thường của 2 mẹ con sản phụ Quách Thị Tư ra đi khi chỉ mới tròn 20 tuổi, vừa sinh con đầu lòng. Con chị Tư, cháu Vũ Thị Bé chỉ được hưởng dương chưa đầy... 1 ngày tuổi.

"Sau lúc đấy, vợ em quần quai lên vì đau đớn đến suốt sáng, y tá và hộ sinh đến kiểm tra xong thì bảo: Mới mở được 3 phần, chưa đẻ được. Mọi người hốt hoảng lại chạy đến tìm BS Hải để xin mổ và nhờ có biện pháp can thiệp đẻ hoặc cho chuyển viện thì nhận được trả lời: Không phải thích là mổ, cứ cho đẻ bình thường, khi nào mở được 9 phần thì mới đẻ. Có đi đâu thì cũng vậy thôi".

"Không được chuyển viện, dù rất nóng ruột nhưng cả nhà cũng đành phải tin lời bác sĩ và nguyên câu may mắn đến với vợ con em" - Tú rơm rớm nước mắt nhớ lại.

Đến 6h30, chị Tư được đưa vào phòng và sinh bé gái nặng 3,5kg. Chưa kịp mừng vì sinh được đứa con bụ bẫm thì Tú đã bàng hoàng khi thấy đứa bé sốt cao, khó thở. Còn vợ thì mới tái nhợt, có nhiều nốt nổi trên mặt như mọc sởi, nhợt nhạt như mất nhiều máu và sốt cao.

Sau khi sinh, thấy vợ mình vẫn vật vã trong đau đớn, gia đình Tú đã gọi người đến cứu thì có y tá Hà Thị Hằng đến khám và đưa vợ anh vào lại phòng để... cấp cứu.

"Tôi nghe thấy có tiếng mấy người nói bên trong: Máu đông và đen trong bụng rất nhiều, mở cửa nhìn vào thì thấy họ cứ ấn vào bụng vợ tôi để đẩy máu đen ra còn vợ tôi thì cứ giãy giụa. Tôi thấy họ tiêm cho vợ tôi một mũi rồi nói: "Như thế sẽ không giãy giụa nữa". Tiêm được 15 phút thì vợ tôi nằm im rồi... tắt thở" - giọng Tú nghẹn lại.

Thấy chị Tư như thế, Tú và người

nhà đã hét toáng lên, kêu bác sĩ cứu người thì lúc ấy không còn thấy ai nữa. Tú gục xuống bên thi thể vợ.

Bà Nguyễn Thị Viên, mẹ sản phụ Tư đã khóc oà lên khi nhớ lại những giây phút định mệnh đó. Bà là người chứng kiến lúc cuối cùng của đứa con

Đám tang của người mẹ trẻ vẫn số Quách Thị Tư cũng được đưa ngay trong chiều ngày hôm đó. Hàng nghìn người dân đã không thể kìm được nước mắt trước cảnh đau thương của gia đình Tư.

Người dân ở đây cho biết, đám tang cô gái trẻ cũng là đám tang đông nhất ở cái thị trấn bé nhỏ này từ trước đến giờ.

Sau một thời gian chịu đựng đau thương, Tú đã viết đơn tố cáo "Cán bộ bác sĩ Bệnh viện Phú Lương đã có hành vi thiếu trách nhiệm gây nên cái chết cho mẹ con sản phụ Quách Thị Tư".

"Họ đã để vợ tôi đau bụng quá lâu, nước ối bị vỡ nên con tôi bị ngạt thở. Trong quá trình đó, chúng tôi đã nhiều lần khẩn cầu xin được chuyển viện nhưng họ không cho và nói là sẽ chịu trách nhiệm. Rồi khi sinh ra, họ bỏ mặc con tôi, tiêm thuốc an thần dẫn tới vợ tôi tử vong" -

Nén cơn uất nghẹn trong lòng, bà Tâm cho biết: "Người dân chúng tôi nào có biết gì về chuyển môn, bác sĩ bảo sao thì nghe vậy. Tôi muốn cơ quan chức năng làm rõ cái chết của con đầu và cháu tôi. BS Hải chuyển

Bà Nguyễn Thị Viên, mẹ sản phụ Tư đã khóc oà lên khi nhớ lại những giây phút định mệnh đó. Bà là người chứng kiến lúc cuối cùng của đứa con mình rút ruột đẻ ra.

X-quang nhưng lại đi đỡ đẻ. Chúng tôi mong làm rõ trách nhiệm của y bác sĩ và Bệnh viện Phú Lương và cho chúng tôi một câu trả lời".

Con đường ngắn nhất để các cô gái đẹp đổi đời chính là sân cầu ấm bởi đặc điểm xài tiền như phá. Chỉ cần chài được một vài thiếu gia sống theo kiểu chồng hồ vợ tạm một thời gian ngắn đã có thể lên đời...

Đất Sài Gòn hiện nay nổi tiếng với "tứ đại thiếu gia" mà mức hào phóng, tiền bạc và cách chơi ngông thì những quý tử đua xe bạc tỷ cách đây mấy năm chỉ là hàng rơm róc. Đường nhiên

Người đẹp

tầm "Tứ đại thiếu gia" chỉ cần các hoa hậu, người mẫu, diễn viên, sẽ được giới thiệu trong bài viết sau.

Các cậu ấm sân golf bar "yếu cơ" hơn, tiền không nhiều như nước sông Cửu Long nhưng cũng đủ để "đốt rui" vài quán bar chỉ trong một cơn cao hứng. Đêm đêm tại các bar 2000, Hồng Liên khu vực quận 6, các cậu ấm lại rai rai vài chai XO được các kiểu nữ vây quanh cùng hàng tá kiểu nữ khác chào đón với ánh mắt thêm thưởng.

Đường, con giám đốc một cơ quan quản lý đất đai đã về hưu, luôn có mặt ở các quán bar lừng danh trên địa bàn thành phố. Cậu chỉ thích những em tuổi teen, quá 20 tuổi đã bị xem là quá đất. Không chỉ tuổi tác mà nhan sắc và cách chơi phải thật sự sành điệu mới được Đường ghé mắt tới. Dù trẻ đến mấy, đẹp đến mấy, không em nào được Đường lưu tâm quá 3 tháng.

Phóng sự GÓC KHUẤT QUÊ NHÀ

Hai chị em Châu và Ngọc nhà ở đường Cách Mạng Tháng 8, dù chỉ vừa mười chín đôi mươi đã có gần 3 năm tuổi nghề phục vụ bar cùng chọn mục tiêu là Thao, cậu ấm của một giám đốc sở đương chức. Hai cô gái thay nhau vờn cậu và tất nhiên Thao cũng chẳng từ chối bưng cả cụm hai chị em. Thao cùng phụng hai chị em tiền, xe Spacy, điện thoại Nokia đời mới và cuộc tình của họ kéo dài

tiền những thiếu thời gian. Không cậu nào đủ kiên nhẫn chờ đợi và cho dù nhan sắc của các kiểu nữ có lộng lẫy cỡ nào cũng không thể sử dụng chiêu đơm đố. Trinh, một kiểu nữ khá nổi danh, cho biết: "Tình yêu của bọn mới nứt mắt ra đã biết ăn chơi không có chỗ cho lòng kiên nhẫn. Bọn họ cả thèm chóng chán nên phải tranh thủ lúc mặn nồng mà đào xới... Không cuộc tình nào giữa thợ săn và cậu ấm

được hai tháng. Lý do của sự chấm dứt đột ngột cuộc tình đơn giản vì Thao phải đi ở tù. Hai chị em chuyển sang sân Bằng "Lùn", con một trường phòng

kéo dài trên hai tháng!". Ngã, quê ở Hồ Nai, tuổi chưa đủ 20 đã rơi vào tình huống khá oái oăm. Có sản được một cậu ấm đi Dylan 150. Cậu chỉ ngọt đến độ không người bạn

SÂN ĐẠI THIẾU GIA

ngành quản lý cực kỳ béo bở. Cứ thế, thợ săn lần con mồi cứ thay đổi xoành xoạch mục tiêu, còn mục đích thì bất biến...

Quán bar càng nổi tiếng thì các màn săn đuổi càng khốc liệt. Mai Trang, một thợ săn cậu ấm lão luyện đã cho biết về kỹ thuật săn như sau: "Có 3 điều để "bớ túi" bất kỳ một cậu ấm nào: đẹp, nói chuyện dầy về dân chơi nhưng vẫn tỏ ra khờ khạo và quan trọng là phải "hết mình" cho tình yêu... Các cậu ấm đi tìm thứ không hề có trong môi trường quán bar là sự thành thật nên các thợ săn cần trang bị những chiêu thức chứng minh mình đang có những thứ mà cậu ấm cần.

Hai bố con chung một vợ

Những cậu ấm lui tới quán bar để săn gái luôn có chung một điểm: thừa

nào cùng nhiệm sở là không gan tỵ. Có duy trì cuộc hôn nhân tạm với cậu ấm trong hành vi một đại gia nhất nhì Sài Gòn về bìa bột là ông Gối. Khi ông Gối sắm cho Ngà chiếc Dream Thái, cậu ấm cũng thừa vế cho có một chiếc điện thoại Sony Ericsson loại đắt nhất thị trường. Cuộc chạy đua lên đến đỉnh điểm khi cả hai đều phát hiện ra một cách lờ mờ về sự hiện diện của kẻ lạ. Cả già lẫn trẻ thì nhau giành độc quyền bằng con đường ngắn nhất đến trái tim nàng bằng vật chất.

Kéo dài hơn 3 tháng, ông chồng già thuê công ty bảo vệ cho nhân viên theo dõi. Đúng thời điểm gã tình địch trai tơ đang vui vầy bên người đẹp trong căn nhà thuê trên đường Nguyễn Duy Khang, ông ập vào. Gã

trai tơ toan nên cho lão già tình địch một trận do tội phả rồi thì nhận ra đó chính là ông bố đạo mạo của mình. Ông Gối đứng giữa nhà, sau lưng là hai tên côn đồ được thuê đến và sau đó vài giây, không nói một lời, cúp đuôi đi thẳng. Cả hai cuộc tình chấm dứt cùng một lý do: không thể xử đẹp tình địch.

Ngà hực hực vì cả hai nguồn tài chính đã tự tuyên bố phá sản, chưa biết làm thế nào để mua được mảnh đất vùng Bà Rịa đã đặt cọc thì may sao Tuấn, một đại gia trong làng mất kính đã lao đến. Ngà "sánh duyên" cùng anh chàng vừa là cậu ấm, vừa là đại gia này được hai tháng, vừa đủ để mua đất cất nhà! Ngà cho biết: "Ngu sao mà tự cột cổ vào một chỗ, mấy cha đi săn gái ở quán bar thì có cha nào ra gì!"

Tìm chồng khi đã sang bầm

Các kiểu nữ cũng trở thành con mồi của một dạng thợ săn chuyên nghiệp khác là bọn sống bám vật vạy. Như câu được an ủi, được chăm sóc và được xài tiền một cách "đầy hãnh diện" của những kiểu nữ đã khiến các cô phải nuôi một anh chồng hờ. Một cậu ấm chính hiệu là Lộc, có lúc từng giàu hơn công tử Bạc Liêu nhưng do bố "bán muối" từ lâu nên chỉ có vỏ hào hoa nhưng túi rỗng không.

Lộc có bí quyết săn mồi là biến mình thành một thằng ngốc thì sẽ trở thành một con mồi sáng giá! Tiền bạc mà các cô rút ra sẽ được người cô yêu sử dụng hào phóng hơn cậu ấm chính hiệu. Vì vậy, của thiên trả địa, sau một thời gian dài "lao tâm khổ tứ" săn mồi và bị săn, các kiểu nữ chẳng còn lại gì ngoài danh sách các chủ nợ dài dằng dặc.

Thùy Linh là một kiểu nữ lừng danh khoảng 7 năm trước ở khu vực các bar vùng quận 1. Cô từng săn được hầu hết các cậu ấm hạng một và cả bố của các cậu. Vật vạy của cô đủ dài

để cho đến hai chàng đẹp trai đeo bám. Linh chưa chất nhận xét: "Mình săn họ hay họ săn mình thì cái mình mất cũng nhiều hơn cái mình được".

Tùng, một gã trai 30 tuổi, nổi danh trong giới "bám vật vạy" vì đã có đến 11 cuộc tình với các kiểu nữ săn cậu ấm. Anh ta không hề ngại kể lại chiến tích trước mặt cô vợ mới làm nghề hết tốc độ cao cấp. Xấu chuối các câu chuyện, có thể nhận ra Tùng là một chuyên gia tâm lý. Thành thạo về ghen tuông, mức độ ghen tuông vừa phải đã khiến cô vợ hờ ngoan ngoãn cống nạp những gì chàng cần. Đôi khi Tùng đóng vai ông anh dưới quê hoặc anh bạn mới ở nước ngoài về để giúp vợ săn mồi. Khi là thợ săn, đặc biệt là săn các cậu ấm, các cô rất lão luyện tình trường nhưng trước những thợ săn như kiểu Tùng, Lộc, các kiểu nữ lại trở thành con nai ngơ ngác.

Của thiên trả địa

Phượng là một kiểu nữ từng nổi danh "thợ săn bạc nhất". Trong danh sách khách hàng của cô có hầu như đầy đủ các "hào hám" trong thời kinh tế thị trường tầm cỡ như Phạm Huy Phước, Nam "Xế hộp". Phượng đã và đang có đến hai trong bốn cậu ấm số 1 Sài Gòn theo đuổi. Đặc biệt, Thành, con trai duy nhất của một sếp lớn ngành a lô ở Hà Nội, cũng vương phải kiểu nữ này trong một chuyến tuần du phương Nam. Hiện nay Thành vẫn cứ ề ề ra gánh toàn bộ chi phí ăn ở, điện thoại và mua sắm ở Diamond Plaza của Phượng. Khốn nỗi như một quy luật, Phượng cũng hãnh diện khoe "Nhà em có một thằng chồng!". Gã chồng bám vật vạy nhơn nhơn bao gái, ăn nhậu và cờ bạc bằng tiền của Phượng. Khi được hỏi tại sao, câu trả lời của Phượng đơn giản: "Em mắc nợ từ kiếp nào với nó!"

Có cô gái lưỡng tuổi đã về quê làm lại cuộc đời như Minh Hạnh quê Vĩnh Long, sau 8 năm tuổi nghề có gần một tỷ đồng trong tài khoản đã quyết định về quê. Sau 2 năm trời, cô lại quay về chốn cũ trắng tay. Anh chàng thuê vụ gần nhà đã ngó ý yếu cô và quyết định ly dị vợ để cùng gá nghĩa. Sau một thời gian, anh ta đã bòn sạch toàn bộ số tiền của cô rồi quay về với vợ cũ.

Vì tiền bán cái ngàn vàng

Chuyện Những cô nàng hoa mắt vì đồng tiền, sẵn sàng bán đi cái quý giá nhất của đời con gái không còn lạ với một số teengirl hiện nay. Họ sẵn sàng thông qua bạn bè, thậm chí rao trên mạng chỉ để có được một khoản tiền phục vụ cho những mục đích cá nhân của mình...

Một teengirl tên M (trường DT) đã thẳng thừng rao bán trên mạng "cái ngàn vàng" với giá 10 triệu. Cô nàng trưng hình lên blog cá nhân và nhận được hàng chục comment làm quen, trao đổi.

Thấy ngày càng nhiều người muốn sở hữu cái quý giá nhất của mình nên M tăng giá lên 15 triệu nhưng vẫn có hàng loạt tên con trai, thậm chí là những cụ U40-50 lần la vào làm quen ngãi giá. Đồng ý và hẹn gặp một ông chủ bán vài ngoài chợ B, M theo chân ông ta vào khách sạn bán "cái ngàn vàng" với giá 18 triệu như đã thỏa thuận. M tỏ ra rất dửng dưng với những gì đang xảy ra, cô nàng chẳng thấy gì gọi là đau xót hay xấu hổ, ngược lại còn khá vui sướng khi sở hữu trong tay một món tiền lớn. Có tiền trong tay M tha hồ chưng diện quần áo, sắm điện thoại di động mới và mua hẳn một laptop để tiếp tục lên mạng hành nghề "buồn hươg bán phấn" vì dù gì cũng đã "mất", có "mất" thêm tí nữa cũng chẳng sao.

Tiền có thể khiến con người ta bất chấp mọi việc, đó là vì sao có những teengirl sẵn sàng rao bán "cái ngàn vàng" mà không chột dề. Ai có nhận sắc một tí thì hết giá trên mười "chai" (1 triệu đồng), ai nhận sắc trung bình thì vài ba "chai" cũng có người mua. Một "má mì" chuyên dắt mối các cô nàng đi bán "cái ngàn vàng" ở Quận 4 giấu tên cho biết: "Thường thì bọn con gái mới lớn, ham tiền nên dễ nghe có tiền là chịu đi "bán" ngay. Một đứa kiếm về cũng bạc triệu nên chuyện này càng ngày càng nhiều, không có gì là lạ..."

Bất chấp danh dự

Khi đã quyết định bán "cái ngàn vàng" thì những teengirl này đã dẹp mấu "sì" sang một bên mà đặt chữ tiền lên trên hết. Online đêm, bất gặp một cô nàng mới quen qua chat treo "condition apply" như sau: Cần bán "cái ngàn vàng" giá 500USD, 1m62, dễ thương, ai ở Quận 8, nhà giàu có PM... Vào làm quen thì cô nàng bảo đang cần tiền đóng học phí lớp luyện thi, gắng hỏi được một lúc xem tiền học gì mà cao thế thì bạn khai thật do đang túng tiền ăn chơi nên làm liều. Chat chưa được bao lâu cô nàng 18 tuổi vội "bye bye" vì có khách vào ngãi giá.

Chính suy nghĩ nông cạn và lối sống buông thả đã dẫn dắt những teengirl này vào bước đường lầm lạc. Anh bạn K (trường NH) cho biết: "Nhiều lần khi đang chat thì chẳng hiểu ở đâu ra những nick lạ vào spam hỏi xem mình có mua cái "sì" của con gái không, thật sự lúc đó mình ngỡ ngàng chín cả mặt. Là con trai mình còn chưa đủ bản lĩnh để nói lên những

chuyện liên quan đến tình dục nhưng chẳng hiểu sao những cô nàng ấy lại táo bạo, liều lĩnh đến thế!"

Hãy biết trân trọng đời con gái

Với cuộc sống khá thoáng và thiếu sự quan tâm từ gia đình nên một số teengirl bất chấp tất cả, lao vào thế giới net để mua bán cái quý giá nhất của đời mình. Cô bạn Q (trường PT) chia sẻ: "Vào room tầm 11-12h đêm mà xem, hàng loạt những teengirl treo status thông báo bán "cái ngàn vàng" một cách thản nhiên đến mức dường như họ xem việc đó rất đời bình thường. Là con gái nhưng mình cũng chẳng thể nào chấp nhận hành động suy thoái đạo đức ấy được!"

Mới đây một teengirl tên V (trường DH) lên mạng rao bán "cái ngàn vàng", được một nick lạ vào làm quen và đồng ý mua với giá 8 triệu. V hẹn gặp người ấy ở đường NT sau đó cả hai vào khách sạn thực hiện chuyện "mua bán". Cứ ngỡ trúng mánh vì tìm được người mua nhanh chóng nhưng nào ngờ sau khi làm chuyện "ấy" hẳn ta trở mặt không trả tiền mà chỉ thanh toán tiền khách sạn. V cũng chẳng biết giải quyết thế nào, la toang lên hẳn quyết tiến "phá trình" thì chỉ nó nước ra công an, bề mặt với mọi người mà chưa chắc đã đòi được tiền. V đành căm lạng và ôm nỗi đau, chỉ biết trách mình ngu dại nên giờ mới lâm vào tình cảnh trở trêu thế này.

Một teengirl đã từng trót dại bán "cái ngàn vàng" cho một tay dân chơi con nhà giàu ở Quận 5 tên A tâm sự: "Lúc đó thiếu suy nghĩ, cũng chỉ vì tiền mà nghe theo lời mấy nhỏ bạn. Vụ đó được hơn mười triệu nhưng rồi ấ cũng hết. Giờ mình chẳng dám yêu ai vì không đủ bản lĩnh và thấy xấu hổ với những gì mình đã gây ra lắm!"

Những cô nàng nào đang có ý định rao bán "cái ngàn vàng" thì tốt nhất nên xem lại danh dự và đạo đức của mình để không phải hối hận với bản thân, gia đình và xã hội.

bán xong vá lại...

Xăm nhập dịch vụ và trình tại Hà thành

Ít ai biết, dịch vụ vá màng trinh có ở rất nhiều các phòng mạch khám phụ khoa, và chỉ cần 30 phút phẫu

thuật, sự trinh trắng... lại trở về với nhiều cô gái...

Bổ tiền mua "cái ngàn vàng"! Trước khi tìm hiểu về dịch vụ vá màng trinh tại Hà Nội, chúng tôi được

nghe nhiều về chuyện có những phụ nữ không giữ được trinh tiết trước khi lập gia đình, đã tìm các phòng khám để... "lấy lại sự trinh trắng".

Rong rui phố phường Hà Nội suốt tuần lễ, chúng tôi tìm được không dưới mười trung tâm thẩm mỹ viện từ lớn đến nhỏ và nhiều địa chỉ các phòng khám sản phụ khoa tư nhân có làm dịch vụ vá lại màng trinh.

"Đốc sản phụ" - nơi có nhiều phòng khám sản khoa có dịch vụ vá màng trinh.

Vào vài những cô gái trẻ... đến đông làm "rách", chúng tôi hỏi chuyện và "cái ngàn vàng" tại các

phòng khám sản khoa tư nhân nằm trên dọc đường dẫn vào Bệnh viện Phụ sản Hà Nội (BVPSHN).

"Thưa bác sĩ cháu không may bị ngã (trúng cọc nó đâm thủng), cháu nghe nói ở đây có dịch vụ vá lại màng trinh phải không ạ?". Sau câu hỏi ngập ngừng cộng với bộ dạng rụt rè giả nai, khách được đón tiếp khá ân cần, thân thiện ở hầu hết các phòng khám sản tư nhân này. Phần lớn, các bác sĩ sau khi "lên gần tình thân" cho khách, dùng kính nghiệm "nạo hút vá víu" để khám kiểm chứng xem có đúng đối tượng đã bị rách và muốn vá không sau đó mới đưa vào phòng kín để hai bên bàn bạc.

Nhờ một người bạn vừa lập gia đình làm... "vật thế thân", có nhu cầu "vá cái ngàn vàng để lấy chồng Việt kiều đi xuất ngoại", chúng tôi được các bác sĩ tư vấn khá chi tiết. Sau một hồi được khám và hỏi, mới vỡ lẽ, các phòng sản tư ở đây không trực tiếp vá, mà chỉ là "cò" môi giới các đối tượng có nhu cầu đến cho các địa chỉ khác.

Nhưng bài dẫn mỗi cũng rất... thấu tình đạt lý: "Trường hợp của cháu khá phức tạp, ở chỗ có sợ không đủ thiết bị kỹ thuật làm. Có giới thiệu cháu tới một nơi khác rất uy tín, là

chỗ quen biết với cô. Cháu cứ yên tâm tới đây!". Thấy khách còn ngần ngại, bà bác sĩ bấm số điện thoại tới "trụ sở" và chính thức để gửi gắm nhấm chèo kéo khách hàng.

Vào đến chục phòng khám sản tư và thẩm mỹ viện "cò môi", chúng tôi được gửi gắm qua điện thoại cũng đến gần đầy địa chỉ. Sau khi được tư vấn và khám tại các thẩm mỹ viện và các phòng khám sản tư nhân như bệnh viện H. (quận Hai Bà Trưng), phòng khám K.O. T.H (quận Cầu Giấy)... mới thấy sự "đắt hàng" của dịch vụ vá màng trinh hiện nay.

Vài năm gần đây, số lượng chị em có nhu cầu vá "cái ngàn vàng" ngày càng đông. Chỉ phí phải chi trả cho một ca vá cũng thay đổi liên tục. Ở những thẩm mỹ viện lớn và uy tín, giá mỗi ca vá màng trinh lên tới trên dưới 10 triệu đồng. Nếu khách hàng nào muốn "sửa sang" lại cho... hoàn hảo hơn nữa, phải chi số tiền tương đương khoảng một nghìn đô la, hoặc có thể hơn.

Khảo sát một số địa chỉ có tiếng như thẩm mỹ viện H. ở quận Hai Bà Trưng do các bác sĩ du học từ Anh thực hiện, giá mỗi ca vá từ 7-10 triệu đồng. Một nơi khác, như bệnh viện tư nhân N. với tay nghề của bác sĩ ngoại đến từ Hồng Kông, giá mỗi ca khoảng từ 3-5 triệu đồng.

Trái lại, ở những phòng sản khoa tư nhân bình thường nằm sâu trong một con hẻm gần Bệnh viện E trên đường Hoàng Quốc Việt chỉ khoảng 2 triệu mỗi ca vá.

Sở dĩ có sự chênh lệch về giá cả giữa các nơi không phải do chất lượng, mà do ở trung tâm thẩm mỹ viện và các phòng khám hiện đại đảm bảo tốt các yếu tố "an ninh chống về thời gian, sự thoải mái, gọn lẹ về tư tưởng". Vì thế, phần nhiều khách hàng khi có nhu cầu muốn vá màng trinh, thường tìm đến phòng khám này, bất chấp giá cả cho mỗi lần vá có đắt đỏ như thế nào.

Do hạn chế về kỹ thuật, phẫu thuật vá màng trinh ở những phòng khám tư mang tính thủ công hơn. Thông thường, trước khi vá chính thức, bác sĩ phải đặt thuốc sát trùng một tuần lễ và sau khi vá, khách cũng phải lui tới phòng khám chườm đầy thời gian để chống nhiễm trùng. Có lẽ, do thủ tục khá lồi thối, phức tạp và khả năng thành công khá thấp, nên số lượng khách tìm đến các phòng khám tư hạn chế hơn nhiều.

Nhờ sự "gửi gắm" của bác sĩ H. tại phòng khám sản khoa ở đốc phụ sản (gần BV Phụ sản HN) chuyển "cò" dịch vụ vá màng trinh, chúng tôi hẹn được lịch vá "cái ngàn vàng" vào 8 giờ tối, ở phòng khám tư K.O nằm hẻm hút cuối một con hẻm trên

đường Hoàng Quốc Việt. Sau khi khám xong, "người đóng thế" ra về mang tâm trạng còn bồn chồn, lưỡng lự để tránh bị nghi ngờ. Bà bác sĩ mang bộ mặt lạnh lùng và thái độ thờ ơ khiến khách cảm thấy cũng "lưỡng lự". Nhưng tìm hiểu ra, đó là tâm lý chung, sợ "chuyện vỡ lẽ" của những cô gái đã không còn nguyên vẹn, lại chuẩn bị lấy một ông chồng khó tính.

Như hiểu được tâm trạng của khách, bà bác sĩ ra sức trấn an: "Cái này khá đơn giản, nhưng có muốn bảo đảm nên cần xem xét cẩn thận, chống nhiễm trùng. Thường rồi cháu còn e ngại gì nữa, rách thì vá lại cho... hết thủng. Khách đến chỗ cô thì không nhiều, nhưng ai đã đến thì toàn giới thiệu cho những người tiếp theo. Có làm nhiều lắm rồi, chưa khi nào vá không lành lặn cả. Cứ yên tâm!".

Sự trinh trắng... rừng mình!

Theo các bác sĩ sản khoa, thì vá màng trinh là một tiểu phẫu đơn giản, giống như phương pháp thủ nhỏ âm đạo đối với những người phụ nữ sau khi sinh để bị rộng cổ tử cung. Mỗi ca vá chỉ diễn ra khoảng nửa giờ đồng hồ và thực chất là khâu lại màng trinh đã bị rách trở lại thành lớp màng nhẵn tạo để lành lặn như cũ.

Một bác sĩ làm công tác giảng dạy ở Trung tâm Công nghệ phối cho biết, trước đây, khi vá màng trinh chưa phổ biến ở Hà Nội các bác sĩ sử dụng màng bụng ếch để làm màng nhẵn tạo vá "cái ngàn vàng". Thời điểm gần đây, khi dịch vụ này được coi như một tiểu phẫu thẩm mỹ thì trong y học sử dụng nhiều phương pháp khác nhau. Phức tạp hơn là phương pháp tư thần tức là lấy trực tiếp phần da trên cơ thể để vá màng trinh và phương pháp đồng loại, tức là dùng phần da của người khác để vá. Thời gian gần đây, với sự tiến triển trong y học, nhiều nơi còn sử dụng công nghệ sinh học phần tử cấy ghép phối từ da gà để vá màng trinh. Kỹ thuật mới này vẫn đảm bảo chất lượng, lại đơn giản và ít tốn kém.

Xét về y học, vá màng trinh là một tiểu phẫu thẩm mỹ phía bên ngoài, không ảnh hưởng đến tính mạng hay sức khỏe. Chính vì tiến hành vá màng trinh khá đơn giản, chi phí không phải quá lớn lại cho kết quả "như mong đợi" trong khi rủi ro rất khó xảy ra nên hiện nay dịch vụ này đang "cực thịnh" cho những ai lỡ trượt đã trở thành đàn bà, nay muốn quay về làm... trinh nữ.

Sau khi vá xong khoảng 1 tháng, màng trinh lại lành lặn như chưa bao giờ bị tổn thương. Điều quan trọng, màng trinh mới được lại tạo này sẽ

xem tiếp trang 53

Phần phụ trương 4 trang kéo rời ra

Em tập đọc

Antoine Galland

Truyện thuyết kể lại rằng một Hoàng Hậu xứ Ba Tư bị tới phải chết, bà Hoàng Hậu này lại có tài kể chuyện, mỗi đêm bà kể một câu chuyện dơ dăng nên Vua cho sống thêm một ngày để kể tiếp, và câu chuyện kéo dài đến 1001 đêm vẫn chưa hết, và sẽ không bao giờ hết. Các em có thể theo dõi câu chuyện này qua bài đọc dưới đây...

Tiếp theo kỳ trước

vào đêm sau.

Dinarzade bù cho đêm trước, đây khi còn rất lâu trời mới sáng, gọi Scheherazade:

- Chị ơi! Nếu không còn ngủ nữa thì em xin chị hãy kể nốt chuyện người đánh cá và lão hung thần cho cả hoàng đế và em nghe đi vì chị biết đấy cả Người cũng đang nóng lòng muốn biết câu chuyện sẽ ra sao đây.

- Được em ạ - Hoàng hậu nói - Chị sẽ thoả mãn trí tò mò của Người cũng như của em.

Rồi quay sang vua Shahriar, nàng nói:

"Tâu bệ hạ, ngay sau khi kể xong chuyện nhà vua Hi Lạp và thầy thuốc Douban, lão đánh cá liền báo hung thần vẫn bị nhốt trong bình:

- Nếu nhà vua Hi Lạp để cho người thầy thuốc được sống thì Thượng đế cũng để cho nhà vua được sống nhưng ông ta đã chẳng thêm đếm xỉa gì đến những lời khẩn cầu hết sức tha thiết của ông thầy thuốc nên đã bị Thượng đế trừng phạt. Người hãy lấy đó làm gương, hỏi hung thần! Nếu ta có thể làm cho người mù lòng và được nhà người chiếu cố thì lúc này đây ta sẽ rủ lòng thương tình trạng nhà người,

nhưng vì mặc dầu ta đã thi ân cực kỳ lớn là cứu cho người khỏi cuộc sống tù hãm hằng ngàn năm, nhưng nhà người đã lấy ân làm oán vẫn kiên trì muốn giết ta vì vậy đến lượt mình, ta cũng phải tỏ ra tàn nhẫn không chút thương hại đối với nhà người. Nhà người vẫn phải ở trong chiếc bình này và ta sẽ đem ném người xuống biển cho nhà người nằm trong đó đến ngày tận thế. Đó là sự trả hận của ta đối với nhà người.

Lão đánh cá, bạn của ta? - Hung thần vội vã nói - Một lần nữa, ta xin nhà người chờ nên làm chuyện ác độc như vậy. Chẳng hay ho gì chuyện trả thù mà ngược lại nên lấy ân trả oán thì tốt hơn. Chờ nên đối xử với ta như ngày xưa Imama đối xử với Ateca.

Thế Imama đã làm gì Ateca? - Lão đánh cá hỏi.

Ồi! Nếu người muốn biết chuyện đó - Hung thần nói - Thì hãy mở cái nắp bình này cho ta ra ngoài. Nhà người cho là ta nằm trong cái nhà tù chật hẹp này mà hào hứng kể chuyện cho nhà người nghe sao? Ta sẽ kể bao lâu cũng được khi nhà người cho ta ra khỏi đây.

- Không - Lão đánh cá nói - Ta sẽ không thả nhà người đâu, đừng có nhiều lời. Ta sẽ đem nhà người xuống tận đáy biển.

- Hãy nghe ta nói đã, lão đánh cá

đi! - Hung thần hoảng hốt kêu lên - Ta hứa sẽ không làm hại nhà người một tí nào. Ngược lại, ta sẽ bày cho nhà người cách để trở nên giàu có nứt đố đổ vách.

Hy vọng thoát ra khỏi cảnh nghèo khổ làm cho lão đánh cá dịu đi một chút.

- Ta có thể nghe người - Lão nói - Nếu lời người nói có gì đó ích lợi. Nhà người hãy thử, nhân danh Thượng đế tối cao, là lời người nói xuất phát từ thiện ý thì ta sẽ mở nắp bình cho người ra. Ta không tin là người dám táo gan để bước qua lời thề như vậy.

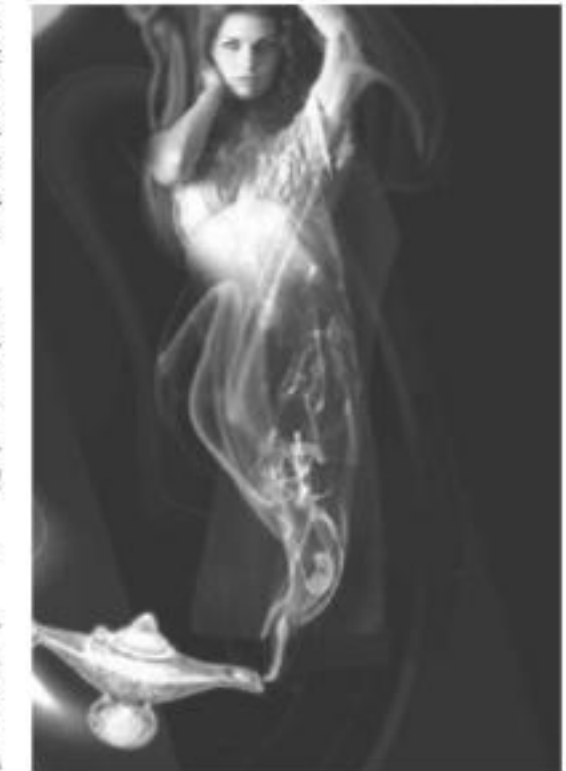
Hung thần cất lời thề và lão đánh cá liền mở nắp bình. Lập tức khối tước ra và hung thần lấy lại vóc dáng của mình giống như lần trước. Việc đầu tiên lão ta làm là giờ chẵn đã chiếc bình lên xuống biển. Hành động này làm người đánh cá hoảng hốt:

- Hung thần! Thế là nghìn năm sao? Người không muốn giữ lời mà người vừa thề ư? Và liệu ta có phải nói như người thầy thuốc đã nói với quốc vương Hi Lạp: "Hãy để cho thần sống và Thượng đế sẽ cho bệ hạ trường thọ?"

Sự sợ hãi của người đánh cá làm hung thần bật cười, vội đáp:

- Không! Lão hãy yên tâm! Ta hất cái bình đi chỉ để đùa vui thôi và cũng để xem nhà người có hoảng sợ không mà thôi. Và để chứng tỏ là ta giữ lời hứa, nhà người hãy vác lưới đi theo ta.

Nói xong, hung thần bước đi trước, còn lão đánh cá vội vã vác lưới lên

vai bước theo sau, trong bụng vẫn còn nghi ngờ. Họ đi qua thành phố, trèo lên đỉnh một ngọn núi và xuống rồi xuyên qua một bình nguyên rộng dẫn tới một cái hồ lớn giữa bốn ngọn đồi.

Khi tới bờ hồ, hung thần báo lão

đánh cá:

- Nhà người buống lưới và vớt cá lên đi!

Lão đánh cá chẳng nghĩ ngờ là không vớt được cá vì lão trông thấy cá lúc nhúc trong đầm nhưng điều làm lão hết sức ngạc nhiên là mỗi con cá đều có màu sắc khác nhau, tất cả có bốn màu: trắng, đỏ, xanh và vàng. Lão buống lưới và vớt lên được bốn con, mỗi con một màu như đã nói trên. Vì chưa từng bao giờ được thấy như vậy nên lão không ngừng ngắm nghía và ước lượng là sẽ bán được rất nhiều tiền, trong lòng mừng vui khôn xiết.

- Nhà người hãy đem những con cá này về -

Hung thần Núi Xung Hưng thần dậm mạnh chân, mặt đất mở ra và lại khép kín ngay lại khi hung thần đã thụt xuống.

Lão đánh cá quyết làm theo từng điểm một những lời khuyên của hung thần. Không bao giờ buống lưới hai lần trong ngày. Lão trở lại đường vào thành phố, hải lòng với mẻ cá và suy nghĩ lan man về chuyện vừa xảy ra. Lão đi thẳng tới cung điện hoàng đế để phở bày những con cá vừa đánh được...

- Nhưng, tâu bệ hạ - Scheherazade thưa - thần thiếp đã thấy mặt trời lên, thiếp phải dừng lại ở đoạn này thôi.

- Chì đi! - Dinarzade nói - Sao mà những chi tiết cuối cùng chỉ vừa kể ly kỳ đến vậy! Em thấy khó mà tin được là từ đây trở đi chỉ lại có thể kể được những chuyện khác ly kỳ hơn.

- Em thần yếu! - Hoàng hậu Scheherazade nói - Nếu hoàng đế, chúa của chi còn để cho chi đến ngày mai thì chi chắc là em sẽ thấy đoạn tiếp theo chuyện lão đánh cá còn ly kỳ hơn đoạn đầu và hấp dẫn không có gì so sánh được.

Schahriar tò mò muốn biết đoạn kết chuyện lão đánh cá có đúng như lời hoàng hậu đã hứa hẹn không, nên lại lui ngày thì hành bản án mà chính ông đã soạn thảo đến hôm sau.

Vào cuối đêm, Dinarzade gọi hoàng hậu và nói với nàng:

- Chì đi! Nếu chì không ngủ nữa, chờ trời sáng xin chì kể tiếp chuyện lão đánh cá đi! Em đang rất nóng lòng muốn nghe.

Scheherazade, được phép của hoàng đế, liền tiếp tục câu chuyện như sau:

- Tâu bệ hạ, thần thiếp, dành cho bệ hạ suy nghĩ về sự ngạc nhiên của vị quốc vương đó khi nhìn thấy bốn con cá mà người đánh cá vừa mang lại. Ông cảm hết con nọ đến con kia lên để ngắm nghía khá lâu. Sau đó, ông bảo viên tể tướng: "Nhà người đem mấy con cá này trao cho người

đầu bếp giỏi mà quốc vương Hi Lạp triều cống. Ta tin rằng chúng đẹp như thế thì thịt phải rất ngon". Viên tể tướng tự mình đem đến nhà bếp trao cho người đầu bếp bảo: "Đây là bốn con cá đặc biệt người ta vừa đem dâng hoàng đế, Người lênh cho nhà người nấu nướng cho thật ngon lành". Xong việc, viên tể tướng trở về gặp nhà vua và được lệnh đem

thường cho lão đánh cá bốn trăm đồng tiền vàng. Tể tướng tuân lệnh ngay. Lão đánh cá chưa bao giờ được nắm trong tay, chỉ một lần, khoản tiền lớn như vậy nên hết sức mừng rỡ, và coi như đó chỉ là một giấc mơ. Nhưng sau đó mới dần thấy hoàn toàn là thật vì khoản tiền đó đã đáp ứng quá đủ cho những nhu cầu của gia đình.

- Nhưng mà, tâu bệ hạ - Scheherazade nói tiếp - Sau khi đã nói về người đánh cá, chúng ta cũng phải nói tới người đầu bếp của nhà vua mà lúc này đang trong tình trạng vô cùng lúng túng. Sau khi đã làm cá sạch sẽ, bà ta bỏ vào chảo, cho mỡ vào rán. Khi thấy một bên đã rán kỹ bà lật cá lên để rán nốt nửa bên kia thì... ồ, một điều kỳ lạ phi thường!

Tướng nhà bếp nức nở và từ đó bước ra một thiếu phụ trẻ xinh đẹp ăn vận lộng lẫy kiểu Ai Cập với những hoa tai, vòng cổ và vòng tay vàng cấn hồng ngọc. Nàng cầm trong tay một chiếc đĩa. Nàng tới gần cái chảo rán cá trong sự ngạc nhiên kinh hoàng của bà đầu bếp lúc đó đang đứng ngẩn ra như một bức tượng, gõ đầu đĩa vào một con cá và nói: "Cá, cá, mi có sẵn sàng làm bốn phạm không?". Con cá không nói gì cả, nàng nhắc lại câu đó và tức thì cả bốn con cá đều ngóc đầu lên và đồng thanh rành rọt: "Vâng, vâng, nếu các người đếm, chúng tôi cũng đếm; nếu các người trả nợ của các người, chúng tôi cũng trả nợ của chúng tôi; nếu các người chạy trốn, chúng tôi sẽ thắng và chúng tôi thật hải lòng". Khi lũ cá dứt lời, thiếu phụ hất đổ cái chảo và lại thụt vào chỗ kẻ tướng nó khép lại ngay và bức

tường lại y nguyên như cũ.

Bà đầu bếp mà tất cả cảnh tượng kỳ lạ đó làm cho kinh hãi, đã lấy lại được hồn vía, rồi bộp để lật chiếc chảo gặp những con cá đã rơi cá vào trong bếp than hồng lên thì thấy chúng đã đen xỉ hơn cả than không sao ăn được nữa. Hoàng sợ và đau khổ, bà ta khóc rống lên: "Than ôi! Biết làm sao bây giờ! Liệu nhà vua có tin không khi tôi kể với Người tất cả những gì đã chứng kiến. Chắc chắn là Người sẽ không tin và sẽ trút giận vào tôi như thế nào đấy".

Trong lúc bà đầu bếp hoang mang buồn khổ như thế thì tể tướng đi vào và hỏi món cá đã xong chưa? Bà ta kể tất cả những gì đã xảy ra cho tể tướng nghe và chúng ta cũng thừa biết là ông đã kinh ngạc như thế nào. Nhưng chưa tâu bẩm gì với đi hoàng đế, ông bịa ra một chuyện gì đó làm cho nhà vua tin, đồng thời ông cho tìm lão đánh cá tới.

- Này, lão đánh cá - Ông bảo - Hãy mang lại đây ngay cho ta bốn con cá khác giống như những con trước vì đã có một vài trở ngại xảy ra nên đã không làm được món ăn đó dâng lên hoàng đế. Người đánh cá không cho tể tướng biết lời dẫn của hung thần nhưng muốn cơ là đường xa nên chỉ có thể đưa cá tới vào sáng hôm sau.

Người đánh cá ngay trong đêm đó đã phải vác lưới lên đường và đến thẳng nơi có hồ cá. Ông ta buống lưới, kéo lên và thấy trong lưới đúng bốn con cá cũng như những con lần trước, mỗi con mang một màu khác nhau. Ông quay ngay trở về và mang cá trao cho tể tướng đúng thời gian như đã hứa. Vị đại thần này tự mình đem bốn con cá tới nhà bếp và ở luôn tại đó với bà đầu bếp. Bà này bắt đầu làm sạch mấy con cá, cho vào chảo mỡ, đặt lên bếp than như lần trước. Khi cá đã chín một phía bà dùng đĩa lật lên và lại cũng như lần trước bức tường nhà bếp nứt dọc ra và một thiếu phụ trẻ xuất hiện với chiếc đĩa trong tay. Nàng tới gần cái chảo, gõ đầu đĩa vào một con cá, nói với chúng cũng những câu như lần trước và lũ cá ngóc đầu lên trả lời y như thế. Nhưng, tâu thần thượng - Scheherazade nói - Khi trời hừng sáng đã không cho thần thiếp kể tiếp nữa. Những chi tiết mà thần thiếp vừa kể, thực ra, thật kỳ lạ, nhưng nếu còn được sống đến ngày mai, thần thiếp sẽ kể tiếp những chi tiết còn rất đáng được Người chú ý nghe. Vua Schahriar, cảm thấy đoạn tiếp tục của câu chuyện hẳn là phải vô cùng kỳ lạ nên quyết định sẽ nghe tiếp đêm sau.

o o o

- Chì thần yếu của em - Dinarzade theo thường lệ gọi chì - Nếu chì đã

thức thì xin chì kể nốt câu chuyện rất hay về người đánh cá đi!

Hoàng hậu chẳng muốn để có em phải cầu xin đến lần thứ hai, nên ngoảnh về phía nhà vua và tiếp tục kể như sau:

- Tâu chúa thượng, sau khi các con cá đã trả lời, người thiếu phụ lại lấy đầu chiếc đĩa hất đổ cái chảo rồi lại rút vào kẻ nứt của tường bếp, nơi mà nàng bước ra, tường lại liền lại như cũ. Viên tể tướng được chứng kiến tất cả những gì đã xảy ra lắm bực.

- Cái này thật kỳ dị quá và khác thường quá, không thể giấu giếm nhà vua được. Ta phải tâu lại Người cái sự việc phi thường này.

Và ông đi tìm nhà vua, tâu lại hoàn toàn sự thật.

Hoàng đế hết sức ngạc nhiên, nóng lòng muốn tâu mất mình nhìn thấy chuyện kỳ diệu này. Muốn vậy, ông cho đi tìm lão đánh cá tới bảo:

- Này anh bạn của ta! Người có thể lại đem cho ta bốn con cá nữa với các màu khác nhau không?

Lão đánh cá xin với nhà vua trong ba ngày ông ta sẽ làm cho Người hải lòng. Được chấp thuận, lão đánh cá tới hồ lần thứ ba. Và cũng chẳng kém may như hai lần trước, ngay mé lưới đầu tiên, lão đã vớt lên được bốn con cá với bốn màu khác nhau. Lão vội vã đưa về dâng vua. Vua mừng lắm vì không ngờ lại có được cá sớm như vậy. Người lại lệnh cho tể tướng ban cho lão đánh cá bốn trăm đồng tiền vàng.

Trước hết, nhà vua cho đem cá vào ngự phòng với tất cả những gì cần thiết để nấu nướng. Ở đó tự thân viên tể tướng làm cá sạch sẽ, cho vào chảo mỡ và đặt lên bếp đun. Khi cá đã chín một phía tể tướng dùng đĩa lật lên. Thế là bức tường của ngự phòng mở hé ra, nhưng thay vì thiếu phụ trẻ là một người đàn ông da đen bước ra. Tên da đen mang đồng phục nô lệ to cao lực lưỡng và mang trong tay một cái gậy lớn màu xanh. Hắn tiến đến gần cái chảo, lấy gậy đụng vào một con cá và thét lên ghê gớm: "Cá, cái Mi đã sẵn sàng với bốn phạm chưa?". Nghe câu đó, lũ cá ngóc đầu lên đáp: "Vâng, vâng, chúng tôi sẵn sàng; nếu người đếm, chúng tôi cũng đếm; nếu người trả nợ của người, chúng tôi cũng trả nợ của chúng tôi, nếu người chạy trốn, chúng tôi thắng và hải lòng".

Lũ cá vừa nói xong thì tên da đen hất cái chảo ra giữa ngự phòng và đất chấy lũ cá thành than. Xong việc hăn kiêu hãnh rút lui vào kẻ nứt và bức tường khép lại phẳng như cũ. Nhà vua nói với viên tể tướng:

- Sau những gì ta vừa chứng kiến tâm trí ta chẳng sao còn yên ổn được nữa. Những con cá này có một cái

gì đó thật kỳ dị bí hiểm mà ta muốn được sống to.

Ông cho đi tìm người đánh cá; lão được dẫn đến, nhà vua bảo:

- Này lão đánh cá! Những con cá người mang đến đây gây cho ta nhiều lo lắng. Người đã đánh được chúng tại đâu vậy?

- Tâu hoàng thượng - Lão đáp - Tôi đã đánh được chúng trong một cái hồ nước ở giữa bốn ngọn đồi phía bên kia quả núi mà ở đây cũng trông thấy.

- Nhà người có biết cái hồ nước đó không? - Nhà vua hỏi tể tướng.

- Thưa không - tể tướng đáp - Thần cũng chưa từng nghe nói đến, dù là tới sáu chục năm nay thần đi săn ở phía bên kia ngọn núi đó.

- Nhà vua hỏi lão đánh cá cái hồ

nước đó cách hoàng cung bao xa. Lão đánh cá quá quyết là đi bộ chỉ mất độ trên ba tiếng đồng hồ. Nghe vậy và thấy trời còn sáng, có thể tới đó trước khi màn đêm buống xuống, nhà vua hạ lệnh cho cả triều đình lên ngựa, lão đánh cá làm nhiệm vụ dẫn đường.

Cả đoàn người trèo núi và khi xuống hết sườn núi bên kia, họ cũng cốt thấy một vùng bình nguyên rộng lớn mà tới lúc này không ai ngờ tới. Cuối cùng họ tới hồ nước, thấy đúng là lọt vào giữa bốn ngọn đồi như người đánh cá đã tâu trình. Nước hồ trong vắt, họ trông thấy từng đàn cá bơi lội và mang các màu như những con cá lão đánh cá đã mang về cung điện.

Nhà vua dừng lại trên bờ hồ và, sau một lúc nhìn ngắm đàn cá đầy về ngưỡng mộ, ông hỏi các quan tùy tùng có đúng là họ chưa từng nhìn thấy hồ nước này không khi nó cách không xa kinh thành là bao. Họ tâu là chưa từng nghe thấy nói đến cái hồ nước này bao giờ cả. Nhà vua bảo họ:

- Vậy là tất cả các người đều thống nhất chưa từng nghe nói và ta cũng chẳng kém ngạc nhiên về sự kiện mới

mé này, ta quyết định là sẽ không trở về cung điện chừng nào chưa biết rõ nguyên do vì đâu mà lại có cái hồ nước này tại đây, và tại sao lại chỉ có những con cá bốn màu trong đó.

Nói đoạn, nhà vua lệnh cho hạ trại và ngay tức thì hành cung và các lễ được dựng ngay trên bờ hồ nước.

Vào chấp tối, nhà vua rút vào hành cung nói riêng với tể tướng, ông bảo:

- Tể tướng à, tâm trí ta lúc này đắm chìm trong một mối lo kỳ lạ: cái hồ nước từ đâu chuyển dịch tới đây, tên da đen xuất hiện trong ngự phòng, những con cá biết nói này... Tất cả những cái đó khơi dậy trí tò mò mà ta không sao ngăn được sự nóng lòng mong mỏi được thoả mãn. Vì vậy ta nghiêng ngả một ý đồ mà ta muốn thực hiện bằng được. Ta sẽ rời trại này một mình, người phải giữ tuyệt đối bí mật sự vắng mặt của ta, hãy ở tại trong hành cung của ta và sáng mai, các quan văn võ tới chầu, người sẽ báo họ giải tán với lý do là ta khó ở và muốn được một mình nghỉ ngơi. Những ngày sau nhà người cũng báo họ như thế cho đến ngày ta về.

Viên tể tướng hết lời can ngăn để nhà vua rời bỏ ý đồ đó: nào là dẫn thân vào nơi nguy hiểm, nào là sự mệt nhọc của một cuộc vi hành mà có thể chẳng mang lại một kết quả nào. Nhưng bao lời lẽ hùng biện của tể tướng cũng không làm cho nhà vua thay đổi, vẫn cứ soạn vi hành. Ông vẫn bỏ quần áo thuận tiện cho việc đi bộ, mang theo mình một thanh kiếm, và khi thấy trong trại tất cả đều yên ổn, ông liền nhẹ nhàng cất bước, chẳng có một người nào tháp tùng.

Nhà vua đi tới một trong bốn quả đồi, trèo lên không mấy khó khăn. Lúc xuống lại càng thấy dễ và khi tới cánh đồng rộng, ông tiếp tục đi cho đến lúc mặt trời mọc. Trông thấy xa xa một toà lâu đài đồ sộ, ông phấn khởi hy vọng có thể tìm thấy ở đó những gì muốn biết. Khi tới gần, ông nhận thấy đó là một cung điện lộng lẫy hay đúng hơn là một lâu đài kiến trúc xây bằng đá cẩm thạch đen nhẵn bóng, giắt thép rồng long lạnh như một tấm gương. Khoan khoan vì đã lâu không được thấy gì xứng đáng để thoả mãn tính hiếu kỳ, ông dừng lại trước mặt tiền toà lâu đài và chăm chú ngắm nhìn.

Rồi ông đi tới tận chiếc cổng có hai cánh cửa mà một cánh mở toang. Dù ông có thể tự do bước vào, nhưng cẩn thận ông vẫn giữ tay gõ. Cứ gõ nhẹ nhàng và ông chờ một lát nhưng chẳng thấy có ai ra, ông cho là chắc chủ nhân không nghe thấy. Vì vậy ông gõ lần thứ hai mạnh hơn, nhưng vẫn chẳng nhìn thấy, chẳng nghe thấy ai đi ra, ông gõ mạnh hơn, nhưng vẫn

chẳng thấy có bóng người nào. Ông vô cùng kinh ngạc vì không ai có thể ngờ là một cái lầu đài được bảo vệ, giữ gìn như thế mà lại bị bỏ hoang. "Nếu không có người nào cả - ông tự nhủ - thì ta chẳng có gì mà ngại, nếu có người nào đó, ta cũng đã có vũ khí để tự vệ rồi".

Cuối cùng, nhà vua mạnh dạn bước vào, và vừa đi trong tiếng bước chân kêu to: "Có ai ở đây không? Có ai để tiếp một người khách lạ đi qua đang cần có chỗ nghỉ ngơi và giải khát?". Ông nhấc đi nhấc lại như thế hai, ba lần nhưng dù lớn tiếng vẫn chẳng có ai đáp lại. Sự vắng lặng này càng làm nhà vua ngạc nhiên hơn. Ông đi tới một cái sân rất rộng, nhìn khắp xung quanh xem có phát hiện ra một người nào không, nhưng chẳng nhìn thấy bất cứ một sinh vật nào...

- Nhưng, tâu bề hạ - Đến đây, Scheherazade nói - ánh sáng ban ngày tới bất thần tiếp phải im tiếng rồi!

- Ôi! Chỉ của em - Dinarzade nói - Chỉ dừng lại giữa chỗ hay nhất!

- Đúng vậy - Hoàng hậu đáp - Nhưng, em ơi, cần phải vậy. Còn phụ thuộc vào hoàng thượng lệnh của chúa, là em có được nghe tiếp vào ngày mai hay không.

Chẳng phải chỉ vì muốn làm cho Dinarzade vui lòng Shahriar lại để cho hoàng hậu sống thêm một ngày nữa, mà chính hoàng đế cũng muốn được thoả mãn tính hiếu kỳ, muốn biết có gì đã xảy ra trong lầu đài đó.

o o o

Dinarzade không quên đánh thức hoàng hậu vào cuối đêm nay:

- Chỉ thân yếu - Nàng nói - Nếu chị không còn ngủ nữa, thì chị hãy kể xem có gì xảy ra trong cái lầu đài tráng lệ mà chị bỏ lại hôm qua, trong lúc chờ đợi trời sáng, chắc chẳng còn bao lâu nữa.

Scheherazade liền kể tiếp, luôn hướng về vua Shahriar:

- Tâu hoàng thượng, vị quốc vương đó vậy là chẳng thấy một ai trong sân nên ông bước vào các đại sảnh mà thăm chúi chân bằng lụa quý, những bức bệ và tràng kỷ đều phủ vải La Mecque, các cửa sổ đều treo điểm bằng những thứ vải quý Ấn Độ óng ánh sợi vàng sợi bạc. Rồi ông bước vào một phòng khách long lẫy chính giữa là một chiếc bể lớn mà mỗi góc đặt một tượng sư tử bằng vàng. Bốn con sư tử nhả nước qua miệng chúng vào bể và những tia nước đó khi rơi xuống làm thành những hạt kim cương và ngọc trai. Ở giữa bể lại có một vôi phun nữa, tia nước vọt lên chạm

vòm trần chạm trở những hoa văn sắc sảo.

Ba phía của toà lầu đài là vườn cây và những luống hoa, những hồ nước, những cụm cây và hàng ngàn những vật trang trí... đều làm tôn lên vẻ đẹp của ngôi nhà uy nghi đồ sộ. Và cái làm cho chốn này càng thêm tuyệt diệu là vô vàn chim chóc cất lên những tiếng hót du dương, tràn đầy khoáng không gian tĩnh mịch.

Nhà vua dạo bước khắp nơi, từ phòng này sang phòng khác, thấy tất cả đều lớn lao đẹp đẽ. Khi thấy thấm mệt vì đi nhiều, ông ngồi nghỉ trong một căn phòng có cửa mở ra vườn, nhớ lại tất cả những gì đã thấy và lúc này đang trông thấy, ông suy nghĩ lan man về mọi khía cạnh các sự vật khác nhau, bỗng vắng đến tai

một tiếng rên kèm theo là những tiếng kêu than thảm thiết. Ông lắng tai và nghe rõ ràng tiếng nói nhướm về đau buồn không sao nhảm được: "Ôi! Số mệnh trở trêu! Nếu người không thể cho ta hưởng lầu đài một cuộc sống hạnh phúc, muốn biến ta thành một con người bất hạnh nhất thế gian, thì hãy thôi hành hạ ta và tới đây bằng một cái chết mau chóng, chấm dứt nỗi đau của ta đi. Than ôi! Sao ta lại vẫn còn sống sau bao nhiêu đòn tra tấn hành hạ mà ta phải hứng chịu? Có thể như thế được không?".

Xiết bao xúc động nghe những lời kêu than thảm thiết như vậy, nhà vua đứng lên và đi về phía phát ra những lời nói đó. Tới trước một gian phòng lớn, ông mở cửa và nhìn thấy một thanh niên khôi ngô tuấn tú ăn vận sang trọng ngồi trên một cái ngai cao hơn mặt đất một chút. Vẻ buồn khổ hiện lên khuôn mặt. Nhà vua đi tới gần và nghiêng người chào. Người thanh niên chào lại cúi đầu rất thấp, và vẫn cúi đầu như thế, chàng nói: "Thưa ngài, đáng lẽ ra tôi phải đi tới để tiếp rước ngài với tất cả tấm lòng kính trọng mới xứng đáng với ngài, nhưng vì vấp phải một trở ngại vô

cùng to lớn, mong được ngài thể tất cho". Nhà vua vội đáp: "Thưa ngài, tôi vô cùng biết ơn lời nói tốt đẹp ngài đã nói về tôi. Còn về việc này chẳng tiện đứng lên thì dù vì lý do nào đi nữa, tôi cũng rất vui lòng chấp nhận. Chú ý vì những lời than vãn, thông cảm với nỗi khổ đau của ngài nên tôi tới để mong được giúp ngài. Nếu Thượng đế dạy tôi phải đem đến sự an ủi cho nỗi khổ đau của ngài, tôi sẽ làm hết sức mình. Tôi mong là ngài sẽ vui lòng kể lại cho tôi hay nỗi bất hạnh của ngài. Nhưng xin làm ơn, trước hết hãy cho tôi biết về cái hồ nước ở gần ngay đây mà trong đó người ta thấy những con cá có bốn màu khác nhau là thế nào. Còn cái lầu đài này là thế nào, tại sao ngài lại ở đây và nguyên do vì sao lại chỉ có một mình ngài?". Thay vì trả lời những câu hỏi đó thì chàng thanh niên lại cất tiếng khóc thật là ai oán: "Ôi! Số mệnh sao mà đa đoan! Nó thích chìm xuống bùn đen những người mà chính nó đã đưa lên đến mây xanh. Đây là những người được hưởng thụ một hạnh phúc yên bình mà số mệnh ban cho, những người có cả những chuỗi ngày thanh cao và trong sáng".

Nhà vua xúc động và thương cảm thấy chàng thanh niên ở trong cái tình trạng bi thảm đó, khẩn khoản chàng nói lên nguyên do của sự khổ ải lớn lao này. Chàng thanh niên nói: "Ôi, thưa ngài, làm sao mà tôi ngăn được nỗi buồn đau? Và có cách gì mà đôi mắt tôi chẳng biến thành những dòng suối lệ không bao giờ cạn?". Nói đến đây, chàng vén gấu áo lên để cho nhà vua thấy chàng chỉ là người từ đầu xuống đến thắt lưng, còn nửa kia cơ thể là đá cẩm thạch đen...

Đến đoạn này Scheherazade dừng lại để chỉ cho hoàng đế các quốc gia Ấn Độ là trời đã rạng. Shahriar vô cùng thích thú về những gì vừa nghe và cảm thấy lòng mình như có cái gì dịu dịu trước Scheherazade. Ông quyết định để cho nàng sống trọn một tháng. Ông đứng lên cũng như mọi khi nhưng chẳng nói cho nàng hay quyết định của mình.

Và cho đến tháng sau thì câu chuyện vẫn còn đang hấp dẫn, không thể bị bỏ dở nửa chừng, nhà vua lại dời án từ hình thêm một tháng nữa, rồi tháng nữa v.v... Cứ thế câu chuyện chẳng bao giờ chấm dứt, bản án từ hình chẳng bao giờ xử... Từ đó người ta gọi là chuyện 1001 đêm...

cho dấu hiệu sinh huyết khi quan hệ tình dục, như màng trinh bình thường của người con gái trong lần đầu quan hệ.

Chúng tôi nhớ lại cảnh bà bác sỹ tại phòng khám sản khoa K.O oang oang một cách thô thiển để trấn an khách: "Ôi giờ, thừng thì mới vá, vá thì chỉ có khít... như máy khâu, khâu cứ yên tâm, khéo còn... đó hơn tiết gà tiết lợn ấy chứ". Sau câu nói trắng phốt ấy là tiếng cười mỉa mai, chất chua của người đã nhiều lần trực tiếp trở lại trong dịch vụ vá víu tế nhị này.

Có thể hiểu, sự cười của bà bác sỹ dành cho những cô gái trượt lỡ sa chấn vào vũng bùn bán thân nuôi miệng, lại lần mò tìm đến bà để trở lại thành trinh nữ, rồi bán lại "cái ngà vàng" đó cho những kẻ lăm tiền nhiều của. Khách hàng của bà bác sỹ ở phòng khám sản khoa K.O, có thể là chị em cùng mẹ khác cha T. và Th. trong đường dây của má mì tuổi teen Liễu, Hằng.

Đối với những cô gái làm nghề bán hoa này, chữ "tiết hạnh" không có trong số phận của họ. Và trình tiết họ tìm lại được chỉ sau vài chục phút phẫu thuật không chút đau đớn, số tiền thu được so với số tiền bỏ ra và lại màng trinh quá chênh lệch, quá lớn so với lần những T., những Th, những H. nhai nhấm bán dâm. Vì vậy đã không ít cô bán trinh xong và lại bán nữa, còn khách mua trinh (dóm) là dịch vụ vá víu này còn được người phục vụ và khách hàng thực hiện chẳng khác nào vá lốp xe.

Còn đối với những bóng hồng đã một lần bước chân vào cửa phòng khám sản khoa để tìm lại sự tinh khôi, sẽ không một lần quay lại nơi đã "đưa" họ trở lại làm thiếu nữ. Đó là sự trinh trắng thô mộc đến rùng mình mà chỉ riêng họ mới biết, trước khi bước vào hôn nhân.

Khi
rửa
sinh
trẻ
trần
căm
bảy

Đã qua rồi cái thời nữ sinh xinh đẹp chỉ muốn được nhiều chàng theo đuổi. Bây giờ, nữ sinh chân dài còn tính toán làm sao "cử dụng" được cái đẹp đó để nó "đẻ" được ra tiền!

Không cần biết học hành thế nào nhưng cứ có vóc dáng chuẩn, gương

mặt ấn tượng, là những nữ sinh có thể kiếm cho mình một việc làm thêm hấp dẫn: Người mẫu không chuyên! Nghề này đang có sức hút rất là mạnh với những "chân dài" trên giảng đường. Để kiếm tiền, thời gian linh động lại được ăn mặc đẹp, tiếp xúc với nhiều

tiếp trang 48 GÓC KHUẤT...

người giàu có. Đi kèm với những điều có vẻ xa hoa này là những cạm bẫy, cạm đồ...

Làm mẫu part-time: Nam chân "hút" chân dài

Nguyễn Trà My, SV năm 2, ĐH Ngoại ngữ (ĐHQGHN) hào hứng chia sẻ: Bản mình đi làm gia sư, bán hàng, nhiều bạn giỏi hơn còn làm kinh doanh. Mình cũng làm mẫu để kiếm tiền cũng như bao nghề khác thôi". Cao 1.69m, có số đo 3 vòng "chuẩn", mặt không đẹp nghiêng nước nghiêng thành nhưng đủ để ai đi qua cũng phải "ngồi lại" nên My làm nghề này từ năm thứ nhất.

Các cô nàng được vẽ đẹp "thiên phú" như My đang đổ xô đi làm công việc này với đủ các lý do: Không mất nhiều công sức (chủ yếu dùng "vốn tự có"), được mặc quần áo đẹp, được mọi người chú ý, được quen biết rộng rãi và cả những cơ hội "tình yêu" lẫn "tiền bạc"! Các kiểu làm mẫu cũng rất đa dạng: Đứng giới thiệu sản phẩm, đạp xe trên đường phố quảng cáo cho một sản phẩm nào đó (hình thức này gọi là PG - từ chữ tắt Promotion Girl). Những nữ sinh có ngoại hình đẹp thực sự và biết "diễn" thì sẽ nhẩy vào lĩnh vực chụp hình thời trang v.v...

My thường tham gia các buổi khai trương sản phẩm của các hãng lớn (Máy tính HP, mỹ phẩm, xe ô tô, ...). My tự bình phẩm về nghề của mình: "Hàng đẹp mà có thêm người đẹp đứng cạnh thì thấy rõ là đông khách hơn! Không mua được hàng thì cũng được "rửa mắt". Công việc này đã mang lại cho My những kinh nghiệm giao tiếp phong phú và sớm trước tuổi.

Mỗi số diễn của My ít nhất cũng được 300.000 đồng, còn nhiều thì... không biết mức nào mà kể! My cho biết: "Chỉ trong một, hai tiếng đồng hồ mà kiếm được gần ấy là quá "agon", chưa kể những khoản "bo" thêm nếu ông chủ cảm thấy thích!". My tiết lộ, nếu hôm nào mà làm mẫu cho các triển lãm ô tô quốc tế thì tiền bạc khối cần phải đắn đo! "Một tháng mà có khoảng 4, 5 số là sống khỏe re rồi!". Tiền bạc xống xênh nên các mẫu chỉ tiêu cũng rất khác các SV chân ngắn an phận học hành: ăn ngon mặc đẹp, đi xe đẹp, mỹ phẩm xịn. Ngoài ra là các thú vui khác như đi du lịch, xem phim, spa để... tái đầu tư sắc đẹp!

Thế nên các cô nàng "chân dài tới nách" không tội gì mà ngồi ở nhà, phí phạm "nhân sắc trời cho"! Thậm chí, các nàng còn liên kết với nhau, lập ra một nhóm để khi nào có "mồi" cần

mẫu là sẽ phần bố nhau ra đi làm. Diễn hình cho kiểu "lâm 3n" này là nhóm của Nguyễn Hồng Nhung, SV ĐHDL Phương Đông. Nhóm có 7 nàng chân dài và "khách hàng thấy mẫu luôn sẵn sàng thì họ cũng yên tâm, lần sau có việc lại gọi"- Nhung giải thích cái sự tiện lợi của việc liên kết và phân chia công việc của nhóm.

Tuy làm mẫu "nghiep dư" nhưng các cô nàng chân dài này không từ chối việc gì. Chu Huyền Thanh, một thành viên trong nhóm 7 người của Nhung hiện làm tiếp thị thuốc lá ở Halle Club. Ngày đi học, tối đến Thanh như thành người khác: Mặc áo 2 dây, váy ngắn, trang điểm đậm. Thanh tỏ ra rất có hứng thú với việc này: "Chỉ khoe dáng và mỉm cười quyến rũ các chàng trai. Ngon ngọt thì các chàng dù không hút thuốc lá cũng móc hầu bao ra mua, chẳng nào hảo hoa hơn lại còn bỏ thêm nữa chứ!".

Đối với những nữ sinh có một chút "tiếng tăm" từ các cuộc thi sắc đẹp trong trường thì cơ hội càng nhiều, sức hút càng lớn. Phùng Hồng Mây, SV năm thứ 4 là Hoa khôi ĐHQGHN năm 2007 và cũng là thí sinh mặc áo dài đẹp nhất cuộc thi. Sau khi đăng quang, Mây đã nhận lời làm mẫu cho các kiểu áo dài của nhà thiết kế David Minh Đức. Phương Dung, cựu học sinh Việt Đức, hiện là SV năm thứ nhất ngành tiếng Anh CĐSPHN, sở hữu đôi chân dài tới 1m10! Dù chưa từng tham gia làm mẫu lần nào nhưng Dung cũng tiết lộ: "Em sẽ làm thêm mẫu PG sau khi việc học tập ban đầu đi vào ổn định!".

Nguyễn Hồng Nhung nhận xét: "Bây giờ nhiều đứa muốn làm mẫu. Mình không biết cách thì có xin đến mấy cũng khó mà tìm được việc". Cách mà Nhung hay dùng để có mối là thông qua các thông tin của các công ty về các sự kiện sắp tới, rồi nhờ người quen "môi giới" giúp lần đầu. Sau đó phải giữ liên lạc thường xuyên với "đối tác".

Tại nạn nghề nghiệp của các chân dài...

Các người mẫu "nghiep dư" này cũng không tránh khỏi sự cạnh tranh với nhau và với những người đi trước. Nhung kể: "Trong một buổi chụp hình, các người mẫu chuyển nghiệp thường chẳng coi mình ra gì. Họ cũng ghét mình vì có thêm người làm nghề là tiền sẽ ít đi. Họ cũng không ưa mình đâu. Còn với các mẫu cũng là SV như mình, chúng nó cũng ghét mình vì sợ có nhiều người sẵn sàng nhảy vào làm thì không "ép" giá được, lấy cao thì mất chỗ làm ngay".

Bạn bè nhìn vào, thấy công việc của những chân dài này có vẻ sung sướng, thấy họ ăn mặc đẹp lúc nào cũng tươi cười, hấp dẫn nhưng thực

tế không chỉ có thế!

Khi đồng ý làm mẫu cho hãng Hyundai tại triển lãm AutoShow, Trà My xác định mất toàn bộ 4 buổi học trên lớp. "Triển lãm diễn ra cả ngày, không làm cách nào khác được, bỏ thì tiếc lắm", My giải thích. Hôm nào có thể, My nhờ bạn điểm danh hộ hoặc học hộ, nhưng không dám nhờ nhiều vì sợ bị lộ.

Nếu các bạn học cùng lớp với một cô bạn "chân dài" thì cũng không nên lấy làm ngạc nhiên nếu như cô nàng vừa đến lớp góp mặt điểm danh rồi lại học tốc chạy đi với váy, áo, phụ kiện đầy túi. Hôm nào có số diễn mà thấy dễ tính là Nhung "bùng", còn gặp phải thầy "khó tính" thì Nhung rí tai lớp trường ngồi cạnh. "Hôm nay tao có buổi chụp hình. Mày nói giúp tao một câu". Chưa kịp nhìn thấy cái gậy đầu, Nhung lại hấp tấp chạy đi.

Thời gian cho một buổi chụp hình thường là cả ngày, nên khi về, Nhung

đã mệt lử. Cả kì học, Nhung chỉ học vào lúc thi hết môn, còn bài kiểm tra giữa kì thì Nhung không lo vì "có bao giờ các thầy có đánh trượt mình ở bài kiểm tra điều kiện thì đâu mà phải sợ?". Thời gian quá hạn hẹp nên khi chụp hình cho nhà thiết kế David Minh Đức, Hồng Mây thường sắp xếp lịch chụp vào 2 ngày cuối tuần hoặc những ngày nghỉ dài để không ảnh hưởng đến học tập.

Làm mẫu không chuyên, các nữ sinh không tránh khỏi các tai nạn nghề nghiệp! Nhung kể: "Có lần, 3 bạn trong nhóm chân dài đạp xe đạp đối quảng cáo sản phẩm dịp Valentine. Thời tiết lạnh quá bị ho nhưng không dám bỏ việc, vì bỏ là mất tiền, lại có người thay thế ngay!".

Chính Thanh trong nhóm Nhung cũng từng bị "tuột dây áo" khi đang đứng trong vũ trường bán thuốc lá, khiến các anh chàng lăm lăm nhiều của ngồi đó sáng mắt lên rồi cười ha hả vì quá sướng mắt! Vài lần làm mẫu thời trang, Nhung phải diện dép cao gót, đi lại quá nhiều vòng cả chân, nhưng Nhung vẫn không bỏ việc vì "làm mãi rồi sẽ quen, bỏ việc này thì phí lắm!".

Nữ sinh làm mẫu cũng còn phải chịu sức ép từ phía gia đình. "Ông bà già ở quê, nói chuyện làm người mẫu là nghĩ ngay đến sự hư hỏng! Tốt nhất là việc mình mình làm, không trình báo!".

Chú động tìm... cạm bẫy?!

Hầu hết các người mẫu nghiệp dư này đều khẳng định: Những người mẫu SV này đa phần đều đã "có nơi có chốn" nhưng chuyện đi đi dờ dờ là không tránh khỏi. Ai nghiêm túc thì phải lo đối phó còn người đẹp nào có sẵn tham vọng về tình, tiền thì... chủ động để tự mình rơi vào lưới.

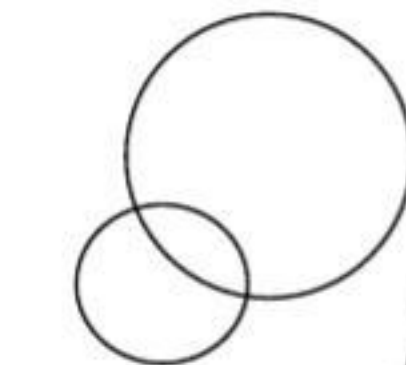
Trà My kể: "Có lần, mình nhận được lời đề nghị làm mẫu trong bar Seventeen, chỉ cần mặc mát mẻ, nhảy nhót vài động tác là đã có tiền triệu một đêm. Nhưng mình nhất quyết không làm". My cho biết: "Chuyện bị mời mọc đi ăn, bị ép uống bia rượu cũng sẽ xảy ra nếu sau những buổi chụp hình, cả ê-kíp cùng đi liên hoan".

Bán thuốc lá được vài tháng, Chu Huyền Thanh cũng không ít lần nhận được những lời đề nghị thăng tiến, trắng trợn từ những người đàn ông đã thành đạt hăm "chân dài". Thanh nhớ, có lần đang đứng cạnh lối đi, có gã gần 40 tuổi ra về vẫn rồi ghé tai "nỉ non" ngả giá với Thanh nếu "đi cùng anh đêm nay!". "Nghe đến số tiền nó nói, mình tin là khối người cũng phải "đấn do"! Trong cái club này, không hiếm những chân dài ngày đi học, tối làm mẫu trên bar, đêm làm mẫu trên... giường!" Thanh kể. Chỗ Thanh đang đứng trước đây đã từng là của một cựu SV, sau khi chia được đại gia, nàng bỏ nghề theo chàng, và bây giờ lại là khách quen hạng VIP của club này!

Cho nên, My nhấn mạnh: "Giờ không thể biết là ai mắc vào bẫy của ai! Mình đi làm được 2 năm rồi, mình biết là có cô nàng còn chủ động tìm kiếm những mối quan hệ. Đầu tiên có thể vì giữ mối để lần sau lại gọi, sau rồi thân mật yếu đuối từ lúc nào chẳng hay".

Nghề nào cũng có những cạm bẫy riêng, và mỗi người đều có một mục đích riêng. Gọi là "bị ngã" hay "được ngã" vào bẫy, tránh được hay không tránh được đều là do quyết định của chính bản thân các cô chân dài.

Trào lưu nóng bỏng

Trào lưu sexy không chỉ được áp dụng bởi các ca sĩ, diễn viên, hoặc hotgirl nổi tiếng... hiện nay, để đi theo hình tượng mới, xu hướng mới, theo cách nghĩ của teengirl là "phải hở mới đẹp".

Một trào lưu chưa bao giờ hạ nhiệt

Khó đoán được trào lưu này xuất phát từ đâu, và bắt đầu từ khi nào. Xu hướng "sexy" đã có ở phương Tây từ lâu, nhưng chỉ trong vài năm nay, trào lưu này mới bắt đầu "nổi cộm". Những "phát pháo" đầu tiên cho phong cách sexy chính là từ các "sao". Thậm chí, một teengirl bình thường vẫn có thể "một bước thành sao" nhờ "ăn theo" trào lưu "quyến rũ".

Những hình ảnh lung linh, cách ăn mặc "mát mẻ" và gợi cảm từ các ca sĩ, diễn viên đã khiến không biết

khoe ngực với đủ tư thế na ná nhau

bao nhiêu teengirl thẩm ngưỡng mộ và quyết định bỏ ngay phong cách "ngây thơ, dễ thương" vốn có để đi theo "xu hướng đang cốt trên toàn

cả nước". Và sự "quyết tâm" này như được tiếp thêm "lửa" khi cả cộng đồng mạng xôn xao về những bộ ảnh nóng bỏng của một hotgirl ("danh hiệu" được tạo nên khi nổi lên nhờ những bộ ảnh quyến rũ) mà trước giờ "mờ nhạt" trong showbiz. Từ dạo đó, hàng loạt những bức ảnh tự sướng của các teengirl "hữu thực vô danh" ra đời, và vô số các hotgirl được "xuất bản" chỉ nhờ cách "tiếp thị hình ảnh" như thế.

"N" kiểu hở

Nếu lúc trước, mọi người nghĩ "sexy" có nghĩa là hở "càng nhiều càng tốt", thì bây giờ, "hở một chút thôi" nhưng "tạo điểm nhấn" thì hiệu quả hơn nhiều.

"Không phải chỉ mặc áo dây quần shorts là có thể gọi là "sexy", bạn phải biết cách gây sự chú ý và làm nổi bật những nơi cần "khoe". Ví dụ, mang một sợi dây đeo cổ, mọi người chú ý tới mặt dây chuyền, sẽ "tình cờ zoom" bộ ngực, hoặc khi chụp hình thì dút tay vào túi quần shorts, mọi người sẽ thấy đôi chân..." Butterfly (19 tuổi) cho biết. Cô bạn nói thêm: "Lúc trước, trào lưu khoe ngực nổi cộm. Giờ thì mọi người đã chuyển sang "khoe chân". Không biết tiếp theo đó là khoe những gì nữa!".

Quá đúng như thế. Cứ dấn mạng một thời đã khá "ngán" trước những bộ ngực được "khoe" với đủ tư thế và na ná nhau, thì giờ teengirl đã "kín hơn" khi mặc áo sơ mi, áo thun, nhưng ngược lại, khoe chân dài... Thậm chí, có những chiếc quần shorts chỉ "dài" cỡ... 20cm! Dù chân ngắn cỡ nào thì mặc quần đó vào có cảm giác "chân dài hơn hẳn".

Không phải teengirl nào cũng có thể "sexy"

Bởi vì phong cách này khá kén ngoại hình. Nếu bạn có vẻ ngoài không phù hợp và theo trào lưu vô tội vạ thì quá là bị kịch của thời trang. Kate (18 tuổi) bày tỏ: "Nhiều lúc ra đường, thấy có mấy bạn, chân vừa ngắn vừa to, mặc chiếc quần shorts chật đến mức "có ngán", vậy mà cứ cho rằng mình đẹp. Một số bạn còn nói "ra đường mặc quần shorts, khoe chân mới thấy tự tin" (!), mình thấy không có nét gì riêng cá".

Hơn nữa, quần shorts không phù hợp trong những buổi tiệc trang trọng. Lần nọ, khi đi đám cưới chị họ, B.A (lớp 12 trường M) bỗng nhiên diện chiếc quần shorts cực ngắn cùng chiếc áo sơ mi mỏng tang, mặc cho ba mẹ phản đối kịch liệt! Không biết có bạn có thấy "ồn" không, chứ người lớn nhìn B.A với ánh mắt ái ngại, còn bạn bè cùng trang lứa thì chỉ trố, bình phẩm, có bạn còn trề môi: "Làm như chân dài lắm vậy!".

Đi TRONG MỘNG

Có một chứng bệnh không hiếm hoi lắm nhưng chưa tìm ra nguyên nhân, chưa có cách chữa nhưng gây ra bao chuyện khóc - cười. Ấy là bệnh mộng du.

Đêm sâu dần. Những chú dế đã vào hang, thổi ca bài ca nỉ non gọi bạn tình. Cả nhà đã ngủ say. Có gái lẳng lặng ngồi dậy, vén màn, lấy chìa khoá treo trên cột, lách cách mở cửa, bước ra ngoài.

Tiếng động làm ông bố thức giấc. Ông bồm tay bà mẹ rồi cả hai nhón chân, len lén theo cô ra sân, ra cổng. Có vung trộm hèn hò một chàng trai nào chăng? Hai ông bà hồi hộp đến đứng tim theo dõi từng động tác của cô.

Nhưng không. Cô đi lòng vòng một hồi quanh sân rồi quay lại giường, chui vào màn ngủ, quên cả khoá cửa. Hai ông bà chẳng nói năng gì, chỉ lắc đầu và cũng lại lên giường ngủ tiếp. Họ đã quá quen với hành động của cô vào ban đêm như thế, tuy mỗi lần "lộ trình" của cô không giống nhau.

Cô mắc một chứng bệnh rối loạn giấc ngủ, gọi là bệnh mộng du. Ngón tay các nước đặt tên cho chứng bệnh này khá giống nhau. Ngoài từ "mộng du" (chơi trong mộng), người Trung Quốc còn gọi là bệnh "miên hành" (đi khi ngủ), người Anh gọi là "sleep-walking" với cách ghép từ hoàn toàn có nghĩa như thế.

Diễn biến của mộng du

Trường hợp "đi trong mộng" của cô gái nói trên là những trường hợp đơn giản nhất. Hành động của người mộng du đa dạng và kỳ quái hơn nhiều. Tuy nhiên, mộng du có những nét

chung. Nó hay xảy ra vào khoảng 1/3 đầu tiên của thời gian ngủ trong đêm, khi ai đấy rơi vào giấc ngủ sâu nhất.

Người mộng du về thực chất là vẫn đang ngủ, vì họ thực hiện hành vi trong trạng thái vô thức, hoàn toàn không hiểu và cũng chẳng nhớ được mình đã làm những điều gì. Chẳng hạn một chàng trai đọc thần mộng

du có thể đang đếm dây quét lĩa lia ngồi nhà của mình đến bóng loáng, sáng ra thấy nhà cửa sạch sẽ cứ bồn bồn mãi và đâm tương tư một cô Tấm nào đó giấu mặt, chắc thẩm yếu trộm nhớ mình mới tận tụy thế.

Nét mặt bệnh nhân (tạm gọi như vậy) khi mộng du đờ đẫn, ánh mắt vô hồn, không để ý gì đến người xung quanh vì chỉ hành động theo những gì đầu óc đang chỉ huy mình. Bệnh nhân kết thúc hành động khi tỉnh lại sau vài phút rối loạn ý thức, nằm xuống lại ngủ ngay được.

Một "cơn" mộng du kéo dài từ vài

ba phút đến nửa giờ. Người ta có thể làm đủ mọi chuyện trong lúc mộng du: trèo lên cây, đi trên mái nhà, la lối om sòm, ngấm thơ, lái ôtô, ăn và nấu ăn, cởi và mặc quần áo, quan hệ tình dục và cả... gây án nữa.

Thời @, người mộng du còn vẫn minh đến mức biết bật máy tính, lướt mạng, "meo" cho bạn một bức thư vô nghĩa, đẩy những ngón tay lạ không ai hiểu nổi như trường hợp của một phụ nữ ở Mỹ.

Tuy nhiên, làm gì thì làm, dù đơn giản hay phức tạp, người mộng du không ý thức được việc mình làm.

Mộng du vương chân ai

Là một bệnh không hiếm lắm, ai cũng từng mộng du một lần trong đời mà bản thân không biết. Nhưng lặp đi lặp lại là bệnh. Xưa chẳng giải thích được, người ta đổ thừa mộng du là do "ma làm", "quỷ ám" bởi người bệnh có thể làm được những việc phi thường mà khi tỉnh táo chính họ không thể làm được.

Dường như họ bị điều khiển bởi một sức mạnh vô hình. Là "ma quỷ" - người mê tín nghĩ vậy - nên nó dễ dàng bắt nạt bọn trẻ con "yếu bóng vía". Quả vậy, trẻ em rất hay bị mộng du. Có tới 40% trẻ em bị mộng du vào một thời gian nào đó, kể từ lúc mới biết đi và nặng nhất là từ 3 đến 7 tuổi. Con trai hay bị hơn con gái.

Thời thơ ấu qua đi, nó cũng biến mất dần theo tuổi tác của chúng. Đến tuổi teen, chỉ còn chừng 10%. Lớn lên, chắc hẳn "cứng bóng vía" hơn, ma quỷ cũng "ngại" nên tỷ lệ mộng du ở người lớn chỉ còn chừng 1,5 đến 2%.

Bản thân người mộng du không thể biết là mình mắc bệnh này. Khi được người khác kể lại mình đã làm gì lúc mộng du, họ chối đầy đủ và không tin, vì một việc làm trong cơn mộng du xảy ra trong tư vô thức của họ và không được ghi lại trong bộ não. Chính vì thế, trong một số vụ án, kẻ sát nhân giết người mà hung thủ được

tha bổng khi các luật sư chứng minh anh ta thực hiện tội ác ấy trong lúc mộng du.

Vì sao mộng du?

Đây vẫn là điều khoa học chưa giải thích, chỉ quy cho "tội danh" là giấc ngủ bị rối loạn. Song người ta cũng tìm được những sự kiện liên quan đến mộng du. Do gen? Cũng có thể vì bộ gen của 50% số người mộng du có chứa một đoạn các nhà di truyền học gọi là HLADQB1*05, nhưng gen này lại không di truyền mà là gen đột biến.

Có thể hoạt động của nó làm tê liệt hệ thống thần kinh khiến lúc mộng du người ta khó tỉnh lại. Do nguyên nhân tâm lý từ những bất ổn trong đời sống? Có lý lắm vì cơn mộng du thường xuất hiện khi người ta bị những sang chấn tâm lý, lo âu, buồn bực, mất ngủ, stress.

Vì những lý do thực thế? Không loại trừ, vì người mộng du trong hầu phần án thường thiếu magiê, bị nôn trào thực phẩm sau khi ăn hoặc bị phản ứng với những thuốc an thần, đi ngủ khi bàng quang đầy nước tiểu, bị thiếu máu thoáng qua.

Y học hiện đại không đưa mắt trắng vào diện "nghĩ can", nhưng thực tế người ta mộng du nhiều vào những đêm trời quang, trăng tỏ. Khi đã ngủ đến bảy tiếng nguyên nhân thì có nghĩa là chẳng nguyên nhân nào chắc chắn. Người mộng du vẫn cứ mộng du.

Mộng du - lợi

Mộng du về bản chất không có gì nguy hiểm, nói lợi và hại chẳng qua chỉ là hậu quả của các hành động khi mộng du. Tất nhiên chẳng ai đặt vấn đề khai thác cái lợi của mộng du dù đôi khi cũng có.

Chẳng hạn anh y tá Lee Hadwin sống ở North Wales (Anh Quốc) nay 34 tuổi, mắc bệnh này từ năm lên 4, bình thường chẳng hiểu gì về mỹ thuật và chưa từng học vẽ nhưng lại là một họa sĩ khi mộng du, được tường thuật trên một đoạn phim của YouTube và trở thành đối tượng của Viện nghiên cứu rối loạn giấc ngủ Edinburg.

Anh vẽ được những bức tranh trong phút xuất thần của cơn mộng du (thường kéo dài từ 20 phút đến 1 tiếng) mà khi tỉnh táo anh vô cùng ngỡ ngàng vì loay hoay đến mấy anh cũng không sao vẽ nổi chúng. Đặc biệt, anh chỉ vẽ tranh đen trắng chứ không bao giờ vẽ tranh màu. Tranh của anh được bán với giá 4.000 đến 5.000 bảng Anh.

Mộng du và sáng tạo, đó là một điều kỳ lạ. Dường như khi lúc Lee Hadwin ngủ, một trung tâm nào đó trên bộ não lại thức dậy và hoạt động.

Và mộng du - hại

Cái hại của bệnh mộng du là chủ yếu vì hành động trong mộng du là vô thức. Trèo lên và đi trên mái nhà, leo lên cây cao... nhiều người trong lúc mộng du đã gặp những tai nạn nghiêm trọng...

Năm 2007, một thiếu niên trèo ra ngoài cửa sổ tầng 4 của một căn hộ ở thị trấn Demmin (Anh) đã rơi từ độ cao 10m nhưng trời thương, không chết, chỉ gãy tay chân và vẫn... ngủ ngon lành. Năm 2005, người ta phát hiện một thiếu nữ ở phía nam thủ phủ London đang ngủ say trên cần cầu cao 40m.

Sợ đánh thức, cô sẽ hốt hoảng mà rơi, lính cứu hỏa phải "bò" lên, lên bờ ĐTDĐ của cô vào túi để mẹ có nháy mắt gọi cô dậy, rồi người ta hạ cần cầu tiếp đất để cô xuống cho an toàn. Năm 2004, một phụ nữ Úc trong cơn mộng du đã mò vào giường

ông hàng xóm, quan hệ tình dục với ông ta rồi về ngủ tiếp như chẳng có chuyện gì xảy ra.

Năm 2003, một người đàn ông Pháp mộng du đã vào gara lấy xe phóng ra xa lộ, tông xe vào chướng ngại vật, nhưng may không chết. Một trường hợp như thế đủ thấy mộng du là có khi tự hại mình (chỉ có ông hàng xóm bị người đẹp mò vào là hơi bị... sướng vì ông ta "enjoy" lúc đang thức trao tráo chữ có ngủ nghe mộng mị gì đâu).

Tai nạn chết người cũng không hiếm. Chẳng hạn tháng 5/2009, có sinh viên Rachel Wark khi mộng du đã nhảy từ cửa sổ phòng ngủ cao 7,5m xuống đất và đã tử vong. Ông già Tarek ở Wisconsin (Mỹ) chết cồng vì đang đêm, cơn mộng du lôi ông ra phố, để ông tiếp tục ngủ trong đồng tuyết lạnh.

Một án mạng mang "thương hiệu mộng du"

Cách đây hơn 20 năm, người ta vẫn

TÌM HIỂU

nhắc đến vụ án Kenneth Parks như một thí dụ về vận dụng pháp luật. Kenneth sống ở Toronto (Canada) bị chứng mộng du và càng nặng thêm khi anh bị mất việc làm, lại nợ nần vì cờ bạc. Rạng sáng ngày 23/5/1987, trong cơn mộng du, anh lái xe băng qua 23 km đến nhà bố mẹ vợ ở Scarborough, đâm chết mẹ vợ và vượt đuổi cha vợ nhưng may ông chạy thoát.

Kenneth lái xe về, giữa đường tỉnh giấc, rất ngạc nhiên chẳng hiểu vì sao tay mình đầy máu. Anh tắt xe vào đồn cảnh sát nhờ điều tra hộ lý do. Và anh lập tức bị bắt. Trong phiên xử án, một nhóm chuyên gia gồm các bác sĩ tâm thần, các nhà thần kinh học, tâm lý học... khẳng định Kenneth phạm tội khi đang ngủ nên không phải chịu trách nhiệm về hành vi của mình. Anh được xử trắng án.

Chăm sóc người mộng du

Nếu trong nhà có người mộng du, bạn đừng để những đồ vật gì có thể gây nguy hiểm trong phòng vì hững hờ, anh ta chẳng cần biết bạn là ai có thể dùng dao kéo để "nghiên cứu" bạn. Đừng mở cửa sổ bởi anh ta có thể khoai chí xuất thần, muốn bay lên làm bạn với trăng sao. Treo chuông ở cửa ra vào để biết khi nào người bệnh muốn lên đường đi... mộng du mà theo dõi.

Trong cơn mộng du, bạn đừng đánh thức người bệnh vì làm họ bối rối, mất phương hướng, bị kích động và lúc đó, họ chẳng biết nể nang bạn đâu. Cứ để họ "phiêu du" dưới sự hướng dẫn nhẹ nhàng của bạn, dù họ trở lại giường, đổ cho họ nằm xuống ngủ yên.

Nếu "mộng du viễn" là trẻ nhỏ, hãy theo dõi hết sức cẩn thận. Ghi lại giờ trẻ thường mộng du để đánh thức trẻ dậy trước 15 phút, cho trẻ thức chừng 5 phút rồi ngủ lại để xóa "chương trình mộng du" cài đặt trong đầu óc chúng. Nếu trẻ bắt đầu cơn mộng du, bạn hướng dẫn chúng vào toilet, đi vệ sinh chẳng hạn rồi quay trở lại giường yên giấc.

Hầu như chưa có loại thuốc nào chữa mộng du, nhưng các bác sĩ khuyên có thể dùng vài loại thuốc an thần nhóm benzodiazepin hoặc thuốc chống trầm cảm cũng được. Việc thư giãn và trị liệu tâm lý có hiệu quả hơn cả. Bản thân người mộng du cần biết tự sắp xếp cho mình một chế độ làm việc và nghỉ ngơi hợp lý. Trước khi đi ngủ tránh dùng đồ uống kích thích, nên xoa bóp, tắm nước ấm, nghe nhạc, thả lỏng cơ.

Bảo Châu

Giải phẫu thẩm mỹ đã trở thành phổ biến tới mức, ai chưa lần nào bước chân đến thẩm mỹ viện thực sự là của hiếm. Chẳng thế mà có người mẫu còn nhận mình là "người đẹp dao kéo" một cách tự hào đầy thôi!

Giải phẫu thẩm mỹ xưa và nay

Nếu đứng với nội dung thì giải phẫu thẩm mỹ (năng cao về đẹp) ra đời sau giải phẫu tạo hình (bảo đảm chức năng của một bộ phận nào đó bị hư hỏng) mà cách đây vài nghìn năm, người Ai Cập, Ấn Độ và Trung Quốc đã từng tiến hành. Đây là chưa kể còn có cách ngược lại, phẫu thuật làm mất chức năng của một bộ phận "cực kỳ quan trọng" để làm nên một vị hoạn quan.

Sau đó, mới là những người phương Tây, nhưng do chưa biết dùng thuốc mê và phương tiện vệ sinh kém nên một cuộc phẫu thuật làm người bệnh rất đau đớn và không an toàn, khiến nhiều người bị tử vong. Thời Trung cổ, tại Hy Lạp và La Mã, giải phẫu thẩm mỹ bị nghiêm cấm vì lý do tôn giáo, thần linh và đạo đức.

Đến thời Phục hưng, được giải phóng khỏi những tị tở, ngành này bắt đầu phát triển mạnh. Do dựa trên cơ sở khoa học (giải phẫu cơ thể học), nên phương Tây thành công hơn phương Đông. Từ đầu thế kỷ 19, họ đã biết lấy xương sườn ghép lên nơi kia. Từ đó, khoa phẫu thuật thẩm mỹ dần hình thành.

Thế chiến thứ nhất tạo cho ngành này một cơ hội lớn: các nhà phẫu thuật phải làm việc hết mình để trả lại vẻ mặt gần như cũ cho những binh sĩ và nạn nhân bị thương nơi mặt. Tích lũy được bao nhiêu kinh nghiệm, nó ngang nhiên thành một ngành ngày càng có vị trí quan trọng, nhất là từ nửa cuối thế kỷ 20.

Cho tới nay, phẫu thuật thẩm mỹ đã có thể can thiệp vào hầu khắp các bộ phận bên ngoài của cơ thể, là chiếc chìa khóa để biến cô vẹt con xấu xí thành một cô thiên nga quý phái, biến một cô bé Lo Lem thành nàng công chúa diễm lệ, làm một bà mệnh phụ trẻ ra hàng chục tuổi...

Không thỏa mãn với vẻ mặt và tấm thân Trời cho có lẽ là nỗi ám ảnh, là tâm lý chung của mỗi người phụ nữ. Đẹp còn muốn đẹp hơn. Đã "chưa" còn muốn "chưa" hơn. Tìm mọi cách chống lại sự khắc nghiệt của thời gian... Những điều đó thúc đẩy ngành giải phẫu thẩm mỹ phát triển. Khả năng sửa chữa những khiếm khuyết của cơ thể ngày càng cao, giá thành ngày càng hạ.

Lúc này, đâu phải người giàu có mới đến "làm quen" với ngành giải phẫu thẩm mỹ, mà cả những người trung lưu, thậm chí người nghèo vẫn

ĐAO KÉO làm nên sắc đẹp

bước đến Viện giải phẫu thẩm mỹ với những bước chân mạnh dạn.

Thấy dạo này mình hơi bị phình ra, cô gái lục tìm địa chỉ của câu lạc bộ aerobic hoặc dinh dưỡng. Ôi, phiền phức và khó khăn quá với những bài tập thể dục một nhồi hoặc sự "bóp mồm bóp miệng" trong khi mình lại quá dồi dào tâm hồn ăn uống. Mắt cô bỗng sáng lên với một điểm đến mới: Viện phẫu thuật thẩm mỹ.

Trong quyền lực của phẫu thuật thẩm mỹ

Danh sách những hạng mục có thể thực hiện bởi phẫu thuật thẩm mỹ ngày càng dài và càng cơ bản. Trước đây, người ta thường chỉ thực hiện 2 phẫu thuật một lúc thì hiện nay 3, 4, 5 ca có thể làm một lần để các "đơn vị thẩm mỹ" được hài hòa.

Nâng xong chiếc mũi thật dọc dừa từ mảnh sườn lấy từ sườn, không lẽ để bộ răng hô và đôi "nét xuân sơn" quá rậm? Hẹp hời gì chẳng điểm thêm một lúm đồng tiền duyên dáng nơi má trái? Hút xong lớp mỡ bụng không lẽ chẳng xóa những nếp gấp và làm đôi gò bồng đảo nổi lên? Những việc trước đây đòi hỏi hàng tháng, hàng năm thì nay chỉ một vài tuần, đôi tượng giải phẫu đã biến thành một người khác.

Vậy là nhiều trường hợp bước chân vào viện giải phẫu thẩm mỹ, lúc đầu với ý định khiêm nhường, sau trở thành một cuộc "đại tu cơ thể" như nhiều quý bà quý cô thú nhận tại chương trình "Con Thiên nga" của kênh truyền hình Fox Broadcasting.

Giáo sư giải phẫu thẩm mỹ nổi tiếng McGuire, trường ĐH California (Hoa Kỳ) cho biết, tại cơ sở của ông, trong 7 tiếng đồng hồ có thể hoàn thành được hàng loạt ca phẫu thuật là nâng mắt, làm lại mí mắt, nâng cao cặp lông mày, lột da mặt bằng hóa chất, tiêm collagen hoặc botox để xóa hết nếp nhăn cho một người.

Chính vì thế, tính theo đơn vị phẫu thuật, Hiệp hội Phẫu thuật thẩm mỹ Hoa Kỳ đã thống kê, riêng ở Mỹ mỗi năm người ta đã tiến hành trên 12 triệu ca phẫu thuật như thế này.

Phẫu thuật "lớn" nhất ở Mỹ được thực hiện tháng 4/2009 vừa qua: thay thế hoàn toàn bộ mặt một người đàn bà - bà Connie Culp - bị chôn vùi vào chính giữa mặt. Lấy xương sườn làm xương má, xương ống chân làm hàm, bóc da đùi làm da mặt, bà sống sót sau 20 lần phẫu thuật nhưng bộ mặt vỡ nát sau khi chỉnh sửa vẫn không còn hình người, hoàn toàn không có mũi, đến mức trẻ con trông thấy đều hét lên bỏ chạy.

Sau 5 năm trời không dám ra khỏi cửa, bà được gia đình một người đàn bà chết vì tai nạn cho bà được sử dụng trọn vẹn bộ mặt của người quá cố. Cuộc phẫu thuật do 11 bác sĩ tại bệnh viện Cleveland (Ohio, Mỹ) tiến hành trong suốt 30 giờ đồng hồ và bà có được bộ mặt mới của người đã chết. Đây là thành công đầu tiên của Mỹ, là trường hợp thứ tư trên thế giới nhưng lại là ca khó khăn và phức tạp nhất.

Tò mò về những con số

Ở Hoa Kỳ, người ta đi giải phẫu thẩm mỹ như đi hội. Năm 2007, các trung tâm giải phẫu đã tiến hành 11,7 triệu "ca", nếu so sánh với năm 1997 (năm bắt đầu thống kê) số vụ giải phẫu tăng 457%, một tốc độ quá cao. Số nam giới thích đơm đặng ngày càng nhiều (với tốc độ tăng là 17% so với năm 2006), chiếm 9%, gần bằng 1/10 số các quý bà quý cô muốn thay hình đổi dạng.

Chả ai ngờ đâu về chuyện này nữa, mà thực ra cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên. Nó giúp người ta bằng lòng với bản thân mình hơn, tự tin hơn. Số tiền đầu tư đã bỏ ra hàng năm để chi cho việc làm đẹp không nhỏ, lên tới 13,2 tỉ đôla.

Vậy, người ta thường "bất mãn" với bản thân mình về những gì để phải cầu cứu các chuyên gia thẩm mỹ?

Trong hàng trăm hạng mục "tu chỉnh sắc đẹp", nếu tính 5 hạng mục đầu bảng thì nam và nữ có đôi chút khác nhau. Với nữ, đó là: nâng (độn) ngực, hút mỡ, phẫu thuật mí mắt, cắt bỏ nếp gấp ở bụng, và làm nhỏ ngực lại (oái oăm thế, người muốn to lên, người muốn nhỏ đi). Còn với nam là hút mỡ, phẫu thuật mí mắt, sửa mũi, làm ngực nhỏ bớt và cấy tóc (cái đầu hói làm người ta trông già đi nhiều lắm).

Yếu tố dân tộc cũng làm nên sự khác biệt. Các dân tộc châu Á ưu tiên số 1 cho phẫu thuật mí mắt, hình như cũng với việc nhuộm tóc, nâng sống mũi họ muốn mình giống với người phương Tây hơn, một hiện tượng chứng tỏ quan niệm về cái đẹp đang bị "đồng phục hóa".

Lứa tuổi nào đến các trung tâm giải phẫu nhiều nhất? Chẳng khó khăn gì để đoán trúng: Những quý vị đã cận kề, ấy là lứa tuổi 35-50, chiếm 46% số người thích giải phẫu, bắt đầu "xuống xẻ", hoảng hốt thấy tuổi tác kéo mình đi vùn vụt. Phải tranh thủ "tút tát" để che giấu những nếp nhăn bắt đầu xuất hiện, để sao cho đi đâu với cô con gái đầu lòng cũng được người ta khen nịnh "Cứ như hai chị em ấy thôi!".

Nhiệm vụ của giải phẫu thẩm mỹ là tăng số phần trăm thực lòng của những lời khen tương tự. Tiếp đến lứa tuổi 51-64, chiếm 25%, là lứa tuổi cảm thấy bất lực, nhưng vẫn cố gắng hết sức để ghim cương con ngựa thời gian. Lứa tuổi 65 trở lên chỉ còn chiếm có 5%, bởi đã nản lòng, tự an ủi "sự kính nể của mọi người với mình quý bằng mấy sự ngưỡng mộ sắc đẹp ấy chứ!".

Phẫu thuật thẩm mỹ hai mặt của một đồng xu

Chẳng ai phủ nhận khả năng biến hóa của giải phẫu thẩm mỹ đã biến những cô ca sĩ diễn viên, người mẫu

từ nóng thôn chần lấm tay bùn thành những thần tượng của sắc đẹp. Khó tìm ra những người của công chúng mà chưa hề ghé trung tâm của sắc đẹp. Có sao đâu, hồi cái cô ca sĩ lên tiếng thách đố, ai chứng minh được cô đã từng phẫu thuật có sẽ tặng 2 tỷ đồng.

Đến cái tiêu chuẩn các thí sinh thi hoa hậu Việt Nam là phải chưa qua giải phẫu thẩm mỹ cũng được Ban Tổ chức bỏ đi rồi nữa là. Nếu vậy, phẫu thuật kéo dài chỉ liệu có thể tăng số thí sinh đi thi hoa hậu? Và bổ sung thêm được bao nhiêu thiếu nữ vào đội ngũ những cô gái chân dài?

Cái hay ho của phẫu thuật thẩm mỹ đã được nói đến, nhưng không phải không có những khía cạnh tiêu cực. Nó tìm cách đưa người ta lại gần cái gọi là "sắc đẹp chuẩn mực". Nó làm cho người ta trở nên giống nhau và na ná "thần tượng" chung của cả một cộng đồng "fan club" chẳng hạn. Nếu ai cũng giống ai thì sẽ nhàm chán hết chỗ nói.

Xem phim Hàn Quốc thấy con trai toàn đẹp trai, con gái toàn đẹp gái. Họ giống nhau như những anh em ruột. Một học giả xứ kim chi đã lo ngại trước làn sóng sửa sang sắc đẹp tại nước này, rằng có lẽ vài chục năm nữa sẽ chẳng còn ai giữ được vẻ đẹp truyền thống hoặc có cấu trúc xương hoàn hảo của người Cao Ly xưa, mà chỉ còn những đoạn xương nhân tạo.

Mỗi nguy hại do những rủi ro của quá trình giải phẫu là không tránh khỏi, tuy tỷ lệ rủi ro cũng chỉ giống như phẫu thuật chữa bệnh. Nhưng trong việc phẫu thuật này, nó chỉ phục vụ cho sự thỏa mãn ước vọng cá nhân, không phải nhu cầu sống còn của người bệnh.

Những vụ phẫu thuật không thành công cũng như biến chứng sau này đôi khi không thể lường trước đã đưa

đến những hậu quả nghiêm trọng đến mức có người nói "đó là việc đem mạng sống để thử thời vận". Theo thống kê, phẫu thuật hút mỡ bụng, có độ rủi ro cao.

Trong 100.000 người tiến hành phẫu thuật này, xác suất rủi ro là 10 đến 100 người. Mà trong 100.000 vụ dụng xe chỉ có 16 người rời bỏ thế giới mà thôi. Trải qua rất nhiều phẫu thuật, chẳng ca sĩ Michael Jackson từ da đen thành da trắng với những nét mặt hao hao như bà bạn nổi tiếng là Liz Taylor, song nhan sắc của anh ta tàn tạ dần, mặt sưng như nặn bằng đất sét, có lần đang biểu diễn, mũi suýt bị... rơi.

Nạn nhân nổi tiếng nhất của phẫu thuật thẩm mỹ đã tử vong là đệ nhất phu nhân nước Nigeria, bà Stella Obasanjo (2005) khiến cả nước phải ngậm ngùi.

Đáng thương nhất là nữ văn sĩ Olivia Goldsmith, tác giả cuốn sách best-seller "The First Wives Club" năm 1996, qua đời cách đây 3 năm trong khi mổ căng da mặt. Điều trớ trêu là, trong một cuốn tiểu thuyết của bà năm 1998, nhân vật chính muốn đi căng da mặt để ganh đua với một phụ nữ trẻ hơn, đã được bác sĩ bảo: "Bà có điên không? Bà cần một bác sĩ tâm thần, chứ không phải bác sĩ giải phẫu thẩm mỹ." Vậy mà bà Goldsmith lại chẳng sáng suốt được như thế với chính mình.

Mỗi hay, nhu cầu "được đẹp" đối với một phụ nữ là không thể cưỡng lại nổi dù rằng đó là một nhu cầu rất đáng được thông cảm.

Ở một trường tư no, các cô gái lớp 12 bắt đầu sử dụng son. Họ thường trang điểm trong nhà vệ sinh. Đó cũng là điều bình thường nếu họ không có thói quen ép môi vào gương và để lại đó hàng tá dấu son.

Hàng đêm, người cleaner phải tới lau sạch và sáng hôm sau, các cô gái lại làm tấm gương nhoe nhoe những dấu son.

Cuối cùng, hiệu trưởng quyết định ra tay để lập lại kỷ luật. Bà gọi các cô gái tới nhà vệ sinh cùng với anh cleaner, giải thích cho các cô rằng những dấu son họ để lại đã gây phiền toái cho người phải dọn nó như thế nào.

Để chứng minh cho sự khó khăn của việc lau sạch gương, bà để nghị anh lao công làm thử trước mặt các cô gái.

Anh chàng cầm lấy cây lau nhà cán dài, nhúng vào bồn cầu và bắt đầu lau gương.

Kể từ đó, dấu son tuyệt tích trên những tấm gương.

Những bài học kinh nghiệm được đúc rút từ nhiều cuộc chiến tranh hiện đại, từ chiến tranh vùng Vịnh ở thập kỷ 90 của thế kỷ trước đến cuộc chiến tranh Iraq gần đây đã chứng minh vũ khí điều khiển chính xác được ứng dụng rộng rãi và trình độ kỹ thuật quân sự hiện nay đã đạt đến mức: mục tiêu nếu bị phát hiện thì khó tránh khỏi bị tiêu diệt.

Nhưng "vô quyết đây có móng tay nhọn", ngành khoa học kỹ thuật quân sự các nước cũng đang tích cực phát triển các Kỹ thuật mới để vô hiệu hóa các thiết bị vũ khí Kỹ thuật cao nói trên. Trong đó, đáng chú ý nhất là các kỹ thuật, phương pháp liên quan tới Kỹ thuật tàng hình.

Kỹ thuật tàng hình tức là làm giảm thiểu khả năng bị đo thám hoặc bị phát hiện bởi các thiết bị trinh sát của đối phương. Nó bao hàm nhiều yếu tố Kỹ thuật mang tính tổng hợp, áp dụng nhiều biện pháp kỹ thuật như: chống phát hiện bằng radar, điện từ, hồng ngoại, ánh sáng nhìn thấy và âm thanh..., giảm tối đa đặc trưng tín hiệu có thể phát hiện được đối với các mục tiêu như: máy bay, hỏa tiễn, tàu chiến, xe tăng... khiến chúng không thể hoặc khó bị các phương tiện thám

XE TĂNG TÀNG HÌNH trong chiến tranh hiện đại

trắc của đối phương phát hiện, nhận biết, bắt bảm, định vị và tấn công... trong một phạm vi nhất định.

Về phương pháp tàng hình, với sự tiến bộ của khoa học và kỹ thuật, những nguyên lý và biện pháp tàng hình mới không ngừng xuất hiện. Từ thập kỷ 70 đến nay, các cường quốc quân sự trên thế giới như Nga, Mỹ, Anh, Đức, Israen... đều tập trung mọi cố gắng để nghiên cứu Kỹ thuật tàng hình và đã đạt được những phát triển mang tính đột phá. Kỹ thuật tàng hình được ứng dụng vào rất nhiều loại vũ khí trang bị như: máy bay tàng hình, hỏa tiễn tàng hình, tàu chiến tàng hình, xe tăng tàng hình..., nhiều loại đã nghiên cứu chế tạo thành công và đưa vào trang bị; điển hình là máy bay ném bom chiến lược tàng hình B-2, F-117 của Mỹ, tàu hộ tống tàng hình lớp La Fayette của Pháp...

Xe tăng chủ lực hiện đại là một loại vũ khí tập trung nhiều Kỹ thuật cao như: Kỹ thuật vật liệu mới, Kỹ thuật tàng hình, Kỹ thuật năng lượng mới, Kỹ thuật robot thông minh, Kỹ thuật laser và Kỹ thuật thông tin... Đặc biệt, Kỹ thuật tàng hình đang được các nước áp dụng rộng rãi nhằm nâng cao khả năng cơ động tác chiến của các phương tiện được coi là "quả

đấm thép trên chiến trường" này

Nhiều nước đang tiến hành nâng cấp, cải tiến lớn đối với xe tăng thiết giáp (TTG) chủ lực hiện có nhằm nâng cao một số đặc tính tác chiến - kỹ thuật trên các mặt: cơ động, tàng hình, phòng hộ, năng lực tác chiến thông tin và khả năng sát thương của vũ khí.

Sự phát triển nhanh chóng của Kỹ thuật cao tạo bước nhảy vọt cho kỹ thuật trinh sát chiến trường, thiết bị phát hiện bằng radar, hồng ngoại, khí cụ quang học, thiết bị cảm ứng từ và thiết bị trinh sát âm học... uy hiếp tính năng tàng hình của xe TTG. Vì thế, nâng cao năng lực tàng hình của TTG là biện pháp then chốt để nâng cao năng lực sống còn. Để làm được điều này xe TTG cần được trang bị Kỹ thuật tàng hình.

Các đặc trưng của xe tăng có thể bị phát hiện thông qua hình dáng bên ngoài, bức xạ hồng ngoại và tiếng ồn... vì vậy, xe tăng muốn đạt được khả năng tàng hình là phải không chế được các đặc trưng trên để giảm thiểu hiệu suất bị phát hiện, nâng cao năng lực sống còn. Dưới đây là một số kỹ thuật, phương thức áp dụng Kỹ thuật tàng hình lên các xe TTG hiện đại và hiệu quả của chúng:

Cải tiến bố cục kết cấu tổng thể, giảm thiểu kích thước

Cải tiến bố cục tổng thể, giảm thiểu diện tích phản xạ radar là một trong những biện pháp hữu hiệu để thực hiện tàng hình, bảo vệ cho chính mình, tiêu diệt đối phương. Xe tăng chủ lực thế hệ ba hiện có trong trang bị của các nước, như M1A2 Abrams của Mỹ, Challenger 2 của Anh, Leopard 2A6 của Đức và Merkava 4 của Israen... đều tối ưu hoá thiết kế tổng thể, lợi dụng thân xe góc cạnh thấp để giảm thiểu diện tích bị phát hiện từ chính diện để đạt hiệu quả tàng hình cao.

Xe tăng chủ lực Merkava

Hình dáng bên ngoài của xe tăng chủ lực Merkava (Israen) có rất nhiều nét độc đáo: thân xe to, thấp pháo nhỏ đặt nằm thu nhỏ diện tích chính diện của tháp pháo, tháp chỉ huy của trường xe cũng bị loại bỏ. Diện tích mặt chính diện của tháp pháo không đến 1m², chỉ bằng 1/2 diện tích của các xe tăng chủ lực khác.

Xe tăng chủ lực S của lực quân Thụy Điển (trang bị từ năm 1967) thể hiện tư duy mới về tàng hình. Xe tăng S đã bỏ tháp pháo, độ cao từ gầm xe đến đỉnh chỉ có 1,9 m, chiều cao giảm khoảng 30% so với các xe

tăng có tháp pháo, là xe tăng thấp nhất hiện nay. Diện tích bọc ló phía đầu và hướng chính diện của xe tăng S rất nhỏ, rất khó bị phát hiện, hiệu quả tàng hình cao.

Trên cơ sở xe tăng chủ lực AMX-30, Tập đoàn Công nghiệp vũ khí mặt đất của Pháp đã nghiên cứu chế tạo thành công chế tạo thành công xe tăng tàng hình AMX-30DFC. Xe tăng AMX-30DFC có ngoại quan tổng thể bằng phẳng, không có thiết bị treo ngoài phức tạp như các xe tăng thông thường. Vô giáp tiết diện thân xe nghiêng lệch về phía trong. Phần đáy xe tăng là tấm nghiêng đặc chế kèm theo một tấm cao su phụ che phủ cho bánh xe. Các mặt của tháp pháo đều được thiết kế hướng lệch ra ngoài, kính ngắm quan sát của trường xe hình chùy, đa diện. Để tín hiệu phản xạ radar xuống mức thấp nhất, ngay cả đến nòng pháo 105 mm cũng được bọc một lớp ngụy trang xếp theo kiểu vảy cá.

Ứng dụng vật liệu composite

Dùng vật liệu composite tiên tiến để gia công chế tạo thân xe và các bộ phận khác của xe TTG, có thể giảm thiểu bức xạ nhiệt, tăng hiệu quả tàng hình của xe TTG. Vật liệu composite có hai ưu điểm: có năng lực hấp thụ sóng radar rất mạnh, tỷ trọng của nó nhỏ hơn rất nhiều so với thép. Sử dụng vật liệu composite để chế tạo vỏ ngoài của xe TTG sẽ khiến radar đối phương khó phát hiện, nâng cao khả năng sống còn trên chiến trường, đồng thời còn làm giảm trọng lượng của xe, nâng cao khả năng cơ động, từ đó gián tiếp nâng cao khả năng sống còn trên chiến trường.

Hiện nay, Thụy Điển sử dụng các vật liệu mới có thể che dấu cho xe

tăng không bị máy đo dò hồng ngoại và radar phát hiện. Loại vật liệu này không chỉ có hiệu quả dấu mình tốt trong phạm vi bước sóng ánh sáng nhìn thấy, bước sóng hồng ngoại mà còn có hiệu quả cả trong phạm vi bước sóng điện từ.

Thụy Điển đã sử dụng hai loại vật liệu kết hợp với nhau đó là xenlulo hấp thụ rất mạnh sóng điện từ và kim loại nhôm tán xạ rất mạnh sóng điện từ. Kết cấu của loại vật liệu này gồm nhiều lớp: lớp đế, lớp tán xạ, lớp bề mặt. Lớp đế gồm lớp Xenlulo, lớp chất dẻo trắng nhôm và lớp Xenlulo được gắn lại với nhau. Lớp bề mặt gồm các sợi xếp đan xen nhau: 10% sợi K140, 3% sợi kim loại và 87% sợi Xenlulo (hoặc Polypropylen) kết hợp với nhau và kết hợp với lớp đế với lớp bề mặt. Trước khi đem đi sử dụng tấm vật liệu này được xử lý nhiệt trong lò hấp 1450°C.

Trung tâm đánh giá quốc phòng Anh đã trình làng "đứa con cưng" của họ - xe tăng tàng hình làm bằng vật liệu composite phi kim loại, tên chính thức của nó là "pháo đài cơ động bọc thép hợp thành tiến tiến" (ACAVP).

ACAVP được coi là xe tăng đầu tiên của châu Âu được chế tạo từ vật liệu composite phi kim loại, thân xe được được làm bằng vật liệu tổng hợp cyclo oxy và sợi thủy tinh, radar hầu như không có tác dụng đối với loại xe tăng này, nó có hiệu quả tàng hình hoàn toàn đối với radar. Ngoài ra, loại vật liệu composite phi kim loại này còn có thể giảm thiểu bức xạ hồng ngoại của xe tăng, tránh bị phát hiện bởi thiết bị đo thám hồng ngoại, hiệu quả tàng hình tổng hợp rất tốt. ACAVP có khối lượng không

lớn, chỉ có 24 tấn, vận tốc vượt đã đạt 80 km/h, khả năng cơ động được tăng lên nhiều, tiêu hao nhiên liệu rất thấp; phần nào giảm áp lực của công tác bảo đảm hậu cần, có thể dùng trực thăng bố trí nhanh trên chiến trường. Thân xe tăng tuy được làm từ vật liệu phi kim loại, nhưng năng lực chống tập kích lại không hề thua so với thân xe bọc thép.

Áp dụng các biện pháp nhằm giảm thiểu bức xạ hồng ngoại

Bức xạ hồng ngoại là nguyên nhân khiến xe TTG bị phát hiện và bị tiêu diệt bởi vũ khí điều khiển bằng hồng ngoại. Các biện pháp chủ yếu để giảm thiểu bức xạ hồng ngoại gồm: sử dụng động cơ công suất cao, hao tổn nhiệt nhỏ, ứng dụng vật liệu tàng hình, cải tiến kết cấu buồng đốt của động cơ nhằm giảm thiểu thành phần bức xạ hồng ngoại trong lượng khí thải, thêm phụ gia vào nhiên liệu khiến lượng lớn tàn phốt hồng ngoại của lượng khí thải nằm ngoài ống xả, cải tiến hệ thống thông gió và làm lạnh, giảm nhiệt độ xe TTG, giảm nhiệt độ khí thải của động cơ.

Kỹ thuật này đã được áp dụng trên thân xe tăng tàng hình AMX-30DFC đã sử dụng lượng lớn vật liệu composite, giữa vật liệu đặc chế và vô giáp bên trong còn được bơm khí lạnh để giảm thiểu tín hiệu hồng ngoại. Thân xe AMX-30DFC được sơn vật liệu hấp thụ sóng radar - loại sơn này có thể giảm đến mức thấp nhất tín hiệu phản xạ radar. Áp dụng thiết bị truyền động điện kiểu mới, vừa có thể giảm thấp đặc trưng hồng ngoại, lại vừa có thể nâng cao vận tốc hành tiến.

Xe tăng tàng hình AMX-30DFC

Trong điều kiện chiến trường, xe tăng tàng hình AMX-30DFC có thể giảm thấp hiệu quả tín hiệu phản xạ radar và hồng ngoại phát ra từ thân xe và tháp pháo.

Năm 1997, lực quân Đức đã đề xuất yêu cầu tác chiến đối với xe tăng tương lai. Xe tăng chủ lực tương

Một bọm rượt sau khi chén chú chén anh xin quốc cần cầu không đi về nỗi dành để một người bạn đưa anh ta về nhà, bạn giúp anh tự mở cửa và đưa anh vào tận phòng ngủ thấy cái giường anh giới thiệu

- Đây là phòng ngủ của tao, cái này là giường tao

Và chỉ vào cổ vợ trên giường anh giới thiệu tiếp với bạn:

- Đây là vợ tao...

Người bạn chào định ra về thì chợt trong nhà tắm một người đàn ông chạy vù biến ra cửa, anh chống lại lẽ nhẽ xiêu vẹo giới thiệu nữa:

- Còn thằng đó là... tao.

lại sẽ khác biệt so với xe tăng họ Leopard 2 hiện nay về tất cả các đặc tính chiến - kỹ thuật cũng như đặc điểm sử dụng. Hệ thống phòng ngự hoàn chỉnh áp dụng hợp nhất công năng tăng hình và tính năng bọc thép, đồng thời được kết cấu chặt chẽ, có thể gây nhiễu chống lại các thiết bị trinh sát hồng ngoại và radar tiên tiến của đối phương. Những yếu tố trên nhằm bảo vệ xe tránh được những cuộc tấn công từ nóc xe của vũ khí có điều khiển.

Kỹ thuật đo thám ảnh/hồng ngoại ngày càng phát triển đặt ra thách thức chưa từng có cho Kỹ thuật tàng hình hồng ngoại. Để nâng cao năng lực sống còn cho xe TTG tương lai, trong những năm 1980, NATO nghiên cứu phát triển Kỹ thuật chống đo thám bằng hồng ngoại/nhiệt.

Sơn phủ ngụy trang bề mặt

Sơn phủ ngụy trang có hiệu quả tàng hình rất tốt đối với xe TTG. Quan sát xe tăng ở cách 1.000 m bằng thiết bị laser nhìn đêm, nếu không sơn ngụy trang tỷ lệ bị phát hiện là 75%, khi có sơn ngụy trang thì tỷ lệ trên chỉ còn 33%. Màu sắc hiện đại, kiểm soát ngụy trang và hấp thụ sóng, không những giảm tỷ lệ bị phát hiện của xe TTG mà còn giảm thiểu hiệu ứng bức xạ hồng ngoại.

Trong cuộc xung đột tại Kosovo, quân đội Nam Tư đã lợi dụng vật liệu sơn, dán và các vật liệu khác để làm thay đổi hình ảnh màu sắc của xe TTG. Việc ngụy trang này đã thành công mỹ mãn khi họ bảo toàn được gần như nguyên vẹn các phương tiện chiến đấu của mình trước các cuộc không kích của NATO.

Sơn ngụy trang tăng hình cho xe TTG có thể phân thành ba loại: sơn bảo vệ, sơn biến hình và sơn ngụy trang.

Sơn bảo vệ là loại đơn sắc, có màu sắc cơ bản tiếp cận với màu sắc của môi trường xung quanh, màu sắc của nó phải căn cứ vào màu sắc môi trường nơi nó có mặt để xác định. Trước đại chiến thế giới II, phần lớn xe tăng được sơn màu bảo vệ đơn sắc, ngày nay các xe tăng chủ lực hiện đại rất ít sử dụng biện pháp này.

Sơn biến hình là sơn đa sắc màu, gồm một những vết loang lổ, rằn ri không theo qui luật nào, rất thích hợp cho ngụy trang các mục tiêu động. Với loại sơn đa màu sắc loang lổ biến hoá, hiệu quả giảm thấp đặc trưng hiển thị của mục tiêu lớn hơn rất nhiều so với bảo vệ bằng màu sắc thường. Về mô phỏng màu sắc, có thể coi là thủ đoạn lấy giả giữu thật, là một dạng đa màu sắc của hình ảnh phóng chế bởi cảnh xung quanh mục tiêu, có hiệu quả tàng hình đối với tia từ ngoại, ánh sáng nhìn thấy, hồng ngoại gần/

trung/xạ và sóng radar

Tháng 3 - 1974, lực lượng Mỹ đã va chạm phương án thống nhất phóng chế màu sắc trên xe TTG lục quân, đó là màu sắc mới (USAP). Sau năm 1978, lực lượng Mỹ lại chế tạo ra phổ màu sắc biến hoá cấp II (DTG). Những màu sắc này ngày càng chi tiết, càng phức tạp hơn, bổ sung cho những hạn chế yếu kém trong mô phỏng màu sắc USAP ở cự ly xa, coi đó là một loại màu sắc thế hệ II. Sau những năm 80 của thế kỷ 20, Kỹ thuật này phát triển rất nhanh với sự trợ giúp thiết kế của máy tính.

Xe tăng Leclerc 2015

Để đáp ứng nhu cầu chiến tranh ở khu vực Trung Đông, căn cứ vào môi trường địa hình trống trải của khu vực này, xe tăng Leclerc 2015 của Pháp đã áp dụng giao tập ba loại màu sắc hỗn hợp (nâu đậm, trắng sữa, nâu nhạt), rất giống màu sắc địa hình, không những có thể khiến cho sự cách biệt về nhiệt độ của xe tăng so với môi trường xung quanh trở nên không đáng kể, mà còn giảm thiểu tỷ lệ bị phát hiện bởi thiết bị đo thám bằng ánh sáng thường.

Tiểu âm giảm ồn

Tiếng ồn của xe TTG chủ yếu từ động cơ, bộ phận truyền động và bánh xe; tiếng ồn này có bức xạ lớn, tần số thấp, cự ly truyền lan xa, rất dễ bị phát hiện bởi sensor âm thanh. Các phương pháp giảm thấp tiếng ồn cho xe TTG gồm: sử dụng động cơ tiếng ồn nhỏ, áp dụng kỹ thuật cách âm (tiểu âm trong thiết kế, như dùng dầu mỡ giảm chấn, giảm ồn cho thiết bị treo), đệm cao su cho bánh xích và bánh lốp phụ tải.

Xe chiến đấu bộ binh M2 Bradley

Xe chiến đấu bộ binh M2 Bradley và xe vận tải bọc thép của M113 của Mỹ có thân xe và tháp pháo làm bằng vật liệu composite và composite sợi thủy tinh có thể giảm thiểu tiếng ồn,

giảm thiểu phát sinh nhiệt và giảm thiểu đặc trưng hồng ngoại.

Gần đây, FCS (hệ thống chiến đấu tương lai) còn gây nhiều tranh cãi của Mỹ đã đẩy mạnh áp dụng các Kỹ thuật tàng hình để nâng cao năng lực sống còn trên chiến trường. Các biện pháp tàng hình chủ yếu mà FCS áp dụng bao gồm: phòng hộ vỏ giáp, để giảm thiểu đặc trưng tín hiệu radar, xe đã sử dụng lượng lớn vật liệu composite và vật liệu sơn phủ ít phản xạ năng lượng sóng radar. Bên cạnh đó các chiến xa thuộc FCS còn được trang bị các động cơ mới mạnh hơn, tiết kiệm nhiên liệu và có khả năng giảm đặc trưng hồng ngoại.

Tạo màn khói

Tạo màn khói là biện pháp truyền thống rất hiệu quả để ngụy trang, vẫn còn nguyên tác dụng trong chiến tranh hiện đại. Thiết bị phóng thả khói bao gồm máy phóng đạn khói, thiết bị phát khói nhiệt, có thể che phủ sóng hồng ngoại 0,3-14 mm.

Xe tăng chủ lực hiện có của các nước đều được trang bị máy phóng đạn khói và thiết bị tạo khói. Để đối phó với kính ngắm ảnh nhiệt, xe tăng hiện đại còn được trang bị đạn khói hồng ngoại để chống đo thám hồng ngoại. Theo các chuyên gia quân sự NATO, việc sử dụng khói ngụy trang làm giảm tỷ lệ tử vong xuống 25% và làm chậm nhịp độ tấn công của đối phương xuống 2 lần. Họ cho rằng khói ngụy trang làm cho đối phương mất thông tin về quân mình, giảm hiệu quả của thiết bị dẫn đường, hệ thống ngắm của vũ khí đối phương, phá vỡ làm khó khăn cho việc điều động quân, chỉ huy và thông tin liên lạc của đối phương, giảm khả năng trinh sát địa hình từ trên không. Trong chiến tranh vùng Vịnh tất cả các xe tăng đều được trang bị đạn khói M76 của Mỹ trừ xe tăng Challenger của Anh trang bị đạn VIRSS của Anh.

Hệ thống VIRSS

Màn khói do các thiết bị thả lựu khói tạo ra có gốc là hơi dầu mỏ, hexachloreten, phốt-pho đỏ và trắng. Chúng được chế tạo để che chắn các hệ quang học, hoạt động trong vùng phổ hồng ngoại của các bức xạ điện từ ở vùng nhìn thấy hoặc gần hồng ngoại. Hệ thống khí tài gồm: khí tài quang học dùng cho mắt thường, hệ thống khí tài dẫn đạn của hỏa tiễn chống tăng, máy đo xa quang học và khí tài chỉ thị mục tiêu.

Ngoài ra, các màn khói thế hệ mới có thể ngăn bức xạ điện từ không xuyên qua được dù bức xạ đó có phổ tần rộng cũng đang được nghiên cứu. Lựu khói của xe tăng M1 có khả năng che khuất được ánh sáng thường hoặc ánh sáng hồng ngoại ở cả vùng gần, trung và xa. Ngoài ra còn có màn khói kim loại có khả năng làm sai lệch sự phản xạ của sóng điện từ, ngăn được tia laser tần số thấp và radar sóng milimet, tạo ra một khu vực che khuất xe TTG 110 độ - 180 độ, cách xe TTG 30 - 70 m với thời gian 3 giây.

Hiện nay, Mỹ đã nghiên cứu chế tạo thành công đạn khói chống hồng ngoại, khi đạt đến tầm 120 m đạn sẽ nổ, tạo ra bức tường khói hồng ngoại dài 300 m, cao 120 m. Bức tường khói này có thể che phủ hiệu quả đối với ánh sáng nhìn thấy, sóng radar và bức xạ hồng ngoại của các mục tiêu mặt đất.

Chống đo thám bằng quang điện và sóng milimet

Trong chiến tranh Kosovo, Nam Tư đã sử dụng một số biện pháp phòng thủ hữu hiệu để đối phó với vũ khí điều khiển quang điện tử và sóng milimet. Biện pháp chủ yếu là lợi dụng địa hình và thảm thực vật để ngụy trang cho vũ khí trang bị. Liên tục thay đổi phương thức ngụy trang kiểu che đậy, ẩn nấp với phương thức ngụy trang bằng sơn tăng hình, điều này đã khiến lực lượng NATO không ít lần tiến công nhầm. Đến cả nhân viên trực tiếp tham chiến của phía NATO cũng phải thừa nhận Nam Tư quá là những bậc thầy trong tác chiến ngụy trang.

Sơn phủ tàng hình radar, hấp thụ laser bước sóng dài, tạo phản xạ radar thấp, giảm thiểu hiệu suất thám trắc của khí tài thám trắc radar và giảm hiệu quả của thiết bị cảnh báo radar là biện pháp chủ yếu để thực hiện tàng hình chống radar. Tại triển lãm trang bị lực lượng Anh tổ chức năm 1986, công ty Plasai đã trưng bày một loại giáp phục hợp kiểu mới hấp thụ được sóng radar có tên gọi K-RAM. Đó là loại giáp dùng sợi cyclo oxy làm vật liệu cơ bản, khiến xe TTG có khả năng đối kháng với vũ khí điều khiển bằng sóng milimet chủ động.

Còn với phương thức nghiêng lệch của vỏ giáp thân xe, kết cấu ngoại hình của kính ngắm quan sát xung quanh, và việc dùng sơn màu ngụy trang của xe tăng Leclerc 2015 của Pháp, qua thử nghiệm cho thấy, trên chiến trường, với thiết bị ảnh nhiệt hoạt động ở dải sóng từ 8-12 mm, radar và hệ thống đo thám sóng milimet là không thể phát hiện ra.

K-RAM

Từ các nhân tố đã được nêu ra ở trên, chúng ta có thể nhận thấy rằng, từ sau chiến tranh vùng Vịnh đến nay, ngành khoa học kỹ thuật quốc phòng các nước đã có thời gian và điều kiện để đánh giá chính xác hơn vai trò của kỹ thuật và Kỹ thuật tàng hình trong chiến tranh hiện tại và tương lai. Thực tiễn đã chứng minh rằng, trong tác chiến tấn công cũng như trong phòng thủ các kỹ thuật và Kỹ thuật tàng hình trên cho thấy dù vũ khí Kỹ thuật cao có tiên tiến hơn nữa cũng khó thể vô hiệu hoá hoàn toàn kỹ thuật hình của xe tăng - xe thiết giáp.

Các xe TTG áp dụng Kỹ thuật tàng hình có thể tăng đáng kể khả năng đột phá và tấn công khiến cho chiến trường trở nên khó lường, làm cho vũ khí tầm xa khó phát huy tác dụng. Trong tấn công, thông qua hiệu quả tàng hình của chính xe TTG tàng hình sẽ làm giảm tác dụng của khí tài đo thám/trinh sát của đối phương, thậm chí còn làm cho nó mất khả năng, rồi bất ngờ xuất hiện trước đối phương. Trong tác chiến phòng ngự, xe TTG tàng hình có thể dựa vào đặc điểm của chính xe TTG để tránh bị đối phương phát hiện và tiến hành tập kích hoá lực bất ngờ.

Từ những năm 1980 của thế kỷ trước, Mỹ và Anh đã nghiên cứu các trang bị tác chiến lực lượng như: xe tăng tàng hình, xe chiến đấu bộ binh tàng hình... Ngày nay, hầu hết các nước trên thế giới, như Nga, Pháp, Đức, Nhật, Ấn Độ... cũng đang tích cực phát triển Kỹ thuật tàng hình, làm tốt công tác chuẩn bị về Kỹ thuật cho việc nghiên cứu chế tạo xe TTG tàng hình tương lai.

Nụ cười trong nước

Sau cuộc họp cuối năm ở cơ quan về, bước vào phòng khách, thầy người xuống bộ sa lông mời thầy, đưa tay đón chén sâm ngân ngọt từ tay phụ nhân, sắp nhấp một ngụm rồi quay sang nói với bà xã:

- Bà nó đừng ngạc nhiên khi Tết năm nay không có ai đến biếu tôi bánh, mứt, rượu ngoại nữa nhé! Tết năm nay nhà mình tự mua.
Phụ nhân liền thoáng hỏi:
- Sao thế? Ông sắp về vườn rồi à?
- Còn lâu nhé! Cái ghế của tôi vẫn chắc nguyên. Chẳng qua là sáng nay, tôi đã rí tai cấp dưới thế này: "Tết năm nay, tổ không nhận đồ vật linh tinh nữa, các cậu cứ quy hết ra thóc, cho vào phong bì cho tôi". Bà bảo tôi có thông minh không?

- Lịch nghỉ Tết là mừng 4 phải đi làm, sao bây giờ mừng 9 cậu mới vac mặt đến cơ quan? - Sếp bực tức với nhân viên.
- Dạ, em phải đưa ông bà về trời!
- Người ta đưa ông bà hôm mừng 3 chứ đợi đến hôm nay à?
- Dạ đúng là em đi tiễn từ hôm mừng 3 nhưng do nạn kẹt xe, đường tắc nên hôm nay ông bà mới đi được ạ!

BKK WOK TAKEAWAY

Wynyard Sydney

20481510

Ngay trung tâm Sydney đường cái bán rất tấp nập, Làm 5 Ngày rưỡi/tuần thu nhập 7-8 ngàn tuần. Hợp đồng dài hạn thuê phải chăng. Đang bán Thái food, bếp làm được bất cứ thức ăn gì

Giá Sang thương lượng
Tel.: 0416 795 759 (tiếng Anh)

CLOTHING REPAIR

Bronia Vic.

21211510

Shop bán quần áo đã qua chỉnh sửa, và sửa chữa các loại quần áo theo khách yêu cầu. Đã làm 20 năm, rất tiềm năng phát triển thêm. Vị trí tốt, mặt tiền đường cái, shop rộng làm thêm nhiều chuyện khác được. Trang thiết bị tốt hàng tồn xiện, Sang WIWO gọi trực tiếp chủ

Giá Sang thương lượng
Tel.: 0428 850 673 (tiếng Anh)

HAIR & BEAUTY ALON

Yarraville Vic.

21231508

Hair & Beauty Salon ngay trung tâm Yarraville sát cạnh Footscray Vị trí Đường cái, 5 bàn cắt 2 ghế gội + 3 phòng beauty. Đã làm lâu đang đông khách Xin gọi để đến xem

Giá Sang \$38,000
Tel.: 0432 850 857 (tiếng Anh)

CUNG ỨNG CÂY CẢNH

Rockdale NSW

21191508

Dịch vụ cung ứng chăm sóc cây cảnh bông hoa cho các club, nhà hàng, khách sạn văn phòng & nhà tư nhân. Đã lâu năm đang đông khách, rất dễ làm. Sang toàn bộ cây, chậu bình + xe van

Giá Sang thương lượng
Tel.: 0425 247 612 (tiếng Anh)

Tình trong phút giây
Tình yêu thơ ngây
Tình yêu đắm say
Mùa hè năm ấy

Tình yêu thiết tha
Chìm trong bao la
Người yêu đã xa
Lòng ai xót xa
Tình yêu đã qua?

Niềm vui dài ân
Nhật màu hương phấn
Lòng mãi giá băng
Người yêu xa vắng

Người ơi nhớ chăng
Chiều rơi bãi vắng
Nhớ nhung nhiều
Người ơi, nhớ nhung nhiều
Hẹn ước hôm nao
Lời tình cuối hôm nao
Mình đã trao nhau
Đã phai tàn mau
Khóc duyên ban đầu

Tình trong phút giây
Rời thành thiên thu
Người ơi có hay
Lòng yêu mãi mãi
Tình yêu đã qua
Người yêu đã xa.

lời Việt : Nguyễn Ánh 9

Mùa hè năm 42

Tĩnh lặng như một bức tranh, Mùa hè '42 - bằng gam màu trầm hòa trong âm thanh của sóng biển - khắc họa những phút yêu nồng nàn mà mãnh liệt, thao thức mà nóng nả của một thanh niên 14t và một thiếu phụ trẻ khoảng 30.

Mở đầu bằng những khung hình cũ kỹ đầy bụi và giai điệu đa diết của piano, bộ phim đưa người xem về ký ức của một người đàn ông ngủ quên về mối tình đầu ngấn ngai nhưng sâu đậm của ông. Năm 1942, cậu bé Hermie 14 tuổi và các bạn của mình đi nghỉ hè tại Nantuket (Anh) - một hòn đảo yên tĩnh tách biệt với chiến tranh thế giới thứ 2 - không biết điều sắp xảy ra sẽ cho cậu một cái nhìn gần như toàn diện về những hóc hức tìm hiểu giới tính của mình. Tại vùng biển ấm áp đầy gió đó, Hermie và các bạn đã gặp Dorothy, một cô gái trẻ xinh đẹp vừa tiễn chồng ra trận. Về đẹp sáu hót của cô đã khiến các

cậu bé ấn tượng ngay từ lần gặp đầu tiên. Sau khi thất bại với những thử nghiệm giới tính đầu đời của mình, trong lúc chạy trốn sự chế nhạo của bạn bè, Hermie đã gặp lại Dorothy, khi ấy đang viết thư cho chồng. Tối hôm đó, khi Hermie tới nhà để giúp cô như lời hứa, cô gái trẻ xinh đẹp nhận được tin chồng tử trận. Trong nỗi đau tuyệt vọng, Dorothy đã khóc trong vòng tay Hermie. Rồi người thiếu phụ mở nhạc, mời cậu nháy. Khi bản nhạc kết thúc cũng là lúc họ đưa nhau dẫn tới bên giường ngủ. Sáng hôm sau quay lại ngôi nhà của Dorothy, tất cả những gì Hermie tìm được là một mảnh giấy ở cửa ghi lời chào và xin lỗi của cô.

Đến tận gần 30 năm sau, ở vào tuổi ngũ tuần, tất cả những gì Hermie còn lưu giữ được về người phụ nữ đầu tiên của đời mình là những giây phút ấn tượng ngấn ngai đó và hình ảnh người thiếu phụ xinh đẹp tựa vào hàng hiên, dõi mắt nhìn bầu trời đêm hun hút, đầy cô đơn và khắc khoải. Dù vậy, dư vị của những phút yêu đó đã theo Herman (Hermie là tên gọi thân mật) suốt đời.

Mùa hè '42 của đạo diễn Robert Mulligan (đóng vai Herman lúc già) là bộ phim dựa trên câu chuyện có thật của Herman Raucher, tác giả kịch bản phim. Ông viết bộ phim này dành tặng cho người bạn thân của mình (cũng đi nghỉ hè cùng ông năm ấy) đã tử trận tại Hàn Quốc vào đúng ngày sinh nhật của ông, cũng là để ghi nhớ những phút yêu đầu đời ngấn ngai nhưng đầy ấn tượng của mình. Hai diễn viên chính là Jennifer O'Neill (Dorothy), Gary Grimes (Hermie - Herman 14t). Toàn bộ những giai điệu lãng mạn mà đầy thao thức của phim được soạn bởi nhà soạn nhạc người Pháp Michele Legrand. Nhạc nền chính của bộ phim được Nguyễn Ánh 9 phổ lời Việt sau này.

lan man âm nhạc

Nhiều khi máu chốt của thành bại chỉ là một nước cờ. "Đồng phong bất dữ Chu lang tiện. Đồng Tước xuân thám tòa nhĩ Kiều". Nhưng ở bình diện nhỏ nhất hàng ngày, chúng ta thường phải thỏa hiệp với "sự đã rồi" và trấn an mình bằng việc hướng đến tương lai.

Sự thỏa hiệp ấy xuất phát từ việc thần phận con số cái kiến của dân đi làm ăn lương chúng ta, lắm khi cho chúng ta làm lại, chắc gì đã thay đổi cục diện vấn đề.

Chẳng được những cái "giá mà" hoành tráng kiểu Napoléon không đưa quân tới nước Nga giá lạnh, chúng ta nhẹ nhàng hơn với những cú giá định kiểu "giá dừng có giậu mỏng tới". Dù cái việc bất thành chỉ là chưa "qua

chơi thăm nãng" nhưng vì hậu quả lỡ dở của mối tình mà cái "giá dừng" kia mới trở nên đắt.

Vấn đề đặt ra là: Liệu cho chúng ta quay lại, thì chúng ta có tránh được vết xe đổ không? Cũng giống như vấn đề, ăn nhau ở cái nước đi, nếu được dùng lệnh undo thì hẳn cuộc đời này

Con người vốn là sinh vật nhiều tham vọng nhưng họ là những kẻ hay thua cuộc lắm. Tâm lý của một vị tướng bại trận hay anh khóa hồng thi là gì? Giá mà ta tỉnh táo, giá mà ta không sai lầm...

sẽ là vô cùng nhàm chán với tất cả mọi sự đều được làm sai tót loe mà tha hồ chỉnh sửa.

Với cách sống đầy rẫy khiếm khuyết của con người lúc đó chúng ta sẽ bất sự chỉnh sửa đi, hay là giống như ngôi sao nhạc pop Michael Jackson, khuôn mặt đương thời không phải là khuôn mặt thật, bởi anh ta cứ mãi phẫu thuật sửa sang hàng bao nhiêu

Trang phụ nữ

lần, mà kết quả của lần sau chỉ là chống đỡ cho hậu quả lần trước.

Chúng ta có chắc chắn mình sẽ "làm phát ăn ngay", đúng ngay, hay

chính xác hơn là chúng ta có yên chí với cái "đúng" đó, hay là chúng ta lại nghĩ à hình như thử làm lại, biết đâu sẽ to hơn, hoành tráng hơn, đẹp đẽ hơn... Khéo lúc đó, chúng ta lại rơi vào sự hỗn loạn mới của việc tái sắp xếp, tái định vị những kết quả.

Cần bản là chúng ta cũng chẳng biết giá trị nào là tối hậu, như ở đời biết thế nào là đủ và sống sao là hạnh phúc. Chúng ta cứ theo đuổi những nấc thang cao hơn mà hiếm khi có thể phản tích rạch ròi các bước đã làm như chuỗi công thức lập trình "nếu... thì" trong ngôn ngữ tin học. Có lẽ là do cái sự duy tâm của chúng ta. "Giá như" là một loại kháng thể sinh ra nhằm làm dịu những vết loét tinh thần sau những cú thất bại.

Nguyên cái việc làm le vẹo ngược lại đồng hồ để làm lại cho tốt hơn cũng đã chứng tỏ điều ấy. Rồi chúng ta cứ phấp phồng làm, thiết lập những hệ thống bảo hiểm để nhờ có rủi ro thì nó cũng như là chơi trò chơi điện tử chẳng bao giờ bị game over.

Mong ước được làm lại là rất chính đáng, có gì tốt hơn là muốn sửa chữa sai lầm và hoàn thiện cho tốt hơn? Nhưng ta chịu không biết nếu làm lại, cái hướng khác kia có thật tốt hơn cái cũ. Tất nhiên, giá mà được nẩy lại nổi cơn khế thì khả năng cơn ngon hơn khác với giá mà lấy một anh chồng hay chị vợ khác thì hạnh phúc hơn.

Vì thế, ước ao "cho đi lại từ đầu" rất phù phiếm, phần nào chỉ đủ sức lảng mạn hóa cái thời quá khứ luôn đẹp đẽ hơn thực tại. Dẫu vậy, nó cũng nuôi cái suy nghĩ đẹp cho ta, cũng đánh thức trong con người ta một cảm nhận rằng một thời mình cũng hay ho, cũng nên thơ và có tiệc nuôi thì tiếc là mình không duy trì được phong độ hay ho như thế.

Cái gì mới mà chả hay! Rõ ràng là chỉ có những người không còn coi mình là trẻ nữa mới hay tiếc và nghĩ "giá như" nhiều. Vấy bữa quanh cuộc sống của những người U30 là các loại "giá như". Nhìn bọn trẻ hơn thập thò vào làm, ta ước giá như ngày xưa mình học ngành khác. Nhìn thần hình chắc lẩn của một em 20, ta ước giá như hồi năm 18 tuổi, mình năng tập

thể thao hơn.

Cái khổ của tuổi 30 là ta mới ở giữa đường và còn nhiều việc sẽ phải làm. Cứ như các bậc U50 thì yển tâm với kinh nghiệm đang có mà vui vẻ chạy nốt đoạn đường đã chọn, cái giá như của họ nhiều khi mang màu sắc ôn cố tri tân kiểu "cựu chiến binh".

Ba mươi tuổi, dưng vào đầu cũng thấy chóng chệnh. Đi tiếp ư, hình như mình chọn sai đường? Làm lại ư, liệu cái ý nghĩ "giá mà" hôm qua vừa nảy ra trong óc có phải là đúng không? Liệu mình làm lại thì có ngã rẽ tốt hơn không?

Cái gì cũng mở mít khoắc lên màu xám xịt, mất ta chưa kém nhưng năng lực nhìn nhận vấn đề của ta không tài nào cân đo đong đếm cái lợi cái hại của việc ta làm. Ta như một nhà văn đến giữa cuốn tiểu thuyết, không biết cho nhân vật đi về đâu.

Cảm hứng "giá mà" này, ta thấy nó quen quá. Nó có cùng mẫu số tâm trạng với ngày xưa ta thốt thốt đọc "Những người không khổ", ta chỉ muốn giá mà Cosette hiểu Jan Valjean hơn, ta phẫn nộ giá mà Romeo đừng uống thuốc độc trước khi Juliet tỉnh dậy.

Cuộc sống của ba mươi năm dần tích tụ lại trong ta một danh sách những điều "giá mà", rồi trở thành một gánh nặng của kỷ ức. Ta hay khuyên nhau đừng có tiếc nuối, cái gì đã qua thì cho qua. Nhưng cuộc sống nhọc nhằn hàng ngày lúc nào cũng hà hơi tiếp sức cho cái thói lảng mạn cây xới lại mảnh đất âm ỉ, chỉ toàn là dấy leo chằng chịt của kỷ niệm và tấm gửi "giá mà".

Hơi khó để ta đoạn tuyệt được thói quen này, cũng như là cá ti người biết thuốc lá, đồ uống có cồn hay những chất kích thích có hại cho sức khỏe mà có cai được đâu. Giá mà cuộc sống đơn giản mức ấy, chỉ cần cai được cái gì đó là hạnh phúc liền!

Giá như đừng có những "giá như". Cứ đưa ra một lô xích xoang "giá như", giá mà, chúng ta sa vào mê bồng bong duy tâm yếm thế. Thực tế thì giá đình "giá như" là một loại kháng thể sinh ra nhằm làm dịu những vết loét tinh thần sau những cú thất bại. Nhưng làm dưng quá, cũng nhỡn.

Không phải vợ đùa cá nầm, nhưng hình như phụ nữ là chúa "giá như". Tâm lý ham thích chỉnh sửa và rút kinh nghiệm của phụ nữ khiến cho họ có sự chu đáo và tỉ mỉ rất đáng yêu. Điều này khác với cánh đàn ông, vốn hay liêu lỉnh, "được làm vua thua làm giặc", họ có thất bại (nhiều là đáng khác!) nhưng thử hỏi họ xem, có anh đàn ông nào muốn nói nhiều về thất bại đã qua không, lại càng ít dấy dưng với những cái "giá mà".

Với họ, chỉ rút kinh nghiệm xoẹt một lần là xong và quên từ nhất ngôn,

chờ bàn lui. Phụ nữ hay nghĩ giá như, vì qua chiêm nghiệm và lảng lại, họ thường sàng lọc ra nhiều mẫu tình vi và vẩn khúc, vốn chính là những thế mạnh của họ.

Ừ, nhưng mà cái câu "giá dừng có giậu mỏng tới" là của đàn ông, của Nguyễn Bính đấy chứ! Vâng, nhưng ông nhà thơ này viện cớ lý do đó thôi, chứ đã mang cái giậu mỏng tới ra so với bức tường bảo vệ sự trinh trắng của hình tượng cô hàng xóm mỹ lệ thì đến chị em cũng hiểu, để làm duyên mà tấn gái là chính. Mà cái mục tiêu đó chẳng bao giờ phải nói "giá mà"! Chị em nghĩ có nên mắc bẫy "giá dừng" này không?

Quý Trương

Chồng gần không lấy mà LẤY CHỒNG XA

Lấy chồng xa... cả hai bên đều "khó"

Con gái mà gã chồng gần
Có bát canh cần nó cũng đem cho
Con gái mà gã chồng xa
Trước là mất gối, sau là mất con.

Người ta vẫn nói thế, khi gia đình có con gái đã đến tuổi "gả chồng", mà lại lấy một người ở xa, khi mà khoảng cách về địa lý, công việc, các mối ràng buộc này kia, không cho phép những yêu thương cận kề, ở bên và chăm nom, tình cảm gia đình dù có lớn thế nào... rồi cũng có lúc bị "đứt quãng". Nhưng đó là chuyện về sau, khi "con gái mình đã là con người ta", còn trước đó, những ngày rục rịch chuẩn bị cho một hôn lễ, mọi thứ dường như cũng không được "thuận chèo mát mái cho lắm".

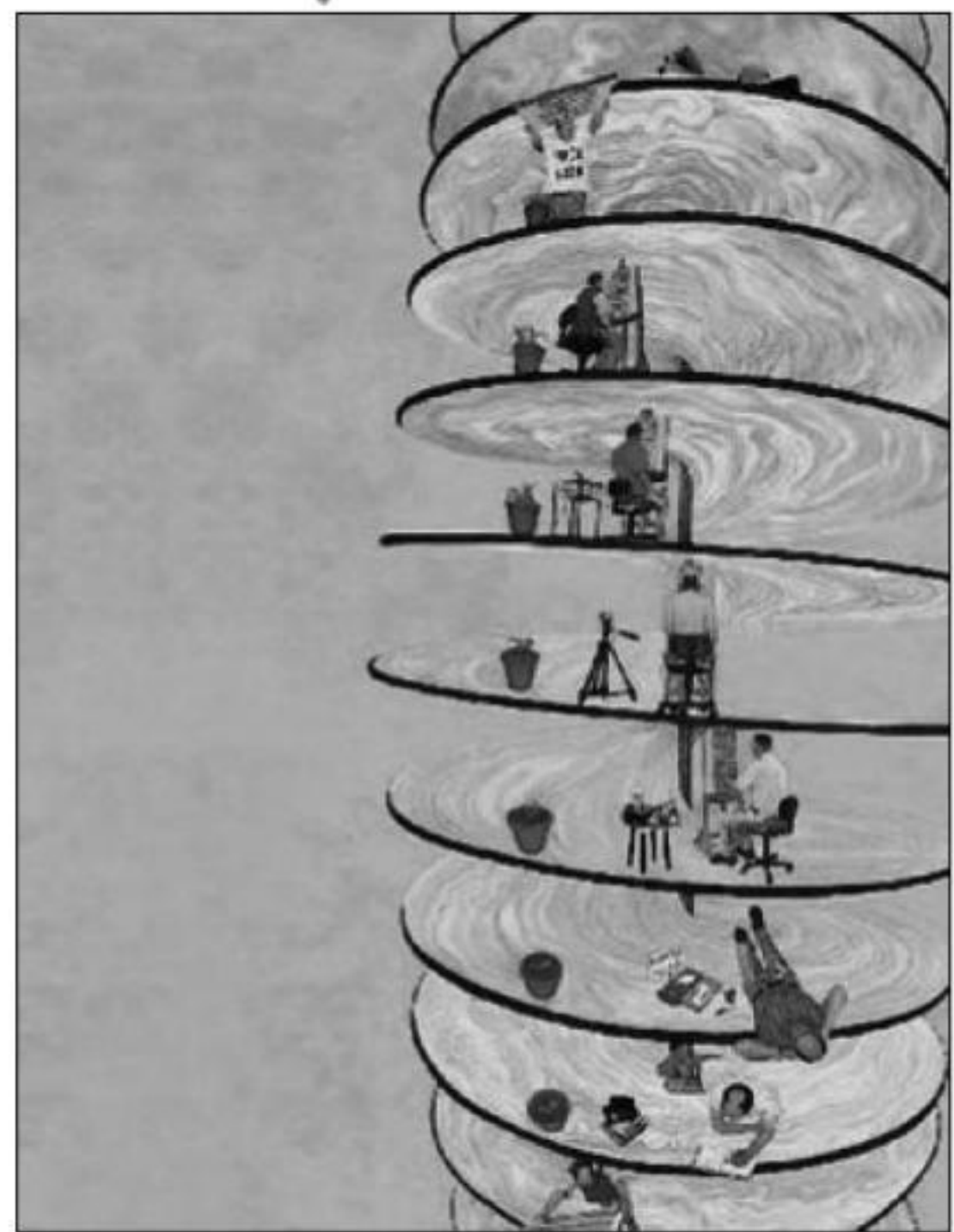
Dựng vợ gả chồng khi đến tuổi là việc hệ trọng của cả một đời người. Một đám cưới chỉ có một ngày, nhưng quá trình chuẩn bị thì có khi cả mấy tháng hay cả năm trời. Xem ngày, lên danh sách khách mời, ăn hỏi, ... biết

bao nhiêu thứ phải chuẩn bị, biết bao nhiêu thủ tục và những lễ nghi, dù với tinh thần của một đám cưới mới cũng không thể rút ngắn đi, khiến cha mẹ và gia đình hai bên không khỏi "chạy đôn chạy đáo". Nếu ở gần, thì mọi thứ sẽ tốt và dễ dàng hơn.

Nhưng khi, khoảng cách về địa lý quá xa, thì dù hai bên gia đình đã thống nhất chuẩn bị một đám cưới giản đơn nhất, cũng tránh khỏi những vất vả và khó khăn cho cả hai bên.

Phương, ở Brisbane, nhưng lại yêu một người ở Sydney. Lúc đầu, ba mẹ cô cũng không mấy hài lòng, vì sợ xa, sợ mất con, sợ mọi thứ về sau sẽ không dễ dàng, sợ con sẽ khổ và chịu nhiều thiệt thòi khi chỉ có một thân một mình. Nhưng tình yêu và tấm lòng của Đồng và gia đình anh đã thuyết phục được ông bà. Vậy là một cưới được mong đợi đã được lên kế hoạch chi tiết.

Nhưng mọi thứ dường như không được như cho lắm, chỉ tính việc chuẩn bị và đi lại, cho một lễ ăn hỏi thôi,

cũng khiến hai gia đình phải vất vả ngược xuôi. Người nhận lễ đã khó vì không biết đón tiếp người ở xa thế nào cho chu đáo, thì người mang lễ còn khó hơn, vì việc chọn lựa một mâm lễ đi xa, sao cho vừa sang lại vừa đơn giản đã khó, việc sắp xếp nhân sự, người đưa lễ sao cho lễ ăn hỏi trông cũng tương đối một chút còn khó hơn. Nói chung, dù là thời hiện đại tất cả mọi điều đều có dịch vụ, cứ bấm nút là có service nhưng mọi thứ cứ rối hết cả lên chỉ vì cái khoản cách đi xa. Ăn hỏi đã thế, ngày cưới còn khó hơn.

Không biết tuổi hai đứa thế nào, mà một năm có đúng một ngày tốt, lại phải rước dâu đúng 6 giờ sáng, như thế mới hạnh phúc dài lâu. Vây là, trước đó một ngày gia đình chú rể phải đóng bộ ở motel cạnh chùa cho đúng 6 giờ sáng. Có dâu mới thì mệt mỏi, suốt đêm khấn khấn gói gói đi trang điểm, người này gọi người kia, nhón nhào cả một khu phố.

Bên nhà chú rể cũng chán "khá khảm" hơn, vừa đường xa, ngủ chống ngủ lều (motel) vừa lo lắng, cứ vào ra sao cấn cấn, chính chính sao cho không muộn giờ. Để phòng mọi thứ bất trắc có thể xảy ra, họ chẳng nói với nhau câu nào. Đám cưới ven ven có một chiếc xe hoa, và một chiếc xe thuê của Avis loại van đi xa. Không hơn, mọi người thì gà gât, chú rể thì oái, trông mất hết cả khí thế.

Đến nhà cô dâu khi trời còn tờ mờ sáng, ai cũng mệt, trông đôi bạn trẻ đáng lẽ phải hạnh phúc rạng ngời, thì vì mệt, vì đường xa, vì chờ đợi, nụ cười của họ, hạnh phúc thì có, nhưng tâm lý muốn mau mau kết thúc các thủ tục có khi còn nhiều hơn. Nhìn vật chính đã vậy, quan viên hai họ cũng có hơi gì, mấy ngày lo đám cưới cũng khiến họ đủ oải lẩm rồi. Bạn bè thì vì rước dâu sớm nên chỉ có một hai người đi hoa chung vui. Thành ra, có dâu lên xe hoa, mà mừng từ đàn xen, khi nhìn lại, đám cưới mình, có khác nào, một đám cưới chui, một đám cưới chạy làng cho có chiếu lệ...

Bạn bè...cũng có hơi gì!

Trong một đám cưới, thanh niên bao giờ cũng là thành phần xông xáo nhất, nhiệt tình nhất, và góp phần làm cho một đám cưới trở nên rôm reng và có không khí nhất, ấy vậy mà khoảng cách về địa lý, cũng đã làm giảm đi phần nào nhiệt tình của họ.

Trung và Linh yêu nhau từ hồi còn high school, sau mấy năm chung trường, từ secondary đến đại học, họ tổ chức đám cưới. Anh hào hoa, năng động đẹp trai một mối tình dài, chung lớp, khiến bạn bè không khỏi khấp khởi mừng và mong muốn mau mau đến ngày vu quy, bởi đó, không chỉ là dịp để họ chúc phúc cho những người bạn

của mình mà đó cũng là một cơ hội để bạn bè gặp mặt, và chung vui với nhau. Ra trường, đi làm, công việc, mỗi đứa mỗi nơi, ít có dịp gặp gỡ, thành ra, một đám cưới như thế này, đáng để về dự lắm chứ.

Ngặt một nỗi, dù cùng học với nhau dưới một mái trường high school, dù sống cùng thành phố, nhưng nhà chú rể lại cách xa nhà cô dâu đến cả tiểu bang (không hiểu vì sao anh lại trọ học suốt từ trung học đến đại học ở nhà ông chú ở tiểu bang khác chứ không ở cùng cha mẹ). Vì thế, khi đám cưới làm hai lần ở hai nơi, mà bạn bè chung của cả cô dâu lẫn chú rể chỉ cùng một nhóm không biết đến thế nào cho phải. Đến bên nhà gái cho gần, duy chú rể cũng ở đây nhưng

bố mẹ và trọn "nhà trai" đều ở nơi xa, và nếu không ai đến bên chú rể thì bị coi là chơi phần biệt. Đi bên nào cũng khó, cuối cùng, lớp tích ra làm hai, con gái bên nhà gái, con trai rảnh mà đi xa đến tận nhà trai. Vì thế, đáng lẽ, mai cưới, thì từ hôm nay, tất cả phải lo thu xếp công việc, để kịp xuyên bang.

Ngày rước dâu, bạn bè về khá đông, không tính bạn đại học, chỉ riêng bạn high school thôi cũng đủ một xe dâu, người này kêu người kia, nên lớp tập hợp lại cũng gần đủ. Từ 6 giờ sáng, con gái đã có đủ mặt ở nhà gái để chờ lũ con trai và chú rể xuống đón dâu. Đứa nào cũng tươi, ửng vui, và cũng hồi hộp. 8 giờ sáng, nhà trai có mặt, lũ bạn bè ra ra vào vào, rồi nháy nhau, lên hết một chiếc xe để ngược trở lại nhà trai, đám cưới có mặt họ, thành ra vui hơn, có khí hơn, và có dâu chú rể, cũng mừng ra mặt, vì ít nhất, có bạn bè, đám cưới xa, cũng bớt nỗi quạnh hiu.

Còn lũ bạn đi đưa dâu xuyên cả cái tiểu bang, chúng cũng vui, nhưng theo nhiều nghề, chúng cũng, hò reo, hát hò, khiến người đi đường đi mà cứ thắc mắc không hiểu đây là một buổi đi chơi xa, hay là một đám cưới nữa.

Nhưng chúng chỉ vui được lúc đi thôi, sau màn đưa dâu trên nhà trai, chúng mới ngệt mặt ra, vì không biết về lại tiểu bang mình bằng cách nào. Nhà chú rể, vì không nghĩ bạn con mình về nhiều thế, nên họ không đặt trước xe, thành ra, xe thuê qua tiểu bang có dâu đón, trở về tiểu bang của chú rể là... hết việc. Khách nào từ nơi có dâu nhảy theo qua chú rể thì bấy giờ tự quay mà tìm đường về.

Bạn bè tiu agiu, cứ bàn ra bàn vào việc xe cộ, hay phi cơ, tàu hỏa bằng gì thì bằng cả mấy chục con người cần phải xuyên bang gấp để kịp mai đi làm. Không còn hăm hờ nâng nhau chúc một chén rượu mừng như bạn dâu nữa, nhà chú rể cũng hoảng, vì bạn bè đã nhiệt tình về trong ngày vui của con mình như thế, mà để chúng lỡ việc thì cũng khó ăn nói. Thành ra, đám cưới, mà người đứng người ngồi, lo lắng nhiều hơn. Quen biết nhiều, bạn bè lắm, nhưng dường như mấy chục con người không biết về kiểu gì kia mới là trung tâm của sự chú ý. Vui thì vui thật, nhưng lo lắng thì cũng không ít đâu, điện thoại tới tấp tìm xe.

May mắn, cuối cùng cũng có hãng còn trống được 2 chiếc van tự lái rồi trở lại tiểu bang bên kia. Hai chiếc van đủ rộng cho cả bấy nhiêu người đi đưa dâu bị bít đường về. Cả lũ hò reo, lại tưng bừng, lại bắt tay, vội vàng, lao ra xe, vừa đi vừa chạy, chỉ kịp ngoài đầu lại, vẫy tay, kêu chúc mừng cô dâu, chú rể, cảm ơn họ hàng bố mẹ hai bên, rồi ào ào lên xe, như một cái chợ vỡ. Còn mọi người, lại quay trở lại, tiếp tục cuộc vui, nhưng không khí ban nãy, dường như đã bị phá vỡ mất rồi.

Mới chỉ vài ba câu chuyện mà đã thấy, việc dựng vợ gả chồng thật không đơn giản chút nào, nhất là khi khoảng cách không gian giữa hai bên gia đình khá xa. Việc chuẩn bị của hai nhà, đi lại đã khó, khách mời, rồi vô số chuyện liên qua còn khó hơn. Tất nhiên, trong một thời khắc bản rờn như thế, việc chu toàn mọi thứ, là điều không thể. Nhưng hơn hết, vì một hạnh phúc dài lâu, cho con cái, cho bạn bè, vì một yêu thương dành cho những người ta yêu quý, mọi khó khăn đó, sẽ chẳng là gì, và đều có thể giải quyết được.

Chỉ cần có một sự cảm thông, chia sẻ, và một tấm chân tình... khoảng cách sẽ không ngăn nổi những tấm lòng. Đó là chưa kể những năm gần đây có nhiều đám cưới xa đến cả một đại dương. Chú rể bên này có dâu bên kia, rồi vẫn cưới nhau, vẫn đưa dâu đón rể... Người ta vẫn làm được mà phải không?

Trần Huân

Sang Mobile Phone Kiosk

\$60,000

Chỉ cần 12 tháng trả lại

Hiện đang deal với các hãng lớn như Vodafone, Optus, Virgin, TPG v.v.... Vị trí thật lý tưởng trong shopping centre lớn. Trang thiết bị đầy đủ, hợp đồng 5 năm vào là làm ngay không cần làm thêm gì hết. Thuê chỉ \$5000. Tất cả dealers codes và các licence đều được chuyển giao.

Xin gọi **0417 064 680**

CẦN TUYỂN NHÂN VIÊN

Công ty phân phối sản phẩm Dinh dưỡng & Mỹ phẩm của Mỹ cần tuyển người giới thiệu và phân phối sản phẩm với khách hàng ở tất cả mọi khu vực.

Các loại sản phẩm gồm:

Giảm cân * tan mỡ bụng * tăng năng lượng giảm cholesterol * cao máu * làm đẹp da * giảm tàn nhang v.v...

Thu nhập từ \$500 đến \$2000 / tháng.

Công việc thích thú tự làm chủ thời gian

Không cần kinh nghiệm

Sẽ được công ty huấn luyện

Xin gọi

0405 74 28 12 hoặc 0411 456 838

hoặc (02) 9727 9774

Chúng tôi nói tiếng Việt

BÁN TRUCK SANG LUÔN MỖI LẦN

Một carrier truck loại chở 4 xe hơi. Hiện đang hoạt động vùng Sydney & Metro, đang có nhiều hợp đồng làm. Xe còn tốt thuê đường còn trọn năm. Công việc nhiều tiềm năng. Sang xe luôn công việc làm, sẽ hưởng dẫn tận tâm. Xin gọi để đến xem

0404 888 346

(nói tiếng Anh)

Tạp chí
Doanh
Nghiệp
Đời

Sống với
nhiều bài
về mang
định chất
mọi liên sẽ
được người
đọc, dù
là dự xung,
vấn làm
giữ lên
đổi để
xem lại

Quảng cáo trên Doanh Nghiệp Đời Sống sẽ được người xem nhận lại nhiều lần trong tháng trong năm mà không phải trả thêm lệ phí.

Đăng quảng cáo trên Doanh Nghiệp Đời Sống chỉ cần gọi đến số (02) 9788 7364, hoặc đi xa xin gọi

0430 00 69 65

Và tất cả mọi để lại missed calls chúng tôi sẽ gọi lại cho quý vị. Nhận trả lệ phí bằng Visa or Master Cards, hoặc online EFT hay đóng tiền vào bank account của tòa soạn

XU HƯỚNG CỦA GIỚI TRẺ

chậm
trưởng thành

Nhân sinh quan, phong cách sống của thế hệ thay đổi cộng thêm đời sống vật chất cải thiện vượt bậc, gia đình ít con, những đứa trẻ "bảy giờ" đóng vai trò người thực hiện giấc mơ mà cha mẹ chúng chưa thực hiện được ở "ngày xưa"... tất cả dẫn tới một số không ít những người trẻ tuổi sống hưởng thụ, đương nhiên tận hưởng sự quan tâm chăm sóc của cha mẹ, và thấy mình không cần gánh bất cứ thử thách nhiệm nào. Và họ luôn là "đứa trẻ", dù nhiều người đã bắt đầu bước vào tuổi 30.

Không riêng sắc dân Việt Nam là trường hợp "độc nhất vô nhị", mà là nhiều sắc dân khác cũng phải đối mặt với hiện tượng này, và ở các nước như Mỹ, Pháp, Ý, giai đoạn 1986-1994, và Nhật Bản, Hàn Quốc giai đoạn 1990-1995, các nhà nghiên cứu đã bắt đầu nhận thấy sự bùng nổ của xu hướng chậm trưởng thành của giới trẻ.

Chuyện ở Nhật Bản

Tôi đã từng tham gia một bữa tiệc kỷ lạ, ở đó toàn các vị trung niên 50 - 60 tuổi, đi gặp gỡ tìm mối nhân duyên, nhưng không phải cho mình mà cho... con cái - những "đứa trẻ" đã tiến gần đến tuổi 30 và ngày càng có xu hướng ngại ngần chuyện kết hôn.

Được biết những bữa tiệc "mai mối thông gia" như vậy phổ biến khắp các thành phố lớn ở Nhật Bản, và kỳ lạ hơn nữa là số cặp kết hôn thông qua sự sắp đặt của bố mẹ như vậy khá nhiều.

Với đất nước có dân số già này, những đứa con trong gia đình thật sự trở thành báu vật. Đó cũng chính là lý do xuất hiện những bữa tiệc mà tôi đã kể. Không chỉ thế, ngay từ khi chúng còn đi học, họ đã lo lắng, suy nghĩ hộ chúng tất cả mọi việc. Sẽ chẳng có gì đáng nói nếu như những "đứa trẻ" này không phải đã bước sang lứa tuổi 20.

Khắp nơi trên đất nước Nhật Bản, ở các trường đại học, ngày ngày nhân viên đào tạo phải nhận những cuộc điện thoại của các ông bố bà mẹ, hỏi han về việc con mình có đi học

Nhiều người lứa tuổi trung niên thường mang một thắc mắc trong đầu: "Sao tụi trẻ bây giờ... Minh ngày xưa thì..."

hay không, xin lời khuyên giúp con về việc học hành, thậm chí là phân nân về các mối quan hệ bạn bè của con ở trường...

Họ chọn trường cho con, nộp hồ sơ xin việc hộ con, thì chẳng lấy làm ngạc nhiên khi thay con quyết định một trong những việc quan trọng nhất trong chính cuộc đời chúng.

Chuyện ở Hàn Quốc

Lee, một cô gái 29 tuổi, sống cùng bố mẹ ở Daegu, Hàn Quốc, hiện vẫn chưa tìm được việc làm vì tình hình khó khăn của thời khủng hoảng, và cũng bởi độ tuổi đã "cứng cứng" của cô. Sau khi tốt nghiệp đại học năm 2000, Lee đã mấy lần thi lấy chứng chỉ hành nghề luật sư nhưng đều trượt.

Hiện nay, cô hoàn toàn sống dựa vào bố mẹ, tất cả mọi sinh hoạt phí hàng ngày đều do bố mẹ chu cấp, chưa kể đến khoản tiền không nhỏ mỗi tháng dành cho việc ôn thi. Và mãi tới bây giờ, khi đã gần 30, Lee mới bắt đầu nghĩ rằng mình nên tìm một công việc gì đó thay vì suốt ngày cầm đầu vào ôn thi.

Nhưng đây không phải một trường hợp hiếm hoi ở Hàn Quốc. Ngày càng nhiều người trẻ Hàn Quốc không tích ra đi riêng mà sống cùng bố mẹ với lý do không thể tìm được việc làm,

hoặc bởi bố mẹ họ sẵn sàng chu cấp hoàn toàn.

Trong một cuộc điều tra tổ chức năm 2006 do Viện nghiên cứu y tế xã hội Hàn Quốc tiến hành, khi được hỏi cha mẹ nên có trách nhiệm nuôi nấng con cái đến khi nào, số trả lời "cho đến khi chúng tốt nghiệp đại học" chiếm tỉ lệ nhiều nhất là 46,3%; tỉ lệ trả lời "đến khi con cái kết hôn" nhiều thứ hai là 27% với và 11,9% trả lời "đến khi chúng kiếm được việc làm".

Vấn đề nằm ở đâu?

Rõ ràng, xu hướng gia đình ít con đã dẫn tới tình trạng những đứa trẻ được coi là cái rốn của vũ trụ, không chỉ của bố mẹ chúng mà của tất cả mọi người xung quanh.

Nhiều người không tự nhận thấy điều này, nhưng thật sự từ khi đứa trẻ ra đời, dường như mọi mục tiêu sống của họ đều chỉ xoay quanh đứa trẻ đó. Theo học giả danh tiếng của Nhật là Masahiro Yamada, giáo sư trường Đại học Tokyo Gakugei, hiện tượng này có một số nguyên nhân chính:

- Động cơ "vì người khác". Họ đặt rất nhiều kỳ vọng vào con cái. Có nhiều người thay vì phục vụ cho chính cuộc đời mình, họ sẽ dùng nguồn tài chính của mình để đáp ứng tất cả nhu cầu của con cái. Nhiều bà mẹ mong

đợi con đi theo nghề nghiệp mà bà đã từng mơ ước. Vì thế họ làm hết việc nhà cho con cái để chúng có thể tập trung vào học tập, làm sao để chúng đỗ đúng trường đại học đó, đi làm đúng ngành nghề đó.

- Sự trao đổi. Nhiều cha mẹ không biết cách nào khác ngoài việc dùng tiền để chứng tỏ sự quan tâm chăm sóc của mình với con. Họ coi việc đáp ứng mọi nhu cầu tài chính của con như một cách củng cố mối quan hệ cha mẹ con cái.

- Sự đầu tư. Có người lại cho rằng đây là một cuộc đầu tư có lãi cho tương lai. Họ trông chờ việc đầu tư để con có sự nghiệp tốt, sau này sẽ có thể chu cấp cho họ khi họ về già, ốm đau. Khoản tiền đầu tư lớn nhất là vào việc học hành.

Chuyện gì đã, đang và sẽ xảy ra?

Các nhà xã hội học Nhật Bản cho rằng, trào lưu dành hết cho con cái của "thế hệ già" đã tạo nên một thế hệ trẻ chỉ biết dựa dẫm vào bố mẹ, không tự chủ, không có mục đích sống. Thậm chí họ vẫn có thể có kết quả học tập tốt, tìm được việc làm đúng mơ ước, nhưng sẽ không bao giờ đủ trưởng thành để trở thành một người quản lý chỉ huy, dù là chỉ với một nhóm nhân viên.

Những người trẻ tuổi này cũng nhanh chóng tự thưởng cho mình lối sống hưởng thụ. Một cô gái Nhật 26 tuổi điển hình sẽ: "Đẹp, lái xe BMW, xách chiếc túi Chanel giá ba ngàn đô, khi cô không thích dùng chiếc túi cũ Gucci, Prada hay Vuitton của mình. Cô đi nghỉ mát ở Thụy Sĩ, Thái Lan, Los Angeles, New York và Hawaii", đó là hình ảnh theo mô tả của báo Washington Post.

Xu hướng thích làm việc part-time thể hiện sự năng động và tự do của giới trẻ, nhưng đồng thời nó cũng cho thấy họ không có nhu cầu xây dựng sự nghiệp và công việc vững chắc cũng như không nghĩ tới chuyện lập kế hoạch lâu dài.

Hôm nay họ làm ở nơi này, để dành được một khoản tiền, tiêu hết vào một chuyến đi, và tháng sau họ lại bắt đầu cây cuốc ở một nơi khác, đồng thời lên mạng tìm kiếm thông tin về một điểm đến mới. Và khi đủ tiền là a lè hấp dợt nữa!

Tôi biết, trào lưu này đang được các bạn trẻ va chạm như một lối sống cá tính và hiện đại. Bản thân tôi cũng là người thích dịch chuyển, thích các chuyến đi. Và thậm chí một quãng thời gian nào đó trong cuộc đời, tôi cũng có thể sống như vậy. Nhưng tới mức ai đó trở nên sợ hãi khi nghĩ tới việc dừng chân thì lại là vấn đề khác.

Một hệ quả khác là sự giảm thiểu

số lượng gia đình trẻ cũng như tỷ lệ sinh con ở các gia đình này. Trong nhiều lý do không kết hôn, có nguyên nhân nằm ở việc họ không biết phải có trách nhiệm với gia đình thế nào, cũng như sợ rằng mình sẽ không có

được cuộc sống tốt như trước kia.

Một cô gái Việt trẻ 22 tuổi tốt nghiệp đại học thành đạt, có việc làm tốt ở Melbourne cho biết: "Tôi là con một trong gia đình. Bố mẹ tôi không quá nuông chiều tôi, nhưng mẹ tôi thật sự là một người đảm đang với công việc trong nhà. Tôi sợ việc kết hôn, tôi sợ tôi sẽ phải làm tất cả mọi việc như mẹ. Tôi chắc chắn sẽ không làm tốt được như vậy."

Hơn thế nữa, kết hôn đồng nghĩa với việc tôi không còn được nhận sự chăm sóc của bố mẹ, ngược lại phải chăm sóc cho chồng, gia đình chồng. Tôi chưa thấy có lý do gì để phải đánh đổi như vậy."

Đó cũng là một trong các lý do khiến các cặp vợ chồng sợ nghĩ đến chuyện con cái. Nếu bản thân họ còn chưa biết tự lo cho mình, thì họ càng sợ hãi khi nghĩ đến chuyện chăm sóc một đứa trẻ. Bên cạnh đó, xu hướng sống hưởng thụ cũng ảnh hưởng đến điều này.

Lập gia đình và nuôi một đứa trẻ sẽ khiến họ không mua được hàng hiệu, không thường xuyên la cà đi khuỷa về muộn, long weekend away from home, và không du lịch nước ngoài mỗi năm một bận.

Để giải thích cho việc không kết hôn, cũng không sinh con, một cô đã qua khỏi "nửa chừng xuân" 32 tuổi, du sinh tốt nghiệp và có việc làm tại Úc, phát biểu suy nghĩ của cô "Hãy nghĩ xem, thật bất công bởi đứa trẻ không có sự lựa chọn cho sự ra đời của mình. Sự ra đời của nó là do cha mẹ lựa chọn, cha mẹ quyết định, thế

mà sau đó chúng ta lại bắt chúng phải biết ơn cha mẹ suốt đời vì điều này. Tôi thấy thật vô lý!"

Có dự định trong 5 năm tới sẽ di chuyển khắp nơi trên thế giới, làm việc theo "project" (những việc làm không lâu dài không cố định kết thúc khi hoàn tất), và vẫn chưa nghĩ tới chuyện kết hôn hay có con. Mẹ cô một mình nuôi cô từ lúc nhỏ, và hiện vẫn đang ở Việt Nam.

1-2 năm, cô về thăm mẹ một lần, cô nói rằng mỗi lần về nước là một lần xả stress bởi không phải làm gì cả, mẹ cô lại chăm sóc cô như ngày cô còn bé. Bà tự hào vì có con gái duy nhất của bà đi du học đã có thể có bằng tiến sĩ đang có việc làm tốt ở nước ngoài...

Hai ông Việt Kiều già móm mém ở Cabra nói chuyện với nhau:

- Ông nghĩ thế nào mà nước con bé chưa đầy 20 tuổi qua đây làm vợ?

- Nó rất là thật thà, nên tui mới cưới nó đem qua đây chờ bộ!

- Làm sao ông biết là nó thật thà?

- Thì lúc trước khi lấy nó, tui có hỏi: "Tại sao em chỉ bằng tuổi cháu nội qua, mà em lại chịu lấy qua?". Nó nói tại vì nhà nó nghèo quá nên lấy tui cho đỡ khổ.

- Chỉ vì nó than nghèo mà ông cho nó là... thật thà?

- Tui cũng thử lòng nó thêm. Tui hỏi nó: "Đưa em qua bến rồi lỡ em bỏ qua đi lấy mấy thằng trẻ cỡ em thì sao?"

Nó trả lời:

- "Em đợi được, vì sức ông chỉ sống nhiều lắm 6, 7 năm nữa là cùng!"

Tui gặng hỏi nó thêm:

- "Lỡ 3 năm sau em vào được quốc tịch Úc. Em không chịu đợi qua chết, em bỏ qua thì sao?"

Nó suy nghĩ một lát rồi trả lời:

- "Nói ông đừng giận nghe, sức ông ở một mình thì sống thêm được 6, 7 năm. Chứ sống chung với em, thì ông thọ cho được tron 1 năm là cũng là giới lắm rồi!"

PHỤ NỮ & GIA ĐÌNH

Nếu trong tình yêu, tin tưởng lẫn nhau là điều quan trọng, trong hôn nhân, niềm tin còn quan trọng gấp bội lần. Bạn có thể yêu một người dễ dàng nhưng sống với người đó trọn đời là điều không dễ. Tất cả những mối đối xử chân thật, lâu bền đều được xây dựng trên nền tảng niềm tin, vì niềm tin tạo nên một môi trường an toàn để sự gắn bó thân mật phát sinh và nảy nở.

Nếu bạn và chàng đang nghĩ đến hôn nhân, bạn cần phải tin tưởng chàng trọn vẹn mới có thể chia sẻ với chàng từ quá khứ, hiện tại, đến tương lai; và ngược lại. Niềm tin cần thời gian và nỗ lực để xây dựng, bồi đắp, nhưng rất dễ đổ vỡ và khó phục hồi nhưng nếu bạn thành tâm và tha thiết, phần thưởng sẽ là một quan hệ mà bạn luôn mơ ước.

Bộc lộ bản chất thật của mình.

Tin tưởng nhau cho phép bạn thoải mái tiết lộ bản chất thật của mình. Chúng ta thường sử dụng một số "mánh khoe" nhằm gây ấn tượng cho người nào đó trong thời kỳ đầu quen biết, nhưng sau giai đoạn hào hứng, sự thân mật chỉ phát sinh khi đã hiểu rõ bản chất của nhau. Người yêu bạn phải biết rõ con người thật của bạn - bạn làm gì, muốn gì khi mỗi mệt, giận dữ, thất vọng, sung sướng hay phấn khích. Chàng phải yêu thương bạn như con người bạn là, không phải con người chàng hy vọng bạn sẽ trở thành. Bất cứ điều gì khác hơn sẽ không kéo dài.

Trong phim Bridget Jones's Diary có cảnh khi Mark Darcy nói với cô: "Anh thích em, chỉ vì em là em", Bridget muốn té xỉu. Tại sao một lời nói giản dị chừng ấy lại tạo nên một phản ứng mãnh liệt như thế? Vì Mark vừa nói với cô rằng chàng đã thấy cô và chàng yêu cái người chàng đang nhìn thấy chứ không ai khác. Chàng không nói rằng chàng thích cô ồm hơn 10 kỳ, hoặc chàng thích cô thông thái hơn, xinh đẹp hơn, đọc hay hơn. Chàng thích cô chỉ vì thích cô, không đi kèm một điều kiện nào khác. Có không phải là vẻ đẹp này thế nọ để gây ấn tượng nơi chàng vì chàng đã có ấn tượng về cô rồi. Biết mình được yêu bởi chính con người thật của mình sẽ làm bạn cảm thấy thoải mái và không phải đóng tuồng, để phòng, thủ thế gì cả. Bạn sẽ được sống thật với con người của mình mà không sợ bị từ khước, e ngại, chẳng tuyệt vời sao?

Thông cảm nhau một cách chân thành

Tin cậy là mở lòng ra để thông

cảm lẫn nhau. Bạn không thể thông cảm một cách sâu xa, thấu đáo nếu bạn luôn luôn phải đoán trước ý nghĩ, phản ứng của chàng để điều chỉnh lại ý nghĩ của mình cho thích hợp. Thông cảm đòi hỏi kiên nhẫn. Trong bài viết "Why Can't We Communicate?" của mình, Tiến sĩ Geri Forsberg đã đưa

YÊU LÀ TIN TƯỞNG NHAU

ra năm biện pháp để thông cảm một cách hiệu quả như sau:

1/. Đặt câu hỏi: Đừng giả định rằng bạn hiểu hết những gì người khác nói. Chỉ khi nào đặt câu hỏi, bạn mới hiểu được chàng vừa nói những gì.

2/. Lắng nghe: muốn thông cảm đúng nghĩa, bạn phải tích cực lắng nghe mới có thể hiểu được quan niệm của người nói.

3/. Quan sát và tích cực xác minh thông tin vừa nhận được. Hãy để người khác hiểu ý nghĩ của mình bằng cách nói ra. Khi nói lên ý nghĩ (chân thật) của mình, bạn sẽ giúp người khác hiểu được bạn là ai và bạn biết họ như thế nào.

4/. Tình yêu thường che lấp thực tế: nếu động cơ của bạn là muốn tìm hiểu chàng và chấp nhận chàng như con người chàng là, thông cảm sẽ dễ dàng hơn. Nhưng nếu bạn có ý định thuyết phục chàng rằng lời nói, ý nghĩ việc làm của bạn là đúng, đó không phải là thông cảm, và cũng không phải là tình yêu.

đồng và đưa hai người đến gần nhau hơn tùy thuộc vào cách bạn cãi nhau công bằng, hữu lý hay không.

Thế nào là một cuộc cãi nhau công bằng và hữu lý?

Hầu hết các nhà chuyên môn đồng ý với nhau rằng cãi nhau công bằng là khi:

* Chú trọng vào đề tài. Đây không phải là lúc lôi những điều xảy ra trong quá khứ ra để dẫn vật, hành hạ lẫn nhau mà hãy chú trọng vào đề tài khiến bạn và chàng bất hòa.

* Không gọi tên và nhục mạ lẫn nhau: hãy nhớ rằng điều quan trọng khi cãi nhau là để giải quyết vấn đề gì đó, không phải để xả xối hoặc nhục mạ chàng để chàng chịu thua và bạn thắng. Nếu cảm thấy bị coi thường hoặc bị tấn công, chàng sẽ không lắng nghe những gì bạn đang nói.

* Không nói một cách chung chung. Những câu xác quyết kiểu "Anh luôn luôn" thế này hoặc "anh không bao giờ" thế khác không phản ánh sự thật mà chỉ đặt chàng vào thế phòng vệ,

phản công. Hãy bám sát những điều gì thực sự đang xảy ra và nói lên suy nghĩ của bạn.

Xây dựng niềm tin

Niềm tin không tự nhiên nảy nở giữa hai người, kể cả khi họ yêu nhau tha thiết. Niềm tin cần được xây dựng và nếu bạn đã một lần bị mất niềm tin, tiến trình xây dựng niềm tin có thể khó khăn hơn.

Xây dựng niềm tin cần thời gian, bạn cần chứng tỏ cho chàng thấy rằng bạn đáng tin tưởng và ngược lại, bạn đang tin tưởng chàng. Nếu chàng có điều gì ngờ vực, bạn có thể làm nhiều việc để tạo lập một môi trường cho tin cậy phát sinh, ấy đó. Hãy lắng nghe chàng, tôn trọng chàng và ý kiến của chàng, chấp nhận chàng như con người chàng là. Tiết lộ cho chàng biết một phần quá khứ của bản thân bạn, chứng tỏ cho chàng thấy bạn tin chàng và sẽ giúp chàng tin lại bạn. Nếu bạn bộc lộ khuyết điểm của mình trước, chàng sẽ yên tâm bộc lộ khuyết điểm của chàng.

Đừng vội vã. Nếu thực sự yêu chàng và muốn những điều gì tốt nhất cho chàng, bạn cần phải chờ đợi. Nếu bạn đang quan hệ với người bạn cảm thấy không thể tin tưởng được, đừng xem thường trực giác. Nếu bạn thấy khó mà tin người mình đang yêu, bạn có thể hỏi ý kiến cố vấn tâm lý trước khi quyết định chấm dứt một cuộc tình có thể đẹp đẽ. Quá khứ của bạn ảnh hưởng tới khả năng tin cậy của bạn. Tuy nhiên, nếu tin cậy không là

vấn đề đối với bạn trong quá khứ và trực giác đang báo cho bạn biết cần phải đề phòng chàng, hãy xem đó như dấu hiệu cảnh báo. Hãy quan sát kỹ con người chàng, nhìn kỹ chàng ở mức độ gần hơn, quan sát cách đối xử của chàng với người khác và với bạn. Trực giác có thể cung cấp cho bạn những dữ kiện chính xác.

Hà Quyền

GÓC CẨM PHỤ NỮ

Đàn ông ngoại tình có còn yêu vợ? Đàn ông nói: Tình dục ngoài hôn nhân đơn giản chỉ là một nhu cầu sinh lý, một sự thỏa mãn không liên quan đến tình yêu, không hề có cảm xúc. Chỉ cần bạn "đi đêm" giỏi, trời biết, đất biết, ta biết nhưng không ai biết nữa là "OK".

Phụ nữ lại cho rằng: Nếu một người đàn ông thực sự yêu vợ, chàng sẽ không để "chuyện đó" xảy ra, dù nhục cảm có lên mạnh đến mức nào, cảm dục có lên đến bao nhiêu. Đối với chàng, lừa dối vợ đồng nghĩa với không còn quan tâm nữa.

Vậy thì, một người đàn ông đã "đánh đoạn" đám lên giường cùng người đàn bà khác, trong tim anh ta còn có hình ảnh của vợ không?

Câu trả lời là: Vẫn có. Thực tế vẫn có những người đàn ông ra ngoài làm chuyện "lừa dối", nhưng yêu vợ. "Ngoại tình" với những người đàn ông này hoàn toàn là để thỏa mãn ham muốn bản thân. Khi ấy, để chất vấn anh ta, vấn đề không nằm ở chữ "yêu", mà là ở lòng tôn trọng đối với vợ.

Người đàn ông, một khi đã ngó lơ lời cầu hôn, nên hiểu rằng, kèm theo hôn nhân là những trách nhiệm, kể cả trách nhiệm đấu tranh chống lại cảm dục. Chính anh là người quyết định mối quan hệ hai người nên tiến thêm một bước nữa, Nàng nói "đồng ý" với tất cả sự chân thành và niềm tin đặt nơi anh. Thế nhưng anh phải bội lại niềm tin ấy, có nghĩa là anh rất thiếu tôn trọng, dù có nguy hiểm rằng "tình dục ngoài hôn nhân chẳng phải chuyện gì quá ghê gớm, tôi yêu vợ và không bao giờ muốn đánh mất gia đình" hay "cặp bồ nhưng quyết không bỏ vợ".

Hầu hết phụ nữ đứng trước hôn nhân đều có thái độ rất nghiêm túc. Gia đình đổ vỡ, với họ, là cái đau khó lòng chấp nhận được. Nếu anh không đủ tôn trọng vợ để tránh chuyện ngoại tình - nhân tố chắc chắn xô gia đình đến rạn nứt - một ngày nào đó, Nàng phát hiện ra, đó sẽ là nỗi bẽ bàng.

Nàng sẽ cảm thấy mình bị lừa dối, bị chế giễu. Phụ nữ có thứ linh cảm tuyệt vời. Nàng nhận thấy những biểu hiện đáng lo qua từng sự thay đổi ở chồng, tệ nhất là qua ai đó nói cho Nàng biết. Khi đó, cùng với nỗi đau bị lừa dối, người vợ còn cảm thấy mình đang làm trò cười cho thiên hạ khi chuyện "khuyết tật" của chồng ai nấy đều biết, mỗi Nàng là không!

Chuyện sẽ tệ hơn nếu hai người đã có con. Bởi ngoại tình cho thấy, người đàn ông thậm chí thiếu cả tôn trọng đối với gia nhỏ bé của chàng. Anh ta sẵn lòng đánh đổi vợ, các con... chỉ vì chút thỏa mãn, "giải khuỷu" ích kỷ.

Có những người đàn ông cả đời lừa dối vợ, chỉ đến khi ông ta chết bà vợ mới biết. Đừng tưởng đây là niềm may. Người vợ tội nghiệp khi ấy không thể hỏi tại sao, những nỗi đau, cơn giận dữ, niềm thất vọng... đều không thể trút ra cho hả. Cảm giác kim nén, bức bối có thể theo họ đến hết cuộc đời. Người chồng như thế khó lòng được coi là biết yêu thương vợ.

Không có mối quan hệ nào bản thân nó dễ dàng, người ta chỉ có thể trông chờ một lượng thấu hiểu, giao tiếp vừa đủ để mọi việc bớt khó khăn hơn.

Nếu chồng tương lai của bạn là người mắc bệnh "tấn gái bẩm sinh", hôn nhân khó lòng bền vững. Một người vợ hay ghen, thiếu tự tin cũng sẽ không thể chèo lái cho con thuyền hạnh phúc khỏi trôi dạt.

Chỉ khi cả hai người đều nghiêm túc về bước tiến trong quan hệ hôn nhân, chuẩn bị sẵn sàng và nguyện đồng lòng san sẻ, cùng vượt mọi khó khăn, lúc đó, hôn nhân mới bền vững và không còn ai phải nguy hiểm rằng: "Tôi yêu, nhưng chưa tôn trọng vợ".

SANG FOTO CITY

Trung tâm Melbourne

Cần sang lại photo shop đã thành lập từ năm 1979, là tiệm làm hình đầu tiên tại Victoria, đến nay chỉ qua 2 đời chủ, chủ hiện tại đã làm 18 năm, có lượng khách hàng rất lớn, nhiều khách sang, rất nhiều khách quen trong ngành media...vv, vị trí ngay số 100 Bourke St, mặt tiền trước rộng 12 mét, diện tích 160m², sang \$195,000 hoặc trả mỗi tháng \$13,000 gồm luôn tiền thuê, sang vào có thu nhập ngay.

Để biết thêm chi tiết xin gọi (mời Anh)

0416 149 177

(2298 9907)

SANG THƯƠNG VỤ

Vùng Western Subs

Muốn sang lại thương vụ giặt thảm đang làm phát đạt. Đã làm 24 năm đang có nhiều mối khách. Khu Western Subs, và đồng thời chúng tôi bán các loại máy cleaning mới, hướng dẫn vào nghề, thu nhập cao toàn tiền mặt.

Xin gọi để biết thêm (mời Anh)

0417 101 508

(2043 2379)

SANG TRUNG TÂM BÁN VẬT LIỆU NHÀ BẾP+PHÒNG TẮM

Sang lại trung tâm bán vật liệu xây dựng nhà bếp & phòng tắm, thu nhập trên \$400,000 năm, rất dễ điều hành, thương vụ cung ứng cho các builders, công ty xây dựng và khách mua lẻ, vị trí tốt thuận lợi, ngay trên đường cái, vùng phía bắc, hợp đồng dài hạn với chủ nhà, hiện đang rất đông khách, thương vụ đã thành lập 4 năm, giá sang chỉ dựa trên hàng tồn kho và thiết bị, \$85,000. Muốn sang nhanh

Mọi chi tiết xin liên lạc (mời Anh)

0418 536 434

(2218 1407)

SANG CAFE - TAKEAWAY

Yung Coburg

Cần sang lại tiệm cà phê - takeaway tại vùng Coburg, vị trí tốt, thuận lợi, tiệm gồm 50 chỗ ngồi, trang trí hiện đại, thiết bị đầy đủ. Đang hoạt động tốt làm 5 ngày một tuần. Hiện thu \$6000/tuần. Lãi ròng rất cao. Sang giá \$145,000 thương lượng, sang vào là có thu nhập ngay.

Muốn biết thêm chi tiết xin liên lạc Michael

0407 429 545

(2592 2979)

Tin tức... mình cho quý bà

Dàn ông nhiều vợ...

Sống lâu hơn!

Dàn ông nhiều vợ có tuổi thọ cao hơn 12% so với những người đàn ông bình thường. Đó là kết quả nghiên cứu của tập thể các nhà khoa học trường đại học tổng hợp Sheffield (nước Anh).

Các nhà khoa học trường đại học tổng hợp Sheffield đã tiến hành nghiên cứu tuổi thọ của đàn ông trên 60 tuổi của 189 quốc gia khác nhau. Họ chia các quốc gia này ra làm 4 nhóm theo các mức độ, từ các quốc gia tuyệt đối chỉ có chế độ hôn nhân một vợ một chồng cho đến những quốc gia tồn tại chế độ hôn nhân tự do (đa thê).

Trong quá trình nghiên cứu, các nhà khoa học cũng chú ý đến các yếu tố khác ảnh hưởng đến tuổi thọ của những người đàn ông ở những nước có chế độ đa thê như: GDP/ người, trình độ phát triển y tế, chế độ dinh

dưỡng...v.v.

Kết quả thu được rất bất ngờ: Đàn ông ở các nước phương Đông, nơi có chế độ đa thê, sống lâu hơn những người cùng tuổi ở các nước phương Tây khoảng 12%. Các nhà nghiên cứu đưa ra giả định rằng: Những người đàn ông phương Đông có tuổi thọ cao hơn vì họ có nhiều vợ, sinh nhiều con. Để chăm lo cho vợ con, những người đàn ông này chú ý chăm sóc đến sức khỏe của mình.

Các nhà nhân chủng học Mỹ lại cho rằng: Đàn ông ở các nước đa thê sống lâu hơn vì họ nhận được sự chăm sóc tốt hơn từ các bà vợ.

Các nhà khoa học Nga giải thích theo cách khác: Đàn ông ở các nước đa thê có quyền uy trong xã hội. Họ được gặp gỡ nhiều phụ nữ, lại là những người phụ nữ luôn tỏ ra phục tùng, làm theo ý muốn của họ. Chính

điều này đã giúp những người đàn ông có tâm lý tốt. Và đây là nguyên nhân giúp họ sống lâu hơn những người đàn ông phương Tây, nơi mà phụ nữ bình đẳng với đàn ông trong hôn nhân.

Dù giải thích khác nhau, nhưng các nhà khoa học đều thống nhất tại một điểm: Ở các nước phương Đông có chế độ đa thê, đàn ông sống lâu hơn được là nhờ phụ nữ.

Lấy vợ trẻ cũng sẽ sống lâu hơn

Theo kết quả một cuộc nghiên cứu mới, đàn ông cưới vợ càng trẻ thì càng sống lâu.

Cuộc nghiên cứu này, do Viện Max Planck (Đức) tiến hành, cho thấy những người đàn ông cưới vợ trẻ hơn từ 7-9 tuổi thì nguy cơ chết sớm sẽ giảm tới 11%.

Con số đó sẽ tăng lên 20% nếu có dấu trẻ hơn từ 15-17 tuổi.

Theo các nhà khoa học, nguyên nhân lý giải cho sự việc trên là do quá trình chọn lọc tự nhiên chỉ những người đàn ông khỏe mạnh nhất, thành công nhất mới có thể hấp dẫn phụ nữ trẻ.

Phát ngôn viên của Viện, Sven Drefahl, cho biết: "Một giả thuyết khác giải thích cho kết quả đó chính là phụ nữ trẻ sẽ quan tâm, chăm sóc đàn ông tốt hơn và nhờ thế anh ta sẽ sống lâu hơn".

Cuộc nghiên cứu cũng chỉ ra rằng những người đàn ông kết hôn với phụ nữ lớn tuổi hơn có khả năng chết sớm hơn.

Tuy nhiên, với phụ nữ, họ sẽ "được lợi" hơn nếu cưới một người đàn ông bằng tuổi.

Những bà vợ có chồng già hơn hoặc trẻ hơn từ 7-9 tuổi sẽ tăng nguy cơ chết sớm lên tới 20%. Con số này sẽ tăng tới 30% nếu sự chênh lệch tuổi là từ 15-17.

Cuộc nghiên cứu đã được tiến hành với những người đã chết từ năm 1990 đến 2005 trên toàn bộ dân số Đan Mạch.

Ở Châu Âu, trung bình hầu hết đàn ông kết hôn với phụ nữ trẻ hơn 3 tuổi.

Một anh chàng đang mua bảo hiểm nhân thọ với số bồi hoàn cao, bỗng ngưng lại. Người đại diện bảo hiểm hỏi:

-Sao đang bảo hiểm ngon lành anh lại dừng lại không tiếp tục là sao?

Anh chàng trả lời:

-Tết vừa rồi, vợ tôi đi lễ xin cho làm ăn nhất bán vạn lại, đầu tư một lãi hàng trăm. Nhà tôi không buôn bán kinh doanh, chỉ có khoản bảo hiểm nhân thọ của tôi là đáng kể. Tôi sợ lời khấn của vợ mà ứng thì... bố mẹ.

Những chứng rối loạn quấy phá là gì?

Các chuyên viên y tế cho rằng khi trẻ em khó lòng mà tuân theo những quy luật thông thường mà đa số các em khác giữ được thì em có thể mắc chứng rối loạn quấy phá.

Một vài thí dụ điển hình là:

Đa số trẻ em bình thường có khi không nghe lời người lớn. Nhưng trẻ em bị chứng quấy phá thường luôn không chịu nghe lời cha mẹ hay thầy, cô giáo ngay cả khi bị phạt nặng em vẫn không chịu nghe lời.

Hung dữ thường xuyên hơn so với những em cùng lứa tuổi, hung hãn và có những hành vi phá phách, kể cả việc phá hoại đồ đạc tài sản của người khác, đe dọa hoặc những hành động xấu như trộm cắp.

Luôn cãi vã và làm lớn chuyện, lúc nào cũng muốn mình được thắng.

Từ chối không chịu làm bốn phần hàng ngày như làm bài vở và giữ vệ sinh cá nhân. Bình thường thiếu niên hay bày biện bữa bãi trong phòng riêng của chúng và ít khi chịu làm việc nhà. Trong trường hợp đứa trẻ bị chứng quấy phá thì các em này từ khước không chịu làm gì cả hoặc không kể gì đến chuyện vệ sinh cá nhân hoặc sạch sẽ căn bản.

Các em này thường xuyên nói dối ngay cả khi không cần nói dối. Tuy nhiên, trẻ em bình thường cũng hay nói dối khi sợ hãi và khi bị rầy la.

Có những hành vi chống đối như quá hung dữ đối với người chung quanh, chửi thề quá mức, xúc phạm đến người khác như phun nước miếng, phỉ báng bất chấp là mình đã xúc phạm đến cảm tình của người khác.

Một vài tên gọi những hành vi trên là:

Chứng rối loạn chống đối khiêu khích (Oppositional Defiant Disorder) được dùng để mô tả những trẻ em có tính giận dữ và hay cãi vã quá độ thường là đối phó với cha mẹ hay thầy cô. Các em này lúc đầu thất ra không có ý xấu, không muốn bắt nạt ai, không muốn lừa phỉnh và chống xã hội. Nhưng nếu không được sửa dạy kịp thời thì những hành vi này có thể ảnh hưởng đến các em nặng hơn sau này.

Chứng rối loạn về hành vi (Conduct Disorder): dùng để mô tả những trẻ em luôn luôn tìm cách phá luật lệ do cha mẹ hay nhà trường đề ra.

Chứng bệnh thiếu chú ý và quá hiếu động (Attention Deficit Hyperactivity Disorder - ADHD): Từ này được dùng để mô tả những trẻ em lúc nào cũng quá hiếu động bốc đồng hơn các em

khác. Chứng bệnh này thường ảnh hưởng đến sự thiếu tập trung và sự học hành của các em.

Mọi trẻ em và thiếu niên đều trải qua những giai đoạn thay đổi khó khăn trong cuộc sống như chúng ta. Đối với một số em, quấy phá có thể là phản ứng tạm thời để đối với những căng thẳng. Thí dụ như trong thời gian cha mẹ em đang lo ly dị nhau hay khi các em đang chuẩn bị lên trung học.

Tuy nhiên chứng quấy phá thì khác thường vì nó kéo dài và gây nhiều khó khăn hơn thường lệ. Những rối loạn này không bắt đầu các em này được cha mẹ và những người khác chăm sóc và quan tâm, các em này thường xua đuổi cha mẹ và người giúp đỡ các em. Những điều làm cho chứng quấy phá của trẻ em khó khăn hơn:

1. Những khó khăn trong gia đình

Khi cha mẹ bất đồng ý kiến với nhau trong cách dạy và giúp đỡ con. Khi cha mẹ tranh chấp gây lộn với nhau và không có thì giờ chăm lo cho em.

Khi cha mẹ lôi kéo con vào sự tranh cãi.

Khi con em lo lắng về sự an toàn và hạnh phúc gia đình.

2. Sử dụng rượu và ma túy

Ảnh hưởng của rượu và ma túy sẽ làm cho hành vi các em tệ hại hơn.

Cha mẹ cũng sẽ có những hành vi tệ hại hơn khi chính họ sử dụng rượu và ma túy.

3. Áp lực bạn bè

Áp lực của bạn bè khiến em dùng rượu và ma túy.

Áp lực của bạn bè ngược với ý muốn của cha mẹ.

Áp lực bên ngoài khiến con em làm những điều sai quấy.

CHỨNG RỐI LOẠN QUẤY PHÁ NƠI TRẺ EM

4. Áp lực về sự học hành và trường học

Từng thấy có đòi hỏi nhiều nơi các em mà không để ý đến những đòi hỏi của các thầy cô khác.

Cha mẹ đòi hỏi quá nhiều nơi các em và làm cho các em lo lắng.

Cha mẹ đặt cho mình những mục tiêu quá xa vời và muốn con em làm theo mình.

Khi em bị chọc ghẹo hay trải qua những lúc khó khăn với các em khác tại trường học.

5. Những áp lực từ con em gây cho chính mình.

Khi con em chúng ta nhay cảm, chúng ta nên dạy con biết cách bảo vệ mình một cách cách an toàn để tránh gây thêm cho chúng rắc rối. Một vài em có bản tính rất nhay cảm nhưng lại tỏ ra cứng rắn ngoài mặt để tự bảo vệ mình, đôi khi các em này lại đi đến chỗ hiếp đáp người khác. Một số các em khi bị suy nhược tinh thần lại hung hãn hơn trước.

Cách đối phó với những trẻ em hay quấy phá trong khi chờ đợi sự giúp đỡ:

1. Nhận ra những ưu điểm và bỏ qua những khuyết điểm của em.

2. Khen em khi chúng làm đúng thay vì chỉ biết phạt em khi làm sai.

3. Cố gắng cho em làm những chuyện mà EM thích thay vì những chuyện CHÚNG TA muốn em làm. Nên có những lúc chơi đùa vui vẻ gần gũi con em. Điều này rất có ích lợi khi cần giải quyết những bất đồng ý kiến sau này.

4. Lắng nghe. Nếu chúng ta muốn con cái nghe lời chúng ta thì chúng ta phải học cách lắng nghe con mình.

5. Biết cởi mở và công bằng. Nhìn nhận và giúp đỡ con cái khi chúng mắc phải những sai lầm ở trường học hay đối với luật pháp.

6. Cho em biết là chúng ta không đổ lỗi cho người khác khi chính chúng ta làm điều sai quấy, đừng đổ thừa là khi chuyện không tốt là do vận xấu.

7. Chỉ em biết cách tìm những giải pháp thay vì đổ lỗi.

8. Khuyến khích em bằng chính những việc làm lương thiện của mình hơn là dùng lời lẽ bắt buộc, đe dọa hay trừng phạt.

9. Chờ cho cơn nóng giận của chúng ta lắng đọng xuống trước khi nói với con cái về những chuyện sai quấy em đã làm.

10. Không nên gây gổ với người phối ngẫu (vợ, chồng) một cách tệ hại làm cho cả gia đình bối rối và làm cho em lo lắng hơn.

11. Để em có dịp nói lên những chuyện em cảm thấy khó chịu mà không tỏ ra bức bối trước mặt em. Việc này sẽ làm cho con biết là sự bức bối là cảm giác bình thường và em có thể phát biểu nỗi bức bối để được thông cảm và giúp đỡ.

12. Đặt ra những quy luật công bằng cho các con.

13. Không đánh hay chửi mắng thậm tệ khi các con làm điều sai trái.

Khi nào chúng ta cần đến sự giúp đỡ chuyên môn:

Khi cha mẹ cảm thấy không đối phó nổi với chuyện khó khăn trong gia đình và mất tự tin không biết phải làm gì nữa.

Khi hành vi quấy phá làm xáo trộn việc học hành, khiến em hoặc người

thực phẩm.

Những dấu hiệu bị dị ứng thực phẩm có thể xảy ra chỉ vài giờ sau khi trẻ ăn. Một trong những biểu hiện ban đầu là chảy nước mũi, da nổi mề đay ngứa ngáy, khó thở, khan tiếng, nhầy mũi, nôn ói, đau bụng và tiêu chảy.

Nếu tình trạng chuyển biến trầm trọng, trẻ có nguy cơ bị hạ huyết áp, co thắt khí quản, trụy mạch, sốc phản vệ. Đôi khi, các triệu chứng này có khả năng dẫn tới tử vong.

Nhiều đứa trẻ có thể tự hết chứng dị ứng sữa và trứng khi chúng trưởng thành. Tuy nhiên, ở một số trẻ, chứng dị ứng các loại cá, đậu, tôm có thể đeo bám chúng suốt đời.

Làm thế nào để bảo vệ con khỏi chứng dị ứng?

Các bác sĩ sẽ cho bé tiến hành xét nghiệm da hoặc máu để xem cơ thể trẻ phản ứng với thức ăn gây dị ứng như thế nào.

Điều đáng lo ngại là không có được phẩm chuyển biệt dùng để chữa chứng dị ứng thực phẩm. Cách tốt nhất là bạn tránh cho con ăn những món có thành phần gây dị ứng đối với chúng.

Các bậc cha mẹ nên đọc kỹ nhãn thực phẩm khi mua. Bất kỳ thực phẩm nào có thể gây dị ứng đều được ghi rõ trong bảng các thành phần ở bao bì. Nếu trẻ vô tình ăn nhầm thức ăn và bị dị ứng, bạn hãy bình tĩnh và đưa con đến bác sĩ để xác định nguyên nhân gây dị ứng và có cách điều trị hợp lý.

Bạn nên trình bày cho bác sĩ biết thông tin gì?

- Phản ứng và biểu hiện của trẻ sau khi ăn.

- Thời gian các triệu chứng dị ứng xảy ra.

- Trẻ có từng bị dị ứng với loại thực phẩm nào chưa?

- Trong bữa ăn, trẻ đã dùng những loại thực phẩm nào.

- Gia đình có ai bị dị ứng với các loại thực phẩm điển hình.

Nếu con bạn đi nhà trẻ, hãy ghi rõ danh sách các loại thức ăn không hợp với cơ thể của trẻ. Dặn dò kỹ các cô bảo mẫu không cho bé ăn.

Ngoài ra, bạn hãy hướng dẫn con tránh những món gây rắc rối cho cơ thể của chúng.

Khi bị dị ứng, kháng thể sẽ phản ứng với một thành phần nào đó trong

khác bị tổn thương, hoặc khi em gặp chuyện rắc rối với cảnh sát.

Chúng ta phải làm gì khi con em cần sự giúp đỡ mà mình không biết tìm ở đâu?

Trình bày với nhân viên tư vấn ở trường.

Liên lạc với Trung Tâm Y Tế Cộng Đồng địa phương.

Hỏi ý kiến bác sĩ gia đình để biết thêm về những chuyên viên y tế ở địa phương như tâm lý gia hoặc bác sĩ nhi khoa.

Theo Transcultural Mental Health Centre Australia.

Dị ứng thực phẩm ở trẻ

Chỉ cần ăn một chút thức ăn "cấm kỵ", trẻ bị dị ứng thực phẩm cũng dễ phát bệnh. Các thực phẩm thường gây dị ứng là lạc (đậu phộng), đậu nành, một số loại đậu khác, hải sản, tôm, cá, sữa, trứng, bột mì...

Dị ứng thực phẩm gây ra phản ứng gì?

Thông thường, hệ miễn dịch sản sinh ra các kháng thể để giúp cơ thể chống lại vi khuẩn, vi-rút gây bệnh.

Khi bị dị ứng, kháng thể sẽ phản ứng với một thành phần nào đó trong

Nước có nhiệt độ lạnh: Độc hại đến khó tin! Tại sao nước đá lại gây những tác hại lớn trong sức khỏe con người? Vô lý! Nhiều người vẫn uống nước đá hoài có sao đâu?

Đúng là nhiều người vẫn uống nước đá và không thấy "có sao" thật nhưng khi thấy "có sao" là đã muộn rồi. Có thể nói nước đá hay nói rộng ra là các thức ăn (uống) ướp lạnh là một thứ thuốc độc đối với cơ thể chúng ta. Sở dĩ nó độc là vì nó gây ra những tác hại mà chúng ta không hề nghĩ rằng do nó gây ra. Ảnh hưởng tác hại của nó thậm chí rất chậm chạp và lâu dài. Và khi nó vào rồi thì khó gỡ ra.

Nhiều người thường rầy con cái đừng uống nước đá hai răng. Mà hai răng thật! Nhất là trẻ con răng hư rất nhiều. Nhưng tác hại ở chỗ là từ đứa bé con đến người lớn đa số đều thích nước đá vào mùa hè. Một kẻ thù ít người biết và để phòng là chai nước lọc để trong tủ lạnh mà mình vẫn uống hàng ngày, nhất là lúc đi đâu về mệt, rót ra ly uống thật là tuyệt! Mất từ miệng mất qua cổ họng vào tận bụng và lan ra cả người! Độc là ở chỗ đó.

Tắm nước lạnh khi đang mệt, có nguy cơ thay đổi nhiệt độ cơ thể khi gặp lạnh đột ngột. Nhưng đó là từ bên ngoài. Còn cái bên trong của ly nước ướp lạnh đi ngay vào tận trong cơ thể và nằm trong đó một thời gian lâu dài. Và nếu ngày nào cũng như thế thì sẽ còn tích tụ "chất độc" nhiều hơn nữa. Nhưng ít ai ngờ và chịu tin điều này. Vì nó không gây ra chết liền như việc tắm đêm bằng nước lạnh. Nhưng nếu thỉnh thoảng mới

có người chết vì tắm đêm bằng nước lạnh thì số người bị ảnh hưởng tai hại do việc sử dụng nhiều nước đá cụ thể là chất uống lạnh rất nhiều.

Có thể liệt kê ra các bệnh sau đây và sẽ làm bà con ta giật mình. Suyễn, đau bao tử, trĩ, lòi dom, viêm họng, viêm phế quản mãn tính, viêm mũi dị ứng, cảm lạnh, thấp khớp, tiểu gắt, rụng tóc, đau lưng, hư răng, nhức mỏi cổ, gáy, vai, nhức đầu kinh niên, giảm trí nhớ, kém mắt, nặng nề mệt mỏi, sợ lạnh, nhức răng, mụn nhọt, bệnh đường ruột...

Chỉ lẽ nước đá lại là thủ phạm của bấy nhiêu bệnh phổ biến đó? Thật ra nếu nói nước đá là thủ phạm duy nhất của các bệnh trên thì hơi cường điệu. Vì rằng cơ thể con người rất phức tạp và bệnh thì có nhiều nguyên nhân. Nhưng phải nói không sai là nước đá có ảnh hưởng không nhiều thì ít đến các bệnh trên.

Đông Y từ xưa đã nói "Thận ố hàn" (Thận ghét lạnh). Thật ra không những thận ghét lạnh mà Phế (phổi) và Tỳ, Vị cũng sợ lạnh. Cái lạnh nói chung đều khiến con người sợ, nói chi đến nội tạng. Lạnh là Hàn, mà Hàn thì thuộc Âm (Âm hàn).

Thật ra, ta nên hiểu chữ "thận" của Đông Y một cách rộng rãi. Đó là sinh lực, là sức đề kháng của cơ thể, là thần kinh cao cấp; là vỏ não chứ không phải chỉ đơn thuần là quả thận hay bàng quang. Cho nên, khi Đông Y nói "Thận ố hàn" nghĩa là

tai hại của các yếu tố lạnh đối với sức khỏe và sự sống của con người, chính là cái lạnh tấn công một cách liên tục cơ thể sẽ làm cho cơ thể suy yếu dần.

Vì cơ thể mỗi khi gặp chất lạnh vào bên trong, nó phải tự động hóa giải cái "lạnh" đó để giữ bình nhiệt độ giữa các vùng của cơ thể, việc này khiến cơ thể phải hao phí năng lượng một cách vô ích (chỉ vì để hóa giải chất lạnh vào bên trong cơ thể biến nó thành nóng thích nghi với cơ thể đang nóng chứ không làm gì có lợi ích cả). Và nếu sự kiện này xảy ra hàng ngày thì rõ ràng nó làm cho cơ thể càng lúc càng suy yếu nhất là lẽ lối kéo các cơ quan liên hệ nó suy yếu theo.

Thường đó là tạng Thận, một tạng quan hệ số một nếu không nói là gốc của Sinh mệnh con người (theo Đông Y). Cũng chính vì thế mà khi mạch thận tuyệt thì bệnh kể như khó cứu. Phân tích như trên, các bạn sẽ thấy lý do tại sao một thức uống rất thông thường như nước đá lại là một trong những nguyên nhân chủ yếu gây ra nhiều bệnh thời đại như: viêm mũi dị ứng, suyễn, thấp khớp, huyết áp...

Có cách gì "cứu gỡ" không? Chỉ có một cách đơn giản là giảm bớt thức uống lạnh càng nhiều càng tốt. Đồng thời ăn uống các thức ăn mang tính dương như gừng, nghệ, cà rốt, trái sù, muối mè, hột gà, Khoai sọ... kèm thêm là xoa bóp. Đặc biệt là vành tai và vùng trước tai mỗi đêm (xoa cho đến khi nóng lên), để khắc chế những tai hại do nước đá gây ra. Vận động thường xuyên và tắm nắng, chơi thể thao ngoài trời (nếu có điều kiện).

Ở các xứ ôn đới, ít khi người ta dùng cả phê đá, bia có đá hay các thức uống khác có kèm theo nước đá. Ở các nước nhiệt đới (nồm nà là xứ nóng) người ta có thói quen dùng nước đá nhiều hơn. Nhưng có lẽ chỉ có ở Việt Nam, nhất là Sài Gòn là hay dùng các thức uống có kèm đá nhiều nhất. Quý bạn đọc nên dành một sự lưu tâm đặc biệt đối với vấn đề này, mới xem qua tưởng là tắm thường nhưng thật ra nó gây ra một tổn hại lâu dài và có bình diện rộng đối với sức khỏe con người, không những đối với thế hệ này mà còn đối với các thế hệ liên tiếp về sau, nếu ta cứ tiếp tục dùng nhiều nước đá.

Cho nên một lần nữa, chúng tôi tha thiết nhắc nhở các bạn lưu tâm đến việc sử dụng nước đá. Đừng lạm dụng nó, hãy dùng nó càng ít càng tốt. Thay vì dùng nhiều đá lạnh, ta dùng nhiều trà nóng tốt hơn. Đó là cách phòng bệnh bảo vệ sức khỏe và giống nòi, mang nhiều ý nghĩa tích cực.

Món ăn đơn giản, dễ làm, thích hợp để ăn kèm với cơm nóng. Nếu bạn bận rộn với công việc, chỉ có chút thời gian để nấu nướng thì hãy lựa chọn món ăn này nhé! Nguyên liệu:

- * 1 cái bắp cải nhỏ
- * 3 lát thịt thăn hoặc nạc vai
- * Ớt cay hoặc ớt ngọt nếu bạn không ăn được cay
- * Vài nhánh tỏi
- * Xì dầu, dầu hào, đường, hạt tiêu, muối, bột ngô

Cách làm: Thịt lợn thái mỏng. Cho thịt vào một cái bát, ướp một chút xì dầu, một chút dầu hào, hạt tiêu, đường, muối và bột ngô để 15 phút. Phần bắp cải là tùy chọn, bạn có thể bỏ qua nguyên liệu này.

Cắt bắp cải thành nhiều miếng nhỏ, rửa sạch và để ráo nước.

Đặt chảo lên bếp, đun nóng dầu ăn và cho tỏi vào phi thơm. Tiếp đến cho ớt vào.

Cho thịt đã ướp vào chảo xào, chỉ xào chín tới độ 80%.

Sau đó cho bắp cải vào xào cùng, nếu thấy quá khô thì bạn cho một chút nước vào và đảo đều. Nêm nếm lại gia vị lần nữa cho vừa ăn.

Để bắp cải nhanh chín bạn có thể dùng vung trong vài phút. Nhưng đừng để lâu quá, bắp cải sẽ bị nhũn.

Cho ra đĩa ăn kèm với cơm nóng rất ngon.

Thịt mềm, bắp cải chín tới vị ngọt mát dễ chịu.

Chúc các bạn có bữa ăn ngon miệng.

Nước dùng được sử dụng rất nhiều trong các món ăn của người Việt. Để có nồi nước dùng ngon cũng cần những bí quyết riêng. Cùng tham khảo nhé!

1. Thời gian ninh
Thời gian nấu các loại nước dùng tùy thuộc vào từng loại nguyên liệu.

Chẳng hạn, nước dùng gà và lợn xưa thường nấu 4-6 giờ (vì trước chủ yếu là chín thả tự nhiên, thịt chắc, vị ngọt, thành phần dinh dưỡng bền vững), nay thời gian đun ít hơn.

Riêng nước dùng bò thì ninh lâu hơn, từ 8 đến 10 giờ. Nước dùng thủy sản không nên đun quá 45 phút, nếu không sẽ đục và chua.

2. Cách ninh
Điều kiện đầu tiên để có nồi nước dùng thật trong, ngọt là bạn phải chọn nguyên liệu thật tươi, ngon rồi sau đó dùng kỹ thuật chế biến phù hợp.

Chẳng hạn, với nước dùng gà và lợn không nên sử dụng xương đầu nấu vì ối. Xương hom và xương đuôi vừa ngọt vừa thơm.

Trước khi cho vào ninh, thịt, xương

Khám phá ăn uống

lợn gà cần trần qua một lần nước sôi (đun sôi, cho xương vào rồi bỏ nước này đi) để khử mùi hôi của thực phẩm và làm nước dùng trong.

Với xương bò, nhất là xương ống, trước khi ninh cần rửa với nhiệt độ cao thì nước dùng thơm, trong và ngon hơn.

3. Kỹ thuật đun
- Cho xương đã trần vào nước lạnh, đun to cho sôi lại nhanh, sau đó hạ nhỏ lửa cho sôi lăn tăn vài phút cho các bọt cứng lại rồi hớt sạch.

- Sau đó, cho cả quá trình sôi liu riu.

4. Gia vị đặc trưng cần thêm vào Nước dùng bò
- Nước dùng bò không thể thiếu quế chi, thảo quả, hoa hồi, gừng, hành khô.

- Hành và gừng cho xuống gầm lò nướng cho chín nhưng không cháy vỏ (chính lớp vỏ đỏ của hành khô có tác dụng làm nước trong, màu đẹp), hoa hồi bẻ từng cánh, quế bẻ nhỏ, quế thảo lấy hạt vàng khô thơm dùng khăn chà xát cho sạch, giã, rồi gói bằng vải sạch, cho vào nồi nước dùng.

- Trên nồi nước dùng bỏ thường có lớp mỡ để giữ nhiệt, giữ được các tinh dầu thơm.

Nước dùng gà
- Nước dùng gà lợn thường có hành, hạt tiêu đập giập, gừng, nấm hương, chân nấm. Nước dùng gà lợn dùng ăn bún thang, tần, các món canh...

Lưu ý: Cách khắc phục nếu trời nấu nước dùng đục

- Lòng trắng trứng đánh tan, cho

vào nước dùng (lúc nguội), đặt lên bếp vừa đun vừa khuấy đều cho các vẩn đục bám hết vào trứng.

- Băm thịt (nước dùng gì thì băm thịt ấy), trộn lòng trắng trứng, nấm hương cho vào nước dùng nguội sẽ làm nước dùng vừa trong vừa ngon hơn.

- Nếu nấu nước gà bị đục, cho tiếp xương gà vào đun cũng làm nước trong và ngon hơn.

Chuyến trang "Khám Phá Ăn Uống" này được bảo trợ bởi Gạo Thơm Hoàng Gia This "Food Discovery" section proudly sponsored by Royal Umbrella Jasmine Rice

khám phá ăn uống - gạo thơm hoàng gia - royal umbrella jasmine rice

niềm riêng XUÂN CŨ

Nó yêu hoa, loài hoa mang màu tím buồn man mác. Anh thường bảo nó "Mắt em là bể khổ, nhiều lúc anh muốn xóa cái buồn cũ ẩn hiện trong đó mà không biết làm sao". Anh tiết lộ rằng anh yêu nó vì ngày đầu tiên gặp nó về đôi mắt đó cứ theo anh mãi. Ngày lại ngày...

Nó quen anh vào một buổi chiều thu.

Trời thật đẹp nhưng lòng người không đẹp. Nó đang làm một thói quen thường lệ. Rảo vòng xe vô định dạo khắp đường phố thị trấn, để mặc cho những hạt mưa thu nhẹ nhàng chạm vào tóc, nó thích cái cảm giác những hạt mưa nhỏ rơi trên mặt trên da thật nó. Vòng xe đưa nó đến một nơi quen

thuộc - gần nhà thị trấn. Yên tĩnh quá! Lúc nhỏ nó thường chui vô đây học bài bất chấp cái nhìn dị ứng của đám bạn cùng lớp. Không biết từ bao giờ nó biết yêu hoa, những loài hoa dại, có những loài chưa kịp đặt tên. Nó yêu lắm cái móng manh, dễ vỡ nhưng vô cùng bất khuất đó, đẹp đến nao lòng!

Nó đến một người bạn già của nó, người mà dân gian người ta gọi là bà. Sinh thời bà nó là một người bạn của nó trên mọi phương diện. Lúc này đây nó đang nhớ bà nó. Nhớ lắm!

Ngồi bên khối gạch đá hình lục giác đó, vậy mà bên trong chứa đựng được cả một con người, bà nó đang nằm trong đó, chắc là đang ngủ, có

Bốn mùa tình yêu

lẽ là ngủ ngon lắm nên không biết nó đến. Nó nằm lên mảng xi măng dưới chân mộ, ngược mắt lên nhìn trời. Nghĩ về tất cả. Không đầu. Nó không muốn nhớ lại những việc đã xảy ra đâu. Nhắm nghiền mắt, cắn chặt môi không cho nước mắt tuôn ra, mà nó chợt nghĩ đây đây có ai, thì nó cũng không trách nó đâu. Vậy là nó khóc. Khóc tức tưởi như một đứa con nít. Nó tự trách bản thân nó sao quá vô dụng. Thật sự vô dụng. Mà nó đã rất cố gắng mà. Nó mất lòng tin vào tất cả, con người, cả nhân và tất cả. Tại sao?

Nó đâu phải là con nhỏ yếu đuối mỏng manh dễ vỡ, sao lúc này nó thấy muốn buông xuôi, buông tất cả.

Giật mình, nó giật mình vì có 1 dáng người cao ráo, Sao người này lại đi vào đây mà lại ngay lúc này? Nó chuyển gương mặt từ ngạc nhiên sang bức bối. Mà nó cũng không nghĩ đây, nó quay nhìn chỗ khác như không chú ý đến sự tồn tại của tên này (nhưng thật ra nó đang bức bối vì không gian riêng của nó bị chiếm.)

- Cô đi! Anh gọi nó bằng giọng lơ lớ.

Nó quay lại gương cặp mắt và nguyên khuôn mặt đang bức bối nhìn anh. Chờ đợi anh hỏi nó điều gì...

- Sao. (anh nói 1 tràng tiếng Anh mà nó lờ mờ hiểu là anh hỏi "sao nó khóc")

Nó bức bối:

- Điều đó có liên quan gì đến anh sao? Tui khóc kể tui. Làm ơn đừng khuấy động không gian của tui. Anh có thấy anh vô duyên lắm không?

Chửi xong nó thấy mình vô duyên lạ, khi nhìn gương mặt ngạc nhiên khó hiểu đang nghe anh ra. (Chắc chắn là vốn tiếng Việt của anh không đủ để hiểu nó đang nói gì?)

Nó ôm cái bức bối và khó chịu đó chạy thật nhanh ra lấy xe ra về. Mặc

tình anh đang gọi đi. Cô đi, cô làm rơi...

Nó về mà lòng dạ rối bời. Có người thấy nó khóc mất rồi.

Hai ngày sau, nó trở lại nơi quen thuộc của nó, bước đến mộ bà nó, nó thấy đáng ai quen quen đang khum khum ở đằng sau mộ bà nó 2 dãy. Nó dướm bước quay ra. Anh gọi với:

- Cô đi, và chạy theo. Anh nói nó, nó hiểu đại khái là anh ra đây tìm nó 2 ngày nay vì muốn trả nó cái khăn nó làm rơi. Nhưng anh đã không gặp nó. Lần đầu tiên trong đời nó thấy con trai không đáng ghét như nó tưởng.

Anh đang ngồi nghe nó nói. Nói về tất cả dù anh không hiểu. Và ép đầu nó dựa vào vai anh. Nó khóc như chưa từng được khóc.

Và anh theo nó lang thang rong ruổi khắp thị trấn cho đến hết kỳ nghỉ hè. Anh phải về nước ngoài vì thời gian du lịch của anh cũng đã hết.

Ngày nó tiễn anh lên Sài Gòn về nước. Nó buồn. Nó và anh chỉ nhìn mà không nói gì.

Anh bước vào trong khu cách ly sân bay, hôn nó chùng xuống.

Nó về nhà. Nằm gác tay suy nghĩ về tất cả. Mai nó tiếp tục đi làm tiếp tục cuộc sống hàng ngày của nó.

.....

Nó vẫn đều đặn nhận được thư anh. Anh thường nói với nó anh thích viết thư và thích được đọc những dòng chữ do chính tay nó viết. Đó là lý do anh không dùng email cho nó.

Nó vẫn chờ đợi, với tình yêu và niềm tin mãnh liệt.

Cho đến một ngày, nó nhận được email của người bạn anh.

Nó năm 2 ngày không ăn, miệng đắng ngắt, ngày thứ ba nó gượng dậy đến công ty xin nghỉ việc 1 tháng.

Người bạn đó nghe anh kể rất nhiều về nó nên đâm tan xong anh bạn này đã email cho nó. Anh bị đâm chết trong một hộp đêm tại thành phố Melbourne nơi anh cư sống.

Nó biết nó phải làm tất cả để vượt qua. Phải chỉ, nó chưa yêu anh, anh đừng viết thư làm cho nó biết buồn, biết thương nó sẽ quên anh để dành. Vậy mà...

Nó vẫn phải sống, vì nó không thể chết lặng tẹt như anh.

Nó khước từ tất cả những lời làm quen khác vì nó còn yêu anh nhiều quá.

Nó nằm dài ở nơi cũ. Nghe hồn lạng im, chùng xuống kỷ niệm.

Cuốn phim cuộc đời nó đang quay đến anh. Nhớ anh đã điết.

Kỷ niệm đi ta không gọi mời mà sao người cứ đến, để con tim đau nhớ tiếc thương một niềm riêng xưa cũ...

*Tìm Hương
viết cho Đ... ở Melbourne Vic.*

THỜI TRĂNG

Eva de Eva

Nhẹ tênh mùa xuân

Với sắc màu tươi trẻ, trang nhã, bộ sưu tập mới nhất mang hơi thở thiên nhiên của Eva de Eva sẽ cho bạn cảm giác thư giãn, bỗng bẽnh, quên đi cái nóng bức, oi nồng của mùa xuân đang về trên xứ Úc, để bạn tự tin sánh bước bên người thân trong những ngày xuân đầy lãng mạn.

Eva de Eva

Eva de Eva

Eva de Eva

SALON TIỆM TÓC

Tiệm tóc nam nữ Remington ngay khu shopping & office tập nập. Trang thiết bị cắt gội đầy đủ. Shop tiện nghi thích hợp mở thêm quầy mỹ phẩm hay nail. Vì đi Overseas cần sang nhanh điển kiêu dễ dàng. Xin gọi Elia 0402 20 97 16 (tiếng Anh)

Mỗi lần vợ chồng gần nhau tôi đều thực hiện đúng bài bản sách vở, đó là chuẩn bị cho "khúc dạo đầu" được nóng hực lên. Ngược lại, bà xã tôi thì hơi bị thụ động. Vợ tôi cứ nắm ý ra đó chẳng có ý "hợp tác" gì hết mặc tôi muốn làm gì thì làm. Sau khi xong chuyện bà xã tôi thường nói là "it's Okay" nhưng tôi cảm thấy hình như vợ chỉ nói để tôi vui lòng và cảm thấy... OK thôi!

Tôi cũng xin thừa nhận là trước khi lấy vợ tôi từng có bạn gái, và bạn gái trước của tôi cũng rất hợp tác, mỗi lần chúng tôi gần nhau, cô ấy thường chủ động đi tìm... đỉnh. Thường là bằng cách tự cô ấy tìm vị thể hay động tác thích hợp để được nhanh chóng thấy "đỉnh". Cô ấy cho biết phải chủ động như vậy mới biết được "nó" ở đâu, và tự mình điều khiển thay đổi vị thể hay động tác

đến "Khởi Sóng Giang Hồ" quá hời!).

Thứ thiệt với chị em cũng là loại con trai "man-nh" và "lầu" về chuyện này lắm. Trước đây mấy cô bạn gái cũ mỗi lần gần nhau đều phải van xin em "nhánh" lên đi chứ cô ấy chịu hết nổi rồi. Nhưng khi làm vợ chồng với vợ em chỉ sau ba tháng, thứ thiệt là em đã xin dấu hàng nhưng vợ lại không chịu buông tha.

Có lần gây gổ nhau cô ấy giận không thèm đụng em mấy bữa em mừng hết lớn vì sleep in bag ra ghế salon ngủ. Nhưng chỉ được ba hôm, khi đang làm việc thì vợ

giới tính & tình dục

đưa em tìm ĐỈNH HOA VÀNG

Em thấy điều này dường như sai, hay là không đúng với tất cả mọi người, là bởi vợ em có đủ cách. Bằng tay, bằng miệng, cô ấy làm được chuyện là dù "nó" buồn ngủ cách mấy cũng làm nó thức dậy và đứng lên. Hết đạn cũng phải xách súng không mà bắn... Mà ai có bắn súng bị hết đạn rồi mới biết nó "oái chề đầu" bị kiệt lực gấp chục lần lúc có đạn. Điều này chắc có ngày em dứt hơi.

Còn một điều khác quan trọng hơn em cũng nên nói ra luôn là em rất lo. Cứ cái mừng này thì sớm muộn gì chuyện vợ ngoại tình cũng sẽ xảy ra. Bởi vì một người không đáp ứng được thì hai người, ba người, bốn người. Khi cơn ham muốn mạnh hơn lần rãnh của sự đạo hạnh thì không có điều gì cấm cản cô ấy tìm đến nhiều người đàn ông cùng một ngày để được thỏa mãn cơn cuồng dâm bất tận của mình... (thứ còn dài nữa nhưng ý chính đã nói hết nên xin tạm ngưng ở đây)

Trả lời của Diệp Anh

Chào ôi! Đọc hai cái thư của anh Hải và "em" Bình kể Diệp Anh lật đật đi tìm tài liệu mà xem thì biết được hai nàng của quý anh em đều là những trường hợp gọi là "bệnh lý" chứ không phải ý muốn hay sơ thích riêng của hai nàng.

Theo chuyện của anh Hải hỏi bao lâu "nàng" mới tới đỉnh thì Diệp Anh cần nói ngay để anh Hải biết là "theo sách vở" chỉ có chừng 5 phút thôi là đủ làm cho nàng "oằn oại" lắm rồi. Thời gian không phải là yếu tố quyết định. Trong thực tế có khi chỉ cần 2 phút là nhiều bà vợ đã tới "cối thiên thai" nếu như khúc dạo đầu làm khá "đạt việc" như anh tả. Trái lại có người làm quá lâu đến hàng tiếng đồng hồ trong khi vợ chẳng có cảm giác gì hết thì càng khiến họ phát sợ

đến nỗi lần sau chồng động vào người đã rúm lại vì sợ. Em Bình (người gọi vợ là "nó") có nói khi năng lực chiến bền bỉ đã làm những cô bạn gái trước phải "van xin" em kết thúc, có khi cũng là trường hợp này.

Còn chuyện làm thế nào để nhận biết nàng đã đến đỉnh hay chưa quả đúng thật là ở mỗi người đàn bà đều có một "cách" khác nhau riêng để thể hiện. Thông thường là rên, siết, hơi thở gấp rút, tim đập nhanh loạn... Những trạng thái này có năng vì ngưỡng nên có kèm nên tiếng rên cho nó bớt bớt bằng cách cắn răng nhấm mồm, có nhiều nàng tự làm cho nó "giảm căng" bằng cách vòng hai chân lên quắp vào thân hình của chồng đang nằm sắp bên trên mà kẹp chặt và thân dưới thì không ngừng nẩy lên bốn bậc. Ở nhiều tư thế khác thì nhấm mồm cắn răng, lắc đầu quấy quấy... Nhưng ngược lại có rất nhiều nàng chẳng những không kèm chế mà còn "tự mình phụ họa" cho chuyện bộc lộ cảm giác đang tới đỉnh bằng cách kêu chồng "tăng tốc độ" mạnh hơn, hay tự mình làm cho cô bé của mình bị "vui dập" bao tàn hơn nếu như đang ở tư thế bên trên, hoặc là nó "tới đỉnh" giữa lúc anh chồng đang nhấm nhai "con sò" bên dưới... Chắc quý bạn đọc còn nhớ có lần Diệp Anh kể về một độc giả đã cho biết vợ anh thường để "thấy đỉnh" mỗi khi anh thường thức món "ngheu xào XO" của nàng. Khi ấy vợ anh đã bầu chặt lấy đầu anh mà nạo cái mặt anh vào "miệng ngheu" ở giữa hai đùi của nàng như người ta nạo dừa vậy. Bạo hại xong cuộc thì người bị dập mồm, kẻ đến mấy ngày vẫn còn tê buốt "ngheu". Vậy mà lần sau nàng cũng vẫn không nhẹ tay hơn.

Và cũng có nhiều nàng khi với được đến đỉnh rồi nàng sẽ như cơn bão lớn ập ụp đổ tới. Nàng thở rống lên từng hồi ưm ồ... ồ... hh... vvv... ồ... ồ... như tiếng bò kêu, rồi gào, hoặc hét lên lanh lảnh, nôi bậy, tục tũn, chửi thề, đánh, cào cào, và vô mặt chồng, cắn mạnh (đến lòi xương), gọi chồng là "thằng chó đẻ" "thằng khốn nạn", mấy... tao... y như mấy ông có "chứng bạo dâm với vợ nhà" mà trong bài trước Diệp Anh đã kể. Nói chung là kinh khủng lắm, và cũng có cô bặc khốc hù hù để thỏa cơn sướng mà cô nàng không còn cách nào chịu đựng nổi ngoài tiếng khóc thảm thiết rống tru lên.

Thông thường thì khi tới đỉnh, dù là kèm chế hay phụ họa thêm, ở phụ nữ thường hay có những phản ứng mạnh mẽ, nó "ghê gớm" lắm và rất khác thường, rất dễ nhận thấy, khó có nàng nào khi đến đỉnh mà có thể kèm chế sự biểu lộ đến người bạn tình của

mình chẳng hay biết, mà kèm chế để làm gì kia chứ trong khi nếu nó tới, theo Diệp Anh, thì cứ la lớn lên mà hưởng (ấy chết tự nhiên thú nhận hết ra đây hà... xấu hổ quá đi!).

Theo một tài liệu qua nhiều cuộc khảo sát ở Mỹ cho thấy số phụ nữ có hẳn hạnh phúc được cảm giác tới "đỉnh" hay "kịch trần" nó như thế nào chưa được đến 50%. Hơn 50% còn lại suốt đời chỉ là phụ chồng leo dốc thôi chứ không thấy bóng dáng "thiên đàng" ở chỗ nào cả.

Nếu vợ anh Hải hờ hững với khúc dạo đầu của anh có thể nàng không thích hợp với thể loại nhạc mà anh đang trình tấu. Anh đổi loại khác thử xem, biết đâu chị ấy thích cái lương mà anh lại bắt nháy cha cha cha chách bùm bùm thì làm sao mà cảm được. Anh Hải đừng chủ quan là thời gian vài mươi phút hay khúc dạo đầu của anh "khá đạt" và cứ thế mà diễn sẽ nhàm.

Còn trường hợp "overload" quá tải của "em Bình" thì theo sách vở chuyện "gắn giữ" ba lần một tuần có thể được gọi là điều độ. Nhưng con số đó đối với vợ của Bình dường như chỉ là vài giọt nước chẳng thấm giọng gì trong cơn khát (mãn tính) của nàng.

Có nhiều người phụ nữ lúc vô tình bắt phải hình ảnh hơi khêu gợi hay khá lãng mạn ở trên net, ngoài đường phố hay tranh ảnh v.v... là không nên nổi cảm xúc. Để giải tỏa tức thời nhưng ở hoàn cảnh không thuận tiện, nhiều người đã phải lựa chọn cách "tự xử" bằng cách vào toilet nhanh chóng tìm thỏa mãn cho mình (Diệp Anh sẽ trở lại đề tài "tự xử" trong các số báo tới). Tuy nhiên, hầu hết nữ giới mắc phải bệnh lý này đều cảm thấy mình không ổn. Nhưng tìm đến bác sĩ để giải mã bộc lộ hiện tượng này thì không phải ai cũng làm được.

Theo một số chuyên gia thì việc điều trị bệnh lý này không phải là chuyện quá khó. Vì đối với căn bệnh "ham muốn quá độ" của phụ nữ không thể trị liệu bằng cách đáp ứng sự quá độ đó là xong. Cho dù là (thí dụ) có anh chồng nào đó mạnh mẽ "super-man" đáp ứng được tất cả các lần muốn của nàng, đưa nàng liên tục "kịch trần" hết lần này đến lần khác, cho thủng "la phông" luôn đi nữa thì sự đòi hỏi được "more and more" của

nàng cũng chẳng giảm.

Thay vì cả một long weekend cứ nằm nhả cho vợ quần đến "nhão" rồi than là lết không nổi, sao Bình không đưa vợ đến nhà bạn bè chơi. Đi hát karaoke, đi sông, đi biển hít thở không khí trong lành, và rủ thêm nhiều người cùng tham gia. Có chuyện này chuyện nọ, có người quen, người lạ để nói chuyện, sinh hoạt vui chơi sẽ giúp nàng giảm được nỗi ám ảnh (v ám) trong việc chỉ nằm nhà hành hạ thẳng bệ của chồng.

Và gần đây cũng nói thêm là theo một số sách vở chuyên mà Diệp Anh đã đọc thì còn một bệnh lý nữa cũng luôn thời thức phụ nữ luôn có mong muốn được thỏa mãn đó là sự "rối loạn cực khoái". Nhiều nàng đã thẳng thắn tâm sự: "Tôi có cảm giác đạt tới một chỗ nào đó cứ như lưng lửng giữa tầng mây rồi bị kẹt ở đó luôn, không bao giờ vượt xa hơn được. Tôi muốn nó "tới" luôn nhưng như cứ bị "chờ chờ" một cái gì đó mà không tới được. Kể cả những lúc chồng tôi rất hợp tác bằng cách "chờ" theo tôi (dùng thuốc thuốc kèm hãm), nhiều khi đến gần cả giờ, hai đứa mệt lả nhưng "chờ" vẫn là "chờ".

Rối loạn về cực khoái ở nữ giới là sự suy yếu khoái cảm trong phản ứng tình dục ở phụ nữ, hoàn toàn khác với rối loạn kích thích tình dục. Rối loạn này có thể là nhất thời (đã từng có kích trần đạt đỉnh trong quá khứ nhưng bây giờ thì không) hay suốt đời không bao giờ thấy lại cơn bão trên đỉnh nữa.

Rối loạn về cực khoái ở nữ giới có thể do một số nguyên nhân như cách suy nghĩ "tình dục chỉ là sự giao hợp" trần trụi (hạ tiện) giữa nam nữ. Với cách nghĩ này một số phụ nữ bị ức chế sẽ coi tình dục hay phòng the vợ chồng chỉ là chuyện mấy ông chồng muốn đi tìm cảm giác sướng khoái (không thanh tạo) cho bộ phận sinh dục của mấy ông y mà thôi! Điều này sẽ dẫn đến một áp lực tâm lý, gây trở ngại cho cực khoái của mấy nàng. Diệp Anh xin mách nhỏ với quý bạn đọc nam giới điều này là khi hôm nào có gây gổ nhau, có chút ác cảm đối với người bạn tình, mấy bà thường hay tự kiểm chế cơn cực khoái của mình và coi như là một sự trả đũa cho đáng đời cái mặt thấy ghét của "thằng chó". Vì vậy phải làm cho nàng người giữa trạng thái mới mong "đưa em tìm đỉnh hoa vàng" được. Và cũng có trường hợp ngược lại, đưa nàng tới được "đỉnh gió hú" thì cảnh hong cách mấy cũng tiêu tan...

Ồi đàn bà! Chính họ còn không hiểu được họ thì sao quý ông "understand" cho được.

Xin hẹn bạn đọc vào số báo kỳ sau.

Xin chào tái ngộ bạn đọc, trong số báo này Diệp Anh xin chọn hai lá tư của hai bạn đọc cùng nói về hai "nàng" của mình nhưng lại ở hai góc độ tương phản trái ngược nhau. Một nàng thì hờ hững chuyện có tới đỉnh hay không, còn nàng kia thì cứ muốn ở đỉnh hoài không chịu xuống... Diệp Anh xin ghi ra đây để cùng bạn đọc tham khảo...

Diệp Anh

thích hợp mới để dụng tới "nó" hơn. Nó mà cô ấy nói là huyết "G" nơi tạo cơn cực khoái đến kích ngất của phụ nữ... Trong khi đó vợ tôi thì có vẻ như chẳng cần biết "nó" là ai, nó ở đâu, nó đi hay đi, có tới hay không nàng chẳng quan tâm.

Tôi muốn hỏi cô Diệp Anh cho biết làm sao để biết vợ mình có thật sự hài lòng chuyện chăn gối với mình hay không? Lúc lên đỉnh phụ nữ thường có biểu hiện gì? Những người hơi bị "ngại" như vợ tôi thì phải bao lâu mới đưa nàng tới đỉnh?

Tôi chỉ mong làm cho vợ hài lòng thật sự trong chuyện này. (Trần Hải)

Hững phụ nữ ham muốn mãnh liệt

Trong khi anh Hải ở Brisbane tác giả lá thư trên (tên thật đã được Diệp Anh thay đổi) cảm thấy vợ mình khá "ngại lạnh" thì lá thư thứ hai từ em Bình (cũng là tên mình họa) ở Fitzroy Vic. cho biết là vợ của em (chắc Bình còn nhỏ tuổi nên tự xưng em trong thư) chắc là bị Tự Hi Thái Hấp nhập vào nên "nó" (nguyên văn) kinh hoàng hơn mức em tưởng. Vừa xong "chuyện đó", em thì muốn phờ rầu, nhưng chỉ 15 phút sau là "cô ấy" (suốt trong "chiều dài" của bức thư Bình đều gọi vợ là "nó"). Diệp Anh xin phép tác giả tự chữa lại chữ này là cô ấy, là vợ, là nàng..., và cũng xin tác giả bức thư này đừng gọi vợ bằng "nó" nữa nghe nó đau nhứt "thủ hân" xã hội

Tóm tắt kỳ trước: Liên tục bắt đầu từ giữa tháng 12/90, tháng 2 và tháng 3 năm 91. Toàn thành phố Dallas, bang Texas của Hoa Kỳ rung động với ba vụ án mạng kinh hoàng. Ba nạn nhân tất cả đều là gái mại dâm, bị giết bằng những phát đạn 44 ly bắn vào đầu, vào ngực, vào lưng. Tất cả đều bị lột trần trướng liêng xác giữa phố, và kinh hoàng hơn hết, cả ba đều bị hung thủ móc đi hai tròng mắt...

ooOoo

Sau đó SpeedDee, tên thuê nhà của Charles, bị thẩm vấn vì hắn đã đi cùng với Flaca và biết được điều gì đó về vụ tấn công này. SpeedDee khai với cảnh sát rằng Flaca chưa bao giờ đưa Charles đến nhà của hắn nhưng cảnh sát chẳng ngu gì tin tưởng vào lời khai của hắn.

SpeedDee vẫn bị tình nghi, trước tiên bởi hắn là bạn của Charles, nhưng các nhà điều tra tin rằng có vẻ như tay này là một loại vai vụng thật bấp, nó chẳng có vẻ gì là biết sử dụng những

giáo viên dạy một môn khoa học, có sức hấp dẫn, và có vẻ rất điềm tĩnh khi cảnh sát lục soát căn nhà, kiểm tra những khẩu súng của hắn.

Hơn nữa, những người có quen biết khi được cảnh sát thẩm vấn đều cho rằng, họ đã bắt nhầm người. Charles đã từng là huấn luyện viên cho đội bóng Cub Scouts và luôn cư xử rất tử tế với trẻ em. Hắn có tài ăn nói và say mê mỹ thuật, là một người trí thức hiểu biết nhiều thứ từ âm nhạc cho tới đầu bò. Người đàn ông này có vẻ như không thể là một kẻ giết người, hắn rất rộng rãi, thân thiện và luôn sẵn lòng giúp đỡ mọi người. Hắn cũng đã lớn tuổi. Ở tuổi 57, hắn không phù hợp lắm với khuôn mẫu thường thấy của một kẻ giết người hàng loạt thường trong độ tuổi 20 hoặc 30.

Những kẻ giết người hàng loạt thường là kẻ cô độc và luôn thất bại trong cuộc sống, chỉ làm những công việc đơn giản và thường không duy trì lâu dài các mối quan hệ tình cảm. Chúng thường ít học, ngưỡng mộ quá mức đối với bản thân mình, và thường tìm kiếm sự mãn nguyện trong thời

liên, hẳn đi chơi gái nhưng bà Dixie không hề biết.

Charles sinh ngày 10/8/1933. Bà Delle và ông Fred đã nhận hắn về làm con nuôi từ một viện mồ côi. Bà Delle là một giáo viên tiểu học, rất nghiêm khắc và kiểm soát rất chặt chẽ cậu con trai sớm phát triển này. Bà ta rất yêu mến và bảo vệ quá mức Albrith nhưng lại không thể hiện sự yêu thương đó ra ngoài. Đôi khi, bà Delle mặc quần áo cho Charles như một đứa con gái và mua búp bê cho nó chơi và còn cho nó đi học nhảy.

Bất cứ việc gì, Charles đều làm rất tốt. Khi được giao cho một khẩu súng trường, hắn bắt đầu giết những con thú nhỏ và nói với mẹ rằng, hắn muốn trở thành một nhà nhồi da xác động vật, bà Delle đã giúp Charles học cách nhồi da những con chim đã chết. Những sản phẩm hắn làm ra đều giống như thật, nhưng Charles không được phép hoàn tất những con vật nhồi da này bằng những trường mồi thủy tinh bán trong cửa hàng vì chúng quá đắt, mà bà Delle thì rất hà tiện. Bà bảo Charles dùng những chiếc cốc áo để làm mắt cho những con thú. Nói một cách khác, với Charles, "những con mắt" bị cấm dùng.

Ở trường học, mặc dù là một học sinh giỏi, nhưng Charles luôn gây ra các vụ rắc rối như tát ân cấp vật rồi hành hung khi mới 13 tuổi và bị bắt. Lớn hơn một chút, hắn bắt đầu tìm thú vui trong các động mại dâm. Năm 1949, Charles tốt nghiệp trung học với số điểm rất cao và vào được vào học tại trường North Texas State University. Nhưng, vận may của hắn đã chấm dứt khi năm 16 tuổi, Charles bị cảnh sát bắt vì tội trộm tiền mất từ một máy tính tiền, hai khẩu súng ngắn và một khẩu súng dài. Dù bà Delle cố gắng rất nhiều nhằm giúp con thoát tội nhưng Charles vẫn bị xử 1 năm tù. Mãn hạn tù, Charles đã cố gắng trở thành một công dân có ích, hắn vào học tại Đại học Sư phạm Arkansas và tỏ ra rất xuất sắc. Hắn được nhiều bạn bè yêu mến nhưng ai cũng biết hắn là kẻ khốc liệt nhiều điều về mình trong đó có cả những thói quen trong phòng ngủ.

Theo một vài người, nói dối là bản năng thứ hai của Charles, hắn thường khoe đã ngủ với hàng chục phụ nữ. Với những môn học và thích, hắn đạt điểm rất cao, nhưng hắn cũng ăn trộm các bài thi và sửa điểm khi cần thiết. Đã có lần, hắn nhờ người bạn gái lấy trộm chùm chìa khóa của văn phòng trường. Charles hoạt động tích cực trong một số câu lạc bộ của trường nhưng cũng nổi tiếng là kẻ liêu lỉnh và ngang bướng. Bị phát hiện tàng trữ một vài đồ ăn trộm, hắn bị đuổi khỏi trường đại học trước khi tốt

ngiệp nhưng không bị truy tố. Hắn làm giả bằng, lấy trộm những giấy tờ cần thiết, giả chữ ký và làm giả cả bằng cử nhân và cao học.

Sau đó, hắn lập gia đình với người bạn gái thời sinh viên khi đó đã là một giáo viên. Vợ chồng hắn có một cô con gái. Hắn làm nhiều việc khác nhau, chẳng việc nào làm được lâu dài nhưng bất kể làm gì, hắn cũng đều rất thành thạo: nghề minh họa, làm tóc, thiết kế thời trang, họa sĩ thợ mộc và cả đầu bò. Hắn làm giả các ngân phiếu và giấy ủy nhiệm, bị bắt vì tội lừa gạt trong thời gian giảng dạy tại một trường trung học. Nhưng, sau mỗi lần bị bắt, hắn lại được tại ngoại có kiểm soát.

Đến năm 1965, Charles và vợ ly thân và chính thức ly dị vào năm 1974. Trong khi cuộc hôn nhân đã chấm dứt, các hoạt động phạm tội của hắn vẫn không dừng lại, thậm chí, hắn còn trở nên táo tợn hơn. Charles bị bắt vì tội trộm một số hàng trị giá hàng trăm đô la từ một kho chứa hàng và bị phạt hai năm tù. Tuy nhiên, hắn chỉ phải thụ án chưa tới nửa năm. Ra tù, hắn cố gắng sống chính tế hơn, cải đạo sang Thiên chúa giáo và lấy lòng tất cả mọi người trong xứ đạo. Năm 1981, khi hắn 48 tuổi, bà Delle qua đời. Charles đi tìm mẹ đẻ, người mà bà Delle nói là một sinh viên luật rất giỏi - và đã cố gắng mặt (sự thật thì bà ta chưa bao giờ là một sinh viên luật). Sau này, mặc dù không có chứng cứ, hắn đã nói với một ai đó rằng, mẹ đẻ hắn là gái mại dâm.

Cũng trong năm đó, khi đến thăm nhà gia đình người bạn, hắn đã hiếp dâm đứa con gái của họ. Gia đình này báo cảnh sát và hắn bị truy tố nhưng một lần nữa, hắn lại không bị trừng phạt thích đáng: hắn nhận tội và chỉ bị lĩnh án treo. Sau này, hắn khai sơ dĩ khi đó, hắn nhận tội là để tránh cái cớ. Tuy nhiên, vụ án này đã được ghi vào hồ sơ và nó ám ảnh hắn trong những năm sau này. Giờ đây hắn đã trở thành một kẻ chuyên tấn công tình dục.

Theo những cô gái mại dâm hoạt động trong thành phố, những năm đó, Charles thường lui tới với họ và trả tiền rất hậu hĩnh và có thể hắn đã được thừa hưởng một khoản tiền lớn sau cái chết của người cha.

Một người bạn của Charles thừa nhận có biết việc hắn từng là một tay trộm cắp và nhiều món quà tặng là những thứ hắn đã lấy trộm được.

Năm 1985, Charles gặp Dixie ở thành phố Arkansas. Sau khi người cha qua đời, hắn đã để nghị Dixie đến sống chung. Nhưng không lâu sau khi đến ở nhà Charles, Dixie đã phải lo trả tất cả hóa đơn từ số tiền kiếm được bằng công việc nặng nhọc, thậm chí

phải vay nợ để thanh toán các chi phí trong nhà. Dixie chấp nhận các lý do mà Charles đưa ra để không đi làm mặc dù hắn là người rất thông minh và có nhiều tài. Cả ngày, hắn chỉ làm mỗi một việc là đi mua báo vào đầu giờ sáng. Điều này giúp hắn có thể tiếp tục đi lại với các cô gái mại dâm mà không khiến Dixie nghi ngờ.

Ông Alfred Jones, người có nhiệm vụ giám sát Charles từ những thập niên trước cho biết hắn luôn tìm ra cách để không phải đương đầu với thực tại hoặc không phải chịu trách nhiệm. Hắn có thể nói dối một cách dễ dàng đến độ người ta cứ tưởng là hắn đang nói thật.

Việc điều tra về các vụ án giết người có vẻ như đang giảm dần tại chỗ. Các nhà điều tra không thể tìm thấy chứng cứ cho thấy có bất cứ vụ giết người nào đã xảy ra tại căn nhà của Charles. Họ cũng không tìm thấy

quần áo hoặc giày dép có dính máu dù họ tìm thấy những chiếc tất và quần áo lót của phụ nữ được ngâm thuốc tẩy. Tệ hơn nữa, kết quả xét nghiệm cho thấy khẩu súng Magnum 44 ly của hắn không hề được sử dụng để giết chết Mary Pratt và Shirley Shirley. Dixie đã cung cấp cho các nhà điều tra những hóa đơn sửa xe để chứng minh rằng những chiếc xe của họ đã bị hỏng, do đó chúng không được sử dụng vào thời điểm diễn ra hai vụ giết người đầu tiên.

Tuy nhiên, cũng có những chứng cứ gián tiếp mà cảnh sát có thể sử dụng để bắt giữ Charles về tội toán tính giết người. Chẳng hạn, trong nhà của Charles, họ tìm thấy một đồng hồ bấm giờ bấm giờ bấm giờ. Là chủ nhà cho thuê, Charles có một chìa khóa, do đó, các nhà điều tra có thể tìm ra chứng cứ khẳng định hắn đã sử dụng căn nhà này khi SpeedDee vắng mặt. Có gái mại dâm Flaca đã nói đến nơi này và nhân viên cảnh sát Matthews tin rằng Charles đã đến đây để thực hiện những hành động bí mật của hắn.

Cảnh sát cũng có được chứng cứ từ kết quả phân tích những sợi tóc. Họ đã thu giữ những tấm chăn trên chiếc xe tải nhẹ của Charles và gửi chúng tới phòng thí nghiệm cùng với chiếc túi đựng bụi từ chiếc máy hút bụi của Charles. Những tấm chăn này có dính nhiều sợi tóc như trong chiếc túi đựng

bụi. Từ chiếc túi đựng bụi đó, cảnh sát đã thu được một vài sợi tóc trùng hợp với tóc của Shirley Williams, một người Mỹ gốc Phi Châu.

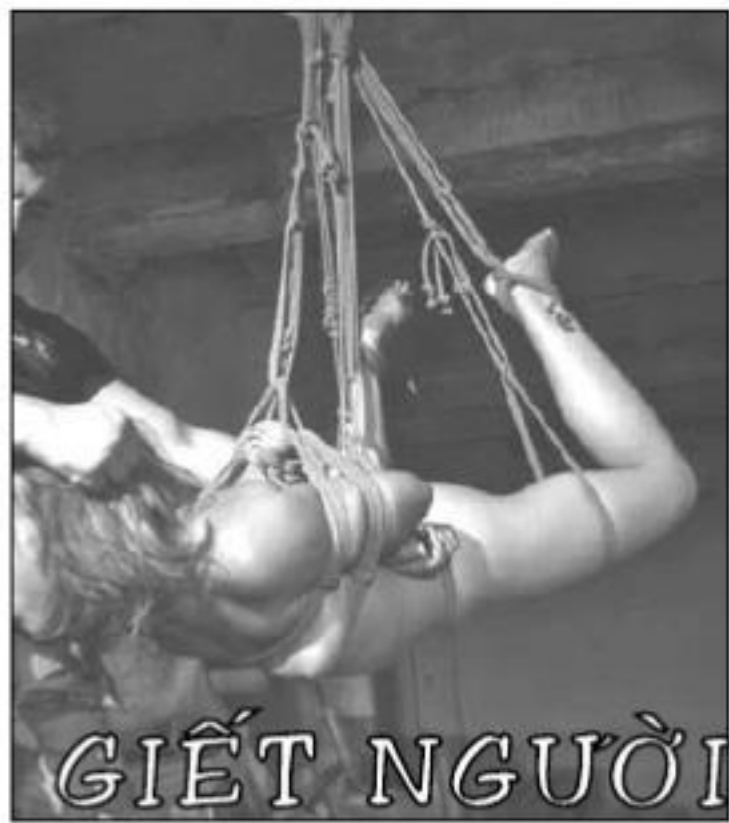
Charles đồng ý để cảnh sát lấy mẫu máu và mẫu tóc của y. Không lâu sau, chuyên gia thử nghiệm Charlie Linch đã báo cho ông Westphalen biết rằng sợi tóc tìm thấy trên một trong những xác chết trùng hợp với mẫu tóc của Charles. Hơn nữa, những sợi tóc được tìm thấy trên tấm chăn cũng trùng hợp với sợi tóc trên thân thể của nạn nhân. Những sợi tóc này được xem là chứng cứ nổi bật chứ không phải chứng cứ hoàn hảo. Nói một cách khác, một sợi tóc có thể phù hợp với tóc từ một nạn nhân hoặc nghi phạm, nhưng không thể chứng minh một cách chắc chắn nó là của người đó.

Mary Beth lúc này đang thụ án trong trại giam. Cô ta khẳng định có biết Charles. Ngày 13/12, chính là buổi tối Mary Lou Pratt bị giết, Mary Beth đứng đón khách bên ngoài một khách sạn, bắt hình ảnh một người đàn ông chụp lấy vai cô, giở dao vào cổ và lôi cô vào một chiếc xe, tạt vào mặt. Mary Beth đã cố chống cự nhưng không thể đánh lại người đàn ông này. Sau đó hắn chở cô tới một cánh đồng và ném cô lên một tấm chăn trải trên nền đất ở đó. Hắn tiếp tục đâm và tạt vào mặt nạn nhân. Sau đó, hắn mở một chiếc hộp mà theo lời kể của Mary thì có đựng nhiều ống hình trụ với những con dao mũi nhọn. Hắn lấy một con dao và dùng nó để cắt quần áo của Mary sau đó vứt con dao này đi và lấy một con dao khác để cắt thêm. Đến lúc đó, Mary Beth đã ngất xỉu vì quá sợ hãi, đến khi tỉnh lại thì tên ác ôn đã đi mất.

Tina, cô gái có cặp mắt rất đẹp đã kể cho các nhà điều tra một câu chuyện rất đáng chú ý. Cô cho biết đã từng gặp kẻ với Charles, hắn rất tử tế và lịch sự cho tới khi hai người đi chơi với nhau lần cuối. Lần đó, hắn và Tina ngồi trong chiếc xe tải nhỏ của Charles và hắn đã đối xử với cô thô bạo hơn thường lệ. Kể từ đó Tina tránh mặt người đàn ông này và chỉ nhìn thấy hắn một lần nữa trong buổi tối mà Shirley bị giết chết. Charles chạy xe ngang qua khi Tina đã bước vào một chiếc xe khác, do đó cô đã không thực sự nhìn thấy Charles đón Shirley lên xe. Nhưng khi trở lại thì cô đã không nhìn thấy Shirley đâu nữa.

Tina đã chỉ cho cảnh sát nơi mà Charles đã thường đưa cô đến, đó là một cánh đồng. Cảnh sát tiến hành tìm kiếm và phát hiện chiếc chăn màu xanh, một số bao cao su và một áo mưa màu vàng bị nhàu nát giống cái áo mưa mà Shirley đã mặc vào

HUNG THỦ

GIẾT NGƯỜI

MỐC MẮT DÃ MẠN

cao dao X-Acto, loại dao chuyên dụng của bác sĩ phẫu thuật ngoài da hoặc của các học sĩ điều chỉnh trên gỗ. SpeedDee một mực khẳng định rằng Charles không phải là người đã cứu Flaca mà là một người Hispanic mà hắn không quen biết.

Charles có vẻ ngoài không hợp lắm với một kẻ giết người hàng loạt và cũng có một bằng chứng ngoại phạm. Charles có bằng cao học, nói thông thạo một vài ngoại ngữ và từng là

gian ngắn. Thế nhưng, khi điều tra kỹ hơn, nhà chức trách đã biết thêm nhiều điều bí mật về Charles.

Trước đây, hắn đã có lần phải nghỉ việc vì một vụ cãi vã nhỏ nhặt. Một lần khác, hắn nói rất ghét những cô gái mại dâm và muốn giết họ. Charles sống bằng tiền của vợ, bà Dixie. Khi người cha mất, Charles đã được hưởng một khoản thừa kế kèch xù nhưng hắn đã tiêu xài hoang phí hết. Hắn có vài mối quan hệ bí mật, nhiều năm

buổi tối bị mất tích. Chiếc áo mưa có dính vài vết máu. Đây là một chứng cứ rất quan trọng. Hơn nữa, Willie Upshaw, kẻ đang bị tù giam về tội sở hữu bất hợp pháp một khẩu súng, cho biết Charles còn có một khẩu súng 44 ly khác. Khi tiến hành điều tra về khẩu súng này, cảnh sát biết được Charles đã mượn tên của cha hắn để mua nó. Với cảnh sát, phải tìm bằng được khẩu súng này, lúc đó họ mới có thể khẳng định Charles là thủ phạm thực sự của tất cả các vụ giết người trên.

Những cáo buộc dành cho Charles đã được sửa đổi trong khi các công tố viên chuẩn bị cho phiên xét xử. Charles bị buộc tội là thủ phạm của 3 vụ giết người và vụ đâm chết một gái mại dâm ở vùng Oak Cliff vào năm 1988, dựa trên những sợi tóc được tìm thấy trên xác chết của cô gái này trùng hợp với tóc của Charles (mặc dù nạn nhân không bị móc mắt như hai nạn nhân trước đó). Nhưng Charles lại có một bằng chứng ngoại phạm trong vụ này: hắn không có mặt trong thành phố, do đó, cáo buộc trên đã bị hủy bỏ. Bởi thẩm đoàn đã buộc phải giảm cáo buộc tội giết người từ hình xuống còn giết người đối với Charles. Và cuối cùng, công tố viên đã quyết định truy tố Charles tội giết một người duy nhất là Shirley William nhưng không đưa ra lời giải thích cho quyết định này.

Trong phiên xét xử vào ngày 2/12/1991, Charles bị truy tố tội giết chết Shirley Shirley và lĩnh án tù chung thân. Tuy nhiên, tòa án cũng khẳng định, hắn có thể bị truy tố trong các vụ án khác. Nhóm công tố viên gồm Dan Hagood, Toby Shook và Mike Bosillo và các nhân chứng trong đó có hai nhân viên cảnh sát, những người đã nghe các cô gái mại dâm than phiền về Charles.

Bên khởi tố đưa ra một giả thuyết rằng Charles rất tức giận sau khi bị hai gái mại dâm đánh lừa trong một buổi tối, một trong hai người này là Pratt. Một gái mại dâm khác đi với Charles khai rằng cô đã bị hắn hãm hiếp rất tàn nhẫn. Hắn đã công tay cô và đánh cô bằng một sợi dây điện trong suốt nửa tiếng đồng hồ. Cảnh sát cũng tìm thấy nhiều hóa đơn mua xăng số lượng lớn của Charles chứng tỏ hắn đi lại rất nhiều. Nhưng họ lại bị một số thất bại bất ngờ. Chiếc áo mưa màu vàng mà Shirley mặc khi bị mất tích đã bị vô ý vứt bỏ (mặc dù bởi thẩm đoàn đã nhìn thấy nó); Upshaw thay đổi lời khai; những người hàng xóm của Charles khẳng định Charles không hề lái một chiếc xe nào trong thời gian xảy ra vụ giết người này và Flaca lại quyết định ủng hộ Charles. Trái ngược với

những lời khai ban đầu, giờ đây, Flaca quả quyết rằng Charles không bao giờ làm hại cô ta và cảnh sát đã ép buộc cô ta phải nói kể tấn công mình chính là Charles.

Tuy nhiên, yếu tố quan trọng nhất của vụ án lại nằm ở kết quả pháp y. Đó là 8 sợi tóc tìm thấy từ chiếc máy hút bụi trùng hợp với tóc của Charles, 6 sợi tóc của William tìm thấy trên chiếc chăn màu xanh vút ở cánh đồng Oak Cliff cùng với chiếc áo mưa màu vàng, 3 sợi lông bộ phận sinh dục tìm thấy trên tấm chăn này là của Charles, tóc của Charles cũng được tìm thấy gần một vết thương trên mặt của Shirley Shirley. Ngoài ra, còn có thêm 1 sợi lông của con sóc được tìm thấy trong máy hút bụi và trên chiếc chăn được tìm thấy ở cánh đồng.

Có rất nhiều người tham dự phiên xét xử trong đó có Dixie, vợ của Charles. Glenda Dunham, một người bán báo khai rằng Charles luôn đến mua báo rất đúng giờ, vì vậy, hắn không thể nào có đủ thời gian để đi đón, giết chết và móc mắt một cô gái mại dâm. Luật sư bào chữa của Charles, Brad Lollar lập luận rằng

chính SpeedDee, kẻ vừa rời khỏi thành phố này mới chính là thủ phạm của các vụ giết người trên. Một hộp đựng đạn 44 ly được tìm thấy đằng sau nhà của SpeedDee, trùng hợp với loại đạn đã giết chết hai trong số các nạn nhân. Tuy nhiên, các nhân chứng là gái mại dâm lại khẳng định, họ không hề biết Charles thân thiết với SpeedDee.

Sau một ngày nghị án, ngày 8/12/1991, bởi thẩm đoàn đã đưa ra phán quyết: Charles phạm tội giết chết Shirley Shirley.

Hắn bị kết án 5 năm tù và luật sư bào chữa cho Charles tuyên bố sẽ kháng án. Ông Lollar một mực khẳng

định thần chủ của mình hoàn toàn vô tội. Charles bị đưa đến nhà tù Clements ở Amarillo. Luật sư của Charles đã kháng án nhưng lại thiếu chứng cứ để chứng minh thần chủ mình không liên quan gì đến cái chết của Shirley Shirley. Ông ta cho rằng tòa án đã phạm sai lầm vì không thực hiện một phiên xử riêng biệt về hình phạt.

Năm 1994, tòa Phúc thẩm Texas đã bác bỏ những quan điểm trên của luật sư Lollar. Bởi vì, thực tế, bản án được chính án tòa án đưa ra sau khi luật sư bào chữa của Charles đã đồng ý không có lý do gì để phản đối. Tòa Phúc Thẩm quyết định y án đối với Charles.

Trước đó, năm 1993, ông Hollandsworth đã vào thăm Charles trong tù để viết một bài báo đăng trên tờ Texas Monthly. Charles cam đoan với ông Hollandsworth rằng: Tôi sẽ không nói với ông bất cứ điều gì không là sự thật. Nhưng, quá khứ trộm cắp và lừa gạt đã cho thấy, hắn không phải là kẻ trung thực trong lời nói.

Một nhóm phụ nữ trong ngành tâm lý học tại trường Đại học Radford ở Virginia đã phát hành một cuốn tiểu sử chi tiết về Charles trên internet trong đó phân tích các chứng cứ buộc tội giết người đối với Charles. Họ kết luận rằng sau khi đọc cuốn sách viết về Charles của Matthews và Wicker cùng với một số bài báo khác, "chúng tôi cảm thấy Charles có thể đã bị kết tội oan trong vụ giết chết Shirley Shirley và kẻ giết chết cô ta cũng có thể đã giết hai người khác...."

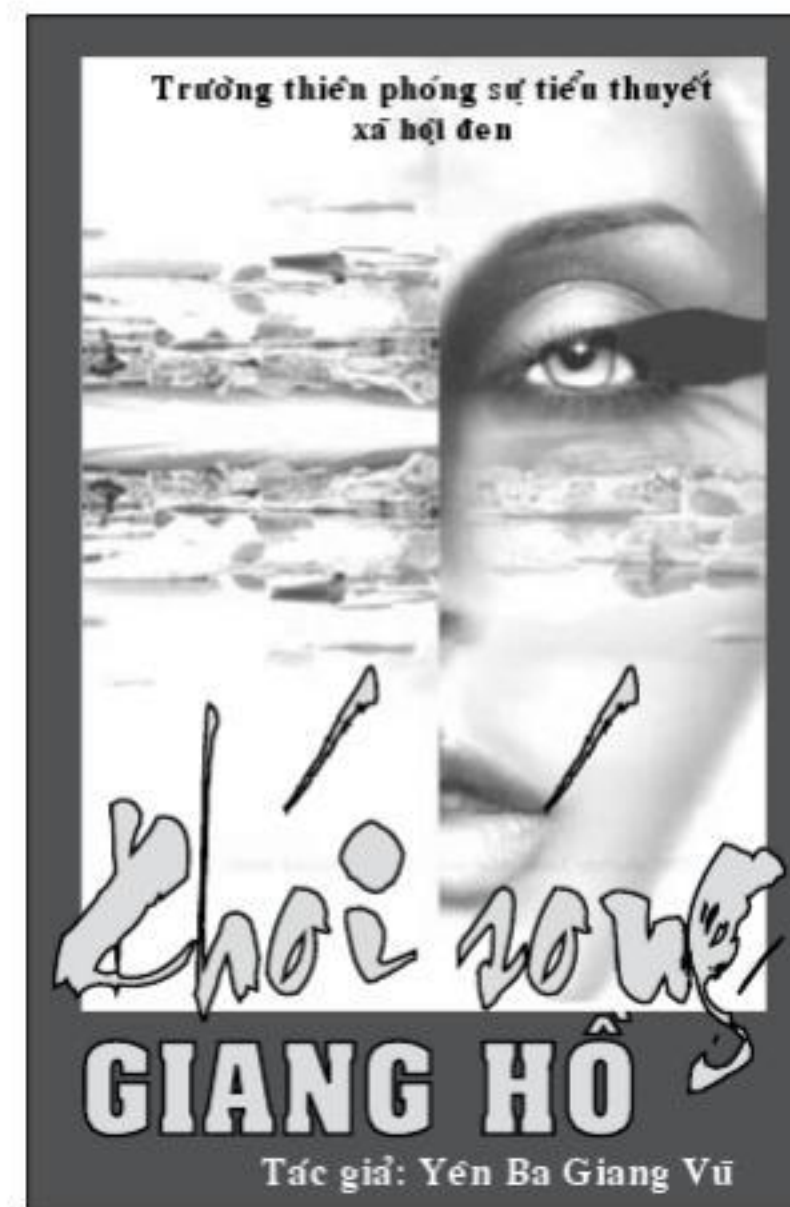
Những người bạn của Charles cũng đồng ý với quan điểm trên. Nhiều người quen biết Charles trong nhiều năm (nhưng hoàn toàn không biết về hồ sơ tội phạm hoặc sự quan hệ với gái mại dâm của hắn) vẫn nghĩ SpeedDee là kẻ giết người thật sự và cho rằng phiên xét xử đã diễn ra không công bằng. Tuy nhiên, cho đến nay, Charles vẫn đang định cư tại nhà tù Clements Unit ở Amarillo. Và hắn không còn quan hệ thư từ với Dixie nữa.

Ông chống sau khi đọc xong bài báo "Vụ án mạng tại nhà hàng có một nữ nhân viên bị giết chết", ngẫm nghĩ và nói với vợ:

- Em yêu, mẹ em cả ngày cứ quanh quẩn ở nhà như vậy, không chán sao? Có lẽ nên kiếm cho mẹ một công việc nào đó...

- Mẹ em thì có thể làm được gì bây giờ chứ?

- À, thì chẳng hạn như... nhân viên phục vụ tại nhà hàng.

Tóm tắt các kỳ trước: Là một doanh nhân thành đạt trong giới kinh doanh về nhà hàng, khách sạn, vũ trường, bar rượu, phòng hát karaoke... Có quen biết giao thiệp rộng rãi với nhiều cấp chức sắc chính quyền. Bên cạnh đó Năm Cam còn là một nhân vật được xưng tụng là "trùm của mọi ông trùm" trong thế giới quyền lực xã hội đen Việt Nam. Là người có khả năng khống chế được cách cánh giang hồ băng đảng trên toàn cõi nam bắc, đào tạo ra những sát thủ chuyên nghiệp giết người theo đơn đặt hàng, và là một "siêu đại ca" điều hành một mạng lưới băng đảng qua các hoạt động sông bãi lầy, bảo kê, cung ứng rượu ngoại nhập lậu vào Việt Nam...

Từ một cậu bé bán xà bông dạo ở chợ Sài Gòn, làm thế nào Năm Cam trở thành trùm của mọi ông trùm? Năm Cam có quan hệ gì với nhân vật du dương huyền thoại Đại Cathay của thập niên 50-60? Mời bạn đọc theo dõi câu chuyện tràn đầy hấp dẫn li kỳ được tường thuật thật đầy đủ trong số báo này...

ooOoo

Chương 9

Trước khi hai sông bãi chính thức là Kim Chung và Đại Thế Giới dành cho giới hào phú quý tộc bị chính thức đóng cửa vào đầu năm 55, bên cạnh đó Sài Gòn lúc bấy giờ còn là nơi hội tụ của nhiều sông bãi "lậu" trong hẻm hóc để phục vụ cho giới bình dân lao động có máu me đen đỏ, và các tay kỳ bèo sừng sỏ nhất của Sài Gòn cũng ra đời trong lúc này. Những tên tuổi của các "lũ xáy" (chủ sông) như Tám Phấn, Năm Thống Lợi, Ba Hóa, Bảy Đố, Bảy Nhất, Thành Đồ La, Bảy Sy... lúc bấy giờ đã được giang hồ nể trọng phong vào hàng trường lão. Năm Cam lúc này chỉ là một cậu bé thiếu niên 15 tuổi, em ruột của bà Trương Thị Xẩm, vợ của Bảy Sy một tên tuổi khá vang danh cùng Mười Cón

Lớn của sông bãi trong hẻm 148 Tôn Đức

Cho tới tận sau này các địa danh Tôn Đức, Cầu Muối, Cầu Ông Lãnh, Cổng Bà Xếp v.v... cũng vẫn là những địa danh hùng vĩ của những tay chơi hàng cự phách nhất của Sài Gòn. Nổi bậc nhất vẫn là xóm nhà lá Tôn Đức thuộc quận 4 Khánh Hội, cũng dễ hiểu là vì như Hải Phòng là một cảng lớn của phía Bắc, Sài Gòn còn là một đàn chi bến cảng phương Nam, mà vùng bến cảng nào trên thế giới bao giờ cũng là nơi quy tụ nhiều tay chơi từ xứ tìm về lập nghiệp xưng vương.

Theo hai dòng Kinh Tàu Hủ và Kinh Đôi từ Quận 8 hội tụ về Cầu Chữ Y rồi rẽ ra hai nhánh là Rạch Bến Nghé luồn vào giữa hai bên bờ của hai bến Bến Chương Dương và Bến Văn Đồn, cùng nhánh còn lại là Kinh Tế ôm lấy trọn cù lao Khánh Hội vào giữa và cùng đổ ra sông Sài Gòn để tạo thành một bến cảng nước tiếng của mọi thời. Từ cảng này lại có hai giòng đi là sông Lòng Táo và sông Soài Rạp rẽ nhánh đổ ra biển khơi kết nối Sài Gòn với năm châu. Đường Tôn Đức như một đường cắt chế độ quận tư ra làm hai mảnh. Xiên xéo từ Tôn Thất Thuyết dọc Kinh Tế ra đến Nguyễn Tất Thành con đường cốt lõi của bến cảng kéo dài từ cầu Khánh Hội cho đến cầu Tân Thuận. Cư dân trong khu cảng xưa nay đa số là lao động bình dân sống bám vào đủ mọi ngành nghề do bến cảng cung ứng, thường là khuôn vác, hoặc là giang hồ, du đảng, trộm cắp tàu hàng các nước đang quá cảnh ở bến cảng, và sẵn bãi kho hàng rộng rãi yên vắng riêng tư của các bến cảng là những bãi chiến trường thích hợp nhất để làm nơi thanh toán đẫm máu giữa các thế lực muốn dành quyền hùng cứ thế giới ngầm.

Con đường Tôn Đức (năm 1962) nổi tiếng đến nỗi người thường ở những vùng khác khi có chuyện cần ngang qua con đường này không khỏi đứng tim, nhiều cô gái có việc cần phải ngang qua đây vào đêm sơ đến xanh mặt bùm quẩn mà chạy cho nhanh như bị ma đuổi. Không sợ làm sao được vì trên con đường này lúc nào cũng quy tụ hàng chục tay "đầu trâu mặt ngựa" chém người như chém chuối, luôn trấn thủ trong hai con hẻm 122 và 148.

Hẻm 122 do tay chơi Lót làm đại ca. Lót có tài bơi lội giỏi như rai cá và du đây không thua gì người rừng Tazan nên đã chọn cho mình một nghề nghiệp mà người đương thời ít ai làm nổi. Đó là chuyên nghề nháy tàu nước ngoài bung hàng xuống sông cho đồng bọn, bị phát hiện thì phóng um xuống giòng nước rồi mất tăm luôn. Lợi dụng những đêm đen chìm trong cơn mưa tầm tã của Sài Gòn mùa nước. Lót cùng vài tay trợ thủ chèo những chiếc ghe nhỏ cặp vách tàu hàng. Dụng cụ của Lót chỉ là một đoạn dây thừng buộc vào chiếc neo nhỏ được bọc vải thật dày để cho không vang tiếng động. Lót quăng dây móc mũi neo vào be tàu nước ngoài, nhanh nhẹn đu lên như một tay xiếc rồi tuồng hàng xuống cho đàn em ở những chiếc ghe bên dưới. Cứ thế mà chèo vào bờ gòn. Thành tích của Lót được được đấm lấu là dưới trường phong cho biệt danh "Lót Đu Dây" nghĩa là đu lên khui những thùng hàng trên các con tàu viễn dương quốc tế đang vào ra bến Sài Gòn.

Khi đã là đại ca thì Lót bỏ nghề đu dây cực nhọc để nuôi một số đàn em dưới trường, và muốn ngồi mát ăn bát vàng. Lót cũng với tham vọng mở rộng địa bàn trấn lột ở khu bến cảng, và đối tượng Lót nhắm đến để thu tóm đầu tiên hết là sông bãi của Bảy Sy, một hàng xóm của mình ở hẻm 148 cũng trên con đường Tôn Đức này.

Sông Bảy Sy do anh rể của Năm Cam hợp tác với Mười Cón Lớn làm bảo kê coi về an ninh. Năm Cam lúc bấy giờ chỉ là một thằng nhóc đeo cái thùng đi bán dạo xà bông cây dừa ở chợ Sài Gòn, còn Mười Cón

là một tay chơi đã nổi danh từ hồi Năm Cam còn cời trống tẩm sòng rạch Té. Nội cái biệt danh Cồn Lớn, (nghĩa là Cồn Sét), nơi chứa tù thủ dữ, không biết anh Mười có từng ở tù Cồn đảo hay không, hay chỉ là nháy hiệu theo núi Cồn Lớn trong tiểu thuyết võ hiệp của Kim Dung, nhưng dù sao đi nữa hai chữ này gắn liền với tên anh Mười cũng đủ để người nghe phải nể vì.

Khi đại ca Lót Đu Dây nghe tiếng đồn hém 148 có "*cop dư*" là Mười Cồn Lớn trấn thủ bên kéo đàn em qua thủ vực. Được tin "*anh Mười*" lui mất, báo hại cậu bé Năm Cam lúc đó mới 15 tuổi, chỉ là một tay vật vãnh trong sòng của anh rể Bảy Sy, đang đeo thùng xà bóng lò dò ra đấu hém định qua Sài Gòn bán dạo thì Lót đại ca dùng cây ba vuông mà vụt tới tấp vào đầu vào cổ đến tới tẩm mắt mày. Năm Cam bị rượt đến quảng trường mà chạy ra tận bờ kinh Tế, may nhờ biết bơi lội nên cậu chàng lao đầu xuống sông, lặn một hơi ra giữa dòng thoát nạn.

Nếu như số mạng con người ta có những khúc quanh, để tạo thành ngã rẽ cho tương lai thì sự kiện hôm đó, bị cái tên Lót Đu Dây mắc dịch này nên cho một trận như từ đã tạo một ấn tượng và thay đổi cho cuộc đời của cậu bé Năm Cam để từ đó bước lên ngôi vị "*siêu đại ca*" sau này.

Chỉ vượt được cho Năm Cam vài giây rồi rượt cho chót vọt nhỏ nháy ồm xuống sông chứ vẫn chưa tìm được Mười Cồn Lớn. Mấy hôm sau Lót trở lại, lần này không chờ ở đầu hém nữa mà vào tận hang ổ của Bảy Sy để tìm cho được "*anh Mười*" để xem Mười có thật là một con còp của hém 148 này, hay chỉ là còp giấy, và nhất là Lót muốn quyền bái kẻ của cái sòng bài của Bảy Sy phải thuộc về mình. Lót cùng người anh ruột, hai anh em hai dao bầu ngang nhiên vào sòng đung ai chém đó. Cả Nó Cao Giò, Bảy Sy cũng đành thức thủ với đường dao hung hãn của Lót Đu Dây. Mười Cồn Lớn vẫn "*tĩnh cơ*" có chuyện đi vắng, không có mặt trong hém. Nó Cao Giò, nhờ có cặp giò cao nên nhanh chân chạy được sau khi lãnh mấy dao vào lưng gọi là cảnh cáo. Riêng Bảy Sy bị Lót cặp cổ trong lúc người anh ruột của Lót đang quơ dao chém tới, chỉ đành dọa cho Bảy Sy sợ mà thuận phục thôi. Nhưng cả hai không ngờ khi thấy anh của Lót múa đại đao vù vù như mấy tay Sơn Đông mãi võ, hoảng hồn cậu bé Năm Cam chỉ kịp chụp lấy con dao lặn cá của chỉ mình đang để gần đó, đưa thẳng một đường ngọt lim vào nách đại ca Lót, người đã từng dí mình đến cùng đường phải nhảy xuống kinh mấy hôm trước. Lưỡi dao xuyên thấu qua lồng

ngực Lót, tay đại ca này buồng Bảy Sy ra ngã quỵ xuống miệng trào máu đi một hơi không kịp trời. Phần Bảy Sy cũng chưa hết khiếp vía, sợ đường dao của người anh tên Lót còn chém xuống nữa nên vội giật lấy con dao lặn trên tay Năm Cam nhằm thẳng anh của tên Lót mà đâm nhào thêm cả chục nhát nữa vào bụng làm tên này bị đứt ruột ra làm mấy khúc. Vậy mà không hiểu sao nó vẫn sống được ở bệnh viện.

Khi ra tòa, vì thương chị mình, sợ rằng nếu Bảy Sy liên lụy thì gia đình chị sẽ lâm cảnh bị đất hơn. Lúc đó cả gia đình còn trong cảnh hàn vi. Dù mang tiếng là "*lũ xấy*" nhưng Bảy Sy cũng chỉ là một sòng cò con kiếm bạc cắc từ bà con bình dân lao động trong xóm thôi. Vì vậy nên năm Cam

Đại Cathay, hay Trần Đại, là một nhân vật huyền thoại của giang hồ ở thập niên 50-60

nhận luôn mười mấy nhát đâm người anh cũng do chính mình ra tay để cho Bảy Sy được vô tội. Vì còn trong tuổi vị thành niên, nên tội "*ngớ sớ*" do tự vệ chính đáng lỡ tay gây án mạng của Năm Cam, chỉ bị ba năm tù và đến năm 1963, nhờ cuộc chính biến lật đổ chế độ Đế Nhất Cộng Hòa của tổng thống Ngô Đình Diệm, qua năm sau 1964, Năm Cam được chính quyền mới của "*hội đồng tương lân*" ân xá một số tù nên được tự do.

Khi cậu bé Năm Cam đang ở tù thì ngoài đời có một sự kiện lớn cho các sòng bài từ lớn nhỏ cho đến cò con trong đó có sòng của Bảy Sy ở địa phận Sài Gòn, nhất là vùng cận Quận Tư, Khánh Hội những gì thuộc về "tài sản" của du đảng như sòng bài, đồng hút, ổ mồi dấm, huyện để v.v... đều "*được*" Đại Cathay "*mời*" vào "*liên doanh*" trong hệ thống "*làm ăn*" của Đại Cathay. Giang hồ được yên bình sống lặng trong một giai đoạn thời gian cho đến khi Trần Đại, Đại Cathay được chính quyền đưa đi

an trí tại Phú Quốc (và mất tích luôn cho đến hôm nay).

00000

Đại Cathay, hay Trần Đại, là một nhân vật huyền thoại của giang hồ ở thập niên 50-60. Không như Năm Cam sau này, Trần Đại không liên kết mua chuộc các chức sắc chính quyền thời bấy giờ. Từ chối luôn bổng lộc của hai ông tướng Nguyễn Cao Kỳ (không quân) và Nguyễn Ngọc Loan (cảnh sát) để nghị. Đã vậy Trần Đại còn thọc gậy luôn vào ổ kiến lửa của Mười Hương trưởng lười "*đặc công thành*" của phái "*bến kia*" làm thiệt hại không nhỏ nhiều cơ sở bí mật mà Mười Hương đã tốn nhiều công sức gây dựng...

Hầu như chỉ duy nhất dưới thời đại ca Trần Đại, du đảng Sài Gòn mới có được cảnh "*thiên hạ thái bình*" giữa các băng nhóm. Giang hồ hùng cứ các nơi đều bị Đại thu gom về một mối. Từ Cửa Gia Định, cho đến Huỳnh Tỳ, Ngõ Văn Cối, Thế Aristot... Các cơ sở sòng bài, đồng hút, mồi dấm phi pháp đều quy thuận về năm trong sự bảo kê của Đại Cathay, và luôn cả các công ty kinh doanh hợp pháp, những ông "*vua*" trong thương trường lúc bấy giờ như vua thuốc bắc, vua thuốc tây, vua kem gai, vua mồi cốc, lúa gạo miền tây v.v... cũng tìm đến Đại Cathay xin Đại nhân cho sự "*quên biết*" bằng cách mời Đại đứng vào phần hùn hợp tác kinh doanh doanh và hàng tháng được chia cổ phần... Nghĩ là một sự bảo kê hợp pháp được Trần Đại khai sinh ra lúc bấy giờ. Cách này đã được Năm Cam học từ sách của Trần Đại và triệt để áp dụng lúc sau này.

Có thể nói bên cạnh những thành tích về đâm chém dao búa giang hồ Trần Đại là một du đảng duy nhất có biệt tài về tổ chức và lãnh đạo nhất là lãnh đạo cả một thế giới ngầm của Sài Gòn sống trong hòa thuận.

Thưa nhỏ, Trần Đại sống với cha mẹ ở đường Đỗ Thành Nhân, Khánh Hội (nay là Đoàn Văn Bơ Quận 4). Nhà nghèo, mẹ làm nghề chế củi thuê cho một vợ cùi năm bên kia Cầu Mống, cạnh chợ cũ, Quận Nhất. Lúc này Đại thường sang chơi với đám trẻ con bụi đời cạnh vợ cùi. Hiền lành, ít nói, dù khuôn mặt rất gầy, tính phóng khoáng, lại rất "*lì đòn*" mỗi khi đập nhau, đã giúp Đại nhanh chóng được đám trẻ đồng cảnh mến mộ. Mới 10 tuổi, cậu bé Trần Đại đã thường xuyên lén lách vào các chợ, sạp hàng xung quanh, lén đưa, đá chuối về chia cho chúng bạn.

Sau 1945 cha của Đại tham gia kháng chiến chống Pháp và bị bắt vào cuối năm 1946, bị đẩy ra Côn Đảo và ít lâu sau thì chết ngoài đảo. Cha mất, mẹ lấy chồng khác. Bố

dương là 1 tay máu me cỡ bạc, lại nghiện thuốc phiện mà chẳng bầu vùi gì được ở người vợ tái giá làm nghề chế củi. Cậu bé vì sinh kế, ông dương thường nọc đưa con riêng của vợ ra hành hạ cho vợ cơ cực. Không chịu nổi, Đại bỏ học bỏ nhà sang vườn hoa Cầu Mống đánh giày, bán báo tự nuôi thân. Ra "*giang hồ*" lúc mới 10 tuổi, khu vực làm ăn của Đại là xung quanh ngã tư Cổng Lý cũ (bấy giờ là Nam Kỳ Khởi Nghĩa) và Nguyễn Công Trứ. Tại đó có một rạp chiếu bóng tên là Cathay. Không ngày nào trước cửa rạp hết không khí xảy ra những vụ đánh lộn giành khách giữa đám trẻ bụi đời. Lì lợm và liều lĩnh, Đại cứ lẩn xá vào đối thủ liên tục tấn công, dù kẻ đó có cao hơn nửa cái đầu cũng mặc. Trăm lần như một, Đại luôn là kẻ chiến thắng, dù tay chân mặt mũi đầy vết rách bầm. Nghiễm nhiên, Đại trở thành thủ lĩnh của đám nhóc tí đường phố trong khu vực. Cũng nghiêm nhiên, Đại được đám "*giang hồ nhí*" rập thêm biệt danh vào sau tên cúng cơm, ra giang hồ mà không có biệt danh sao trở thành hảo hán được. Vậy là Trần Đại có tên giang hồ là Đại Cathay, thằng Đại ở rạp hát Cathay, một "*đại ca*" của con đường Nguyễn Công Trứ. Lúc đó Đại mới tròn 14 tuổi.

Trở thành "*anh chị*", Đại lập tức áp dụng khả năng lãnh đạo và quản lý của mình lên đám nhóc đánh giày dưới trướng. Đại đặt hàng cho chú Bảy thợ mộc đóng thêm nhiều thùng đánh giày theo một kiểu riêng, để hai tay đánh giày khi đụng mặt nhau là sẽ nhận được người trong cùng băng nhóm (như kiểu logo thương hiệu ngày nay). Tất cả "*đàn em*" được Đại giao thùng giày cho đi làm hàng ngày phải mang tiền về nộp. Mỗi buổi sáng, hàng chục thiếu niên Ba Bình, Ba Tường, Ba Gà (hỗn danh để gọi đám trẻ du đảng chưa có tên tuổi. Ba Bình là quán sũ, Ba Tường là những thằng trực tiếp đi đánh nhau còn Ba Gà là những tên thuyết khách) cả trai lẫn gái tụ tập quanh Đại Cathay nhận công việc và địa bàn do đại ca cất cử, sau đó tấu đi, chiếu lại đem tiền về cho đàn anh. Đại Cathay chia đều hết tiền cho đàn em, chỉ giữ lại cho mình 1 khoản nhỏ, đủ cả phê, thuốc lá cho ngày kế tiếp. Những đàn em không may bị ế báo, bị mưa vớt thuốc, keo phải đến tiền, Đại Cathay cũng không chửi bới, đánh đập như những tên "*chấn chíp*" tham lam khác mà còn lấy của đứa "*trưng mánh*" sang qua cho đứa "*bể mánh*" hay "*cờ đơ*". Vì vậy, đàn em rất khoái và chịu nghe lời "*anh Đại*". Tình trạng đánh lộn, tranh giành "*lãnh địa*" đánh giày bán báo... trong khu vực của Đại Cathay được dẹp yên.

Năm ngày cạnh khu vực của Đại

Cathay là bốn cảnh sát quận Nhì, thường được gọi là bốn Dân Sinh, khu nổi tiếng dữ dằn. Rất nhiều lần, sau khi dẫn đàn em đi chinh phạt các khu vực khác hoặc đánh đả mặt người của các băng nhóm đến giành lãnh địa, Đại Cathay đã bị các công cò bốn quận Nhì xách tại lối về bốn. Hăm dọa, tát tai, đá dít đủ kiểu, thẳng nhóc vẫn trờ trờ không chịu khai tên tuổi những đàn em tham gia đầu đàn. Mấy tay phú lit lại đành thả Đại về. Hết thuốc, các ông cò này ra đòn độc để trị Đại Cathay. Họ bắt đám nhóc đàn em của Đại đứng hàng ngang xem

Trở thành "*anh chị*", Đại lập tức áp dụng khả năng lãnh đạo và quản lý của mình lên đám nhóc đánh giày

Đại biểu diễn hát xiếc. Đè cho Đại nằm giữa sàn nhà, hai ông cò hai bên cạy mồm, thả vào một con gián sống. Con vật lập tức chạy cái rột chui tọt vào cổ họng Đại lao thẳng xuống dạ dày mà nó tưởng là một đường ống cống nhỏ dẫn về nhà nó. Ngửa ngáy, kinh tởm và nhột không chịu được, Đại Cathay ối ra mặt xanh, mặt vàng. Đám Ba Bình, Ba Tường xung quanh là mắt, có đứa hét lên ngất xỉu và đi là luôn ra quán. Đại Cathay, sau một hồi nôn thốc nôn tháo, bắt đầu trấn tĩnh, lại tiếp tục cầm như hến, tuyệt đối không khai. Không còn cách nào khác, các thầy cảnh sát đành tống Đại Cathay vào trại tể bắn hoặc Trại giáo hóa thiếu nhi phạm pháp ở Thủ Đức.

Ở Sài Gòn lúc trước, có bốn nơi được coi là "*lò đào tạo du đảng*". Nơi thứ nhất là Trại nuôi dạy trẻ mồ côi cơ nhỡ nằm trên đường Trần Quốc Toản cũ bấy giờ là 3 tháng 2 nơi gần nhà hát Hòa Bình hiện nay. Nơi thứ hai, Lăng cò nhĩ Thủ Đức, điều kiện sống khá hơn nhưng vẫn rất lóng lẻo, tha hồ cho đám thiếu yếu phá phách. Đối với những tên nhóc bắt bị nhất thì hai trại trên đều không chứa nổi thường bị cảnh sát lùa vào Trại giáo huấn Thủ Đức. Thực chất, đây chỉ là nơi nuôi béo cò đám du đảng nhĩ,

chờ chúng đủ tuổi là đẩy vào trung tâm huấn luyện Quang Trung cho ra quân đội. Nơi thứ tư, Trại Tể Bắn nằm bên kia cầu Trinh Minh Thế (nay là cầu Tân Thuận), là một Trại trung chuyển giam giữ những tên lưu manh sắp hết tuổi vị thành niên. Sau nửa tháng bị giam, nếu có người nhà bảo lãnh, đóng phạt, tên thiếu niên sẽ được cho ra. Nếu không chứng sẽ bị phân loại là thành phần vô gia cư và giữ lại, chờ đủ tuổi là tống vào quân đội. Với cách giữ người theo kiểu tù không ra tù, học không ra học đám du đảng nhóc khi vào trại tể bắn chưa dám chỗ đã tìm cách trốn. Lọt ra khỏi vòng rào các trại, đám nhóc lại lẩn về với các băng nhóm du đảng, bụi đời trên đường phố.

Hầu hết đám giang hồ Sài Gòn nổi tiếng sau này đều đã từng qua đủ các trại nói trên. Thuộc hàng vào ra như cơm bữa, Đại Cathay được liệt vào loại "*tứ con ra*", để phân biệt với đám "*tứ con so*" mới nhập trại lần đầu. Ở các trại, Đại Cathay đã làm quen với những Cửa Gia Định, Lắm Đào Già, Hắc Quỳ Quỳ, Hòa Áo Thun, Trọng Mù v.v... và những tay sừng sỏ này đã trở thành các chiến hữu đắc lực sau này trên chốn giang hồ của Đại.

Mỗi lần vào trại rồi trốn ra, Đại Cathay càng liều lĩnh hơn, kinh nghiệm hơn, càng dần thân lao đầu vào những trận thư hùng - vốn là thứ năng khiếu nổi trội hơn cả ở con người Trần Đại.

Năm 1955, Đại Cathay chuyển sang sinh sống ở khu vực hẻm phần Khánh Hội cạnh Nhà máy thuốc lá Bastor. Đám trẻ con khu vực này đón tiếp Đại Cathay khá nồng nhiệt bằng những trận hỏn chiến. Một lần nữa, sự lì đòn của Đại lại giành phần thắng. Toàn bộ nhóc tí khu vực Khánh Hội, quanh cầu Ông Lãnh, gồm toàn dân bên tàu vựa cá, vựa rau cải - vốn có hạng trong nghề đao búa - đều bị Đại Cathay qui phục về dưới trướng.

Khi Đại Cathay còn là một cậu bé đánh giày thì toàn bộ khu vực Cầu Mống - Dân Sinh - Cầu Ông Lãnh mà dân giang hồ gọi là khu Da Heo, đều do một tay giang hồ nổi tiếng là Tám Lầu cai quản. Ở trấn, quần dài vắt vai, đi đứng nói năng khàng khàng, nét mặt luôn đờng đờng sát khí, Tám Lầu được bà con khu Da Heo tôn lên hàng hung thần sống, một loại đám ăn gan vớng máu con người chứ chẳng chơi. Nghề chính chỉ là đập xích lố, nhưng thực chất Tám Lầu là kẻ nhận quyền bảo kê thu thuế toàn bộ khu Da Heo, dưới trướng có hàng chục đàn em chém người như chém chuối. Dưới nệm xích lố của mình, Tám Lầu luôn thủ sẵn cây mã tấu được làm từ một thanh

nhíp xe hơi mãi lại bên ngót, Tám Lầu sẵn sàng vung ra bất cứ lúc nào với bất cứ ai.

Nhiều lần chứng kiến thằng nhóc đánh giầy dẫn quần đập lộn, Tám Lầu đâm "kết mở đen" với Đại. Thành thoảng ngồi nhậu thấy Đại đi qua, Tám Lầu lại ngoắc vào kẻ thêm cái ghế rồi phàn "mần hơi cho ấm bụng đi mày". Qua những lần được nhậu cùng chiều với đại ca Tám Lầu, Đại Cathay được Tám Lầu giới thiệu như một tay trẻ tuổi tài cao đầy hứa hẹn với đám giang hồ đàn anh và "chủ bác" khác như Ba Hối, Cảnh Tượng... Tám Lầu cũng thường đưa Đại đến các khu Lò Heo Chánh Hưng (cũ), hẻm Hai mươi để làm quen với các tay anh chị khu vực khác. Rồi cũng có tình thân Đại Cathay cũng hay ghé đến hẻm 110 Nguyễn Công Trứ để thăm hỏi Tám Lầu.

Tuy hưng tợn, dữ dằn nhưng Tám Lầu vẫn phải thức thủ trước uy thế của hai anh em Bé Bún, một trùm giang hồ quận 4, khu vực cạnh Hẻm phân nơi Đại Cathay trú ngụ. Cây đồng quân lăm lăm, đám này thường kéo róc qua Cầu Ông Lãnh, tràn vào "thu thuế" giết bà con thiếu thương chợ vừa Cầu Muối, phe của Tám Lầu không cần nổi.

Một ngày cuối năm, tình cờ nghe đàn anh thờ ngấn than dài với anh em Bé Bún, nộ khí xung thiên, Đại Cathay đề xuất:

"Anh Tám để em lo. Phải cho thằng Bé Bún này nằm nhà thương thì tụi nó mới ngán!"

Tám lầu gạt phắt

"Con nít biết gì? Tao còn chịu đời nó hông xứng, mày là cái mốc gì bày đặt phách tướng coi chừng tụi nó nghe được nó chém cho lòi kèn giờ."

Tự ái Đại Cathay bỏ về. Lúc này đám Ba Bình, Ba Tường của Đại cũng đã lớn, toàn thanh niên 17, 18 tuổi, lại lần lên lễ đường nhiều nên cũng khá dầy dạn. Nghe lời Đại Cathay, đám này vác dao qua Bến Ván Đồn "chém bậy" vài tay em của Bé Bún để khiêu khích. Điển tiết, Bé Bún hờ toàn bộ em út tấn công sang khu Da Heo hỏi tội Tám Lầu. Quần Bé Bún quá đông, khiến Tám Lầu và đám đàn em hoảng hốt, đành bỏ chạy. Nhưng vừa qua khỏi Cầu Ông Lãnh, băng Bé Bún đã ôm đầu máu chạy ngược trở lại, kêu chết vang trời. Không nói trước với đàn anh nhà cậu, Đại Cathay đã âm thầm cho đàn em của mình "trái đêm", bắt ghế "luộc" băng Bé Bún. Dưới sự chỉ huy của Đại Cathay, đám giang hồ tấn binh tá xung hữu đột lần xả vào chém quần Bé Bún, xộc thẳng sang cả bên kia cầu. Nói là làm, Đại Cathay đã xỉ cho Bé Bún mấy nhát sau đó phải nằm nhà thương thật, không dám bén mảng sang giành

mồi ở khu Da Heo nữa.

Sau trận hỗn chiến, Tám Lầu đâm đơn đơn "rời ba" của Đại Cathay. Một mặt, Tám Lầu tuyên bố trong khu Da Heo, Đại Cathay có toàn quyền xử sự, mặt khác y lại lo ngại ngay bị Đại Cathay hất cẳng ngôi vị đàn anh trong khu vực của mình. Biết ý, Đại tuyên bố không giành đất, khu Da Heo vẫn của anh Tám. Phần Đại, từ đây Trần Đại chính thức làm bảo kê cho các sòng bài, ổ đề, tiệm hút trong khu vực. Tiếp đó, Đại vươn tay bảo kê tất cả các ngành nghề kinh doanh lậu bao gồm xưởng nấu xà bông, lò mổ heo, lò rượu... trong khu.

Có tiền có quyền, lại biết tổ chức Đại dần dần đã khiến các tay anh chị khác phải dạt ra thu giang sơn về một mối.

Đầu những năm 1960, thuyết hiện sinh của Françoise Sagan và phong

Phong trào Hippy và thuyết hiện sinh - Đem đam mê trọn vẹn cho ngày mình sống...

trào hippy bắt đầu thấm nhập vào Sài Gòn. Các cậu ấm cô chiêu học đòi nhau, thường xuyên có mặt ở các nhà hàng, vũ trường, tiệm hút với đủ kiểu quần áo tóc tai fashion theo thời đại. Ở chốn này họ gặp và quen biết với Đại Cathay, một thanh niên cùng trang lứa nhưng lại là trùm của các thế lực giang hồ và là một thần tượng dưới mắt giới trẻ lúc bấy giờ. Một số đồng trang các cô cậu là con nhà giàu có ăn học nhưng lại theo trào lưu bỏ nhà đi hoang sống chung với nhau thành bầy đàn (như kiểu "đạt vờn" bấy giờ) được Trần Đại đang tay đón nhận. Đại Cathay và đám đàn em bụi đời loại du thủ du thực bắt đầu quen biết với mấy cô cậu sinh viên, có đứa đang ngắm nghe mảnh bằng kỹ sư, bác sĩ... như anh em Dzách Bừn, Dzách Bừn, có đứa vừa mới tốt nghiệp ra trường như Hùng Đầu bò, bác sĩ Nghiệm, Hoàng kiến trúc... Riêng Hoàng ngoài học lực đã tốt nghiệp Kiến Trúc Sư, tay này mốt classic bán Sayonara rất "nào nùng" nên được Đại Cathay phong tặng "giang hồ hiệu" là Hoàng Sayonara.

Hoàng Sayonara sau này dạt vờn bỏ nhà nhập hẻm vào băng du đảng của Trần Đại, cùng tung hoành giang

hồ và đã trở thành đề tài cho nhà văn Duyên Anh lúc bấy giờ viết thành hai quyển tiểu thuyết rất ấn khách là "Điều Ru Nước Mắt" với nhân vật chính là Trần Đại và "Vết Thù Trên Lưng Ngựa Hoang" nhân vật chính là Đại Cathay và Hoàng Sayonara thiết ngoài đời. Bên cạnh đó nhà văn Nguyễn Thụy Long cũng cho ra mắt quyển Loạn Mất Nhưng cũng dựa theo cuộc đời của các tay du đảng thời bấy giờ.

Cốt chuyện của ba cuốn tiểu thuyết du đảng, được bán chạy như tôm tươi, khắc họa ra những hình ảnh của công tử con nhà giàu, có học thức, vì bất mãn gia đình, xã hội, và đất nước chiến tranh v.v... đã lao đầu vào thuyết hiện sinh, sống bầy đàn hippy rồi trở thành du đảng...

Hai nhà văn Duyên Anh và Nguyễn Thụy Long lúc bấy giờ đã thấp đầu cánh ngà cho giới du đảng Sài Gòn. Các cô gái mới lớn ở Sài Gòn lúc bấy giờ thì nhau tìm du đảng mà yêu, các chàng trai thanh niên tranh nhau bỏ nhà đi hoang, lập băng, lập nhóm, học làm đại ca du đảng v.v...

Không chỉ ở hai nhà văn ấn khách của truyện cách mà còn cả các đạo diễn phim ảnh, nhạc sỹ v.v... cũng theo bước Duyên Anh & Nguyễn Thụy Long. Hai quyển truyện Vết Thù Trên Lưng Ngựa Hoang, Loạn Mất Nhưng được quay thành phim, và cả ba tác phẩm Điều Ru Nước Mắt, Vết Thù Trên Lưng Ngựa Hoang, Loạn Mất Nhưng đều được các nhạc sỹ tên tuổi bậc nhất làm thành những ca khúc riêng khá hay. Nhất là bài Vết Thù Trên Lưng Ngựa Hoang do hai đại nhạc sỹ Phạm Duy và Ngọc Chánh cùng soạn cho nhạc phim, cho đến ngày hôm nay vẫn còn là bài hát đỉnh không ai qua nổi giọng ca của ngôi sao ca nhạc trong giới du đảng lúc bấy giờ là Elvis Phương.

Hình ảnh của Trần Đại, Hoàng Sayonara, Ba Thế (Thế Aristot) v.v... cũng được một cao nhân ẩn danh nào đó tung vào giang hồ một bài thơ và được truyền miệng từ du đảng này qua du đảng kia như một loại kim chỉ nam, một "định hướng" cho "tiểu chuẩn" làm du đảng thời bấy giờ. Bài thơ được truyền tụng do Hòa Lùn sau này đọc trong một bữa nhậu cho các đàn em nghe như sau:

Hán Aistos mắt đục ngầu (*)

Mái tóc xanh gái niếm đau thế kỷ

Quần blue jean chung thủy bạc thời gian

Bastos (*) xanh gần chết ngón tay vàng
Anh mắt buồn thắm được nét hôn oan
Jean Paul Sartre (*) là đề tài hán sống
James Dean (*) thần tượng của nghìn năm

Một dòng đời bằng nước mắt

Ồi tối tăm
Hán sống thế trong chân chương tuyệt vọng

Và lớn lên thiếu vắng mọi tình thương
Đem đam mê trọn vẹn cho ngày mình sống

Dù mất hồn như Frère (*) hay Sagan (*)

Twice loạn cuồng như cuộc đời vô định
Pop và rock những bước nhảy buồn nôn

Hai giờ khuya của những kẻ mất hồn
Lòng đó thì hề đại lộ

Lẻ gót giầy nghiêng trái lung phở xá
Ồi em yêu, ời em yêu! Kêu tên em về
mộng mị đêm nay

Hồn đắm say cho đời ta phiêu bạt...

(LTS: Aristot tên của một triết gia, và là tên của nhà hàng ở SG lúc trước, và cũng là biệt danh của Ba Thế (Thế Aristot) nhân vật thứ tư trong nhóm Đại, Tỷ Cãi, Thế. Bastos xanh tên hiệu thuốc lá hồi xưa của hãng Melia. Jean Paul Sartre tên triết gia. James Dean tên tài tử Hollywood đóng vai du đảng Mỹ, Frère (tiếng Pháp) thấy phụ tế cho linh mục, Françoise Sagan triết gia thuyết hiện sinh. Bài thơ trên được tác giả ghi lại bằng cách nhớ từ truyền miệng có thể có vài câu không chính xác, đọc giả nào có bản chuẩn xin gửi về tòa soạn để bổ túc. Xin cảm ơn)

Từ ngày Hoàng Sayonara dạt vờn về với Trần Đại và trở thành quân sư hoạch định loại "chiến lược" về ra những phong cách làm ăn và chính phát cho Đại. Hoàng đề nghị Đại Cathay không chỉ lấy quyền bảo kê không thôi mà nên trực tiếp bước vào lãnh vực kinh doanh sòng bài lậu. Việc đầu tiên là tìm những sòng cóc ken trong khu vực như sòng của Bảy Sĩ, sòng của bà Bảy Trà Đá, cũng là một nữ quái chiêu giang hồ sau này bỏ chữ Sĩ chỉ còn Bảy Trà nghe cho có vẻ là Trà... Hoa Nữ nhân vật của Alexandra Dumas tác giả tiểu thuyết Camelia) Hoàng Sayonara vạch kế hoạch cho Trần Đại liên doanh với Bảy Sĩ và Bảy Trà ở khu vực Cầu Muối.

Ban Đầu Đại Cathay không mấy thích hoạt động trong lãnh vực bài bạc vì thứ nhất là nó linh tinh quá không được chất giang hồ phóng dăng, thứ hai dân kỳ bèo thường là những tay láo liên thiếu chính trực loại người mà Đại không thích. Hơn nữa Sài Gòn lúc bấy giờ chỉ vừa mới đóng cửa hai sòng chính thức là Đại Thế Giới & Kim Chung, lúc bấy giờ người ta còn nghĩ vì tình hình xã hội chưa ổn định, tổng thống Ngô Đình Diệm mới nhậm chức, còn đang bận rộn đánh dẹp các binh định các đảng phái có vũ trang, mà hai sòng Kim Chung Đại Thế Giới là hai sòng bài được Pháp cho Bảy Viễn (trúng thầu) khai thác. Ông Diệm hiện đang muốn triệt đoàn quân Bảy Viễn nên hai sòng này mới bị đóng cửa. Người ta dự đoán là vài

hôm nữa khi tình hình ổn định thì hai cái máy đầu tiên khủng khiếp nhất của Sài Gòn sẽ hoạt động trở lại, có chăng nó chỉ đổi chủ qua chính quyền mới của Ngô tổng thống mà thôi... Vì vậy Đại Cathay nghĩ khi sòng bài chính thức sẽ mở lại nay mai. Lúc đó mình mở lậu thì có con ma nào chơi nhưng Hoàng Sayonara một tay quân sư có bằng kiến trúc sư lớn lên trong gia đình mà cha mẹ là những thương gia thành đạt. Hoàng có tầm nhìn về chuyện "làm ăn" một cách có học và có "phân tích" hơn. Hoàng phân biện ý của Đại Cathay "Không chỉ giàu mới màu me đen đỏ. Các sòng lớn như Kim Chung, Đại Thế Giới toàn dân qui tộc, chức sắc. Dân giang hồ, người buôn bán rất ngại bước vào chỗ đó. Mình mở sòng vừa phục vụ tầng lớp bình dân vừa kéo khách từ đám này về"

Nghe có lý Đại Cathay đồng ý. Từ hẻm 148 rồi qua Cầu Muối trước đó Bảy Sĩ đã là "lũ xáy" (chủ sòng) hai

Các cô gái mới lớn ở Sài Gòn lúc bấy giờ thì nhau tìm du đảng mà yêu

nơi cóc ken này, nhưng liên tục bị phá ổ dù có Mười Cón Lớn đến Nó Cao Giò trấn thủ, đến nổi Năm Cam phải đi tù vì đâm Lót Đu Dậy để báo vệ sòng. Vì vậy khi nghe Đại Cathay đề nghị hùn hạp làm chung, Bảy Sĩ lập tức nhận lời. Dưới sự chỉ huy của Đại Ca Thay thì còn có sự bảo kê nào vững vàng hơn, Mười Cón Lớn chỉ là muỗi tép.

Giữa lúc các sòng chính thức vừa bị tổng thống Ngô Đình Diệm đóng cửa (sau này dù dẹp xong Bảy Viễn tổng thống NDD vẫn đóng cửa vĩnh viễn luôn các sòng bài chứ không mở lại như người ta nghĩ) nên khách đó đen đủ là bình dân hay quý tộc cũng tìm đến các sòng bài lậu tập nập. Thu nhập của sòng Bảy Sĩ và Bảy Trà (đá) dưới sự đổ vốn đầu tư để khuếch trương và trực tiếp kinh doanh của Trần Đại đã tăng vọt gấp cả trăm lần. Thừa thắng, cũng Hoàng Sayonara lại về thêm cho đàn anh mở rộng ra cả lãnh vực làm huyện để 40 con chung với Hời Da Xá, trùm khu Cây Da Xá trong miệt Phú Lâm. Làm trùm "huyện" phải có xe để chở tiền. Đại Cathay mua của tay công tử Hùng Đầu Bò một chiếc Traction 15 (Hùng là con nhà khá giả nhưng

sau thành cũng thành một đàn anh du đảng qua biệt hiệu James Dean Hùng do mê nhân vật du đảng James Dean thủ diễn trong phim của Mỹ nên tự lấy tên của thần tượng ghép vào tên mình, một loại Elvis Presley khi qua Việt Nam thành Elvis Phương).

Chiều chiều Đại Cathay cho đàn em lái đi khắp các ngã đường vút lên từng xấp "phời" để, cùng với hàng bao lớn tiền chờ về. Quyền lực được tiền bạc hậu thuẫn khiến Đại Cathay càng thêm uy thế. Đầu thập niên 60 Đại Cathay đã trở thành một ông trùm khét tiếng lúc tuổi đời chỉ trên dưới 25. Gần như hầu hết nhà hàng khách sạn, động mại đám, tiệm hút chích, sân nhảy ở khu vực quận 1, quận 2 đều có "phần hùn" của Trần Đại, nghĩa là nằm dưới sự bảo kê của Đại Cathay. Các nhân viên từ hàng Giám Đốc trở xuống của các vũ trường nổi tiếng như Olympic, Queen Bee, Barcarra, Paramouth đều xem Đại như ông chủ đích thực của nơi họ làm việc. Đại Cathay và đàn em đến chơi không một nơi nào viết hóa đơn, thậm chí còn lấy làm vinh hạnh vì dịp tiếp đãi đàn anh, được đàn anh chiếu cố.

Nhưng nguồn lợi lớn hơn cả mà Đại Cathay thu được lại không phải từ tiền bảo kê cho vũ trường, hay sòng bài động hút mà là chính giới doanh nghiệp làm ăn lớn là những nơi tình nguyện đóng góp đều đặn để Đại nuôi quân, đồng thời để nhờ vả Đại làm hậu thuẫn khi cần gây sức ép hay giành giật trên thương trường với kẻ khác. Hai anh em tỉ phú Hoàng Kim Qui (Vua kẽm gai), Xí Ngân mặt rỏ (vua thuốc Bắc), La Thành Nghệ (vua thuốc Tây), Dìn Quán vua mề cốc miền Tây với chành lúa gạo lớn nhất bên Bến Bình Đông quận 8 và hơn chục ông vua các ngành nghề khác của người Hoa trong Chợ Lớn là những người đều đặn chia lợi tức từ "cổ phần danh dự" cho Trần Đại. Cũng nhờ uy thế của các "vua" này, Đại Cathay càng thêm vững mạnh với các nhân vật quyền thế và tên tuổi khác trong chính quyền.

Chỉ năm năm sau ngày khởi nghiệp triết băng Bé Bún ở khu Da Heo, Đại Cathay như con cá chép nhảy long môn quấy đuôi hóa rồng, đã trở thành một ông trùm không đối thủ, được toàn giới giang hồ kiêng dè, sợ hãi...

Dòng đời bao giờ cũng có cảnh lên sóng thì lên thuyền, ăn thua người leo lái có giữ nổi đứng bị chìm với phong ba hay không mà thôi. Tiếng tăm của Đại đã làm ba ông trùm "lừng lẫy" khác cảm thấy "lạ gan", đó là Huỳnh Tỷ, ông trùm khu Lê Lai, Ngô Văn Cãi và Ba Thế. Bộ tam cên này cho rằng thằng Đại muốn "chơi trên

đầu cha" của anh em giang hồ. Nó muốn nhảy "kèo trên" chơi "lấn sân" giành mối, giành đất (bảo kê) của anh em. Không biết lớn biết nhỏ là ai hết.

Huỳnh Tỳ bực tức chửi thề (tay này có giọng gốc Hoa nói chữ để ra thành chữ lờ) "Luuu má lờ chớ! Trần Lại thì là cái con c... gì! Nó chỉ là thằng nhóc xách hòm nân nì xin được lãnh giấy cho tao lúc trước, chỉ là "thiu" dẹt thôi chứ có tài cán cái con mẹ gì mà lờ lảm lại cái!"

Thế là cả ba quyết định "bể hội đồng" tiêu diệt Đại Cathay. Hai đàn anh Huỳnh Tỳ và Ngô Văn Cái họp nhau tại vũ trường Aristo (sau này là khách sạn Lê Lai, cạnh khách sạn New World) cùng một giang hồ góc khác là Ba Thế tự Thế Aristo - chủ vũ trường - buổi họp còn có thêm Hùng Fox và Luân Hoán, hai giang hồ cộm cán khác trong nhóm cùng hồ trợ.

Bộ ba Huỳnh Tỳ, Ngô Văn Cái, Ba Thế tổ chức một bữa tiệc gọi là để nghị "kết hợp" rồi mời Trần Đại đến "bàn công việc". Không chút nghi ngờ, cứ nghĩ là ba tay anh chị này muốn quy thuận về làm ăn chung trong đại gia đình huỳnh đệ của mình, Trần Đại, Đại Cathay đơn thân độc mã ung dung dứt đầu vào bể.

Vừa mới lột tót bước lên cầu thang nhà hàng, vừa đưa tay định bắt tay với Thế Aristo chủ nhà hàng đang xum xoe ra đón. Bất ngờ Đại bị Thế Aristo sử dụng một đòn Judo bay lên cao đá cho một đá song phi lộn cổ lộn ngược trở xuống thang lầu. Bốn tay phục kích không nói không rằng nhất tề rút dao xông vào chém loạn quyết triệt cho được Trần Đại ngay giây phút bất ngờ nhất. Thất thế với cú "bể hội đồng" đột xuất, Đại Cathay chụp được chiếc ghế ở của bà lão bán thuốc ở lễ 9ường, vừa đỡ các cú chém của Ba Thế, Huỳnh Tỳ... vừa tìm đường thoát thân, chạy dẩu ra ngoài, mình mẩy đầy thương tích, máu đầm ướt cả "chiến báo", về được đến bàn doanh của mình Trần Đại gục hết cả thán trời nhưng may mà có sức chịu đựng giỏi nên không chết. Trong thời gian dưỡng thương Hoàng Soyana cùng Lâm Đào Già (tức Lâm 9 ngón sau này) điều động đàn em bảo vệ chặt chẽ cho đại ca sợ ba ông kẹ Huỳnh Tỳ, Cái, Thế tập kích củ thử nhĩ, nếu trúng thêm mấy dao nữa vào lúc này thì đại ca sẽ "đi" là cái chắc.

Hai tuần sau ngay khi những vết thương còn chưa kịp kéo da non. Dù uy thế của Đại Cathay lúc đó rất lớn, dưới tay có gần cả trăm đàn em, và cả ngàn lính lác, nhưng Đại đã ra lệnh cho Lâm Đào Già cấm không cho tên nào được nhứt nhứt. Chỉ một mình một dao đi tìm từng mạng trong liên doanh

đã tham dự buổi bể hội đồng mình. Cả năm tên Tỳ, Cái, Thế, và hai đàn em là Hùng Fox và Luân Hoán đều lần lượt bị Đại Cathay chém gục dài vút đi chầu diêm vương. Cuối cùng 5 tên này phải mò đến Tám Lầu người anh giang hồ "lâm hơi cho ầm bụng mây" ngày xưa mà Trần Đại rất quý mến. Họ nhờ Tám Lầu cùng các vai về chủ bắc khác là Cảnh Tượng, Ba Hội xin dùm Trần Đại cho họ được dịp xin lỗi và chịu thuận phục quy nạp, lúc bấy giờ Đại Cathay mới người giận. Danh xưng "Tứ Đại Giang Hồ" Đại Tỳ Cái Thế bắt nguồn từ bữa "hỏa giải" hôm đó.

Khi đã ổn định thế lực của mình ở vùng Quận 1, Quận 2, và các vùng Đa Kao, Gia Định... Đại Cathay quyết định bành trướng xuống Chợ Lớn, lãnh địa của tay chơi Tin Mã Năm, một ông trùm trong giới hắc đạo người Hoa, của một khu vực mà xưa nay vẫn được coi là bất khả xâm phạm.

Sơ với băng của Đại Cathay, giới

Đại Cathay đơn thân độc mã ung dung dứt đầu vào bể.

hắc đạo vùng Chợ Lớn được tổ chức chặt chẽ và hùng hậu hơn nhiều. Dưới thời đệ nhất cộng hòa, tổng thống Ngô Đình Diệm cho người Hoa được Việt hóa bình đẳng như người Việt. Họ được mang quốc tịch Việt Nam, đi học, bầu cử, ứng cử, bổ nhiệm làm quan chức, và làm ăn kinh doanh với giấy phép "ba tầng môn bài" sở hữu tài sản hợp lệ như người Việt. Với những ưu đãi này các bang hội người Hoa (ở miền Nam Việt Nam) lúc bấy giờ đã nhanh chóng phát triển, việc kinh doanh của họ sầm uất có thể nói là nhất vùng Đông Nam Á lúc bấy giờ, hơn hẳn Hoa kiều ở các nước khác trong vùng như, Malaysia, Thái, Indo, Phi... Bên cạnh đó, dĩ nhiên là các băng đảng xã hội đen của người Hoa tại Việt Nam lúc bấy giờ cũng lớn mạnh theo đà phát triển kinh tế của họ. Giới hắc đạo thuộc "Thiên Địa Hội" hay "Hồng Môn Bang" "Tam Hoàng Hội" và các "Đại Xi Thấu" (nhà tài phiệt) từ Hồng Kông, Đài Loan đã tung tiền vào Việt Nam nâng đỡ các cơ sở kinh doanh của người Hoa ở Chợ Lớn, và dĩ nhiên là

họ (giới hắc đạo) mới là những ông chủ thực sự của các cơ sở này. Có thể nói hầu như đa số các hoạt động kinh doanh lớn của các bang hội Hoa Kiều trong Chợ Lớn lúc bấy giờ đều có cổ phần của các bang hội... Toàn bộ nhà hàng, sòng bạc, tiệm hút... đều do giới hắc đạo Hoa kiều quản lý hoặc hùn hạp. Bên cạnh đó dù bị liệt là "hắc đạo" nhưng các bang hội của người Hoa tại Việt Nam... đã có những đóng góp không nhỏ cho xã hội mà họ đang cư sống. Ngồi chờ Bình Tây do nhà tài phiệt Quách Đàm xây tặng, các bệnh viện Sùng Chính, Triều Châu, nhà thương (điện) Chợ Quấn và nhiều trường học hoặc các công trình công cộng đường xá, cầu cống v.v... còn tồn tại đến ngày nay là do sự cống hiến trong việc kinh doanh thành đạt của người Hoa tại Chợ Lớn mà người ta cho là nằm dưới sự quản lý của "giới hắc đạo". Điển hình nhất là một "bố già" của các bố già người Hoa tại Chợ Lớn trong một đêm thối, đã "cống hiến" cả cuộc đời và toàn bộ tài sản của mình cho chính quyền (đang sụp đổ) của một đất nước đã cứu mạng họ. Đó là ông Mã Tuyền người Tổng Bang Trưởng các bang hội Hoa kiều tại Chợ Lớn. Ông Mã Tuyền đã đang tay đón nhận sự quá bước qua đêm của tổng thống Ngô Đình Diệm và em là Ngô Đình Nhu trong giờ phút cuối cùng, mà ông ta biết rằng mình sẽ dùng sinh mạng và tài sản sự nghiệp của mình để trả giá cho sự mở cửa đón tiếp vị nguyên thủ quốc gia đang thất thế giữa giờ phút nhiễu nhưnng lúc đó.

Mã Tuyền, một thương gia Việt gốc Hoa Triều Châu. Ông bằng lòng chuốc họa và đã mạnh dạn... chứa chấp anh em có Tổng Thống Ngô Đình Diệm và Ngô Đình Nhu trong đêm 1-11-1963. Khi đó ông Mã Tuyền tuổi độ trên 50, là Tổng Bang Trưởng của 10 bang người Hoa tại vùng Chợ Lớn, một loại "chức sắc" như "bố già" trong thế giới ngầm của các bang hội người Hoa. Sau này ông Mã Tuyền đã kể lại giờ phút "rồng đến nhà tôm" lúc đó như sau:

"Gia đình tôi và tổng thống chưa hề quen biết nhau trước đây. Khi đó độ 5 giờ chiều, tôi và gia đình đang nghe tin tức radio tại nhà thì chuông điện thoại reo. Tôi bắt máy, đầu giây xưng là ông Đỗ Trưởng Sài Gòn Chợ Lớn ngỏ ý muốn gặp tôi gấp tại trụ sở Thanh Niên Cộng Hòa quận 5 (khu Đại Thế Giới cũ). Tôi bảo tài xế đánh xe chạy đến đó, chờ đến 6 giờ 30 thì ông Đỗ Trưởng mới đến và ông ta nói với tôi là: Tổng Thống muốn đến nhà Nị lánh nạn. Lúc đó tôi nhận biết là hai anh em tổng thống khờ mà thu hồi được quyền lực. Dù biết là rất nguy hiểm cho tôi, nhưng bốn phần một người dân,

khí tổng thống đã đến đường cùng, đã chọn tôi (để cứu) thì dù có phải chết chung thì tôi cũng phải làm. Vì vậy tôi nói với ông Đỗ Trưởng tôi nhận lời và đi về nhà chuẩn bị. Tôi bảo vợ con và toàn bộ người làm phải thay đồ lịch sự đẹp nhất để chuẩn bị đón tiếp một người rất cao quý sẽ đến ở với chúng ta đêm nay. Khoảng 7 giờ 30, hai xe Citroen chạy đến nhà tôi số 34 đường Đỗ Phủ Thoại với tổng cộng 8 người gồm Tổng Thống Ngô Đình Diệm, Cố Vấn Ngô Đình Nhu cùng các ông Đỗ Thọ, ông Đỗ Trưởng và 4 nhân viên bảo vệ".

Nghỉ ngơi tại nhà ông Mã Tuyền cho đến sau nửa đêm thì Tổng Thống Ngô Đình Diệm đưa cho ông một số giấy tờ và nhờ ông đốt đi. Tổng Thống nhờ ông canh chừng mấy điện thoại dưới nhà và liên tục sử dụng điện thoại trên lầu để gọi đi nhiều nơi và cả các nơi khác gọi đến cho Tổng Thống nữa (nhà ông mã Tuyền nguyên là 3 căn phố liền nhau gồm một tầng trệt và 2 tầng lầu. Ông gần điện thoại trong các tầng lầu. Chuông điện thoại reo liên tiếp từ nửa đêm cho đến sáng. Sau đó Tổng thống xuống tầng trệt, trời đã sáng. Tiếng súng chỉ còn nổ thưa thớt trong đó thành. Sắc diện của Tổng Thống cho thấy tình thế trở nên tuyệt vọng.

Tổng Thống cho biết Lữ Đoàn Phòng Vệ (bảo vệ Dinh Gia Long) đã ngưng tiếng súng. Ông Mã Tuyền kể lại là cả hai ông Tổng Thống và Cố Vấn ngồi cầu nguyện rồi dùng điểm tâm món Bánh Bao, Xiu Mại và Cà Phê chung với ông rồi Tổng Thống hỏi về nhà thờ lớn nhất vùng Chợ Lớn ở gần đây là nhà thờ Phanxico (mà người ta gọi là nhà thờ cha Tam) và nói với ông là họ sẽ đến nhà thờ đó. Tổng Thống và ông Cố Vấn thay y phục khác. Tổng Thống Diệm bảo ông Mã Tuyền đừng lái xe và cũng đừng đi theo rất bất tiện. Ông Mã Tuyền đã gọi người tài xế của mình, lái chiếc xe Traction màu đen (thường đưa đón các con ông đi học) chờ Tổng Thống và ông Cố Vấn cùng người tùy viên Đỗ Thọ đến nhà thờ cha Tam.

Năm ngày sau cái đêm đó, ông Mã Tuyền đã phải trả giá đắt cho việc dám đón tiếp anh em tổng thống Ngô Đình Diệm vào phút cuối cùng của họ. Ông bị Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng (nhóm tướng lãnh đảo chánh) bắt giam trong 3 năm. Tài sản bị tịch thu toàn bộ và đem bán đấu giá nhưng các bang hội trong giới Hoa kiều của ông đã mua lại được (trong cuộc đấu giá) và trao trả lại cho gia đình ông sau này.

Sau đảo chánh, nhiều nguồn tin đã dựng đứng nói là tư gia của ông Mã Tuyền là một hang ổ kinh tài cho Bắc Việt, mà tình báo CIA Mỹ đã biết

từ lâu và đây cũng là lý do dẫn đến cái chết của Tổng Thống Ngô Đình Diệm và Cố Vấn Ngô Đình Nhu, tại sao lại đại đột nổi dút đầu vào một hang ổ nằm vùng của cộng sản mà Mỹ đã biết từ lâu (hồi ký của tướng Tôn Thất Đính). Người ta bắt kể đến điều vô lý là ai cũng biết người anh

Ông Mã Tuyền lúc đó, tháng 11 - 1963

ruột của Tổng Thống Diệm là Ngô Đình Khôi đã bị cộng sản bắt giết chung với con trai vào tháng 8-1945 tại làng Hiền Sĩ Phong Điện-Thừa Thiên, chỉ nội cái "tình nhà" này thôi thì làm sao ông Ngô Đình Diệm có thể thoả hiệp với CS được để mà giờ phút sanh tử lại chạy vào hang ổ của CS (nhà Mã Tuyền) để nhờ (CS) giúp đỡ. Đó là chưa kể người ta còn thêu dệt lên chuyện "đặt nghi vấn" là hai anh em ông Diệm-Nhu định nhờ Mã Tuyền bắt liên lạc với Mặt Trận Giải Phóng miền Nam để họ đưa vào mặt

Căn nhà Mã Tuyền nơi anh em tổng thống Ngô Đình Diệm qua đêm trước khi bị giết chết

khu như kiểu họ suy diễn từ trường hợp Trung Tá Vương Văn Đồng sau cuộc đảo chánh bất thành ngày 11-11-1960 đã nói ông ta nhờ MTGPMN giúp đưa qua Cam Bốt.

Phải đợi cho đến sau năm 75 khi miền nam hoàn toàn thất thủ thì ông Mã Tổng Bang Trưởng bang hội người Hoa mới được giải oan không phải là hang ổ của CS, là vì ngay khi Ủy Ban Quân Quản của đoàn quân phía Bắc vừa thành lập tại Sài Gòn thì việc đầu tiên của họ là đi bắt ngay... ông Mã Tuyền. Giam lỏng đầu là 4 tháng rồi thả, để theo dõi các mối liên lạc hầu mong quét lưới tron mẹ. Lần bắt sau này, chính quyền mới đã giam ông

và cùng mẹ lưỡi mới vớt đợt hai là những "đồng bọn" Hoa kiều có giao thiệp với ông mà họ nghi ngờ. Ông Mã Tuyền bị nhốt thêm 4 năm tù nữa cũng bởi chính quyền sau 75 cũng với cái tội cho anh em tổng thống Ngô Đình Diệm tử tức trong đêm cuối cùng của cuộc đời họ.

Chỉ vì để biểu lộ nghĩa cử tôn quý dành cho một nguyên thủ quốc gia của chế độ và đất nước quá đẹp với những người Hoa lưu vong, mà ông Tổng Bang Trưởng bang hội Hoa kiều tại Việt Nam đã bị giam tù trong 3 lần tổng cộng trên 7 năm. Cả hai chính quyền "cách mạng" là "Hội Đồng Quân Nhân Cách Mạng" sau ngày 1-11-1963, và chính quyền của "Chính Phủ Cách Mạng Lâm Thời" hay "Cách Mạng Giải Phóng miền Nam" sau ngày 30-4-1975, đều tra hỏi ông Mã Tuyền cật lực. Cả hai đều muốn ông Mã Tuyền nói về "Cái Đêm Hóm Ấy" tại nhà ông. Tại sao hai vị nguyên thủ quốc gia của chế độ Đệ Nhất Cộng Hòa lại đến nhà ông mà không phải nhà người khác? Có bí mật gì bên trong? Một câu hỏi trong hai lần cách nhau 12 năm của hai chính quyền sau tổng thống Ngô Đình Diệm đã làm ông bị giam trên 7 năm tù.

Chính quyền mới sau 75 cũng tịch thu cả 3 căn nhà của ông Mã Tuyền (ông Mã Tuyền có tới... 3 vợ và 13 người con theo lời kể của con gái ông là Mã Huệ Phương).

Người ta nói là ông Mã Tuyền đã không than van một lời nào về những tai ương đổ xuống gia đình và bản thân ông sau cái đêm định mệnh đó. Năm 1983, ông Mã Tuyền và gia đình chính thức rời Việt Nam đi định cư tại Đài Bắc-Taiwan. Chín năm sau, dù gia đình đã ổn định với cơ ngơi vừa mới tái gầy dựng lại ở Đài Loan, dù ở Việt Nam ông chẳng còn gì...

Hình chụp năm 93 khi trở lại VN được 1 năm và qua đời năm 94 tại Chợ Lớn

nhưng đến tháng 2 năm 1992 thì ông Mã Tuyền cũng một phần gia đình đã về lại Việt Nam (vùng Chợ Lớn) và qua đời trong tháng 9-1994 tại Việt Nam.

Tại sao đã định cư tại Taiwan rồi mà ông còn chọn trở về lại Việt Nam và

khi chết nhất định phải chôn tại Nhị Tỳ Triều Châu ở vùng Biên Hoà?

Phải chăng ông Mã Tuyên dù là người Việt gốc Hoa, là một Tổng Bang Trưởng, thủ lĩnh 10 bang hội của giang hồ hắc đạo vùng Chợ Lớn nhưng đã chọn cho mình cung cách... Khóc cười theo vận nước nổi trôi với một vùng đất đã nuôi dưỡng ông và một chế độ đã cho ông nhiều ưu ái. Chắc là vậy!

ooOoo

Sau đảo chính tháng 11/1963 sau lật đổ tổng thống Ngô Đình Diệm, và Mã Tuyên thủ lĩnh của các bang hội Hoa kiều vùng chợ lớn bị bắt, giới giang hồ quận 5 cũng tạm thời an bình bất động để dò xét tình hình. Lúc này thừa nước đục thả câu, và cũng do lòng tham của một số chức sắc trong chính quyền mới do các tướng lãnh đảo chính đang làm chủ. Một số quan chức vùng Quận 5, vì muốn tích thu tài sản của một số Hoa kiều thành đạt khác nên đã mua chuộc được Tín Mã Năm một "hào hớn" loại phản thù, hứa hẹn sẽ cho Mã Năm thế vai Mã Tuyên lãnh đạo "thập đại bang hội" tại Việt Nam và về đường cho "con ngựa điên" này bán đứng một số cơ sở kinh doanh của các bang hội cho chính quyền mới của các tướng lãnh, bằng cách tổ họ là "cơ sở kinh tài của Diệm - Nhu". Mặt khác, Tín Mã Năm cũng tổ cáo và giao nộp cho cảnh sát một loạt các tay giang hồ Hoa kiều không ăn cảnh với như Hối Phòang Kín, Sứ Hồng, Cóp Chấy, Quấy Thấu Hào, Hắc Quấy Chấy... nhằm củng cố địa vị "Vua" trong giới hắc đạo của mình. Vì vậy, Tín Mã Năm được trung tá Lê Ngọc Trụ - Trưởng ty cảnh sát quận 5 thời đó rất trọng dụng và ưu đãi, trong khi bị nhiều đàn em oán giận và tìm cách trả đũa. Trong những kẻ oán thù Tín Mã Năm có tay tài pấn tên Chí, người giúp việc cho Tín Mã Năm quản lý ngành kinh doanh cờ bạc.

Biết được sự chia rẽ đó, Đại Cathay đã sai đàn em dụ hàng tên này. Dương Chí đã bán đứng Tín Mã Năm, kéo một lượng lớn các con bạc nặng ký từ các sòng Đại Thế Giới, Hào Huê về Cầu Mực cho sòng của Đực Bả Tiểu và Bảy Sy thuộc quyền cai quản và lãnh địa của Đại Cathay, đồng thời bỏ luôn khu Chợ Lớn về theo Đại Cathay mở mang sòng bạc ở khu Sài Gòn. Biết chuyện, Tín Mã Năm hạ lệnh cho giới Hắc Đạo: "Tao cho quyền tụi bây chém chết mẹ lơ hết mấy cái thằng lùn em của Lại Ca Thay nào dám lơ mặt tụi lơ xuống Chợ Lớn!"

Chỉ chờ có câu nói đấm "động râu hùm" của Tín Mã Năm, trong suốt 12 tháng trời, Đại Cathay đã

liên tục đổ quân tập kích xuống các điểm làm ăn của Tín Mã Năm ở vùng Chợ Lớn, chém phừa vào bất cứ ai, Tấn công nhanh, chém lẹ, rồi rút thần tốc, đó là chiến lược do tham mưu Hoàng Soyana bày cho Trần Đại vừa tạo hiệu quả thiệt hại cho phe địch, vừa bảo tồn lực lượng phe mình không hao quân khi đụng trận.

Người bị chém thường là dân lành,

Tấn công nhanh, chém lẹ, rút thần tốc

khách chơi, chính vì vậy họ đâm sợ các điểm ăn chơi giải trí của Tín Mã Năm, không dám lui tới nữa. Vắng khách, thu nhập thấp, đám cô hồn bảo kê của Tín Mã Năm đành tưa ra làm ăn lẻ để gỡ gạc, bất chấp kỷ luật của ông trùm. Nhưng cứ hề thấy tên "Thòon quấy Lầy" (con quỷ Tàu lai) nào lọt xuống khu Sài Gòn là tên đó bị đàn em của Đại Cathay nhai gỏi sống ngay.

Cho đến đầu năm 1964, biết băng Tín Mã Năm đã ngắt ngư sắp hết phong độ, Đại Cathay quyết định đánh trả đêm trận cuối cùng. Địch thần Trần Đại dẫn theo 9 tên đàn em loại "chiến đấu" nhất, trong đó có Ba Thế và Lâm Đào Giả, Phong Khùng, Lộc Điền... chờ đợi nhau đi trên 5 xe Goebel, một loại xe gần mấy chiến đấu nhất thời bấy giờ. Đồ nghề của đám này là mã tấu, dao bầu được cạy theo sườn xe. Bất thành lính cả tiểu đội cáo cào sát 5 chiếc Goebel sầm sầm lủi vào ụp ổ quán cà phê ngay trước rạp Hào Huê, đối diện với Đại Thế Giới. Đây là điểm tụ tập của các tay đàn em Tín Mã Năm vào 2 buổi sáng chiều. Đứng "quấy" vào chém "quấy" đó. Mấy cô xăm lai trong vùng ôm mặt rú lên kinh khiếp bỏ chạy tán loạn.

Dù bị ụp ổ bất ngờ nhưng đám Tín Mã Năm phản ứng cũng khá nhanh lẹ. Đồ chơi luôn thủ sẵn trong nhà, chỉ cần bật mắt quấy lên là cả thùng mã tấu, côn khúc, đoản kiếm, trường thương... đều có đủ để

phân phát ra cho đồng bọn. Nhóm này phản công quyết liệt. Phía bên Đại Cathay có Phong Khùng và Lộc Điền đều đã lãnh theo máu phun ông ọc ướt đầm chiến bão. Cuộc tập kích không thành công trọn vẹn. Cả hai bên đều thiệt hại nặng nề. Lâm Đào Giả cánh tay mất đâm chém của Trần Đại bị bay một ngón tay, mất luôn không tìm lại được trong trận này (chắc là bị chó tha đi), từ đó Lâm được Trần Đại đổi "nghề danh" thành Lâm Chín Ngón và Lâm giữ luôn tên giang hồ này cho đến ngày lãnh nguyên ca át xít của nữ quái Dung Hà quất vô giữa mặt tại quán phở Tương Lai ở Nguyễn Tri Phương.

Dù không triệt được Tín Mã Năm tại trận Hào Huê, nhưng trận đụng độ nháng lửa mà địch thần Trần Đại dẫn quân tham chiến đã làm máu liêu của Đại Cathay càng được giới giang hồ truyền tụng và vị thế. Phần Tín Mã Năm cũng lo đến "sơn vãi" (xin đọc chữ này theo giọng Sài Gòn chính hiệu) thiếu điều muốn chạy mẹ nó hai bi lên cổ. Nếu cứ để cho Đại Cathay tập kích mãi như vậy, tay chân cứ bị rụng từ từ. Cuối cùng khi không còn bộ hạ nào dám chịu đòn để bảo vệ thì chỉ còn nước dẹp hết sòng bài, tiệm hút vì không còn ai dám bén mảng vào vùng Chợ Lớn chơi để cho bị chém oan mạng. Giãn cảnh hong nhưng "con ngựa điên" Tín Mã Năm phải kiếm cớ diễn của mình lại. Tín cứ người đến mời Đại Cathay lên nhà hàng Đồng Khánh để chiêu đãi. Tham mưu Hoàng Ghi Ta Soyana, Lâm Chín Ngón có khuyến Đại đứng vào hàng cốp, e bị gây bầy để hội đồng như "liên bang" Huỳnh Tỳ, Cái, Thế năm xưa (bộ tam sên ba con bù tại này rất nhớ với chiến tích gài bẫy chơi hơi đồng mà không thành công không mấy vẻ vang gì khi có ai nhắc lại.) Họ cảnh giác Trần Đại coi chừng bị Tín Mã Năm "trời đem" nhưng Đại Cathay nổi máu yên hùng, vẫn quyết định nhận lời đến Đồng Khánh theo ý hen.

Để tài xế ngoài cửa, Đại một mình tay không lên nhà hàng hội kiến với Tín Mã Năm. Một bàn tiệc được chuẩn bị sẵn, Tín Mã Năm cùng một "đôi mựa lùn" cả mười mấy tên tay chân mặt ngầu lạnh gườm gườm nhìn Trần Đại hai tay không ung dung bước vào bàn tiệc. Có tên thấy Đại chỉ một mình, thời cơ quá thuận tiện, nên đã xô tiếng Tàu gợi ý với chủ sới là nhân dịp này nên làm món "gỏi sứa lưỡi vịt" bằng chính thịt của Tài Cá Thái (Đại Cathay) rồi bỏ ra bàn cho anh em cùng nhai sống thẳng này cái cho rồi. Nhưng nhìn cử chỉ ung

dung không biết sợ của Đại khiến Tín Mã Năm thấm phục. Tay anh chỉ vùng Chợ Lớn nhượng bộ, đồng ý giao khu vực từ chợ Nancy về Sài Gòn cho Đại Cathay toàn quyền cai quản. Phần quân 5, Chợ Lớn, đàn em của Đại được phép hoạt động mở sòng, mở đồng mới với điều kiện không lấn vào những khu vực đã có sẵn người của Tín Mã Năm đang làm. Riêng các khu vực chợ Sắt, chợ Tân Thành, hẻm "dịch bạc hồ hân" (hẻm 100), Đại Cathay và đàn em tuyệt đối đứng nền xăm phạm, vì đó là giang sơn riêng của Tín Mã Năm, nơi vợ bé của y sinh sống.

Thế là một hợp đồng "nhượng địa" dù không có chữ ký của bên nào nhưng được hai bên cùng cam kết tôn trọng qua hai ly rượu mời cùng nâng lên uống. Sóng gió giang hồ của Sài Gòn Chợ Lớn tạm yên trong cảnh Thái Bình. Trần Đại đã thật sự ngự trị trên quyền lực của thế giới ngầm, bình định được các băng đảng không cướp giết, hãm hiếp phụ nữ, không trộm cắp vặt vãnh v.v... mà chính quyền chẳng tốn một chút công sức nào để bài trừ. Chỉ vì còn quá trẻ, mang nhiều thanh niên tính nên Đại Cathay đã là một hình ảnh "khó ưa" của một vài chức sắc trong chính quyền mới của các tướng lãnh thời bấy giờ.

Như một "công tử Bạc Liêu" của thời đại, hàng buổi chiều Đại Cathay chễm chệ trên băng trước chiếc Mustang mui trần, là loại xe mà cả nước chỉ có một vài chiếc được đem thắng từ Mỹ qua bằng con đường của các viên chức ngoại giao Mỹ làm việc tại Sài Gòn sử dụng. Không biết bằng cách nào lại về tay của Trần Đại, và giao cho Năm Công lái. Mỗi lần Đại đi chuyển là có cả chục đàn em phóng xe gần mấy trước mở đường, sau hộ tống.

Nét ăn chơi "phê cách" của Đại Cathay khiến những kẻ tai to mặt lớn và mấy ông có cảnh sát thời bấy giờ hết sức tức tối. Họ tìm cách tống cổ Đại vào khám. Nhưng như bất cóc bỏ đũa, chẳng lần nào cảnh sát đủ bằng chứng để giam tù Trần Đại được lâu, đành phải thả.

Lúc bấy giờ ông tướng không quân Nguyễn Cao Kỳ, người mà giới báo chí sau này nhận xét là nếu không đi làm tướng thì ông này có khi cũng là đại ca... du đảng. Với "gen" yên hùng có sẵn trong máu, lại thấy Trần Đại là một thủ lĩnh trẻ đang tỏa sáng cả thế giới ngầm của Sài Gòn trong tay, nên Nguyễn Cao Kỳ phứ du Trần Đại về làm vệ sĩ cho thiếu tướng. "Làm 'gác đờ co' cho tới, anh vừa khỏi

đi lính, lại có quyền hành, muốn đi đâu làm gì cũng được mà khỏi bị ai thù oán. Anh cứ suy nghĩ cho kỹ, ba ngày nữa trả lời tới cũng được." Nguyễn Cao Kỳ nói.

Đời nào một người mà Tín Mã Năm gọi là "tài có tài" (đại ca của những đại ca) lại chịu bị bố mình trong sự ràng buộc của quan chức, dù là quan chức hàng tướng lãnh đang nắm quyền lãnh đạo quốc gia như Nguyễn Cao Kỳ lúc bấy giờ. Không đợi đến ba ngày, khi Nguyễn Cao Kỳ còn chưa dứt tiếng Đại Cathay đã từ chối ngay sự chiêu cố của ông tướng cũng khá... giang hồ này.

Cùng lúc đó thì chuẩn tướng Nguyễn Ngọc Loan, giám đốc Nha cảnh sát Đô Thành tuyên bố đặt thành phần du đảng là những kẻ sống "ngồi vòng pháp luật", Tướng Loan cho mở riêng một "Trung tâm bài trừ du đảng" đặt ở bên kia cầu Bình Triệu và lập ra "Biệt đội hình cảnh" nhằm tiêu diệt giang hồ do đại úy Trần Kim Chi làm đội trưởng. Theo lệnh tướng Loan, "Biệt đội hình cảnh" được quyền bắn bỏ bất cứ tên giang hồ du đảng nào trên đường phố nếu chúng gây án và chống lại cảnh sát. Sau một thời gian hoạt động, "Biệt đội hình cảnh" vẫn chỉ tóm được một số tên du đảng "tép riu" nhai nhép mồm túi chợ mà thôi. Mục tiêu chính mà tướng Loan nhắm đến là Trần Đại thì vẫn bình chân như vại. Trần Đại không cướp giết, không bị ai tố cáo thừa kiện tổng tiền cướp của... Tất cả chỉ là những lợi nhuận mà Đại được chia được từ cổ phần của Đại đóng góp với hình thức công ty. Còn những sòng bài động hút bất hợp pháp thì chỉ là Bảy Sy, Bảy Trà hoạt động thôi chứ Đại có bao giờ đi đó, và những người này thì chết chứ chẳng ai há miệng khai ra Trần Đại.

Không quả tang để "đóng đinh" được Trần Đại, tướng thế tướng Loan cho thiếu tá Mã Sanh Nhơn, phụ tá của tướng Loan, đưa giấy mời gọi Đại trình diện tại văn phòng của Tổng Nha để... ra lệnh. Cùng một đàn em, Đại Cathay có mặt y hen. Tướng Nguyễn Ngọc Loan ra lệnh Trần Đại "phải giải tán băng nhóm, không được lộng hành".

Đại Cathay đồng ý với điều kiện để cho mình và đàn em toàn quyền làm ăn (hợp pháp) trong việc khai thác các dịch vụ của khu cảng Sài Gòn, Khánh Hội, khu vực chợ vừa Cầu Mực, và hai bên bờ Kinh Tế, một loại như "nghiệp đoàn bốc xếp" của các bến cảng. Thấy tên giang hồ cứng đầu, Nguyễn Ngọc Loan nổi dóa đập tay xuống bàn "Tới lệnh

cho anh giải tán hết, anh không có quyền điều đình chuyện gì hết. Nếu không thì ngày nào tới còn ngồi ở Tổng Nha Đô Thành này thì ngày đó đầm giang hồ du đảng các kẻ mồi anh sẽ không còn đất sống..."

Đại Cathay ngang ngạnh trả lời "Giang hồ không có vua, tới làm gì có quyền hành ra lệnh cho các băng khác được".

Cuộc mặc cả kết thúc. Tiếng tăm Đại Cathay lại thêm nổi như cồn trong giới giang hồ vì "đám vuốt râu kềm" tướng Nguyễn Cao Kỳ và từ chối nghe lệnh của Nguyễn Ngọc Loan ban cho. Và cũng chính vì Đại Cathay đã chạm nọc đến hai ông tướng quyền lực nhất trong chính quyền của các tướng lãnh lúc bấy giờ nên Trần Đại đã tự kỷ cho mình bản án tử hình để vĩnh viễn đi vào huyền thoại của giới giang hồ Việt Nam.

Xem tiếp kỳ sau: Vì sao Đại Cathay bị cho đi trại "cửu trùng" ngoài đảo Phú Quốc? Có thật là cuộc vượt ngục của Trần Đại đã thành công nhưng Đại lại không về đất liền mà lại đi theo "giải phóng" như tin đồn? Sau khi Đại Cathay mất tăm, sòng bài của Bảy Sy lợt về tay ai? Năm Cam ra tù trở về với Bảy Sy làm thế nào để thu hồi lại sòng bài đã lọt vào tay người khác...

Mời bạn đọc xem tiếp kỳ sau

Phản hồi từ độc giả

* Xin chào! Hai đứa em là sinh viên nội trú UTS, xin nói nhanh là truyện này quá hấp dẫn và hay ời là hay! Ngọc & Hương (email...)

* Anh em trong tù rất thích những tin về đời sống VN, đặc biệt nhất là Khởi Sóng Giang Hồ của dân chơi Sài Gòn... (Tủ số CRN - 173... nhà tù London Prison, Gastlemaine Vic.)

* Tác giả câu chuyện này viết quá táo bạo nhưng mà hấp dẫn. Bên cạnh câu chuyện giang hồ gay gân còn có nhiều điều lạ như chuyện tắm tập của Nhật, Đọc má "nóng" hết cả người... Tôi có thói áp dụng cách "Tora Tora" cho ông xã tới thì ông ấy la làng y như trong truyện kể... Cảm ơn tác giả đã cho chúng tôi "học lóm" nhiều thứ vị trong câu chuyện này Bích Hạnh... (email...)